

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

II. évfolyam 5. szám
1990. február 2.
Ára: 9,60 Ft

Megjelenik
minden
pénteken

Pártok írják

4-5. oldal

Azt beszéli a város

7. oldal

Híradás Erdélyből

10. oldal

Sztrájk

11. oldal

Tüntetés – semmiért?

Szakony Attila felvételei

HIRDESSZEN A KANIZSÁBAN!

Lakossági apróhirdetések díja:	20 szóig	100.- Ft
Közületi hirdetések díja:	egy oldal	20 000.- Ft
	fél oldal	10 000.- Ft
	negyed oldal	5 000.- Ft

Várjuk kedves megrendelőinket hirdetésfelvevő helyeinken:

A KANIZSA Szerkesztősége, Nagykanizsa, Ady út 1. II. em. Tel.: 11-150 és Nagykanizsa, Ady út 26.

A KANIZSA Szerkesztősége

Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat

Írásunk
a
3. oldalon

Sztrájkoltak az Olajbányász labdarúgói

Január 21. vasárnap 10,15 óra

Az Olaj csarnokban egyre több olajos labdarúgó tűnik fel, hogy nézőként élvezzék a csoportmérkőzések küzdelmeit. A sztrájkolók közül Szőke Lászlót kértük egy rövid beszélgetésre.

16. oldal

Pártosodunk(?)

Tagtoborzás a kanizsai pártoknál (7.)

„Azt nem lehet elfelejteni!” – mondta Czotterné Ivády Zsuzsa, az MDF országos választmányának tagja, mikor jeleztem, létrejöttéről, tagtoborzásokról szeretnék beszélgetni vele. És valóban, Lakitelek mérföldköve volt a többpartrendszer megszületésében. Ma már kiúzóztuk az MDF rendezvénye után „rendesen” következő MSZMP-s pártfegyelmeiket, kizárásokat. Mert a mozgalom igazi értéke a gondolatok pluralitása mellett az, hogy egymás mellé tudott ültetni reformkommunistát és polgári demokratát, apolitikus személyiséget és meghurcolt ellenzékét.

– Mindez Nagykanizsán hogyan kezdődött?

– '88 szeptemberében jelent meg a mozgalom lakitelki címe. Azonnal írtam, és az október 15-i gyűlésükre már négyen el is mentünk. Rá egy hétre – tizenhét fővel – megalakult a helyi szervezetünk. Jelenleg százötven fő körül mozog a létszámunk.

– A tagság összetételéből adódóan lehet-e valamiféle „címkét” ragasztani a helyi MDF-re?

– Nem. Bár az alapítók többsége értelmiségi volt, ma már teljesen heterogén a tagságunk.

– Ekkora politikai mozgalomban szükséges-e valamiféle tagozódás. Önök miképp oldják ezt meg?

– Már az elején voltak olyan elképzelések, hogy ha majd annyian leszünk, szükség lesz valamilyen bontásra. Nem apró, hanem területi egységekben, városrészekben gondolkodva. De úgy hiszem jobb, hogy együtt maradtunk. Valószínűleg tartom, így erősebbek vagyunk. Természetesen, ha a helyhatósági választásokra kerül a sor, és megismerjük a tanácsstagi körzeteket, akkor elkerülhetetlen lesz a területi tagozódás. Addig viszont maradunk az ad hoc jellegű szerveződésekénél, amelyekben egy-egy témára specializálódva kidolgozzuk a kérdés lehetséges megoldásait,

és abból – a tagsággal egyeztetve – kialakítjuk a szervezeti véleményét.

– Úgy mondják, valamennyi párt az MSZMP köpenyéből bújott elő. Hadd módosítsam ezt így: Kanizsán minden demokratikus mozgalom az MDF köpenye alól bújott ki.

– Ez annyiban igaz, hogy itt helyben az MDF alakult meg elsőnek. Ha történetesen más párt lett volna ez, ők kerülnek ilyen helyzetbe. Ez azonban nem okozott feszültséget számunkra. Sorolhatnék példákat, ami azt mutatja, hogy az új párt létrejötte után még sokáig dolgoztunk együtt volt MDF tagtársainkkal.

– Az MDF-nek van tanácstagja. Képviselői részt vesznek a tanácsüléseken. Milyen eredménnyel tudnak beleszólni a város életébe?

– Nehéz kérdés! Sajnos nem mindenbe tudunk beleszólni. Csak a számunkra is nyilvánvaló, látható dolgokban hallathatjuk hangunkat – és ennek nemcsak időhiánya az oka. A

probléma az, hogy kialakult egy felemás helyzet – nemcsak itt, hanem országosan is. Ugyanis a húzóerőt politikailag most már az ellenzéki szervezetek jelentik (együtt és talán külön-külön is). Viszont az ún. hatalom – az intézkedés joga, az ügyekbe való betekintés lehetősége – nincs a kezükben. És ma az információ a legnagyobb hatalom. Hiánya miatt nem tudunk részt venni a döntés előkészítésében sem, nem-hogy önálló javaslatokkal éljünk. Így marad a végeredményhez való hozzászólás lehetősége saját belátásunk szerint. Ha ennél mégis többet akarunk elérni, gyakorlatilag nyomozgatnunk kell. Ez azonban egyrészt azt jelenti, hogy nem mindig jutunk helytálló, vagy teljes információhoz, másrészt nagyon sokan tudnak itt dologokról, csak nem merik névvel vállalni – így viszont nem lehet semmit elővezetni, mert ez rágalmozás.

– Tehát legtöbbször „a végeredmény kritizálásába” kényserülnék. Érzik-e ennek hatását?

– Ezt nem tudjuk lemérni. Társadalmi hatása mindenképpen van. De hogy a tanács apparátusánál lenne, nem hiszem. Talán annyi, hogy egyes kérdéseknél sikerül újabb alternatívát is előterjeszteni a tanácsstagnációnak. S ha a tanácsstagok több szempontból látják az ügyet, talán a döntésüket is jobban megfontolják. Így történt ez legutóbb Nagykanizsa általános rendezési tervénél is. Ámbar ezt most inkorrekt módon az MDF ellen fordítják. Mondván, hogy a tanács vállalkozáspárti területeket adna, de az MDF ezt megakadályozta azzal, hogy Tarnóczy Attila felzárkása után a testület nem fogadta el a rendezési tervet.

– Úgy tűnik, az emberek visszahúzódtak a politizálástól. Tapasztalják-e szerveződések kapcsán?

– Talán azt kellene itt megemlítenem, hogy személy szerint én jobban hittem abban, hogy az emberek föl lehet rázni. De sajnos akik eddig moralizálásból, politizálásból jól megélték, azok most azt mondják: Emberek, ne politizáljatok, mert az úri huncutság! És az emberek passzívok. Eitűrik a többzázézes jutalmakat, az alkalmatlan vezetőket. Azt hiszik, ha nem szólnak, őket nem fogják elküldeni munkahelyükről. Pedig én azt gondolom, így nemcsak azt fogják elküldeni, akik el kell, hanem azt is, aki nem szól.

A történelem sodrában

„Én a kemény életet választottam”

Részletek Takács János naplójából IV.

1951. XI. 18. vasárnap. Tegnap volt születésnapom 22. évfordulója. Micsoda nagy ünnepe, hagyományos örömmel volt ez a nap valamikor számunkra! Most csak egy „só szerencsét”, boldogabb időt kívánok és lelki meghatódás jelentette az évfordulót.

1-jén mi is megkaptuk a csomag- és levéljogot. Írtam is már D. földre és a haveroknak is. Pista bátyámtól még csomagot is várunk: nem tudom, hogy lesz-e majd belőle valami. Már meg kellett volna kapnunk.

Ma ismét dolgoztunk. Úgy lát-szik, csak minden 7. vasárnap kapunk egy kis szabadnapot. Kulturális igényünk ilyen állandó robotban nap nap után halványul. Hiába! Elfásl az ember, akármilyen akaraterővel is rendelkezik.

Apám mandulaműtété után 2 hétig kijárt dolgozni, de most ismét megbetegedett. Gyorsan munkánkhoz látott ebben a csúnya, esős, őszi időben és most megint ráfizetett. Holnap orvoshoz megy (jókor!) – ugyan mi lesz a diagnózis? Munkám továbbra is az építkezés, már egészen beleszó-kok az új szakmába. Tegnap már önálló szakmunkáit végeztem teljesen, sőt még az ács munkában is gyakoriom magamat. Nem valami ördögös lehetetlenség ez a munka. Csak fő a gyakorlat. Most a Steiminger-tanyán dolgozunk. Ez bizony egy kicsit messzire volna, de a Lovassytól mindig kapunk kocsit, s ez sokat jelent. Ica pár napja a pályafarmon dolgozik. Éz jó hely, mert könnyen van és jól fizetik. Csak az a baj, hogy nem állandó.

Petrolumhiányunk van újabban, úgyhogy még az újságot is alig bírom elolvasni. Pédig hogyan pocskolják a drága üzemanyagot a traktoros urak, akik közeli mi megbízhatatlanok vagyunk. Pedig ahogyan a deportált kocsik kitűnően beválnak, ugyanúgy (vagy még jobban) megfelelénk a traktornál is. Még nekem is volna kedvem egy pár hónapig traktorozni. Legalább azt is megtanulnám, és akkor kinevetném azokat, akik engem irigyeltek a tanulásért.

1951. XII. 24. hétfő. Karácsony. „Ego memet in ardua fixi!” (En a kemény életet választottam.) Talán ez az isteni program felel meg legjobban a mostani karácsonyunknak. Nem én választottam, én gyenge vagyok olyan feleséges tettre, isten fíához illő tevékenységre. O akarta, és én (aprólékos bajokkal kínlódva, a sutaság értelmiségítői feszélyezve) meghajlok akarata előtt. Tavalytól különbözők már: egy fokkal haladtam a kemény úton. Most már nem egészen az anyagiak világában élek, a lélek ünnepi bensőségessége hatja át bensőmet.

Csendes rabkarácsonyestit hangulat tölti be szobánkat, a búbos mellett éneklő asszonyképesség, mellettem munkájukon vitakozó, életükkel harcoló emberek. Kis karácsonyfagalyi idézi fel az otthoni hangulatot. Pár szaloncukor, a fenyőfa sötétzöld színe a gondatlan gyermekek kellemes emlékeit idézi. Nincs alatta dús ajándék, nem kedveskedhetünk egy-

másnak... csak a jóistennek. Tiszta lélekkel karácsonyi felbuzdulással adjuk a kis felségnek ajándékunkat, lemondást, megalkodást, imádságos lelkünket, akaratában való megnyugvást, amelyet otthon csak kívánásunk helyettesített.

Odahaza ilyenkor csendővel, kolompokkal jártak a gyerekek. Betlehemeiket hordtak a faluban. Szindarabra jártunk. Karácsonyot otthon a külsőségekben láttuk: éjféli mise, fényes karácsonyfa, dús ajándékok, megrakott asztalok, meleg szoba.

Itt a lélek adja boldogságunkat. S melyik a boldogabb, földöntülibb karácsony? ...Feleletet ad rá az Irás („Boldogok a lelki szegények!” Ne keressetek földi örömeket!)

Ha mások nem is, most őszintén kijelenthetem: boldog vagyok, örülök az életnek. Ha van egy kis szomorúságom, azt az okozza, hogy ezt a boldogságom nem adhatom át mindenkinek, az egész világnak. A boldogság a szeretetben rejlik. Szeretek, hogy szeressenek, szeretnek, mert szeretek. Tiszta, szűzi szeretet vagy gyűlöletre talál, vagy viszontszeretetre, de a gyűlöletet orvosolni lehet – még nagyobb, még tisztább szeretettel.

Tegye ezt az egész bűnös, gyűlölettel teli világ és boldogság földjévé varázsoljuk Sárteket...

(Itt megszakad a feljegyzés, mert a napló írója értelmetlenül és kiáltástalannak érezte helyzetét.)

Kancsal kamera

Kár! Akkor most hova vigyem a cipőmet?

Bakonyi Erzsébet felvétele

Csúcsforgalom a járdán. Októberben már szóvá tettük, hogy a reggeli csúcsforgalmi időben szinte lehetetlen a Fő ut egyes részein közlekedni. Az áru kell, parkolni is kell, de órákon át?

Fotó: Szakonyi Attila

Ki hitte volna! Talán Góliátoknak?

Tóth Ferenc felvétele

Tüntetés - semmiért?

A szónok nem mondott újat. Amiről beszélt, arról valamennyien tudunk jö-
ideje: az ellenünk elköve-
tett visszaélésekről, a po-
zíciók átmentéséről a re-
form jegyében, az egyre
nagyobb tömegeket érintő
elszegényedésről, melyet
a legutóbbi – s még hány
elkövetkező – áremelés
súlyosbít.

A szónok csak hango-
san elisméltelte mindazt,
ami nap-nap után lefoglal-
ja gondolatainkat, amiről
beszélünk otthon, baráti
körben, munkahelyen.

A Szabadság téren gyű-
lekezők között feltűnően
sok volt az idős ember, s
valószínűleg nem azok,
akiknek amúgy is magas
nyugdíját újabb kétszáz
forinttal emelték. De taps-
sal helyeselték az elmon-
dottakhoz a fiatalok is,
akik talán már meg sem
próbálhatnak bizonyítani,
mert nem lesz munkahelyük,
akik nem gondolhat-
nak családalapításra, akik-
től elvették a szép jövő re-
ményét is.

Bizonyára saját gondolatait hallotta visszhangzani a téren az a középkorú férfi is, aki kopott aktatás-
káját szorongatta mellet-
tem, s csak fejével bölint-
tett időnként. Így aztán
szinte mindegy, hogy az
MDF hívására gyűltek ösz-
sze az emberek. Közülük
sokan valószínűleg nem
tagjai semmilyen pártnak
sem.

Hallottam ilyen megjegy-
zést is: „Idejöttünk, de mit
érünk vele?” Mások biza-
kodóbbak voltak: „Csak
lesz valami eredménye?”
„Én bizony aláírom a kö-
vetelést.” Járt a toll kéz-
ről-kézre, gyűltek a nevek
a miniszterelnöknek kül-
dendő petíció alatt.

Lehet, hogy nagyon sok-
szor kell még leírni a ne-
veket, utcára vinni a tilta-
kozó táblákat. De ez a nép
szívós és kitaró. Talán
felő az, hogy maga in-
tézze sorsát.

És talán még remény is
fűti újra!

Turi Mária

Az adózás útvesztői

Újra lázban ég az or-
szág. Kódós tekintetű
emberek hajolnak
nyomtatványok tömkele-
ge fölé, s szívüket gör-
csös félelem szorítja
össze: sikerül-e hatá-
ridőre elkészíteni adóbe-
vallásukat. Mert tudják,
hogy a feladat koránt-
sem egyszerű, s az
adóhatóság – mely szí-
gorú, ámde igazságtal-
an – most már kemé-
nyen büntet. No, nem
az adócsalókat. Azokat,
akik ugyan becsü-
letesen lerótták „állam
bácsinak” eddig is az
adót, de valahogy elke-
veredve a papírok út-
vesztőjében, véletlenül
rossz rubrikát töltöttek
ki.

De hasonló procedú-
rával jár, ha az állam-
polgár az adóülfizetést
próbálja megszerezni.
Vállalati gmk-ban dol-

gozott egyik ismerősöm,
s mint kiderült, több
adót fizettek a szüksé-
gesnél. A visszaigény-
lés mikéntjéről tájéko-
ztatást kértek először a
nagykanizsai, majd biz-
tonság kedvéért a zala-
egerszegi adóhatóságtól
is. Természetesen
mindkét helyen más
számú és színű nyom-
tatványt ajánlottak e
célra. Ezután megké-
rdezték a gmk-kal, társu-
lásokkal foglalkozó ta-
nácsadót is, s mit ad is-
ten, ók is mást mon-
tak.

A vgmk ügyintézője
tehát ott ül a rózsaszín,
kék, zöld nyomtatvá-
nyok előtt és azon tép-
elődik, nem lenne-
é jobb, ha lemondának
követelésükről.

Lehet, hogy olcsób-
ban megússzák.

t-m

Turi Márta összeállítása

Megújulást, demokráciát, felemelkedést

Magyarország mély erkölcsi, politikai, gazdasági válságba jutott! Hazánk történelmi választási lehetősége: a felemelkedés vagy elnyomorodás. Az MDF a válság szülötte, nem csipkerózsika álmából most ébredező politikai tömörülés, így elképzelései, céljai sem 40 éves programok leporolása. Ideje, hogy a nemzet saját kezébe vegye a sorsát!

A Magyar Demokrata Fórum nemzeti- és világnézeti- és vallási hovatartozásra való tekintet nélkül zászlaja alá szólítja mindazokat, akik készek tenni hazánk felemelkedéséért.

Az MDF magáénak vallja a népi nemzeti, a nemzeti liberális, a kereszténydemokrata, a környezetvédő liberális és a helyi autonómiákat hangsúlyozó mozgalmakat, hagyományokat.

Az MDF újszerű, belső mozgások, irányok iránt nagy türelmet mutató szerveződési formája Európában sem gyakori, Magyarországon pedig mindenképpen példa nélküli.

Az MDF nem világnézeti és nem osztálypárt. Olyan demokratikus nemzeti középpárt, amely saját mozgalmi, politikai érdekeit alárendeli Magyarországi felemelkedése demokratizálódása és megújulása érdekeinek. Az MDF teljes felelősségtudatában összefogásra szólítja fel a Magyarországi megújulását őszintén akaró állampolgárokat.

A demokrácia előfeltétele a megújulásnak és a felemelkedésnek ezért minden más érdeknél előbbre való.

Az MDF célja, hogy:

– hazánk kiemelkedjen a mostani erkölcsi, politikai válságból,

– Magyarország európai, független és demokratikus legyen,

– hazánkban szabad, életfeltételeikkel elégedett, öntudatos és erkölcsös állampolgárok éljenek együtt és egymásért.

Mit akar az MDF?

1. Szabad, független jogállamot.

2. Felzárkózást Európához, demokratikus alkotmányt.

3. Az emberi és politikai

A MAGYAR DEMOKRATA FÓRUM jelöltje

a Zala megyei 2. országgyűlési egyéni választókerületben

Tarnóczy Attila

1945. június 11-én született Nagykanizsán, római katolikus iparos családból.

Általános és középiskoláit Nagykanizsán végezte. Érettségi után a székesfehérvári Felsőfokú Földmérési Technikumot, majd az Eötvös Loránd Tudományegyetem kémia-fizika tanári szakán szerzett diplomát.

A nagykanizsai dr. Mező Ferenc Gimnázium és Közgazdasági Szakközépiskola tanáraként dolgozik 1971 óta. Munkája mellett az iskola levelező tagozatát is irányítja.

A Magyar Demokrata Fórum nagykanizsai szervezetének alapító tagja, jelenleg a szervezet elnöke. Előtte más párt tagja nem volt.

Nős, felesége szintén tanár, két gyermek apja. Mesterjelöltként a Tungsram OB II-es sakkcsapatában játszik. Négyszeres városi bajnok.

szabadságjogok garantálását.

4. Demokratikusan választott országgyűlést.

5. Az országgyűlésnek felelős kormányt.

6. A hatalom nyilvánosságát, ellenőrzését.

7. Független népképviselőket, szakszervezeteket, kamarákat.

8. Radikális gazdasági megújulást, piacgazdaságot.

9. Tulajdonosi reformot: a magántulajdon, a csoporttulajdon, a köztulajdon sokszínűségét.

10. Az állami monopóliumok felszámolását.

11. Vállalkozói szabadságot, esélyegyenlőséget, sok százezer családi és kisvállalkozást.

12. Társadalmilag ellenőrzött stabil gazdaságpolitikát.

13. Adócsökkentést (a pazarlást, a veszteségeket, az inflációt és a felelőtlen behurhászásokat ne a dolgozókkal fizetessék meg!).

14. Nemzeti kincsünk a termőföld kapja vissza valószínű piaci értékét.

15. Igazságot szolgáltatni parasztságunknak, feleltetve a kárára elkövetett bűnöket.

16. A gazdálkodni szándékozók juthassanak földtulajdonhoz.

17. A termelőszövetkezetek és állami gazdaságok földjei és egyéb vagyontárgyai váljanak a tagok és az alkalmazottak tulajdonává.

18. Vagyon és szociális biztonságot.

19. Életünket, társadalmunkat átszövő korrupció gyökeres felszámolását.

20. A bürokrácia leépítését.

21. Ügyeinket intézni tudó, a lakosságot szolgáló hivatalokat és tisztviselőket.

22. Tisztességes megélhetést, lakást, társadalmi igazságosságot.

23. Igazságos és maximált nyugdíjakat.

24. Családközpontú társadalmat.

25. A tudás, a szakértelem, a munka megbecsülését.

26. Kiművelt emberfőket, oktatási autonómiát, valószínű nemzettudat kialakítását.

27. Új környezetszemléletet, nyilvános környezetvédelmet.

28. Emberközpontú településpolitikát, helyi önkormányzatot.

29. A megye lakosságát sújtó, hibás településfejlesztési koncepciók felülvizsgálatát, a hátrányos helyzetű térségek fejlesztésének szorgalmazását.

30. Az állampolgárok jussanak hozzá a döntések előkészítéséhez és meghozatalához szükséges, felelősséggel adott, hiteles (helyi és országos) információkhoz.

31. Emberek közötti kölcsönös tiszteletet és toleranciát.

32. Szembenézést a múlttal, az önkény áldozatainak rehabilitálását.

33. Hazánk erkölcsi, gazdasági és politikai válságáért felelős személyek vezetésből való kizárását, elszámoltatását, szükség esetén a büntetőjogi felelősségre vonásuk kezdeményezését.

34. A közhatalmat, a közbiztonságot veszélyeztető „önvédelmi fegyverek” beszüntítését.

35. Nemzeti és vallási kisebbségek kollektív jogainak érvényesítését.

36. Az egyetemes magyarság képviselését.

Az MDF a fenti célokat – kizárólag békés eszközökkel kívánja elérni,

– elutasítja az erőszak és a megfélemlítés bármilyen megnyilvánulását,

– elhatározza magát a szélsőségektől,

– saját politikai érdekeit alárendeli Magyarországi és a magyarság érdekeinek.

A Magyar Demokrata Fórum
Nagykanizsai Szervezete

Ha képviselőjelölt lennék

Gadányi László,
a NADISZ elnöke

Pártoktól független, elsősorban az ifjúság ügyéért felelősséget érző képviselőjelölt lennék. Számomra érthetetlen – nem a nemzedéki ellentétek szftása okán –, hogy még napjainkban is sokan töltenek be megérdemelt vagy meg nem érdemelt nyugdíjuk után vezető beosztásokat akkor, amikor a fiatalok között is sok a munkanélküli. Ennek megszüntetéséért mindenféleképpen tennék. Híve lennék a nyílt és őszinte vitáknak. Nem a választókerzeterét „mindent kijáró” képviselőnek, hanem a választókért és az országért felelősen gondolkodó politikusoknak kell az országgyűlésben tevékenykedniük.

A „mindent kijáró” az önkormányzatoknak kell felvállalniuk, az eddigiek-től eltérő módon.

Ha képviselő lennék, nem akarnék mindenkinek okosabbnak tűnni, igényt tartanék azok tanácsaira, szakértelmére, akik egy-egy területen nagy jártassággal bírnak. Fontosnak tartanám a választókkal való napi kapcsolatot.

Kovács Zsuzsa,
a Béke klub vezetője
Ha képviselőjelölt len-

nék, az MDF színeiben indulnék. Először az ifjúság problémáival foglalkoznék, aztán a lakáshelyzettel, az egészségügygel, az oktatással, kereskedelemmel. Segíteném a vállalkozókat. Mindent megtennék a közélet tisztaságáért. Olyan kormányt támogatnék, amelyik kivezetné az országot a mostani gazdasági és erkölcsi válságból.

A fegyvereket a múzeumokba rakatnám, de csak azért, hogy az utóknak meg tudjuk mutatni.

Szeretném, ha képviselőségem ideje alatt létrejönne az egységes Európa, ha megszűnnének az országok közötti határok. A város érdekében támogatnám az önkormányzati törvény mielőbbi elfogadását, a megyék szerepét csökkenteném vagy megszüntetném.

Olyan képviselő lennék, akit a kisemberek is ismernek, az ő problémáikat képviselném az országgyűlésben.

Nagy János,
az úttörőház igazgatója:

Felvinném az 50 ezer Ft-os tiszteletdíjat. 5 év múlva, érdemeim elismerése mellett, kerkedvezményesen nyugdíjba vonulnék.

Több diáksportkört alakítanék a pénzfaló focicsapatok helyett.

Cs. Mária, 12 éves, bábcsoport-tag:

– Először is felemleném a fizetéseket is, nem csak az adót meg az árakat. Csökkenteném a munkaidőt. Az iskolában is. Főleg alsó tagozatban, ahol a gyerekek többet dolgoznak, mint mások a gyárban.

Sz. Elvira, 12 éves, diáknapocs titkár:

– Az anyukák otthon maradnának, mint Finnországban. Akkor kevesebbet kellene biztosan költeni az egészségügyre is. Aztán a

gyerekek kulturális életét is fel kéne lendíteni. Ma alig vannak csoportok, ahova járni lehet. És visszaalapítanám a táborokat, amiket elvettek a gyerekektől.

K. Flóra, 10 éves, jól rajzol:

– Először is a hétvégeken megtiltanám az autózást, hogy az emberek csak gyalog kirándulhassanak. Megtiltanám a sprék használatát... meg a cigit... az új házaknál sokkal több füvet meg fás területet hagynék, ahová rá is lehet menni. Azért is, mert ezek mind játszóterek lennének.

Lengyák István

MAGÁNTULAJDON VÁLLALKOZÁSI SZABADSÁG PIACGAZDASÁG

Mit akar a Kisgazdapárt?

Független, semleges, demokratikus Magyarországot!

Jogállamiságot és valódi önkormányzatokat!

A megszálló szovjet csapatok mielőbbi kivonulását.

A végső időpont nemzetközi megállapodásban történő mielőbbi rögzítését!

Az emberi és polgári szabadságjogok teljes körű és feltétel nélküli megvalósítását!

– Szabadságot befelé: függetlenséget kifelé!

A Kárpát-medencében élő magyarság politikai érdekképviseletét!

Minden magyar kaphasson magyar útlevelet, bárhol éljen is a világban!

A magántulajdon elsődlegességét, a vállalkozási szabadság korlátlanosságát!

A vállalkozások tömeges létrejöttét és megerősödését szolgáló adó- és hitelpolitikát!

A Kisgazdapártnak nem kell 40 év ahhoz, hogy bizonyítsa

a piacgazdaság magasabbrendűségét!

A föld visszaadását az 1947-es jogi állapot szerint!

A lötkretett magyar falvak felemelkedését!

Kiemelt, országos falufejlesztési politikát!

Minden falunak önkormányzatot, iskolát és orvost!

A költségvetés-politika gyökeres megváltoztatását.

Az oktatás, az egészségügy és a szociálpolitika garantiált elsődlegességét!

Biztos jelent a nyugdíjasoknak, biztos jövőt a fiataloknak!

Erkölcsei, szellemi és kulturális megújulást!

A nevelés szellemét az európai humanizmus eszményei és a hazafias érzés határozza meg!

A kulturális, oktatási, művészeti és tudományos élet öngazdálkodását!

A környezet állapotát érintő minden jelentős döntésben nyílt szakmai

és társadalmi vitát,

az érintett polgárok népszavazásban megtestesülő vétőjogát!

Aki egyetért követeléseinkkel, mert tudja, hogy nincs más út,

támogassa politikánkat! Lépjön sorainkba, szavazzon ránk!

A nemzet pártja érted és általad él!

ISTEN HAZA CSALÁD

Bort, búzát, békességet!

Ha én lennék a miniszter...

L. Zoltán, 7. osztályos tanuló:

– Sajnos, az adó az én életemet is befolyásolja, mert amit anyuék arra költenek, azt nem én ér-

zem. Tehát az első lenne, hogy megszüntetném az adót. Aztán szabad kezét adnék a tanároknak, hogy felesleges dolgokat ne tanítsanak.

- Nagy lehetőség a világkiállítás
- Külföldre csak a Centrálót
- A városnak helyzeti előnye van

Nagykanizsa életében az „átmenő idegenforgalom mindig jelentős szerepet játszott. Az átutazó hazai és külföldi turisták szívesen töltenek pár napot városunk két szállodájában, melyeket a Pannónia Szálloda-és Vendéglátó Vállalat üzemeltet. Az idén 40 éves szállodavállalatnak a világ számos országában (NSZK, Ausztria, Finnország, USA) saját utazási irodája van, és segítségükkel több százezer külföldi vendég magyarországi látogatását bonyolítja.

Az idegenforgalom vagy ahogy a szakemberek mostanában meghatározzák, a turizmus helyzetéről beszélgettünk Stroh Péterrel a Centrál üzletigazgatójával.

– A WTO – az idegenforgalmi világszervezet – fémérése alapján 1995 és 2000 között a világ legnagyobb iparága az idegenforgalom lesz. Megelőzi a ma még húzó ágazatokat is, például az autópárt. Ebből is következik, hogy a világon mindenütt fejlődik. Szakmai tapasztalat, hogy az egyes országokat, tájegységeket más-más nevezetesség, érdekesség miatt keresik fel. A magyaror-

Forog az idegen

szági turizmus mindig híres volt. Felkeresnek bennünket hagyományosan jó hírű konyhánk miatt, s újabban sok vendéget vonz a Tavaszí Fesztivál és a FORMA 1 is.

– Mi a szakember véleménye a világkiállításról?

– En optimista vagyok – mondja. – Úgy gondolom, hogy a mai gazdasági helyzetben a pénzvilág nem fektet tőkét olyan vállalkozásba, ahol nem látja biztosítottak, hogy a befektetése megtérül. A világkiállítás nagy lehetőség egész Magyarország számára.

– Megteremthető egy olyan infrastruktúra, amelyet az egész lakosság élvezhet.

– A világkiállítással Nagykanizsa is csak nyer, hiszen az autópálya elérné a várost is. Nem beszélve a kritikán aluli telefonhelyzetről, amely Zalában az átlagosnál is rosszabb. A színvonalas vendéglátás nem engedhet meg olyan dolgokat például, hogy a turista órákat várjon azért, hogy haza tudjon telefonálni.

Mi – mármint a Centrál – a Postára igazán nem panaszkodhatunk. Az ő megértő támogatásukkal tudtuk megoldani, hogy a szállodából közvetlenül lehessen külföldre telefonálni. Ilyen lehetőség a városban csak nálunk van.

A világkiállítással kapcsolatban szólni kell arról is, hogy bizonyos kategóriákban – a 3; 4 csillagos szállodákra gondolok – kevés a férőhely. A tervek szerint 1995-ig 20-25 ilyen szálloda épül.

– Hogyan ítéli meg Nagykanizsa helyzetét?

– A városnak helyzeti előnye van, s ezt kellene jobban kihasználni. Meg kell felelni a külföldi és hazai igényeknek.

– Milyen igényekre gondol?

– Az is a vendéglátás fogalomkörébe tartozik, ha családi eseményt, bankettet, fogadást kell szervezni – természetesen az eltérő „megrendeléseknek”, más-más áron kell eleget tennünk. Egy tévhitet is szeretnék eloszlatni. Tudjuk, sok helyen adnak lehetőséget különböző családi események (esküvők, évfordulók) lebonyolítására, s arról is vannak információink, hogy ezeken a helyeken magas terembérelti díjat kell fizetni. Külön meg kell fizetni az ott lévő személyzetet és a felkért zenekar tiszteletdíját is. Mindez általában kb. 25-30 ezer forint között mozog, és ebben az összegben nincs még semmilyen étel és ital. Az sem közömbös, hogy a rendezőknek szinte minden élelmiszert a helyszínre kell vinni. Az utóbbi időben mi is sok rendezvényt bonyolítottunk le, esküvőket is szép számmal, de a közutadatban még mindig él az a téves hit, hogy a Centrálban is meg kell fizetni a terembért, s az előbb említett szolgáltatásokat (felszolgálók, szakácsok, zenészek), pedig erről szó nincs. Természetesen, ha például a zenekar tovább dolgozik a munkaidéjénél, vagy a vendég elégedett szolgáltatásaink színvonalával, nincs akadálya, hogy honorálja azt.

A 40 éve még csak büféket és éttermeket üzemeltető vállalatból európai láncok szélesedett Pannónia sokat tesz a vendégek megtartásáért. Itt, Nagykanizsán is szeretnénk öregbíteni a hírnevét, – összegzi véleményét Stroh Péter.

– Marton –

Üzem a város szélén

A Somogy- Zala megyei Téglaiipari Vállalat Nagykanizsai 1-es üzemében egy téglagyártó és egy vasipari tevékenységet folytató részleg van. A téglagyártás területén a falazó és a burkoló anyagok gyártása, forgalmazása a fő feladat, szinte az ország egész területére. Zala megyében, Nagykanizsán kötődik, a megye területén további öt kisebb gyár fejt ki hasznos tevékenységet. A nagykanizsai 1-es és a Teskándi Téglagyár évi 40 millió darab feletti termelésével az élen jár, a kisebb gyárak is évente 6-7 millió darabot értékesítenek.

Gál Lajos, a nagykanizsai 1-es üzem gyárigazgatója vasipari üzemekkel kapcsolatosan így fogalmazott: – Fő feladatunk, a gyárak műszaki állagának szinten tartása, tartalék alkatrészek gyártása, a fennmaradó szabad kapacitásunkban pedig a Nagykanizsai Sörgyár és a Dunántúli Köolajipari Gépgyár számára különböző forgácsoló és acélszerkezeti munkák elvégzése. Természetesen a magyar téglaiiparnak is gyártunk félalkatrészeket, például a VK 30-as kotróhoz, azokat a kanalakokat, melyekkel az agyagot szedik fel a bányákban, de mindez kiegészül további gépelemekkel. Nem jelent gondot a száritó és az égetőkocsik gyártása sem...

Az 1-es téglaiipari üzem tavaly 120-130 millió forintot, a vasipari 30 millió forintot hozott a „konyhánkra” – mondja az igazgató. – Szállitásaink java részét a Volán végzi önrakodó tehergépkocsijával.

– Melyek a közeljövő főbb tervei?

– Ha a pénzügyi feltételek megteremtődnek, a jelenlegi körkermecék helyett alagútkemencéket építünk, ezzel a téglagyártást szinte teljesen automatizálni tudjuk. Négy-öt iparág fejlett ország berendezései közül választhatunk, ha az engedély a kezünkben lesz... Létszámleépítést nem tervezünk, mert nálunk a létszám „beállt”, szükség van minden munkásközre.

B. B.

Üzleti rendszer a Zala Volánál

A régi értelemben vett Zala Volán Nagykanizsai Üzemgazdálkodása 1990. január elsejével megszűnt. Megalakult az üzleti rendszer. A szervezési intézkedések lényegéről **Bognár Károly** műszaki üzemvezető tájékoztatott.

– A zalai vállalat 9 üzletágra bomlott, ebből hét Zalaegerszeg, egy Nagykanizsán és egy Keszthelyen működik. Gyorsabb piaci reagálást és megfontoltabb, jobb gazdálkodást várunk. Nagykanizsán a létszám változatlan. Szervezési intézkedéseink között az „új” kategóriájába tartozik az üzletágak költséggazdálkodása, bérigazgatás és a kereslet-kínálat alapján a piaci változásokra történő gyors reagálás, az igények követése a cél.

– Adottak ehhez a műszaki feltételek?

– Igen. Megpályáztuk a Közlekedési Minisztériumnál a zárt technológia II-es rendszerét, amely magában foglalja több költségvetési vizsgáztatási lehetőségeit. Elsődlegesen a tehergépjárművek és az autóbuszok vizsgáztatását oldandák meg. A vállalatoknak új javítási lehetőségeket kínálunk, s ez a magánfuvarozók gépjárműveire is vonatkozik. Tervünk a későbbiekben a személygépkocsik néhány típusának hatóság vizsgáztatása is. Az ellenőrzéshez szükséges műszerek rendelkezésünkre állnak: ez jelenleg elsősorban a tehergépjárművekre vonatkozik. Nagykanizsán és vonáskezelésben egyedül mi rendelkezünk tehergépjármű és autóbusz fogyasztásmérő próbapaddal.

– Mi teszi vonzóvá a vállalatot?

– Dolgozónk Zala megye területén ingyenes utazási kedvezményben részesülnek, s húsz év munkaviszony után már az egész ország területére vonatkozik ez a „borítékon kívüli” juttatás. Szerelőink átlag órábéra 43 forint, ami országos közepes átlagnak felel meg. Önállóan gazdálkodik, erősödő vállalat vagyunk.

Bödör Béla

Azt beszéli a város...

hogy a DÉDÁSZ szándékos üzemzavarral akadályozta meg, hogy a kisgazdapárti szónok tv-beli, Szovjetuniót támadó felszólalása eljusson a hallgatókhoz.

– Ezt visszautasítjuk, mert a legrosszabb ízű pletykáról van szó – mondja Szakacsits Károly üzemviteli osztályvezető-helyettes –. 1990. január 20-án 18 óra 28 perckor az északkeleti városrészt tápláló 10 ezer voltos kábelvonalunkon, egyidejűleg különböző helyeken valóban kábelrehiba keletkezett. A kettős hiba okozta intenzív zárlati áram nemcsak az EK-i városrész kábelvonalának a megszakítóját, hanem az egész város villamosenergia ellátását biztosító II. sz. 120000/10000 V-s táp. transzformátor megszakítóit is kikapcsolta. Így az egész város ellátatlanul maradt. Az üzemirányító szolgálatot teljesítő Ljpin Ferenc és Török József elektrikuskok gyors helyzetfelmérésének és intézkedéseinek köszönhetően három perc múlva – az EK-i kábelvonalról ellátott Bessenyei és Kisberki úti tr. körzet fogyasztóin kívül – városunk fogyasztóinak ismét zavartalanul szolgáltatottuk a villamosenergiát.

A hibás kábelvonal kiszakadását követően a Bessenyei és a Kisberki úti tr. körzetek fogyasztóit 18 óra 53 perckor az EK-II-es tartalék kábelvonalról szintén ellátuk energiával.

A hibahelyek megkeresését az energia szolgáltatás gyors helyreállítását nagymértékben segítették fogyasztóink is, akik a zárlat közben keletkezett fényjelenségek helyét azonnal jelezték az üzemirányító központunknak.

Figyelmességüket és segítségüket ezúton is köszönjük.

A mi feladatunk a folyamatos és biztonságos villamosenergia szolgáltatás. Kijelentjük: – mondja Szakacsits Károly –, hogy senkinek sem áll módjában bennünket eszközként felhasználni érdekei érvényesítésére.

– ék–

DÉDÁSZ-gondok

1990. január 22-én reggel fél 7-kor munkásgyűlést tartottak a DÉDÁSZ Nagykanizsai Üzemigazgatóságának dolgozói, melynek záróakordjaként 3 oldalas követelést írt alá 213 dolgozó, az üzemigazgatóság majd minden dolgozója. Az így elfogadott memorandumot azóta eljuttatták a Dél-Dunántúli Áramszolgáltató Vállalat 8 üzemigazgatóságához, a tröszt vezérigazgatójához és szakszervezeti szervéhez is. A vállalati vezérigazgatónak 3 fős delegáció személyesen vitte el Pécsre a követeléseket, ami azért is figyelemreméltó, mert abban azonnali hatállyal követelik lemondását.

A Takács Zoltán Üzemviteli Osztályvezetővel és Sipos János SZB. titkárral folytatott beszélgetésből kiderül, hogy a dolgozók elkeseredettsége nőttön-nőtt, és a legutóbbi áramelések pattanásig feszítették az amúgy is rossz hangulatot. Ilyen előzmények után került sor az említett munkásgyűlésre, ahol az alábbi követeléseket fogalmazták meg a dolgozók:

– Átlagbérük – az ügyeleti díjat nem számítva – érje el a szolgáltató ipar átlagát: a személyenkénti 140 ezer forintot, éves átlagban.

– Az ügyeleti díjat – mivel munkaidőn túli tevékenység-

NEM „DERÜL FÉNY” AZ ÜGYRE?

get takar – kezeljék elkülönítve, ne számíton bele a munkahelyi keresetbe. Adózás szempontjából is essék kedvezőbb elbírálás alá.

– Ahol mód van rá, követelik a teljesítmény, illetve eredményarányos bérezés bevezetését.

– A bérek megállapításakor vegyék figyelembe a munkakörülményeket, illetve a munka veszélyességét.

– A vállalat, illetve a tröszt indítson azonnal vizsgálatot az egyes szervezeti egységek szükséges és elégséges létszámának, összetételének megállapítása céljából. Az abnormálisan felduzzasztott irányító apparátusok fölös létszámától szabadulni akarnak.

– A tröszt illetve a vállalat dolgozzon ki egy életképes, a jövő követelményeinek is megfelelő szervezeti rendszert. Ne feledjék: egy rendszer legfontosabb „eleme” az EMBER.

– Követelik a vezérigazgató azonnali lemondását. Személye, illetve az általa képviselt szervezet, irányítási mód nagy mértékben felelős a helyzetért.

– A vállalat értelmezze a sztrájk-törvény DÉDÁSZ-ra vonatkozó specialitásait.

Takács Zoltán és Sipos János elmondta még, hogy

a dolgozók aláírásukkal szedéssel, stb. nem foglalmegerősítették az üzem-

szedéssel, stb. nem foglalkoznak. Természetesen az

élet- és balesetveszélyes üzemzavarokat elhárítják, minden egyéb helyzetben mérlegelik a kijávitás szükségességét.

Az üzemigazgatóság szakszervezeti szerve és dolgozói várják az olvasók és a szélesebb közvélemény ítéletét munkájukról. Biznak abban, hogy a sztrájkhoz csak a legvégső esetben kell folyamodniuk.

Lapunk is reménykedik a helyzet elfogadható rendezésében.

Nagy János

Üléseztek a városvédők

A Nagykanizsai Városvédő Egyesület 1990. január 22-én tartotta ülését. Az elnököt, Lovrencsics Lajost, a Hitelbank igazgatóját telefonon arról kérdeztük, hogy mi foglalkoztatja leginkább a város közvéleményét, melyek a Városvédő Egyesület fő tennivalói a közeljövőben.

– Előszörban szeretném elmondani, hogy közel száz fő tisztelt meg bennünket megjelenésével, s tizenhatan mondták el véleményüket – mondja az elnök. Hosszas előkészítő munka előzi meg a Deák tér rekonstrukcióját. A terveket közszemlére tettük. Sok javaslat is érkezett, amelyek módosításokat tartalmaznak. A tér új burkolatának kialakításában még nem sikerült döntést hoznunk. Sokakat foglalkoztat a turul-madár sorsa is. A Dunántúli Kőolajipari Gépgyár vállalta, hogy ingyen helyreállítják, és a talapzatához, szintén térítés nélkül elkészítik a koronás cimert. Tehát már csak a végleges koncepció kiviteli terveit kell elkészíteni, s a munkákat megrendelni. Bizom abban, hogy pünkösdre elkészülünk vele.

Természetesen felvetődött a Szabadság tér átalakításának kérdése is. Úgy ítélem meg, hogy ennek eldöntése egyelőre nem a városvédők feladata.

Felvetődött a Sétakertben lévő, úgynevezett „huszas” szobor régi helyére történő visszahelyezése is, de ez ügyben sem született döntés.

Végezetül szeretném elmondani, hogy minden, a város érdekében érkező javaslatot szívesen látunk, de közösen kell gondolkodni azok megvalósításának pénzügyi feltételeiről – zárja Lovrencsics Lajos a rövid beszámolót.

– Marton –

Kutatók Kanizsán

A nevelésszociológus

Zsidi Zoltán tíz éve foglalkozik gyermekvédelemmel. A Zala Megyei Gyermek- és Ifjúságvédő Intézet utógondozója, vezető pedagógusa; nevelésszociológus.

– A gyermek- és ifjúságvédelem – úgy gondolom – olyan munka, amelyhez az átlagosnál nagyobb elhivatottság szükséges. Egyetért ezzel?

– A gyermekvédelem teljes embert kíván. Annnyira szerteágazó a munkánk, hogy ha valaki igazán lelkiismeretesen akarja végezni, ismernie kell az általános és gyógynevelés, a nevelésszociológia és talán még nagyobb mértékben pszichológia legfontosabb tételeit. A pedagógus így könnyebben tudja irányítani a szociális zavarokkal küzdő – állami gondoskodás alatt álló – fiatalokat. Az elsődleges feladat arra nevelni őket, hogy felnőtt korukban is megfeleljenek a társadalmi elvárásoknak.

– Tudatosan készült erre a pályára?

– Nem, bár előtte is érdekelt e terület. Áthelyezéssel kerültem 1980-ban a Zala Megyei Gyermek- és Ifjúságvédő intézetbe, ahol hivatásos pártfogóként kezdtem a munkát, később lettem utógondozó. Előtte általános és középiskolában tanítottam, ifjúsági vezető voltam.

– Mikor kezdett el kutatásokat végezni?
– Tudományos munkával középiskolai tanár koromban foglalkoztam először, ez idő tájt diákothoni nevelő is voltam. A kollégiumi csoportokon belül a tanulók szociometrikus hálózata

tát vizsgáltuk. Ettől kezdve tanulmányoztam mélyebben a pedagógiai szakirodalmat, és határoztam el, hogy pályázatokon, tankönyvírásban veszek részt. Később elvégeztem az ELTE pedagógia-nevelésszociológia szakát is. Az első nagy kutatási területem, amelyen közel tíz évig dolgoztam, közönségi tevékenységvizsgálat volt. Azokat a tanulókat figyeltem, akik valamilyen tiszttséget töltöttek be az iskolában, a tanulói önkormányzatban. Fő célom volt választ kapni arra, hogy szerepükből és státuszukból adódóan milyen sikerélmények, konfliktusok vannak. Az eredmény 120 oldalas tanulmány lett.

– Milyen általános érvényű következtetést vont le?

– A vezető tanulóknak nem kevés konfliktusa származik a felnőtt vezetővel, tanulókkal történő közös munka során. A pedagógusoknak lenne a feladatuk, hogy ezeket feloldják. A tapasztalat azonban azt mutatja, hogy a tanárok egy része kevés pedagógiai ismerettel, csak ráérzéssel igyekszik áthidalni a problémákat.

– Milyen témával foglalkozott azután?

– Választóvonalat jelentett kutatómunkámban a GYIVI-be történő áthelyezésem. A fiatalok pártfogóitak szocializációs zavarait kezdtem tanulmányozni. De ennél is jobban foglalkoztam ugyanez az állami gondoskodás alatt állók esetében.

– Kiemelten a felnőtt korúak társadalmi beilleszkedési gond-

jait figyelem. Kutatom annak okait is, hogy miért kell állami gondoskodásba venni gyerekeket, de a legjobban arra szeretnék választ kapni, mi lesz ezekkel a fiatalokkal felnőtt korukban.
– Mi a tapasztalata? A volt állami gondozottak hogyan állják meg helyüket önálló életükben?

vannak, mivel érzelmileg sérült, magabiztossága alacsony ide- xü, könnyen befolyásolható, akarátgyenge. Magatartása eltér a normálistól, alkalmazkodó képessége mélyen alatta van a környezetében lévőkének. A feladat tehát ezen okok megszüntetése, a helyes nevelés lenn. Kimutatható, hogy az így nevelt növendékek könnyebben

Zsidi Zoltán beszélget munkatársunkkal.

Bakonyi Erzsébet felvétele

– Egyértelmű: az intézetben nevelt gyerekek nagy része társadalmi beilleszkedési problémákkal küzd. Ennek fő okát abban látom, hogy a nehezen nevelhető fiatalnak felnőtt korában is szocializációs zavarai

illeszkednek környezetükbe, kevesebb problémájuk van munkahelyükön és családi környezetükben. A mi feladatunk a segítségadás.

Horváth Iлона

Bemutatjuk a zenebarátok kamarakórusát

Sokszor szerzett már szép zenei élményt a Zenebarátok Kamarakórusa a muzsika kedvelőinek. A húsz főből álló kórus lelke, összetartó ereje – a lelkesedésben és a zene szeretetén túl – egy nyolc-tíz fős mag. Kedzemenyészükre fogott össze mérnök és tanár, geofizikus és övönő, pénzügyi szakember és diák, hogy kezdetben csak kedvtelésből, később már mások örömeire is – énekeljenek.

A megalakulás óta eltelt – idestova – tizenöt év emlékeiről, sikereiről beszélgetünk Illés Mária karvezetővel, Paulik Dezső szakköri titkárral és Kanyó László vezetőjével taggal.

– Ugy kezdődött – idézi fel a múltat Paulik Dezső –, hogy 1975 tavaszán, egy emlékeztető madrigál hangverseny után, baráti körben elhatároztuk, hogy mi is létrehozunk egy kórust. Tizennyegen voltunk alapítótágok, közülük mára kevesen maradtunk: Illés Marika, Kanyó Laci, a Dusnoki-testvérek, Agi és Gyuszi, és mi ketten a feleségemmel. Az Andrejka óvodában szoktunk összejönni énekelni, a Művelődésügyi Osztály akkori vezetőjének en-

gedélyével. Körülbelül egy év elteltével, hetvenhat november hatodikán, a HSMK avatásán már szerepeltünk. Bemutakozásunk jól sikerült, a HSMK próbahelyiséget, és rendszeres anyagi támogatást ajánlott, így lehetőségünk nyílt arra, hogy karnagyilag dolgozhassunk. Dárday Árpádot kértük fel, aki kezdeti vonakodás után vállalt bennünket.

– Szerettük Árpádot – kapcsolódik a beszélgetésbe Kanyó László. – Hangulatos, laza, mégis színvonalas próbákat tartott, sokat tanultunk tőle. Ez időtájt már vendégserenpeltünk más városokban, Kalocsán, Kaposváron, Esztergomban. Hetvenkilencben részt vettünk az Országos Kamarakórus Fesztiválon, ahol Fesztiválkórus minősítést szerztünk. És ekkor jártunk először külföldi turnén is.

– Sajnos Árpád nyolcvanban elköltözött Kanizsáról, – folytatja Paulik Dezső – így kis időre karnagy nélkül maradtunk, majd rövidesen Virág László, az Ars Renata vezetője vállalt bennünket.

– Szakmailag ez nagyon jó év volt – veti közbe Illés Mária. – Sokat fejlődtünk, főleg a hangképzés terén. Am két

kórust dirigálni, és Pestről ingáznai nem kis vállalkozás. Teljesen érthető volt, hogy egy év után szétváltak útjaink.

– Ezerkilencszáznolcvanegyben két nagyszerű, ám megintcsak budapesti fiatal karnagy került a kórus élére: Bubnó Tamás, Ördögh László. Nekik sikerült a távolság okozta nehézségeket leküzdeni?

– Igen – feleli Paulik Dezső. Rendkívül kellemes, szép évek voltak. Tamás szakmai tudása nagy nyugalommal párosult, jó hatással volt ránk, főleg koncertek előtt. Mindketten magas szinten képzettek, lelkiismeretesek voltak, sajnáltuk, amikor öt tartalmas év után megváltak tőlünk. Ezután kértük fel kórustagunkat, Illés Marikát, hogy legyen a karmesterünk. Ő ekkor már felsőfokú karvezetést tanult, amit azóta sikerrel befejezett. Vesztítettünk egy szép hangú énekest, és nyertünk egy jó karnagyot.

A kórus többször járt külföldön. Szívesen emlékeznek vissza a forró hangulatú koncertekre, baráti találkozókra, a felépések közötti kirándulásokra. Minden turné – ha anyagi áldozatokkal is járt – maradandó élmény mindannyiunknak.

– Hetvenkilenc májusában Bulgáriában vendégserenpeltünk egy kanizsai kulturális delegáció részeként. Am a francia, görög, és belga turné személyes kapcsolatok révén jött létre – mondja Kanyó László.
– A Városi Tanácstól és a HSMK-tól kaptunk ugyan anyagi támogatást, de ez közel sem fedezte kiadásainkat. A kórustagok minden alkalommal jelentős összeggel járultak hozzá a kiutazási, és a vendégkórusok fogadásának költségeihez.

A kórus ideháza is sokat, sokfelé szerepelt. Az első minősítés óta több nyáron énekeltek Kőröshegyen a Műemléktemplomban, rendszeres szereplői a városi PRO URBE ünnepegeknek, emlékeztetések a karácsonyi koncertjeik, öt rádiófelvételük volt, és foglalkoznak egy újabb minősítés gondolatával, bár ezen a téren még nem szilárd az elhatározásuk, leginkább utánpótlási gondjaik miatt.

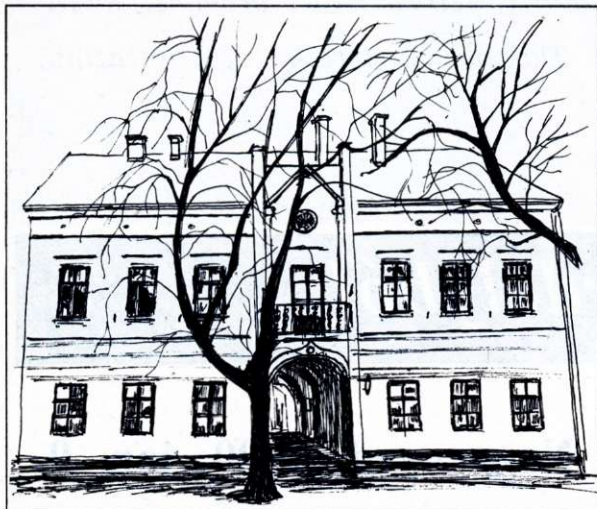
Sorsfordító, zord időkét élünk, amikor sok egyéb mellett a zenei kultúrának sincs kellő rangja. És ez a maroknyi – profi szinten éneklő – embercsoport évek óta, ma is, megszállottan, elhivatottan, kitartóan küzd a maga nemes eszközeivel a zene, a kórusmuzsika népszerűsítéséért – reméljük, még sok éven keresztül.

H.M.

Belvárosi séták

7. GRÜNHUT-HÁZ: Grünhut Alfréd gazdag gabonakereskedő, bankár és műgyűjtő tulajdona volt. Romantikus stílusú kereskedőház. Lakás az emeleten volt, a földszinten és az udvari részen az iroda és a raktárak helyezkedtek el. Jellegzetessége az erkély fölötti keleties homlokzati elem.

Dr. Cseke Ferenc

A GRÜNHUT-HÁZ

Kanizsa volt - lesz

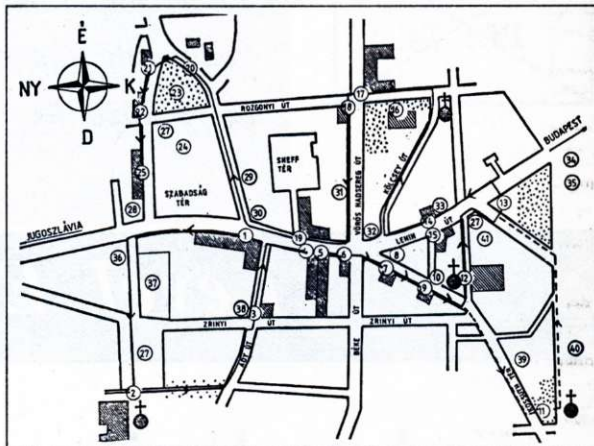
Feltárások a Romlott várban (2.)

A régészeti feltárások 1989-ben a várkastélynak mintegy kétharmadát hozták felszínre. A vár nyugati oldalán, amely a legtamadhatóbb volt két torony, egy kerek és egy szögletes állt. Itt volt a gazdasági szárny, amelyben három helyiségben a konyhák és a kamrák helyezkedtek el. Az északi oldali palotaszárny alatt nagy, boltozatos pince állott, fölötté az emeleten lakószárny volt. Ennek északi végénél megtaláltuk a vár árnyékszékét. A déli oldalon nem volt lakóépület viszont a falból kiugorva itt állt az öregtorony, a védők végső menedékhelye. Földszintje bolto-

zatos volt, amely négy oszlopra támaszkodott. Az udvar déli felében helyezkedett el a várkút, amely mintegy 25 méter mélységű volt. Az épületekkel körülvett várudvar le volt téglázva. Fa is

Fotó: Szakony Attila

állhatott itt, amelyről a várkútba hullott faágak vallanak. A keleti oldal palotaszárnya még feltárára vár.

A díszes várpalotának számos gyönyörűen faragott későgotikus stílusú ajtó és ablakkeretköve került elő. A belső berendezésről zöld és barnamázás áttört finomívrű kályhacsempék, velencei, arannyal fúttatott üvegpoharak töredékei vallanak. A várkútból a konyhán használt bronz habverőüst került elő. A végvári idők viszontagságait a falak tövében talált nyílhegyek, a várkútból előkerült vas és kő ágyúgolyók idézik. Találtnak páncél és sisaktöredékeket is. A várkút tragédiák nyomait is őrzi, két csontváz is előkerült feltárása során.

1989. őszén megkezdődtek az előkerült falak konzerválási munkái, és a berobbantott kút felfalazása. A megrongált, kibányászott falak lassan a felszínre emelkednek. 1990-ben Nagykanizsa

jelentős évfordulót, a török alóli felszabadulás háromszázadik évfordulóját ünnepli. Az ország pedig ugyanekkor legnagyobb királyunknak Mátyásnak állít emléket halálának ötszázadik évfordulóján. A feltárások és a helyreállítás a város polgárainak önzetlen társadalmi munkájával és a városi tanács anyagi segítségével folyt. Ha minden sikerül, akkor a két jelentős évfordulóra a város példaértékű emléket mutat fel, amely egyszerre hirdeti a magyar állam fénykorának és legviharosabb időszakának emlékét. Ahhoz azonban, hogy mindez megvalósulhasson, és akkor, amikor nehéz gazdasági helyzetünkben is szükségesnek látjuk, hogy nemzeti multunkat méltóképpen dokumentálhassuk, erőt és biztatást adjunk a továbblépéshez, a város lakosságának erkölcsi és anyagi támogatása szükséges. A romkert elkészülése példaértékű lehet az egész országban.

Kiskereskedők sztrájkja

Január 22-23-án a kiskereskedők munkabeszüntetéssel tiltakoztak az országgyűlés novemberi ülészakán elfogadott döntés ellen, mellyel módosították az általános forgalmi adóról, a vállalkozási nyereségadóról és a személyi jövedelemadóról szóló törvényt. Arra voltunk kíváncsiak, milyen a sztrájk fogadtatása a városban?

– A forgalmi adó általános megszüntetése az ÁFA – rendszerben lehetnéne teszi az adminisztráció egyszerűsítését – mondja Karmarin Józsefné, a KORAL bolt tulajdonosa. – Az eddigi elszámolási rendszerrel szemben lényegesen bonyolultabb elszámolási mód szerint kell könyvelni, s ez nagyon sok többletmunkát jelent. Enk hétfőn, kedden bezártam. Talán sikerül valamit elérünk.

A kispiacra több kiskereskedő áll együtt.

Az egyszemélyes és a kis boltokat érinti súlyosan ez az új rendeltetés – mondja Horváth Istvánné, az egyik horgász-cikk-bolt tulajdonosa. – Állítólag lehet felmentést kérni, de azt még senki sem tudja, hogy kikre fog vonatkozni.

A kispiaci virágüzlet viszont kinyitott.

Már egy hete felvettük a rendelést. A koszorúkat, csokrokat el kell készíteni, ki kell szállítani – fogad Dávid Józsefné. – Nem tudom, hogy a kollégáim elérnek-e valamit ezzel a sztrájjal. En az egész mostani mozgólódást későinek érzem, akkor kellett volna a munkabeszüntetésen gondolkodni, amikor a parlament elfogadta a törvénymódosítást.

Szalai Lajosné divatárkereskedő hallgat. Ő is zárva tartott a két napon.

– Sok mindent várak a munkabeszüntetésről. A nyugtaadási kötelezettség nehezíti a gyors kiszolgálást, s esetlegesen további munkaerő alkalmazását teszi szükségessé. Van aki vállálja a sztrájkot, van aki nem. Szerintem a KISOSZ alapszervezetnek össze kellett volna ülni, az egységes vélemény kialakítása érdekében.

Bráder Sándorné – neki is horgász-cikk üzlete van – temperamentumosan sorolja:

– Lassan nem is kereskedünk, csak adminisztrálunk! A KISOSZ alapszervezet szerintem is összehívhatott volna egy gyűlést, ahol a helyi dolgokat – a sztrájkot illetően – megbeszélhetjük volna. Ez a kispiaci sor sem volt egységes abban, hogy bezárjunk-e vagy sem.

Nem tudom azt sem, hogy a nyugtaadási kötelezettség hogyan lesz pl. egy fagyfalozóban – kapcsolódik a beszélgetésbe a férj, akinek fagyfalozója van. Végiggondolták, hogy mit jelent kiadni egy kétgombócot fagyit, megírni a nyugtát, kezét mosni, s kezdeni mindent előlről? Rengeteg idő ez, s nem a vevőt szolgálja.

Bertók Sándor zöldségkereskedő így vélekedik:

– Bezártam január 22-én, 23-án. Kénytelen voltam, különben kiközösítenek. Ugy gondolom, hogy a mostani országgyűlés az ál-

tala novemberben elfogadott törvénymódosítást nem változtatja meg. En az új parlamentben bízom, talán megoldja a követeléseink teljesítését.

Ez a sztrájk – korántsem egységes – képe a városban. Kezd természetessé válni, hogy ha valamit – akár kicsi, akár nagy dolgot – el akarunk érni, rögtön a munkásmozgalmi tanácsokból oly jól ismert végső eszközhöz nyúlunk, s ez nem a „kisember” hibája. Miért nem lehet a törvényeket s azok módosításait a leginkább érintettekkel megvitatni, javaslatokat figyelembe venni? Remélem, nem leszünk a sztrájkok országá, ahol sztrájkol a dolgozó a több béréért, a jobb megélhetésért, a kiskereskedő a vevők érdekében, s a miniszter azért, mert el-lene sztrájkoltak.

M. Gy.

Áremelés után

Havonta egy hétvégén, mikor vidéki utazásomból megérkezem, mindig taxiba szállak a vasútállomáson. A helyijáratú autóbuszra fél órát kellene várnom, és az idő drága. A jámbor utazót ilyenkor kevésbé érdekli, hogy állami vagy magánkézben van-e a járgány, ami hazaröpti.

Hogyan ketyeg a taxióra?

Nagykanizsán mindkettőre van lehetőség. Közel, szinte egymásra rálátva, a városközpontban található a VOLÁN TAXI és a személyfuvarozó kisiparosok standja. Villogó, színes reklámfelirataik szerzte a városban jelzik a hovatartozást.

De mennyiért ketyeg a taxaméter? Lássuk hát!

Magántaxisokkal beszélgettem az áremelkedésről. Természetesen arról, hiszen nemcsak az általános árvaltozáshoz kell alkalmazkodniuk, jócskán megemelkedett benzínárakhoz is. A szuper benzín 29.50 Ft, az

extra szuper még ennél is drágább, pedig néhány kocsi ezt a magasabb óktán számú hajtóanyagot igényli. Varga Árpád elmondta, hogy új árai így alakultak: alapár 20 Ft, 16 Ft kilométerenként a viteldij, 5 Ft percenként a várakozás.

Sok vagy kevés? Ha az utazót, a bevásárlót, a cipekedőt, a sivalkódót, beteg kiskgyerekkel közlekedőt kérdezem, ő az adott pillanat-

ban nem mérlegel. Időben és biztonságosan célba akar érkezni.

A szolgáltatás színvonaláról és a versenyhelyzetről faggatózom. Ha szükségszerű, hát árat kell emelni, de jobban előtérbe kell helyezni a minőségi követelményeket.

Nem fordulhat elő – állítom –, hogy „terelőúton” közlekedik a taxis, a nagyobb viteldij érdekében. Az sem, hogy fekete estélyi szoknyám hangverseny előtől földig koszos lesz az előző utazó bugyraitól.

Beszélgetőtársaim egyet-értenek, s hozzátoldják,

Közlemény

Megalakult a VÁLLALKOZÓK PARTJANAK nagykanizsai szervezete 112 fővel. A párt székhelye a KIOSZ székhez (Nagykanizsa, Berzsenyi u. 2.)

A VÁLLALKOZÓK PARTJA tagjai sorába várja a kisiparosokat, kiskereskedőket, személy-és teherfuvarozókat, gmk tagokat és egyéb vállalkozókat alkalmazottjaival és családtagjaival együtt.

Célunk a Polgári Demokratikus és Jóléti Magyarország megeremtése a vállalkozások szabadsága és biztonsága által. Követelésünk a költségvetési politikával szemben vállalkozást élelénkelt pénzügypolitika azonnali bevezetése.

VÁLLALKOZÓK PARTJA

hogy a magántaxisok eddig is élenjártak a rendelések felvételében, az udvariaságban, a stand helyett a lakás elé állásban.

De visszakanyarodunk beszélgetésünk kiindulásához. Havi egyszeri utazásom talány. Hány kilométernyire van otthonom a vasútállomástól? Miért? – kérdezik körülöttem. – Azért, válszolom, mert ahány utazás, annyiféle a viteldij. Nagykanizsa nem olyan nagyváros, hogy 8-10 féle útirányról lehetne megközelíteni a célt. Fél év alatt legalábbis ennyiféle viteldiját fizettem.

– Az utas is vigyázzon, hogy be ne csapják – közli Varga Árpád. – Megjelölheti az útvonalat, megfigyelheti a taxaméter alapállását. Ha szabálytalanságot tapasztal, jelentheti.

– Mi van odaát? – intek a Volánosok standja felé? A magánfuvarozók pontosat nem tudnak, de „hallomás” után közlik:

„Alighanem kisebb mértékű lesz az áremelkedés, mint nálunk”!

Nos, gondolom, ez is megérne egy misét.

Bükiné

Olasz módra

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																

Az ábra két rejtvényt tartalmaz, melyeket kanyargó vonal választ el. A fekete négyzetek száma 24. Feladat a rejtvények megfejtése és a határvonal berajzolása.

Beküldendő: a keret mentén olvasható két híres mondat.

Határvonal: febr. 7-ig.

VÍZSZINTES

1. Kérdőszó – híres mondat. 2. Kihérült kos – vulkán Hawaii szigetén – pillangóvirágú növény. 3. Becézett fiúnév – busa hangzó – tésztát készít – pi. sós. 4. Saját hatás – nyelvtani elem – az unalom Igéje. 5. Lúd a belseje nélkül – német biológus – idegen női név. 6. Bevésődő – Heine része – báj. 7. Átfogok valamit – erős jellemű – létezik, de fordítva. 8. EAK város – mértani test – kínai hossz mérték – görög évezred. 9. Ige vagy egy terület mérték része – hajdanán két szóval – svéd település. 10. Gumitömlő – portalanít, fordítva. 11. Ha N betű választja el ismétlődésétől, zsugorított emberfej lesz az indiánoknál – Lorca színműve – sok, németül – kicsinyítőképző. 12. Alátét – színházi foglalkozást végzők. 13. Izom – sátáni – prima – lassú járás. 14. Sebesen áramlik felette – név-

más – éljen – habzó Ital. 15. A mondat folytatása a függőleges 1-ről – Áisa apja – Itáliai állam volt ez a királyság.

FÜGGŐLEGES

1. Híres mondat. 2. Ceruza – izraeli légitársaság – út vonal, rövid. 3. Neveletlen gyermek kívánja – híres labdarúgó volt (Ferenc). 4. Félig akna – nem bevagdalt halszelet – fiatalabb leánytestvér része. 5. Személyes névmás – szikla – párizsi metrő – állati emlő. 6. Igeköző – germánium – motívum – japán társasjáték – rövid hívószó. 7. Tízórai németül – robbanás hangja – zárótársulások hazánkban. 8. Termés és étel jelzője lehet – névutó – darálók, de fogak is. 9. A latin É betű – zöld színű drágakő – vetőgéphez való – Igeköző. 10. Sport-szer-márka – költészet van ilyen – rendkívüli. 11. Zavar-nak – ezt teszi a holdkóros. 12. Románia tájegysége – kalin hangzó – véd. 13. E szóval kezdődik angolul a Hamlet-monológ – francia település – csont latinul. 14. Francia városka – ezüst görög aprópénz. 15. Vörös posztóból készítettett fejfödő – ausztrál település – japán hivatalos táncosnő. 16. Erbi-um – Bihar...: magyar település – dutyi. 17. A mondat folytatása a vízszintes 1-ről.

Egészségünk télidőben

Jön a tél? Néha itt is van. Ha lenne hó, már lehetne szánkóználni, hógolyóználni, sétálni a zuzmarás, havas erdőben. Persze egy-két dologra fokozottabban kell figyelni, különösen a gyerekeknek, mint eddig. Télen sok a megbetegedés, főként megfázás, a vitaminhiány miatt. De egyszerű a védekezés. Nincs más teendő, mint helyesen táplálkozni, s főleg eleget mozogni. Étkezések alkalmával elegendő mennyiségű és minőségű ételt kell fogyasztani. Előnyben részesítendő a gyümölcsök, a tejtermékek, a kenyerek közül a rozskenyér, mellettük a zöldségfélék, savanyúk és főzelékek.

Ilyenkor a gyümölcsöket nemcsak önmagukban, tejjel turmixolva lehet ajánlani. A jó táplálkozás önmagában

nem elegendő. Szükség van a mozgásra. Attól, hogy a levegő lehűl, nem feltétlenül kell leülni a szobában. Mindennap, legalább bő fél órára, menjünk a szabadba. Ha lehet, több órára is. Ügyeljünk azonban a megfelelő öltözködésre! Rétegesen, belül meleg nedvszívó, kívül záró, víztaszító öltözetet érdemes hordani. Az ilyen öltözködés jól véd a lehűléstől, s tartja a meleget. Feltétlenül hordjunk sapkát, sálát, kesztyűt. Akkor is, ha nem divat. Legfontosabb a megfelelően zárt lábbeli, mely nem engedi át a vizet. Ha a mozgás közben a külső ruházat átnedvesedik, ne bosszankodjunk, inkább cseréljük. Jobb két dolgot mosni, mint beteget ápolni.

LIA

Mit tart a néphit februárról?

Gyertyaszentelő boldogasszony napján a téli álmot alvó medve kitekint a barlangjából, hogy megnézzze, milyen az idő. Ha szép, derült és enyhe, akkor visszamegy és folytatja alvását, mert tudja, hogy még nincs vége a télnek, havas főrgetegek és csikorgó hidegek lesznek. Ha hideg téli időt talál kint, már nem megy vissza, mert tudja, rövidesen enyhülni fog. Ha fénylik a

gyertyaszentelő, az izéket is vedd elő, mert befagy az izé is. Ameddig süt a napfény gyertyaszentelőkor, addig fog a hó is beverni. Ha e neves nap előtt énekel a pacsirta, utána sokáig fog hallgatni. Ha Dorottya szorítja, Juliánna táglítja. Mátyás a jégtörő, ha talál jeget megtöri, ha nem talál, csinál magának. Am ha Zsuzsanna napján szólal meg a pacsirta, hamar vége lesz a télnek.

Fazékbaváló

Téli vitamin tea

- Hozzávalók:**
- két marék csipkebogyó (kiránduláson is szedhető)
 - egy teászűrő
 - 1 citrom, vagy natúr citromlé
 - csipet bazsalikom
 - csipet hárs tea (örlemény)
 - csipet kamilla (örlemény)
 - annyi kávéskanál méz púposan, ahány pohár teát készítettünk.

Elkészítés: – A lógó vízbe beletesszük az említett fűszereket és a mézet, s kb. 8-10 percig lassú tűzön bugyogtatjuk. Célszerű az adalékokat szűrőbe tenni, vagy gézbe kötni, így kevesebb gondunk lesz a szűrővel a találás előtt.

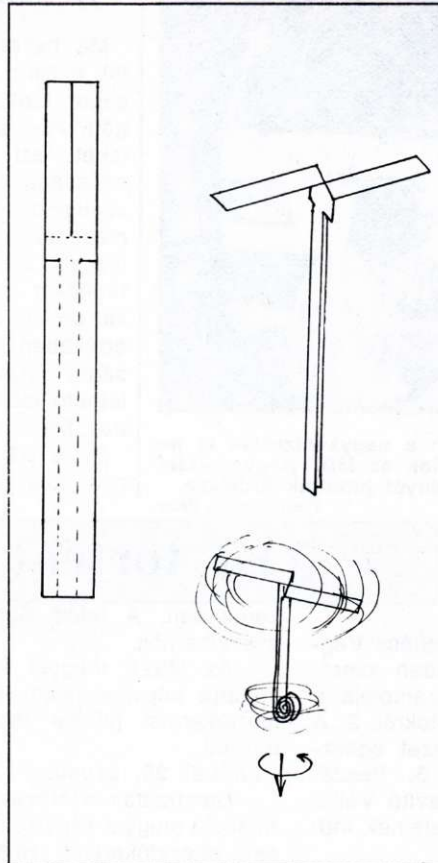
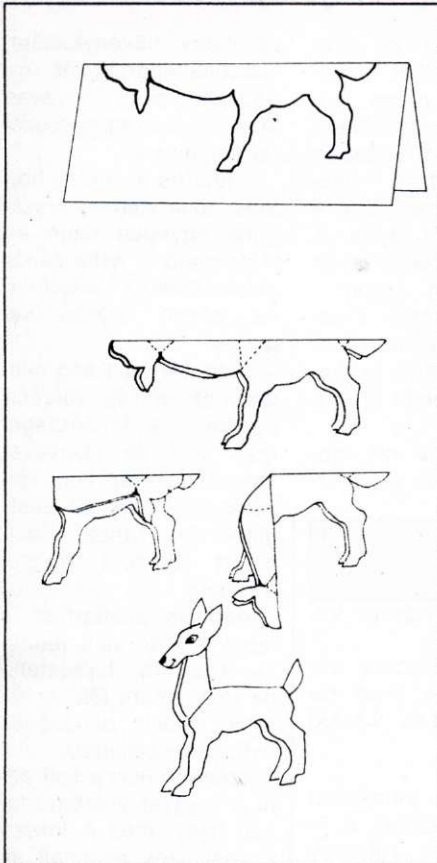
Ha nátha kerülget, fogyasztása forró fürdő után hatásosabb.

Felnőttek víz helyett borban is elkészíthetik, s akkor egy nagyon finom teas, fűszeres forraltbort kapnak. Aki erősebben szereti, tehet bele 2-3 szegfűszeget. Fahéjasan is szokták fogyasztani.

Szárazsüteménnyel is tálalhatjuk.

LIA

Játékok „szobafogság” idejére

Állatok papírból:

Egy kettéhajtott műszaki rajzlapra (rajzlapra) rárajzoljuk az állat körvonalát a látható módon. Ollóval körbevágjuk egyszerre a két lapot, s a jelzett helyen behajtogatjuk. Már el is készült. Vigyázz! A hátánál ne vágd el!

Rajz: (1.)

Szobahelikopter

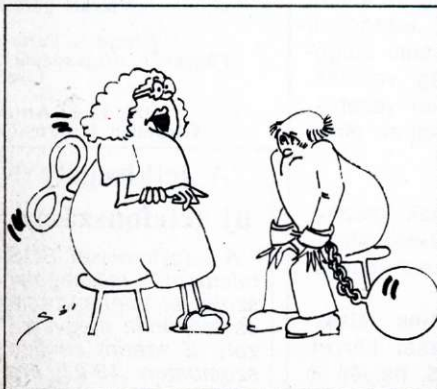
A kb. 2 cm széles papírlapot a rajzon jelzett módon ollóval bevágjuk, majd a hosszanti harmonika-hajtás után a végét súlynak feltekerjük addig, míg egy 5-6 cm hosszú szára marad. Ezután a felső két fület ellenkező irányba kihajtjuk, s megdobjva már helikopterező pörgéssel ereszkedik is alá. Ha van gemkapcsunk, felhajtás helyett ezt helyezve a végére szintén kitűnően üzemel.

Rejtvényeink megoldása

II. évfolyam, 2. szám: Keresztül-kasul: Móricz Zsigmond
Könyvjutalmat nyert: Hajdú Péter (Sormás)

II. évfolyam, 3. szám: Olasz módra: vízszintes 3.: Rana in fabula
függőleges 1: Darius Milhaud
függőleges 20: diszpergens

Könyvjutalmat nyert: Geiszl György (Nagykanizsa, Semmelweis u. 22.)
A jutalmak átvehetők a szerkesztőségben kedden és pénteken 14-17 óráig.

Kép, szöveg nélkül

Soós Lajos
rajzai

– Mama!
A feltörésen túl
vagyok, de
hogyan keverjem
fel?

A kezdő

Erdélyben jártak

A román forradalom idején a nagykanizsaiak is jelesre vizsgáztak: bátor fiatalok az MDF nagykanizsai szervezetének segítségzajlftmányát juttatták Erdélybe.

Fotó: Zsoldos Péter

IDŐGÉP

Január 18. csütörtök

– Ülést tartott a Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága. Napirenden szerepelt: 1. A tanácselnök beszámolója a lejárt határidejű vb-határozatokról. 2. A Városi Vöröskereszt Szervezet egészségvédelmi tevékenysége. 3. Beszámoló a Nagykanizsai Autójavító Vállalat polgári védelmi szervezeteinek működéséről.

– A Zalai Hírlap idézi Szabó Károly megyei tanácselnökhelyettes szavait az 1995-ös világkiállítás Zala megyei célkitűzéseiről. Sürgős tennivalóként említi, hogy mielőbb valósuljon meg a hírközlés korszerűsítése. A megyeszékhely, valamint a keszthelyi és a kanizsai góckörzetben is „teremtődjön meg a világkiállításnak megfelelő színvonalú telefon, telex és telefax szolgáltatás”. A későbbiekben a megyei koncepciót közzemlére teszik.

Január 19. péntek

– Zala Megye Tanácsának ülésén megválasztották az országgyűlési egyéni választókerületek bizottságainak titkárait és tagjait. A 2-es számú, nagykanizsai központú választókerület titkára dr. Hajdú Ildikó bírósági titkár, tagjai Varga Ferenc és Rózsás János nyugdíjasok, póttagja dr. Jesch Aladár nyugdíjas geológus.

– Az SZDSZ városi szervezete nyilvánosságra hozta képviselőjelöltjének nevét a 2-es számú egyéni választó-

Ez történt

kerületben. A jelölt Solti Károly vegyész mérnök.

– Az MSZP megyei szervezete bemutatatta képviselőjelöltjeit. A 2-es választókerület jelöltje dr. Vári László ügyvéd.

Január 20. szombat

– Bemutatták a Hazafias Választási Koalíció megyei képviselőjelöltjeit. A 2-es választókerület jelöltje Harkány László, a Landler Gimnázium tanára.

Január 22. hétfő

– Dr. Hantos Ferenc rendőr alezre-des választott az SZDSZ városi szervezetének felhívására, mely a jan. 18-i Zalai Hírlapban jelent meg. Az alezre-des válaszában közli, hogy a felhívásban kért intézkedéseket még az elmúlt fél évben megtették, és leszögezi, hogy a megyében jelenleg sem dolgozó, sem nyugdíjas gazdasági vezetők, volt, vagy még aktív politikai vezetők, sem volt munkásörök birtokában nincs fegyver.

Január 24. szerda

– A Vállalkozók Pártjának országgyűlési képviselőjelöltje a 2-es választókerületben dr. Gáspár Ferenc jogász, kiskereskedő.

– Az MSZMP jelöltje a 2-es választókerületben dr. Vas József körzeti orvos, akit a megyei lista 5. helyén is jelöltek.

Összeállította: Kocsis Katalin

Felhívás!

Erdeink, földjeink védelmében

Ma hazánk több, mint 20 milliárd dollár adósságot tudhat maga mögött. Hogyan és miképp lehet ezt az irdatlan adósságállományt visszafizetni? Erre csak a mezőgazdaság képes. A magyar ipar kevés olyan terméket gyárt, amely – kis ország lévén – összértékében ekkora adósságot garantáltan és belátható időn belül ki tudnak fizetni.

Ez a 93 000 km magyar föld képes csak ar-

ra, hogy növénykultúra, haszonállattartás és erdőgazdálkodás révén adósságunk nagy részét rendezhessük!

A föld és az erdők brutális tönkretétele országunk egyetlen nagy értéktermelő szférájának elvesztéséhez vezethet. Az utolsó órában vagyunk!

Ezért van szükség minden, az ország sorsáért aggódó és felelősséget érző párt és szervezet összefogására, hogy jövőnk, élelmünk és energiánk forrásának védelméért mindent megteheszünk.

Ipart és állattartást is lehet 2-3 év alatt termelő ágazattá fejleszteni, de tönkrement föld és leteralt erdők pótlásához évtizedek kellenek!

Azonnal vissza kell adni a magyar mezőgazdaság becsületét! A fékező szabályozók azonnali eltörlését követeljük a mezőgazdaságban is! A tét óriási!

Adósságunk visszafizetésének lehetősége és a jövő élelme.

Zakócs József
KDNP

Vízvári József

Szmodics Ferenc
Független Kisgazdapárt,
Liszó

Dr. Izsák Attila
Független Reformkör

A lelkisegély új telefonszáma

A nagykanizsai SOS telefonos lelkisegélyszolgálat telefonszáma és időpontja megváltozott. E szerint minden szombaton 18-21 óra között várják a hívókat, a 12-214-es telefonon.

Túrázóknak

A DKG Természetbarát Egyesületének február 4-i vasárnapi túraajánlata: Rózsahegy – túra, melynek útvonala: Autóspihenő – Rózsahegy – Zala-szentjakab vá. A Túrázók 11.30 órakor indulnak az autóbusz állomásról, a táv 8 km, részvételi díj 21.- Ft.

Futószalagon

□ A kanizsai asztalitenisz csapatok a hétvégén 50 százalékos eredményt értek el. Az NB II-es Tunggram férfi gárdája hazai környezetben fogadta a Tatabánya együttest, amelytől 10:6 arányban alul maradt. Az NB III-as Úvegyvár gárdája viszont javított, amely ezúttal Dombóváron nyert 9:7 arányban.

▲ A budapesti országos serdülő „A” korcsoportos bajnokságon remekelt Jassó Anikó, az Olajbányász atlétája, aki 200 méteren bajnoki címet szerzett (ideje: 26,2 mp), míg 400 méteren az 5. helyen végzett (ideje: 60,00 mp).

▼ A kosárlabda NB I. B csoportjában szereplő MÁV NTE női együttese a tavaszi idény utolsó előtti fordulóját hazai pályán rendezte meg. Ellenfelük a Székesfehérvári Ikarus csapata volt, amelyet könnyen vertek 79:45/44:22 arányban s ezzel visszavágtak az őszi vereséget. A kanizsaiak legjobb dobói: Szabó 19, Pongrácz 15, Acsné 11/9.

♦ A MÁV NTE leány minicsapata sikerrel vette az első akadályt az Országos Mini Kupában. A kanizsai gyerekek a Pécsi TASI csapatával mérköztek oda-visszavágó rendszerben, akik összesítésben 142:90 arányban jutottak be a területi döntőbe. A siker részesei: MAYER, PINTÉR, BODZAI, DIANISKA, BEDŐ, LÁNCZOS, RADICS, FÁCSÁN, SZOKOL, KUCSEBÁR, HAJDÓ, KOVÁCS. Edző: GÁBOR ERZSÉBET.

♦ A tekesport tavaszi idényének 2. fordulója nagyserű sikert hozott a nagykanizsai NB-s csapatoknak: mind a háros férfi gárda biztosan vette az újabb akadályt! Az NB II-es Úvegyvár a fővárosban nyert 6:2-re a Vizművek ellen az NB III-as Olajbányász Szombathelyen verte 6:2-re a Latex csapatát, míg a Sörgyár NB III-as csapata hazai pályán folytatta jó szereplését, amely 6:3 arányban nyert a Sárvár ellen.

Ahogy én láttam

Bp. Postás SE –
Kanizsa Bútorgyár
12:13

NB I-es női asztalitenisz mérkőzés.

A kanizsai-zalai élcapat a tavaszi idény második fordulójában a fővárosban vendégszerepelt. A bútorosok több mint 3 óras küzdelemben, nagy csatában kerekedtek felül, akik igen értékes győzelmet arattak és megerősítették helyüket a középmezőnyben.

A hallatlanul izgalmas találkozóról Szabóné Boldizsár Gabriella, a bútorosok technikai vezetője adott bepillantást, aki így látta a kanizsaiak újabb csapatgyőzelmét:

– Ezúttal sikerült a visszavágás óriási csatában. Az egyik kört ők, a másikat mi nyertük, miközben tőlünk Mausz, Gazsi és Szabó vitte a csapatot, de Gál sajnos gyengélkedett, akinek most nem ment a játék. Egy győzelmet ért el. Így aztán a három felmött versenyzőnkre nagy teher nehezedett. Csapatunk 5:5 után előnyt szerzett, de a negyedik fordulóban a hazaiak egyenlítették. Igen izgalmas volt a véghajtás, de aztán 12:12-es állás után a befutó mérkőzésen élversenyzőnk állt asztal mellé Révteleki ellen. Gazsi Ildikó ezúttal is nyérdembernek bizonyult: legyőzte fiatal ellenfelét s ezzel megszerezte számunkra a csapatsikert jelentő 13. győzelmet.

Visszapillantó

N. Tunggram SE – Csepeli Tanács 8:5 (1 függő)

OB II-es férfi sakk mérkőzés.

A kanizsaiak sorrendben harmadik évüket kezdték meg az OB II-ben, akik 1989-ben az előkelő 4. helyet szerezték meg.

Az 1990. évi bajnoki rajt előtt Nádasi Tamás, a városi szövetség vezetője, a Tunggram játékosai így összegezték:

– Egyesületünk kiemelt figyelmet fordít a jól működő csapatra, amely részleggel a bizalomra. Az együttes összeérett, lehet ránk alapozni és hosszú távon számolni. Mi, a sikerek folytatására készülünk és nagy tervünk az, hogy ebben a bajnoki évben a dobogós helyek valamelyikét megszerezzük. Ezt arra alapozzuk, hogy a tavaly megerősített csapatra továbbra is számíthatunk, sőt Kritti Valér átigazolásával (Sárvárról érkezett) tovább erősödünk.

A lámpagyáriak hazai környezetben kezdték a bajnoki évadot. Az idénynyitóról Béres Bálint, az SE ügyvezető elnöke a követőket mondta:

– Nagy várakozással fogadtuk a csapat bemutatkozást, amelyet az is indokolt, hogy

Visszapillantó

T e r e m f o c i

♦ A Focifarsang '90 teremlabdarúgó tornára 12 nagy pályás más-más bajnoki osztályban szereplő csapat küldte el nevezését. A jelentkezők között volt az NB. II-es Olajbányász, az NB. III-ban játszó Ajkai Bányász, a MÁV NTE, a Volán Dózsa, a Badacsonytomaj, a Boglárlelle és a védő Marcali, a Volán Dózsa, a Badacsonytomaj, a Boglárlelle és a védő Marcali gárdája, míg a megyei bajnokságban szereplő csapatokat a H. Thury SE a Gyenesdiás, a Letenye és a Kiskanizsa gárdája képviselte.

A szervezők nagy megdöbbenésére a technikai értekezleten Simon József az Olajbányász technikai vezetője közölte, nem valószínű, hogy a csapat rajthoz áll, mivel az egyesület nem biztosítja a csapat számára étkezési lehetőséget. A program szerint vasárnap 9.05 órakor kellett volna a piros-kéknek pályára lépni, de a Badacsonytomaj hiába várta ellenfelét, az nem érkezett meg. Kiderült, a csapat kollektívum úgy döntött, hogy távolmaradásukkal tiltakoznak az egyesület döntése ellen. (A sztrájk okairól részletesen a 16. oldalon olvashatnak).

Az Olajbányász labdarúgóinak sztrájkja nem befolyásolta az eredeti menetrendet, csupán az történt, hogy az első csoportban a Badacsonytomaj és a H. Thury SE egymás között döntötte el a továbbjutás sorsát. A csoportmérkőzéseken meglepetés volt a MÁV NTE gyenge szereplése, hisz két megyei csapat is megelőzte. Legnagyobb küzdelem a III. és a IV. csoport mérkőzései hozták, itt az Ajkai Bányász és a Volán Dózsa, illetve a tavalyi

védő Marcali és a megyeiben játszó Kiskanizsa jutott tovább. A négyes döntőbe így két NB. III-as (Ajkai Bányász, Marcali) és két megyei (H. Thury SE, Letenye) csapat jutott, akik körmerkőzés keretén belül döntötték el a helyezések sorsát. Itt már érvényesült a papírforma így a két legjobb játékerőt képviselő csapat, az Ajkai Bányász és a Marcali vívta a döntőt. A két csapat összecsapását a jobb erőkből álló Ajkai Bányász nyerte, így első ízben lett kupagyőztes. Az ezüstérem az eddigi kétszeres győztes Marcalinak jutott, harmadik a H. Thury SE, míg negyedik a Letenye gárdája lett. A Vigasz kupán kanizsai siker született: a házdöntőt a Volán Dózsa és a Kiskanizsa vívta és a győzelmet a lila-fehéreknek sikerült megszerezni. Itt a Gyenesdiás végzett a harmadik helyen, megelőzve a Badacsonytomajt.

A Nagy-döntő és a Vigasz kupa első négy helyezést díjazásban részesült, akárcsak a torna legjobb kapusa Liszki Károly (Ajkai Bányász), a legjobb mezőnyjátékos Kádár Lajos (Ajkai Bányász) és a legtöbb gólt elérő Kovács Odón (Volán Dózsa).

Eredmények: I. cs: Badacsonytomaj-Olajbányász 3-0, H. Thury-Badacsonytomaj 3-1, H. Thury-Olajbányász 3-0, II. cs: Letenye-MÁV NTE 3-2, Letenye-Gyenesdiás 3-1, Gyenesdiás-MÁV NTE 3-2 III. cs: Ajkai Bányász-Fityeház 5-0, Ajkai Bányász-Volán Dózsa 4-3, Volán Dózsa-Fityeház 2-0, IV. cs: Marcali-Boglárlelle 3-2, Kiskanizsa-Boglárlelle 4-1, Marcali-Kiskanizsa 3-1

Vigasz kupa: Volán Dózsa-Badacsonytomaj 5-3, Kiskanizsa-Gyenesdiás 3-1, Gyenesdiás-Badacsonytomaj 2-2. (Büntetőekkel Gyenesdiás nyer) Kiskanizsa-Badacsonytomaj 5-0, Volán Dózsa-Kiskanizsa 2-0 Végeredmény: 2. Volán Dózsa 2, Kiskanizsa 3, Gyenesdiás 4, Badacsonytomaj 1.

Nagy döntő: Ajkai Bányász-Letenye 3-1, H. Thury-Marcali 2-2 (büntetőekkel Thury nyert) Ajkai Bányász-H. Thury 3-1, Marcali-Letenye 5-2, Letenye-H. Thury 0-0 (büntetőekkel Letenye nyert) Ajkai Bányász-Marcali 3-1 Olajbányász csarnok 400 néző iv. Vezető Szellemes, ötletes játékkal megérdemelten szerzte meg első kupagyőzelmét az Ajkai Bányász Góllövők: Kovács S. (2) Kádár, illetve Mixtai

(kázé)

A Focifarsang '90 teremtorna döntőjén a Marcali csapat vezet támadást a kanizsai születésű Czuczka révén. (Fotó: Székony Attila)

Sztrájkoltak az Olajbányász labdarúgói

Az Olajbányász labdarúgó szakosztálya a hagyományoknak megfelelően jelezte indulási szándékát a Focifarsang '90 teremlabdarúgó tornára. A vasárnap lebonyolított vetélkedőre meghívott 12 csapat mind-egyikével megjelent az ilyenkor szokásos technikai értekezleten, így a piros-kékek képviselője is. Simon József technikai vezető bejelentése azonban már sejtette, hogy olyan eseménynek leszünk tanúi, amilyen még nem volt Nagykanizsán. Közölte, nem valószínű, hogy a csapat pályára lép, mivel az egyesület a csapat étkeztetéséhez anyagilag nem járult hozzá, így a csapat kollektíven úgy döntött, hogy tiltakozásként nem indul a tornán.

Labdarúgósztrájk Nagykanizsán!

A tornán jelenlévő csapatokat és a közönséget is megdöbbentő esemény előzményeit és a sztrájk okát keresve már vasárnap reggel megkerestük Madár Gábor, a csapat edzőjét.

Január 21. vasárnap 8,45 óra

Az Olajbányász öltözőépületében találkoztunk a mesterrel, aki készséggel állt rendelkezésünkre.

– A játékosok mostani döntésének volt-e valami előzménye?

– Január 4-én a szakosztályi értekezleten Czotter László szakosztályelnök már közölte a csapattal, hogy a nehéz anyagi körülményekre való tekintettel az előkészületi mérkőzésekre a klub nem tud étkezést adni, így a felkészülési programot ennek megfelelően alakítsuk ki.

– A mostani torna beletartozik ebbe a kategóriába?

– A Focifarsang torna a felkészülésünk szerves részét képezte, így akár edző vagy előkészületi mérkőzésnek is te-

kinthetem. Ennek megfelelően pénteken keretet hirdettem, azaz, hogy ma (vasárnap) 8,30 órakor találkozzunk.

– Kik jelentek meg a reggeli találkozókon?

– Fél kilenckor a gyúróval együtt megjelentünk az öltözőben, ahol az első csapat keretéből mindössze Horváth, Vidos és Bernáth volt jelen, majd 8,45-kor már a kapuban találkoztunk még Iványival.

– Volt-e Önnek tudomása a

dot választottuk. Természetesen számolunk a következményekkel is, de úgy érezzük, hogy egy egész napos programhoz jogos igényünk lehet az egyszeri étkezés biztosítása.

Január 21. vasárnap 14,30 óra

Az Olajbányász labdarúgónak majd mindegyike a saját csarnok felátjárójáról figyel a játékot. Nem sokkal előbb érkez-

jobb figyelt ránk az egyesület vezetése és ez a mostani lépésünk talán jobba teheti kapcsolatotunkat a jövőt illetően.

Január 22. hétfő 9,30 óra

Az egyesület irodájában találkoztunk Baranyai Istvánnal, az SE ügyvezető elnökével, aki a vasárnap történetét így kommentálta:

– Január 4-i szakosztályi értekezleten közöltük a csapattal,

Közös ebéd – önköltségen

tervezett akcióról?

– Csütörtökön kerestem meg Kepe Tibor csapatkapitányt és jelezte, hogy amennyiben az egész napos tornán nem kapnak ebédet, akkor nem valószínű, hogy a tornán részt vesznek. A továbbiakban a csapatkapitány az egyesület ügyvezető elnökével tárgyalt.

Január 21. vasárnap 10,15 óra

Az Olaj csarnokban egyre több olajos labdarúgó tűnik fel, hogy nézőként élvezzék a csoportmérkőzések küzdelmét. A sztrájkolók közül Szóke Lászlót kérjük egy rövid beszélgetésre, aki így kezdte:

– A vezetés Kepe Tibor csapatkapitánnyal tárgyalt, aki közölte velünk, hogy nem sikerült megegyezni a kérésünket illetően.

– Mikor döntötte el a csapat, hogy ehhez a megoldáshoz folyamodik?

– Én ezt nem tudom, mert csak délután veszek részt a munkában. Közösen döntötünk, így én is csatlakoztam a többiekhez.

– Az elintézésnek ezzel a módjával egyetértés?

– Úgy érzem, valamit kellett cselekednünk, és mi ezt a mó-

dot vissza az Ady kisvendéglőből, ahol közös ebédet vettek részt, természetesen a saját zsebükre. Kepe Tibor csapatkapitány az első hívó szóra otthagya társait, úgy kérdéseinkre válaszolt;

– Mint csapatkapitány te tárgyaltál az ügyvezető elnökkel. Mire jutottatok?

– A játékosok kérték, hogy vegyem fel a kapcsolatot a vezetéssel, és próbáljak intézkedni. A vezetés közölte velem, hogy nincs pénz, és ezt vegyük tudomásul. Kértem, keressünk kompromisszumos megoldást, mert az azért mégsem megy, hogy a legkisebb csapat is tud étkezést biztosítani, csak az Olajbányász nem.

– Igaz, hogy írásban rögzítették elhatározásotokat?

– Igen, egy papíron nyilatkozatot tettünk, hogy nem veszünk részt a tornán.

– A közösen elfogyasztott ebédnek mi volt az indítéka?

– Az összetartást kívántuk kifejezni, és hogy nem a 100 forintos ebédért nem jöttünk le, hanem az elintézési módot kifogásoljuk.

– Mit reméltek ettől a lépéstől?

– Azt, hogy ezután sokkal

jobb anyagi nehézségeink miatt a jövőben előkészületi vagy edzőmérkőzésekre nem áll módunkban semmilyen térítést biztosítani. Ezt akkor a csapat tudomásul vette. A csapattal a tegnapi torna lett volna a második nyilvános szereplése, az elsőt – melyet Zalaegerszegen játszottak – a rendező szerv vállalta, hogy az étkezést megoldja. Kepe Tibor csapatkapitány csütörtökön megkeresett és érdeklődött, hogy nincs-e változás a január 4-i döntésben. Én tényként közöltem, jelenleg a számlánkon annyi pénz van, hogy a csapatot a hónap végén ki tudjuk fizetni, így az étkeztetését mindenki maga oldja meg. Másnap ismét kerestem a Tibi, kimentem az edzésükre, ahol ismét felvettem az étkeztetés lehetőségét. Akkor sem tudtam mást mondani, és kértem, hogy győzze meg a csapat tagjait. Amikor közölte az esetleges bojkott tényét, én felhívtam a figyelmét arra, hogy jól gondolják meg lépésüket, hisz ebben az esetben itt szerződésességéről, munkamegtagadásról van szó, amelynek jogi következményeit valamennyi játékosnak vállalni kell.

Egyi a történet.

A szervezők minden erőfeszítése ellenére a Focifarsang '90 teremlabdarúgó torna színvonalát alacsonyabbra sikeredett, de nem az induló csapatok hibájából. Az Olajbányász labdarúgóinak szíve-joga, hogy milyen módon és formában kívánják jogos vagy jogtalan igényeiket az egyesülettel szemben érvényesíteni. De ez az Olajbányász belső ügye. Így ahhoz nem volt joguk, hogy távolmaradásukkal veszélyeztessék a torna sikerét, arról nem is beszélve, hogy becsapták azt a közel félszáz szurkolót is, akik többnyire az ó kedvükért látogattak ki az Olajbányász csarnokba.

Kápolnás Zoltán

Megrendelő

Alulírott megrendelem a Kanizsa című hetilapot ... példányban 1990. év hó 1. napjától 19... év hó utolsó napjáig.

Az előfizetési díjat az e megrendelővel jelentkező hírlapkézbesítőnek kifizetem, vagy a számú OTP átutalási betétszámláról egyenlitem ki. Előfizetési díj egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint.

Név:

Kézbesítési cím:

Ez a küldemény
belföldön térítés
nélkül is feladható.

Postahivatal

Nagykanizsa

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Mihovics József és Takáts Sándor. Tervező szerkesztő: Ferenc Győző. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 11-150. A szerkesztő bizottság tagjai: Kápolnás Zoltán (sport), Pék Pál (művelődéspolitikai), a szerkesztőbizottság elnöke), Lengyák István (hétféle), Marton Györgyi (várospolitika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÚV, Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

II. évfolyam 6. szám

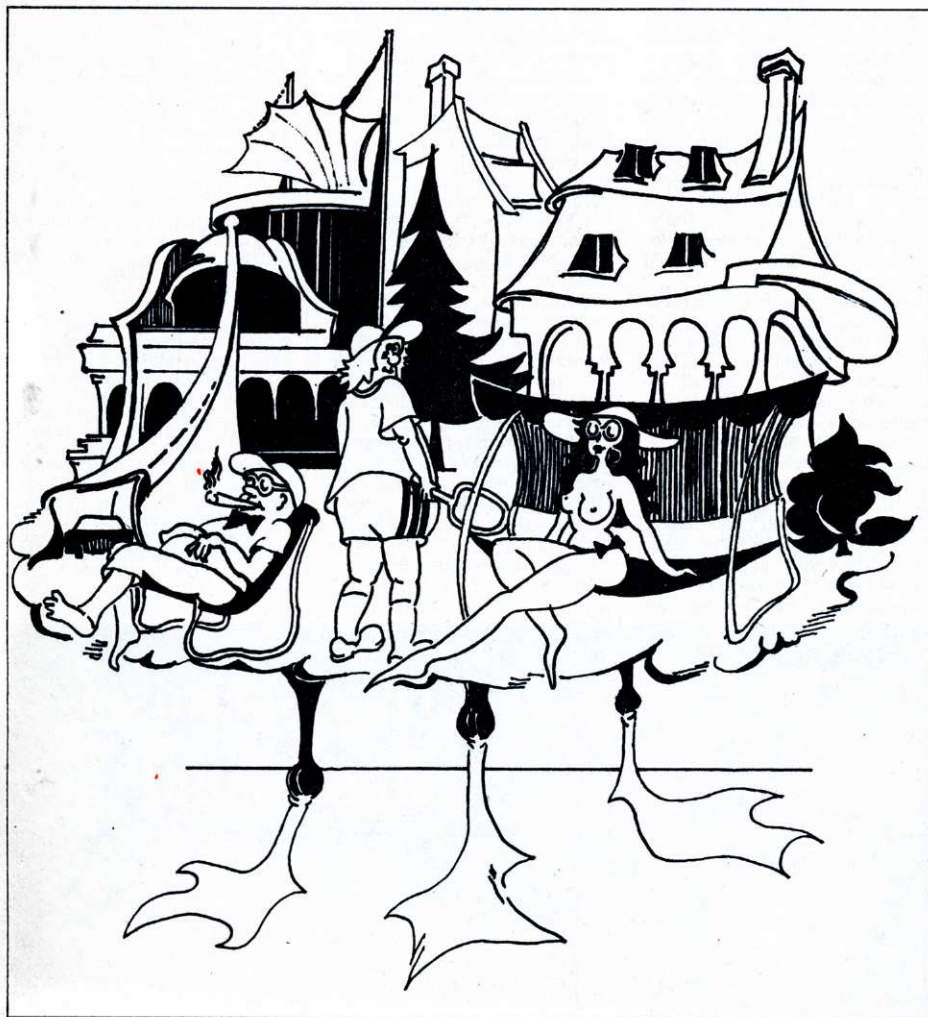
1990. február 9.

Ára: 9,60 Ft.

Megjelenik
minden

pénteken

Villák proletárjai! Elszámoltok-e?

Igen, el kell számolnotok! Negyven év hazugságaival, az alkalmatlanok hatalmi dölyfével, a kisember megalázottságával, hogy kiszorultunk miattatok Európából újra; el kell számolnotok mindazzal, ami a magyart kiforgatta magyarságából, el a fegyverek mögé bújt gyávasággal, vérben fürdetett zászlainkkal, felelni kell e mosolytalan, megcsalt hitű népnek.

Mert az urizáló utazások és az időtlen kerti ünnepek kora lejárt, mert a párttitkárok - gyárvezérek - tanácselnökök egymást mentő kora lejárt, mert nem lehet a bizonyítványt magyarzni többé!

Mi hittel valljuk - ellenetekre s mégis - hogy a hazánk a házuk is lesz végül, s ki vendégként ma sárral telehordja, kiszakadt belőlünk, nem lesz többé részünk.

- ék -

Mit tartalmaz a városi tanács 1990. évi előzetes költségvetési tervjavaslata?

Beszélgetés Bácsai Attiláné pénzügyi osztályvezetővel

Mivel a parlament csak az elmúlt év végén „szentesítette” az 1990. évi állami költségvetést, 1990-ben a megszokottnál később készítik el az államigazgatás helyi szervei – a tanácsok – pénzügyi terveiket, költségvetésüket.

A Nagykanizsai Városi Tanács pénzügyi osztályán két változatban készült a település idei költségvetési tervezete. Hogy erről ne csak a helyi tanácstagság, hanem a város polgárai is tájékozódjanak, dióhéjban közzéadjuk.

Bácsai Attiláné, a városi tanács pénzügyi osztályvezetője a következő tájékoztatást adta:

– A költségvetés elkészítésénél, a tervszámok kialakításánál a népgazdaság újszerű helyzetéből indultunk ki, amely rendkívül szigorú pénzügyi politikát és takarékos gazdálkodást tesz szükségessé. Mivel az állami költségvetés közkiadásokra fordítható hányada tovább mérséklődik, számolnunk kellett e színvonalromlással párosuló forráscsökkenéssel, – elsősorban a kívánt ütemű fejlesztések rovasára. A lakosságnak sem árt tudni, hogy 1990-től az államháztartási reform részeként új tanácsai szabályozás érvényesül: a kiadás szabályozás tervezést a forrásszabályozás váltja fel, az önkormányzati finanszírozás irányába mozgó szabályozással. Ez lényegében normatív módszerek alkalmazását és a helyben képződő személyi jövedelemadóra történő támaszkodást jelenti. Megszűnik a fejlesztések korábbi, fejkvóta szerinti központi támogatása, sőt a megyei céltámogatási rendszer is.

Az osztályvezetőtől megtudtuk, hogy az összes bevétel tervét 1 milliárd 381 ezer forintra alakították ki (a számadatoknál a két változat átlagát vettük elő és vesszük a továbbiakban figyelembe). Ebből kiemelve: a saját bevételek zömét a személyi jövedelemadó képezi, amely az egy főre jutó, az egyébként országos átlaggal is megegyező 6.700.- Ft városi átlaggal számolva 380 millió forint. Az egyéb lakossági adók közel 8 millió forintot, a működési bevételek 61 milliót, az ár- és díjbevételek 97 milliót tesznek ki. Különböző egyéb bevételekkel (107 millió Ft-tal) is számolva a saját bevételeket összesen 653 millió forintra tervezték. Az állami támogatás

mintegy 374, a hitel 45, a múlt évi pénzmaradvány 13, a társadalombiztosítási alap finanszírozása pedig 296 millió forint.

Az összes bevételi tervvel szemben azonos, azaz 1 milliárd 381 millió forintnyi összes kiadási előirányzat áll. Ebből az egészségügyi és szociális ágazatra 434 millió, az oktatási-kulturális ágazatra (GAMESZ, általános- és középiskolák, szakmunkásképző intézet, zeneiskola, úttörőház, Hevesi Művelődési Központ, városi könyvtár, családi iroda működtetésére) 558 millió, központi gazdálkodásra (helyi utak-hidak, parkok fenntartására, köztestisztaságra. Csónakázó-tó; vízrendezés, városrendezés, közvilágítás költségeire, mezőgazdasági-állattenyésztési és állategészségügyi feladatokra, polgári védelemre, stb.) 129 millió felújításra (pl. a kórház-rendelőintézet, a Móricz Zsigmond Műv. Ház, a Cserháti SZKI, a Miklósfai Ált. Iskola átalakítására, óvodára, a Hevesi u. óvoda tetőfelújítására) 33 millió, tartaléokra 4, fejlesztési többletre (középkisiskolai osztályfejlesztésekre) 3, vállalati kiadásokra (pl. városi fürdő üzemeltetésére) 13, fejlesztési kiadásokra (pl. a Péterfal u. 32. tanácsai szociális bérlakás építésére, a szennyvíztisztító-bővítés II. ütemére, Eötvös tér déli oldalán üzletek építésére, komplex szűrőállomás építésére és kamattörlesztési kötelezettség fejlesztésére) 207 millió forintot terveztek. Említést ér-

demel még, hogy a piac fenntartására 2 millió forintot, ifjúsági és sportfeladatokra 3 millió 800 ezer, az erdélyi alapítványra 100 ezer, az egészségvédelmi alapra 100 ezer, ismeretterjesztő előadások támogatására 80 ezer, öntevékeny amatőr együttesek (vegyeskórus, Landler Gimnázium férfikara, zeneiskola) külföldi útjainak támogatására 430 ezer, külföldi (bolgár, NSZK-beli, osztrák) együttesek fogadására 190 ezer, a Kanizsa-vár török uralom alóli felszabadulásának 300. évfordulójának rendezvényi költségeire pedig 180 ezer forintot kívánnak fordítani.

– Döntési változatként szerepel a költségvetési előterjesztésben a helyi szociális bérlakások építési-támogatási rendszerének esetleges megtartása, amely azonban csak a megyei beruházások visszafogása mellett lehetséges. A megyei döntéstől függően változhat a költségvetési tervjavaslat mindkét oldala.

A tanács a tervjavaslatot a testület döntése előtt vitára bocsátja. Ennek első lépéseként február 1-jén és 2-án különböző fórumokon – a pártok képviselőivel, közéleti klubokkal, társadalmi szervezetekkel, kibővített bizottsági ülésekben – kerül meg tárgyalásra a tervjavaslat. (Ezekről az értekezletekről tudósítunk. – A szerk.) A végleges tervről a tanács testülete március 8-án dönt – mondta befejezésül Bácsai Attiláné.

Tihanyi István

Egy pártonkívüli feljegyzései

Nekünk

semmit nem ér?

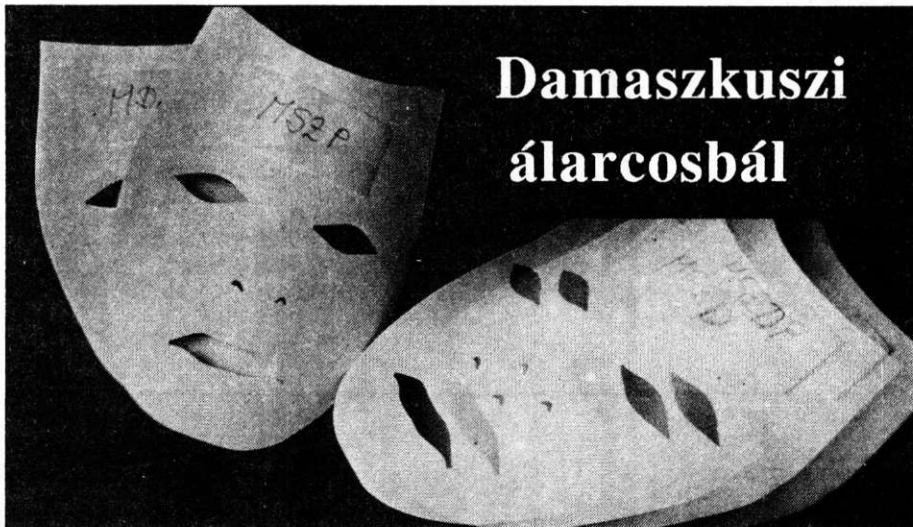
– Felháborító! – robban be egy kistermelő sorstársam az italboltba. – Láttad a hirdoban? Az osztrák kiscgazdák hektáronként 3000 schillingért bérbé retnének venni magyar földeket. Hát ez nem igaz! Es képzeld, van, aki több száz hektárt is vállalna. Ehhez mit szólsz?

– Mit mondjak? Az osztrák paraszt is csak azt termel, amit mi. De ha ennyi pénzt ad érte, és még haszna is lesz, amire mérget lehet venni, akkor ez az ország szegyéne.

– Csak ennyi a mondani-valód? – hökken meg – A tsz-einök örül, hogy kiadhajják a földet, mert nekik hektáronként ennyi jövedelmet nem hoz, akkor sem, ha egész évben a maximumot hozzák ki belőle. Dolgozni sem kell érte, csak a pénzt kasszírozni! Tessék, így lehet munka nélkül meggazdagodni. Szégyellem magamat a vezetőink helyett is. Es már magamat is.

– Ne szégyelld magad – mondom két korsó sör között – talán már megjön az eszük mindazoknak akik az ügyért felelősek. Mert nemcsak eszmélniük, felébredniük kellene. Ha erre nincs kilátás, adjuk bérbé az egész országot a „sogoroknak”. Ok valutával fizetnek nekünk meg csak heverni kell és várni a sült galambot! A mi ügyünket senki sem támogatja. A magyar vállalkozás nem üzlet. – Erre ígyvünk! – emelem poharam. Es barátom észre sem veszi, hogy osztrák sört emel a szájához.

Vizvári József

Damaszkuszi álarcosbál

Turki-piac

Kis városunkban gombamód szaporodnak az úgynevezett „bálás boltok”, amit a népnyelv „turkáló”, „nak”, „turki”-nak, „turkesztán”-nak becéz. Van állami turkáló, tsz-turkáló, gebines turkáló, maszkek turkáló – mindenféle, merre szem ellát.

Emlékszem, hogy amikor még csak a MEH-állalat kezelésében működött ilyen intézmény a Somogyi Béla utcában, az emberek többsége szegénytelen, röstelkedve matatott a használt ruhák között, s nem nagyon dicsekedett ottani szerzeményeivel. Ma már nem szegény mások levett ruháiban járni, s szó se róla, akad számos olyan holmi, amelynek divatossága, minősége vetekszik a legdrágább butikcuccokkal. Olyanról is tudok, hogy ügyes kezű néniük úgy szereznek maguknak egy kis nyugdíjkiegészítést, hogy a kimosott, rendbe tett ruhákat egy kis haszonnal eladják a bizományiban.

Szóval, virágzik a turki-piac. S ahogy nő a kereslet, úgy emelkednek ott is az árak. Eleinte 250-270 forintba került egy kilo használt ruha. Ma már 400-500 forint körül mozog, sőt, a Vöröskereszt égisze alatt megtartott időszakos vásárrban hatszázért kínálják.

Hovatovább ez lesz a sikk – turkiból öltözködni?

t - m

„Tempora mutant...”

„Változnak az idők és mi is változunk azokban” – mondja a latin mondás. Már-már azt hihetnénk, jó irányba tartunk, hiszen lépten-nyomon okos számoló emberek látunk.

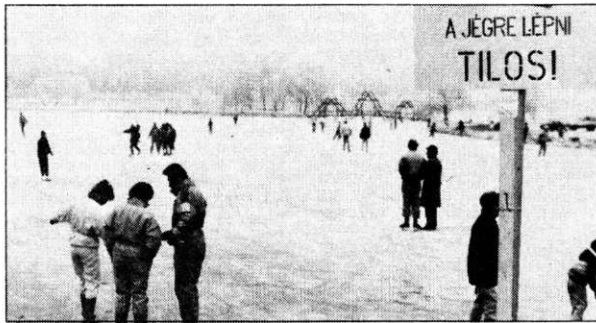
Számol a gyerek, számol az öreg. De valahol baj lehet, mert sehogy sem jó az eredmény... Lehet, hogy nem a számolni tudással van baj?

A minap is a piciről jöttem hazra, busszal. Velem szemben idős ember ült, lába előtt csomag, kezében papír, ceruza. Írta a papírra a számokat, közben le-letétkintett a csomagjára. Mikor megvolt az egyenleg, elővette zsebéből a pénzcsekkjét, és újra számolt. Közben a keleti városrészbe értünk, leszálltam. Nem tudom elégedett volt-e az eredménnyel. Azt hiszem, amikor a postás a nyugdíjjal csengtet nála, már nem lesz mit számolnia.

Mert számolunk a boltban a pulit előtt, számolunk a pénztárnál is, hátha a gép tévedett... Hiába! Valahol, valakik, tőlünk függetlenül osztottak, szoroztak, kivontak, ki tudja, milyen műveleteket végeztek rosszul, hogy ez lett az eredmény. Üres pénztárcával jár az ország.

-elem-

Tó-vitrinben

Csónakázó tavi helyzetkép, avagy ki tud itt olvasni?
Tóth Ferenc felvétele

Régóta járok egyedül, barátokkal, gyermekeimmel a Csónakázó-tóhoz. Külföldi és belföldi ismerőseim megcsodálták a táj szépségét, és szinte mindegyikük hangsúlyozza, hogy milyen remek lehetőség a város számára ez a közeli kirándulóhely. Én tudom, hogy a mai napig is csak lehetőség, vitrinbe zárt ékszer. Az egyedüli szolgáltatás – ami nem tilos – gyönyörködés a táj szépségében. Ezen kívül minden tilos, amire egy tó való. Nyáron a fürdés, télen a kocsolyázás. Az illetékesek már jó előre gondoskodnak a vélt felelősség elhárításáért a tavat körületepítik tiltó táblákkal. Egyébként is kíváncsi lennék arra a jogszabályra, amely megtiltja a jégre lépést! Arról nem is beszélve, hogy mi értelme van egy rendelkezésnek, amely-

nek a betartására még kísérlet sem történik. Reméljük nem is fog!

Hogy képzelem a város vezetősége, hogy az általa hozott rendeleteket a polgárok majd méltányolják, ha ezek egyikét-másikat a vb. sem gondolja komolyan. Miből derül majd ki, hogy egy rendelet betartandó vagy sem?

Az új gazdálkodási rendszerben, amikor a lakosság jövedelemadója a város bevétele lesz, nem közömbös, hogy itt tudjuk-e tartani az embereket. Ez csak akkor sikerülhet, ha olyan körülményeket teremtünk, hogy jól érezzük magunkat a városban, és ennek egyik eszköze a Csónakázó-tó lehetőségeinek kiaknázása.

Nem vagyok idegenforgalmi szakember, de számomra nyilvánvaló, hogy a lehetőleg nagy átmenő turistaforgalmat egy-két napra meg lehetne állítani Nagykanizsán, ha a tó szolgáltatásait bővítenék. Pontosabban: ha a tó az lenne végre, amivé tenni akartuk, üdülőközpont!

Mert a Csónakázó-tó üzemeltetése jelenleg nem megoldott. A tanácsnak menedzser szerepkörben, a vállalkozókkal együttműködve kellene a lehetőségek kiaknázásáról gondoskodni. Ez így: veszteség a városnak.

Kalamár Csaba

Mennyit ér a becsület?

Megdöbbenő eset jutott tudomásomra. Sajnos, nem nevezhető meg a szegénytelen zsarolás elkövetője, mert akkor bajba kerülne a szenvedő alany is.

Ildikó diáklány. Vigyázatlansága következtében orvosi beavatkozást kellett igénybe vennie. Az eset eléggé megviselte, hát még, amikor a kórházban egy nővér közölte vele, hogy a történetéről hivatalos írást kapnak a szülők is. Hacsak valaki, mondjuk ő, nem tesz valamit. Ha Ildikó nem sajnálna ezer forintot, el tudná intézni, hogy a papír ne kerüljön a postára.

Ildikó ugyan sajnálta az ezer forintot, lévén diáklány, de rémülete nagyobb volt. Odaadta hát.

Lehet, hogy most sokan azt gondolják: Mi az az ezer forint? Hogy nap, mint nap előfordulnak ennél nagyobb vesztegetések is... Milliókat lopnak ki a zsebünkből mégis megússzák büntetlenül... Igen, így van. Csak nem szabad beletródnunk és elfogadnunk! Nagyon remélem, hogy az a bizonyos nővér elolvassa ezt a pár sort... És azt is, hogy egy ideig tán nem tud tükörbe nézni.

t - m

Programjavaslat téli estékre – a harmadik hétre prongálva (Keleti városrész).

Tóth Ferenc felvétele

Haza és haladás – haladás és biztonság

Tisztelt Választópolgár!

Egy új párt kéri az ön figyelmét, bizalmát. Annak a pártnak a nevében szólunk, amelynek tagjai következetesen végigvitték az állampárti diktatúra felszámolását. A szocialisták a békés átmenet feltételeit megteremtve a többpárti demokrácia feltételei között, a leghaladóbb baloldali értékek politikai képviseletére vállalt

koznak. Küzdünk a bérből, fizetésből élő milliók érdekében, a szabad vállalkozások feltételeinek megteremtéséért. A felémelkedést és biztonságot ígérő programunk parlamenti képviseletéért indulunk a választásokon.

Önt ma nem csak a forint inflációja fenyegeti, hanem az ígéretek inflációja, és az új szavak hitelének elvesztése is.

Terjed a múltnak nem csak a hazugságait megtagadó, de százezrek hitét és önértéket megalázó, sőt leszámolást hirdető követelés. Mi szocialisták elszámoltatást és nem leszámolást akarunk. Szembeszegülünk azakkal is, hogy egy-párti és állami bürokrácia uralmát a pénz és az adósság új rabszolgasága, az

elviselhetetlen egyenlőtlen-ségek váltsák fel.

✳ Mit akar a Magyar Szocialista Párt?

- jól működő, vegyes tulajdonú gazdaságot
- biztonságos megélhetést a munkásnak
- a tömeges munkanélküliséget elkerülését
- sikert a vállalkozóknak
- megbecsülést a tudásnak és a tudás terjesztőjének
- valóságos önkormányzatot, korrupciómentes hivatalokat
- szabad sajtót, hiteles tájékoztatást
- közbiztonságot, a közrend védelmét

✳ A Magyar Szocialista Párt elutasítja:

- a szegénységet növelő gazdaságpolitikát

– a származási, faji, politikai, vallási megkülönböztetést

– a leszámolást hirdető, antidemokratikus megnyilvánulásokat, a rettegést előidéző, félelmet keltő hangoskodást

– a kisebbség uralmát a többség fölött, a diktatúra minden formáját

Támogatást kérünk Öntől, aki szeretteinek, országunknak és természetesen önmagának is biztos munkát, tisztességes megélhetést, európai életkörülményeket kíván. Az Ön figyelmét kérjük, aki nyugalmat és valódi haladást, egyéni boldogulást és közösségi szellemet, otthonos környezetet és emberhez méltó tiszta erkölcsöt akar e hazában.

Magyar Szocialista Párt Városi Szervezete Nagykanizsa

A Szabad Demokraták Szövetsége Nagykanizsai Szervezete

Néhány gondolat a Szabad Demokraták Szövetségének rendszerváltási programjáról
Részlet az ELVI NYILATKOZAT-ból:

„Mi, magyar demokraták, utódai vagyunk mindazoknak, akik a francia forradalom harmas jelszavának örökségét kívánták politikai valósággá tenni. Annak az Európának a része akarunk lenni, mely az elmúlt kétszáz évben nagyobb haladást ért el, mint az emberiség egész addigi története folyamán. Független, demokratikus, jóléti államot akarunk.”

A SZDSZ Nagykanizsai Szervezete 1989. december 15-én, 53 fővel alakult, s mindössze egy hónap elteltével a taglétszámunk 80 főre duzzadt. Tagjaink, belépésük pillanatától nem egy tömegpárt passzív, hanem egy választási párt aktív tagjaként tevékenykednek. Eközben küzdenek a szervezet létfeltételei és a sajtónyilvánosság biztosításáért.

A SZDSZ a többpártrendszeren alapuló, parlamentáris demokrácia híve. Ennek megfelelően, jelenleg, Nagykanizsai Szervezetünk is a küszöbön álló választáson való sikeres részvételt tartja legfontosabb feladatának, miközben a rendszerváltás programjának helyi megvalósítását is előkészíti. Úgy barátainkkal, mint ellenfeleinkkel ezúton tudat-

juk, hogy mi a következetes, de békés rendszerváltás hívei vagyunk, ám különbséget teszünk a békés átmenet és a hatalomátmenet között. Tudjuk, hogy a rendszerváltás némelyek érdekeit sérti, de szilárd meggyőződésünk, hogy a társadalom döntő többsége annak haszonélvezője lesz.

A bolsevik hatalom sza-

Magyar Szocialista Munkáspárt

Nagykanizsa és környéke Tisztelt Választópolgárai, Kedves Honfitársai!

Egy több évtizedes múlttal rendelkező, de mégis egy új párt szól Önökhöz, a megújult Magyar Szocialista Munkáspárt.

MSZMP. jelszava: munka, megélhetés, szabadság, biztonság. Ennek jegyében rendeződött újjá a „Kongresszus 89” után és formálódott szellemiségében az MSZMP. Gyökeresen szakított a múlt hibáival, melyet mai és jövőbeli tetteivel is megtesz. Más gyakorlat, más szervezettel. Az emberközelséget egyik legfontosabb szempontnak tartja és ez jelent biztositékot a jövőre nézve is. Sokan jelentkeznek soraiba új emberek, akik eddig egyetlen pártnak nem voltak tagjai, köztük fiatalok is. Az MSZMP. él, dolgozik, működik és erősödik. Megjelent, és ezentúl megjelenik a párt lapja a „Szabadság”.

Nem célunk boncolgatni a múltat a tennivalóink helyett, de az ellenfeleink is tudják, hogy ismerjük a múlt hibáit és

nemcsak a konzekvenciát tudjuk levonni belőle, hanem ahogyan tapasztaltuk 1945 óta harmadszor is fel tudunk állni a földről, s nem tudnak az agyagba dőngölni bennünket. Ennek egyetlen oka, hogy erősségünk van, mind az igazság, állhatatosság, az emberek szeretete. Nem azért, mert három a magyar igazság, de három olyan ismérv található MSZMP-ben, mint magyar, szocialista, és munkás. Magában foglalja azokat az embereket, akik közönségért dolgozó hazafiak: munkások, parasztok, értelmiségiek.

MSZMP. minden szélsőséges politikát elutasít. Elutasítja az elmúlt korszak hibáit, büneit, de vállalja a négy évtized értékeit, vállalja a szocializmust, a magyar nép történelmi vívmányait, a baloldali hagyományokat, a dolgozó nép azon munkájának eredményét, amelyet a szocialista építésben elért. Az elmúlt másfél évtizedet a párttagság reálisan értékelte. Látták azokat a veszélyeket, melyek társadalmunkat fenyegetik. Az 1988-as májusi országos párt-

értekezleten gazdasági, politikai, társadalmi reformokat határozott el. Ezzel egyidejűleg azonban színre lépett, aktivizálódott az ellenzék, mely az elmúlt másfél-két évben olyan politikai, gazdasági intézkedéseket erőszakolt ki, mely a jogállamiság jelszava alatt illúziókat, nacionalizmussal tarkított demagóg szövegekkel próbálja homályba burkolni igazi célját, a pénz uralmának, a tőke mindenhatalóságának megteremtését. A jobbra tolódott kormány csak a politikai átalakulást szorgalmazza, miközben legkülönbözőbb intézkedéseivel, parlamenti hozzájárulást kicsikarva megsarcolja az állampolgárokat. Néhány tízezer új milliómos kivételével az embereknek nincs létbiztonságuk. Az állampolgárok 50-60%-ánál a bérek nem elegendők a létminimum biztosítására. A többségben alacsony nyugdíjak, a nyomorúságba taszítják az időseket, akik évtizedeken keresztül becsületesen dolgoztak, miközben egyre többet fordítanak a lumen elemek támogatására.

1990-es gazdasági program, melyet a parlament elfogadott, teljesen figyelmen kívül hagyja a tömeges érdekeit. Továbbra is fő hangsúly a privatizálás, a vállalkozások élénkítése, liberalizálása, a pénzügyi egyensúly ügyszólván azonnali helyrálátása, a külföldi tőke bevonása mellett.

Nyíltan elismerik a többség életszínvonalának további romlását, a munkanélküliség növekedését, az infláció gyorsulását. A gazdasági megújulásnak nem a közösségi tulajdon kiürítése az útja. A privatizálás és a külföldi tőke bevonása a gazdasági életbe kiegészítő erőforrás lehet, de annak aránya és végrehajtás módja nem gyengítheti a szocialista gazdaság alapjait. Nem reális a pénzügyi egyensúly előirányzott javulása, melyet az állampolgárokat súlyosan érintő intézkedésektől várunk, mert ezek csak a gazdasági helyzet romlását fokozzák és a gazdasági csődöt elkerülhetetlenné teszik.

Az MSZMP-nek a kormány csödre itél gazdaságpolitikájá-

Tisztelt Olvasóm!

Kérem, szenteljen figyelmet ajánló soraimnak. Szeretném, ha segítségemmel megismerne barátomat, Dr. Vári László ügyvédet. Kérem, kísérje ügyeimmel a zalai újságokat, a kanizsai TV adásait: biztos vagyok abban, hogy a Szocialista Párt egyéni országgyűlési képviselő jelöltjének személyiségéhez Ön is közel fog kerülni.

Régebből ismerem Öt. Akkor alakult ki köztünk igazi barátság, amikor a nagykanizsai reformkörökben találkoztunk, és barátainkkal együtt célként tűztük ki a pártállam lebontását. Együtt jártuk az országot, vitatkoztunk Kecskeméten, Szegeden, Zalaegerszegen, Pécsen. Ennek a reformkörnek egyik alapítója a mi jelöltünk. Ma is érvényes az az alapvető elv, amit Vári Laci higgadtan hangsúlyozott: a jogállamiságba vezető út az állampárti hatalom békés lebontásával nyílik meg; nekünk Európához kell tartoznunk, ezért kell cselekednünk. Ezt bizonyította: ott volt a Hó-

sök terén tavaly június 16-án a déli-dunántúli reformköröket képviselve; nem hátrált meg akkor, amikor Zalában – az országban példát mutatva – lehetővé vált a túlhaladott politikai berendezkedés lebontása. Ekkor vállalt vezető szerepet a reformot követelők élén. Azt gondolom, Ön is úgy látja: most sokkal nagyobb feladat megoldására készül. Alkalmas is rá, mert jóga, ismeri az emberek napi gondjait, életletpaszatala biztos háttere. Szüksége is lesz rá, mert a választási harc számára sem lesz könnyű.

Egyénisége garancia arra, hogy a 2. számú választási körzetben a többi jelölttel becsületet vitát folytasson, s ha Ön is úgy dönt, ezt az alkotó vitát a Magyar Köztársaság új korszakát megnyitó Parlamentjében alkotó munkára váltsa. Ehhez kérem és köszönöm támogatását, a Szocialista Párt nevében is!

Göndör István

lonkéesebb reprezentánsai azzal próbálnak lejártni bennünket, hogy – úgymond – radikalizmusunk árát, mi a magyar néppel kívánjuk megfizettetni. Arról nem beszélnek, hogy a magyar nép a gyáva kompromisszumok árát fizeti, immár negyven éve. Azon adósságok terhét nyögi, amelyeket nevében, de megkérdéze nélkül halmoztak fel. A magyarság ma leginkább az életszínvonal további zuhanásától fél. Mi, szabad demokraták Igérjük, hogy – ha már nem is máról holnapra, és nem is megrázó kódtatások nélkül –, de bizony talpra állítjuk a gazdaságot. Megállítjuk, megfordítjuk az életszínvonal romlását. Ehhez azonban teljes rendszerváltásra van szükség. Mi olyan világot akarunk,

amelyben az állam nem egy félelmetes ellenség, hanem egy olyan hivatal, amely mindennemű önkénytől és jogtörpítástől megvéd bennünket, polgárait. Olyan országban szeretnénk élni, amely gazdaságilag erős, és ahol nem a csizmatalpak ritmusa dagasztja a honfű keblét, hanem a józan civil erény, a tudás, a hozzáértés, a ráció, a fantázia és a siker. Mi gazdag, öntudatos Magyarországot szeretnénk, ahol mindannyian biztonságban vagyunk, mely bennünket szolgál, oltalmaz, nem pedig rajtunk uralkodik.

Mi harcba szállunk a szegénységgel. Konkrét programunk van a már leszakadt társadalmi rétegek felzárkóztatására, a hátrányos helyzet újratemelődési le-

val szemben van reális alternatívája, mely eredményes lehet, s a dolgozói érdekeken alapul. Nem fizeti túl az eredményt nem produkáló menedzseri réteget. A gazdaságpolitikának a meglévő adósságokra és azok pozitív irányú kibontakoztatására kell épülnie.

Egyetlen irányban indulhatunk: ez a szocialista megújulás útján. A megújult MSZMP képes eredményesen szolgálni a szocializmus ügyét, az állampolgárokat a nemzet érdekében. Elfojtatlanul kell elemeznünk megoldatlan problémáinkat és a magyarországi realitásokból kell kiindulni! Újra kell fogalmaznunk a szocialista céljainkat, elveinket. Elismernük a versenygazdaság létjogosultságát. Támogatjuk a magánvállalkozások legkülönbözőbb formáit, az ipar, a mezőgazdaság, szolgáltatás területén.

Meg kell fekeznünk a bérből és fizetésből élők, nyugdíjasok életkörülményeit elviselhetetlené tevő inflációt. Az adórendszert úgy kell módosítani, hogy az elősegítse a termelést, annak korszerűsítését. A személyi jövedelem adórendszert pedig el kell törölni. Törökéni kell az alacsony bérek és alacsony nyugdíjak vásárlóértékének megőrzésére, és a nyugdíjat jo-

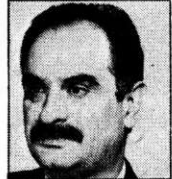
gos járandóságának kell tekintenie. El kell érni, hogy a nyolcórás munkából becsületesen meg lehessen élni. Támogatjuk a nagyobb teljesítmények anyagi elismerését, de elítéljük a teljesítménytől, minőségétől független jövedelemkülönbségek biztosítását.

Tiltakozunk a pénz uralma a tőkés restauráció ellen. A fiataloknak biztosítani kell az ingyenes tanulás, továbbtanulás lehetőségét. A fiatal házaskor, pályakezdeket állami kálashoz kell segíteni. Olyan családvédelmi rendszer támogatunk, mely megbeöcsülést és biztontságot nyújt a nagycsaládoknak és segítséget ad a nőeknek, a családi kötelességeik ellátásában. Biztosítja a GYES-t, GYED-et. Meg kell tartani az orvosi, egészségügyi ellátás térítésmentességét és az egészségügyi dolgozóknak becsületet munkájuk után egzisztenciális biztonságot jelentő bérést kell biztosítani. Az államnak áldozatokat kell vállalni az egészségmegőrző feladatok finanszírozására. Az állam biztosítsa a munkához való jogot. A munkanélküliség helyett, új munkahelyeket hozzon létre, megőrizze a szocializmus eddigi értékálló vívmányait.

– A nép minden alkotmányos

Dr. Vári László 42 éves nagykanizsai ügyvéd

Városunkban született. Édesapja néhai Vári Ferenc a Nagykanizsai Pannónia Cigipári Kft-SZ alapítója majd évekig édesanyja házastársbeli. Testvére Vári Eva a Pécsei Nemzeti Színház érdemes művésze. Az egyetemi éveket leszámítva e város falai között élt és él jelenleg is családjával. Felesége Dr. Apáthy Zsuzsanna ügyvéd, kislányuk a Zrínyi Miklós Általános Iskola 5. osztályos tanulója. Dr. Vári Lászlót szép emlékek fűzik első iskolájához a Hunyadi-höz. A Landler gimnáziumban Márkus, Harkány és Ördög Ferenc tanár urak egyengettek fejlődését és mindig szívesen gondolt a kedves Dércpéceni Általános tanárhoz is. A Pécsi Tudományegyetem Állam és Jogtudományi Karán tett államvizsgát. 1973-tól a Nagykanizsai Ügyvédi Munkaközösségben dolgozik, ahol az UMK tagjai vezetőjükké választották. Mígig vonzotta a közösség,

önképző körökben tevékenykedett. Egyetemi kidáványok, irodalmi színpad, majd a jogász klub egyik szervezője. Ma is tagja és titkára a nagykanizsai HSMK énekkarának. 1976-ban tiszta érzesekkel és őszinte tenni akarással lepett be az MSZMP-be. Hosszú belső vívódások arán jutott arra a felismerésre, melynek következményeként 1989. március 3-án néhány bator társával megalkotották a Reformkört, a part „belső ellenek”-ét. Ebben a politikai csoportban érzi meg először, hogy a főtárostól tavai mi kanizsaiak és zalaiak, kezünkbe vehetjük sorsunk irányítását. Július 29-én Zalaegerszegen – egy forró éjszakan – megyei pártelnökké választották. A tisztséget immar a Szocialista Pártban, társadalmi munkában látja el. Dr. Vári László készen áll arra, hogy tovább folytassa a harcot az új parlamentben városunkért, közegeinkért, mindannyiunkért.

hetőségeinek csökkentésére.

Mi harcba szállunk a közélet tisztaságáért, és mindazok ellen, akik a hatalmat maguknak akarják kisajátítani. A hatalom ugyanis kizárólag az ország egész népéért, és azt a parlament és az önkormányzati szervek csakis a néptől kapott jogosítvánnyal gyakorolhatják.

Ahhoz, hogy gyermekeinkkel és unokáinkkal együtt egy ilyen Magyarországon élhessünk, szükség van az SZDSZ erős parlamenti jelenlétére. Csak ez szolgálhat garanciáknét programunk érvényesítésére, és arra, hogy a leendő kormány nem tér le a demokrácia útjáról. Ezért kérjük mindazok támogatását, akik

Solti Károly
(42 éves ve-
gyészmérnök)
az SZDSZ
Nagykanizsai
Szervezetének
képviselőjelöltje

hasonlóan gondolkodnak, és ilyen Magyarországot szeretnénk.

Lehetséges a magyar újjászületés. Megvalósítható a magyar demokrácia. Zárjuk le végre a vereségek évtizedeit és ne mu-

lasszuk el a győzelem történelmi pillanatát!

A Szabad Demokraták Szövetségének Nagykanizsai Szervezete

joga válósuljon meg a megpróbáltatások közepette.

– Békében és barátságban, gyűlölködés nélkül éljünk hazánkban, szomszédainkkal és minden néppel.

MSZMP. támogatja a szakszervezetek dolgozók érdekében tett törekvéseit. A baloldali erők megosztottsága helyett az erős és egységes baloldal megvalósításán munkálkodik és kész a közös fellépésre, a jobbratolódás ellen.

Biztonságunkat meg kell őrizni személyi biztonságot, létbiztonságot, vagyonbiztonságot a mindennapi állami, állampolgári életben.

Tisztelt Választópolgárok! Nagy a felelősségük! Önökön múlik, hogy március 25-e után milyen Magyarországot akarnak. Olyat, melyben békésen és boldogan élünk, vagy olyat, melyben nincstelenség, kizsákmányoltak lesznek. A statisztikus helyett legyenek a választás főszereplői. Ne engedjék, hogy a hazai és külföldi pénzemberek a magyar népet kiforgassák, a közösen létrehozott nagy értékű nemzeti vagyonból és megfogszanak bennünket a megélhetéstől, munkától, családjától nyugalmától. Mindezt csak Önök akadályozhatják meg, amikor úgy döntenek, hogy az

MSZMP. jelöltjére szavaznak. A megújult MSZMP. célját és feladatait az egész magyar társadalommal karöltve, minden gyűlölködés és uszítás nélkül egy demokratikus Magyarországon kívánja elérni és teljesíteni.

Olyan valóban demokratikus társadalomban, ahol az állampolgárok nem ellenségei egymásnak. Ez, hogy így legyen, vegyünk részt a választásokon. Szavazzanak az MSZMP-re, annak képviselőjelöltjére. Az MSZMP helyi képviselőjelöltje dr. Vass József orvos. Zalakaroson született, kisvárosi családból. A pécsi Orvostudományi Egyetemen szerzett orvosi diplomát. 1954-től Nagykanizsán közéleti orvos, 1960-tól az MSZMP. tagja. Az 1989-es Városi Pártértekezleten küldöttként ismerhették meg, ahol felszólalt helyi visszazások, korrupció, a helyi és országos hibák személytelenség ellen.

Jelöltünk támogatását előre is köszönjük. Ajánlódéculát átadhadják igazolt képviselőnknek, vagy leadhatják választási irodánkban. Cím: Berzsenyi u. 5. Nagykanizsa, vagy postán elküldve MSZMP. Városi Választási Bizottság, Kanizsa, Pf. 71. MSZMP. Városi Választási Bizottság

Kétszer ad, ki gyorsan ad

100 forinttól 600 ezerig

Szokatlan a nyüzsgés, intézmények, pártok, egyházak képviselői, aktivisták, segítő szándékú emberek adják egymásnak a kilincset. Míg ott vagyok, szinte állandóan cseng a telefon. Táviratok jönnek mennek, kimutatások, számlák tömkelege. Az iroda akár egy élelmiszerraktár, néha szinte már mozdulni sem lehet. Az ott dolgozó 3 fős kollektíva részese egy hatalmas méretű segélyakciónak a Ceausescu diktatúrát megdöntő román nép megsegítésére. Az események láncolatát dr. Buzássy Sándorné, a Vöröskereszt Városi Vezetőségének titkára tárja fel.

– Mozgalmasabb hétköznapjaink 1987 novemberében kezdődtek, amikor az első erdélyi házaspár Nagykanizsára került. Első gyermekük már itt született. Aztán jöttek még a mai napig, közel kétszázan. Segítettünk a lakás gondok megoldásában, a bútor, ruha, háztartási felszerelés megszerzésében, a szállítási megszervezésében, munkahely keresésében – nem is tudom, hogyan győztük. 1988-ban megalakult az Erdélyi Kör, összejöveteleiket itt nálunk tartják. Az egyre szélesedő kapcsolatok, összefogás szálai ma már túlnőnek a város határain. Települések, faluközösségek lakói, vándorai nem egyszer segítettek, gyűjtöttek, adakoztak. Talán a korábbi két év gyakorlata segített bennünket abban, hogy tavaly decemberben, karácsony előestéjén a felgyorsult eseményeken is úrrá lettünk.

– Mi indította el a cselekvések sorozatát?

– A városi TV december 23-i felhívásával kezdődött az egyre szélesedő segélyakció. Kétszer ad, ki gyorsan ad – így kellett gondolkodnunk. Sorra szerveződtek az adományokat befogadó gyűjtőhelyek szerte a városban. A karácsony körüli napokban döbbenetes volt az adakozás, a segíteni akarás. Rövid időn belül mintegy kétszázan jelentkeztek véradásra, akik lemondtak az ilyenkor kapott járandóságukról, ezt is felajánlva. Mások hoztak ruhát, élelmet,

Erdélybe indulók.

pénzt, ami éppen otthon volt. Meg kellett szerveznünk az ügyeletet, a telefonszolgálatot a már kialakított gyűjtőhelyeken, irodánkban, raktárainkban. Az első szállítmány már másnap elindult Csíkszeredára. Aztán napokon belül újabb teherautók vittek orvosi műszereket, ruhát a lakosságnak Székelyudvarhely és Kolozsvár városokba, a környező településekre. Az akció egyre szervezettebbé vált, most már a mi irányításunkkal.

– Vállalatnál magam is közreműködője voltam egy felhívásunknak. Milyen eredményre zárt?

– Január 4-én adtuk ki alap-szervezeteinknek, és egységdobozok összeállításához kértünk segítséget. Ismét megmozdultak a vállalati kollektívák, családok, egyházak, pártok, iskolák, felsorolni is sok lenne. Jöttek az adományok: élelmiszerek, füzetek, írőcsomagok, könyvek, édesség, pipercikkek, pénzbeli adományok – a nyugdíjas néni 100 forintjától a KFV 600 ezer forintjáig. Húsz intézmény, 14 község, 103 személy segített ebben a munká-

összesen 9 alkalommal ment külföldre szállítmány.

– Megállt-e a folyamat?

– Nem. Konkrét kérések jönnek a kolozsvári, székelyudvarhelyi kórházakból. Kovásznára éppen most készitünk elő egy gyógyszer szállítmányt. Vannak újabb csomagjaink, melyeket vállalkozó magánosok, vagy visszatelepültek visznek magukkal kórházaknak, rokonoknak, rászorultaknak.

– Birják még energiával?

– Ezért vagyunk, és ehhez kellett megnyernünk rengeteg segítőt. Függetlenített dolgozóink mellé számtalan önkéntes állt, hogy fennakadás ne legyen.

Arra a kérdésemre, hogy az erdélyi segélyakció kapcsán nem feledkeztek-e meg korábbi megszokott tevékenységükről, a titkár a következőket mondta.

– Nemcsak az erdélyiek, hanem a mi rászorultjaink is kérnek segítséget. Mert vannak, nem is kevesen: az élet terheit egyre nehezebben viselő nagy-családosok, szociális otthonokban lakó idősök, a Gyermek- és Ifjúságvédő Intézetben nevelkedő gyermekek, egyedül élő beteg nyugdíjasok, orvosi kezelést fizetni nem tudó betegek, és még sorolhatnám az újabb, egyre szaporodó gondokkal jelentkezőket. Róluk ezentúl sem feledkezünk meg.

Írta és fényképezte
Tóth Ferenc

Megalakult a CISZ Zala-megyei szervezete

1990. január 26-án 17 órakor mintegy 40-45 cigány nemzetiségű felnőtt és fiatal gyülekezett a Fabik Károly Úttörőház nagytermében. Közreműködésükkel, rövid fél órás megbeszélés után megalakult a Cigány Ifjúsági Szövetség Zala Megyei Szervezete. Az alakuló ülésen a megye több községéből és Nagykanizsáról voltak jelen a cigány fiatalok képviselői, akik a CISZ megyei főtítkárának Orsós Hajnalka Egészségügyi Szakközépiskolai tanuló, titkárnak Kalányos Attila ipari tanuló, Orsós Pált pedig, aki jelenleg katonai szolgálatát tölti vezetőségi tagnak megválasztották.

A fiatalok három tagú ellenőrző bizottságot is alakítottak, melynek tagjai Statkovics Attila, Orsós Vendel és Balogh Rózsa lettek.

A CISZ, mely a Zala megyei cigány fiatalok érdekeit szeretné képviselni Nagykanizsán az Ady E. u. 1. sz. alatt nyitotta meg irodáját.

(„LIA”)

Lakbéremelés előtt

Az Országgyűlés 1989. decemberi ülésén – mint köztudott – átlagosan 35%-kal emelte a lakbéreket, s víz- és csatornahasználati díj fizetésére kötelezte a bérlőkben élőket.

– Hány családot érint ez? – kérdeztem Szabó Lászlót, a Nagykanizsai Ingatlankezelő és Közvetítő Vállalat (a továbbiakban: IKKV) osztályvezetőjét.

– 5.400-at. Az új lakberek megállapításánál van lehetőség differenciálásra, de hogy milyen mértékben azt sajnos nem tudom megmondani, mert még nem jelent meg a jogszabály, amely részletesen tartalmazza a kedvezményre jogosultak körét. Víz- és csatornahasználati díjat pedig mindenkinek kell fizetni.

– Így szép bevételhez jut az IKKV.

Mi lesz ezzel a pénzzel?

– A látszat egy kicsit csalóka. Az állam 1989-ben 8,6 milliárd forintot biztosított – országosan – az IKKV-knak, idén ez az összeg – a dotáció megszüntetése miatt – csak 3,6 milliárd forint. Ebből is kitűnik, hogy a felújítási keretösszeg jelentős mértékben csökkent. A lakbéremelésből befolyó pénzből kell finanszírozni a vízdíjnal jelentkező veszteséget. Számításaink szerint ez kb. 6-8 millió forint.

– Miből adódik ez a veszteség?

– A vízdíj megállapításánál a komfort-fokozatot és a szobaszámot vesszük figyelembe, nem pedig a lakók számát. Ebből adódik a veszteség. Az igazi megoldás az lenne, ha minden lakásban lenne vízóra, amely jelenleg darabonként 4-5 ezer forintba kerül. Természetesen

ezek felszerelésére mindenkinek joga van. Ez esetben a vízdíjat nem nekünk, hanem a Vízművnek kell fizetni. Számomra különben is kérdés, hogy a víz- és csatornadíjat miért az IKKV-nak kell beszednie – mondja elgondolkodva.

– Számításaink szerint úgy látom, hogy vállalatunk a jövőben sem tud sokkal magasabb szintű szolgáltatásokat végezni.

– Várható-e a bérlakások nagyobb mértékű leadása, kisebbre cserélése, családok összeköltözése?

– 1983-ban – az előző lakbéremeléskor – számítottunk egy nagyobb mozgásra, de nem következett be. Most is felkészültünk erre.

– Közeledik február 1-je, s még nem kaptak a lakók semmiféle tájékoztatást.

– Így igaz. Az új lakbéreket és a víz- és csatornahasználati díjától valóban február 1-től kell fizetni, s a lakókat erről

február végéig kell tájékoztatnunk.

Sajnos még nincs meg az erre rendszeresített központi nyomtatvány.

– Akkor hogyan fizessenek a bérlők?

– Azt javaslom, hogy a hónap elején – a megszokott időben – fizessék be az eddigi összeget, majd az értesítés kézhezvétele után a különbözetet.

– Mi a helyzet a nem lakás célú bérleményekkel?

– Ezek bérleti díját februártól 100%-ig lehet emelni. Mi valószínűleg ezt fogjuk tenni. Ezen kívül január 1-től még 25%-os ÁFA is terhel minden, nem lakás céljára szolgáló bérleményt.

– Mondana példát?

– Ha 100%-kal emeljük az árakat, akkor egy m² nem lakás célú bérleményért 750 Ft-ot kell fizetni évente. Egy átlagos garázs havi bérleti díja 940 Ft lesz, s városban közel 700 garázs van.

– Mit vár ettől az intézkedéstől?

– Nagy fölháborodást, de kérem, ne bennünket

bántsanak. Mi ebben az egész folyamatban csak végrehajtók vagyunk. Kérem a lakókat, hogy még ne küldjék a lakbér-csökkentési kérelmet, mert nem tudjuk, hogy a kedvezményeket az IKKV, vagy a tanács fogja biztosítani.

A szerkesztő véleménye:

Kedves Jakkért fizető honfitársaim!
Az országgyűlés döntött. A hosszas vita, s a hónapig kompromisszumos-készségének eredményeként február 1-től fizethetjük a több lakbért, a víz- és csatornadíjat, – valamennyiünk öröme! Azért ebbe az „örömbé” egy kis üröm is vegyül. Többet kell fizetnünk, de a szolgáltatás színvonala nem emelkedik. Az IKKV a lakásokban nem végez semmiféle munkát – a különböző javítások a bérlőt terhelik. Ezt beleszámították az átlag 35 %-os emelkedésbe? A lakbérben már nem is tústólók. En a vízdíj megállapítását tartom nagyon eredeti ötletnek. Teljesen logikus, hogy az összeg a szobaszámok és a komfortfokozat alapján kerül megállapításra. Tudniillik, ha egy 2 szobás összkomfortos lakásban valaki egyedül él, több vizet fogyaszt, mint ha egy 2 szobás komfortos lakásban élne?...

Arról már nem is érdemes szót váltani, hogy ahol többen élnek, ott is ugyanannyi, mint ahol kevesebben.

En azért örülök, mert végre valahol megvalósult az a régen várt egyenlőség. Igaz, akkor amikor már nem beszélünk róla so-

kat.
Ja kérem, mi egy későn érő nemzet vagyunk!

Marton Györgyi

Lencse- végen

• A Városi öttörőelnökség és a Fabik Károly öttörőház 1990. január 26-án rendezte meg a „Holló a pajzson” történelmi játék keretében a reneszánsz bálját a Centrál étteremben. 200 gyermek előtt elevenedett meg a Hunyadi Iskola előadásában (rendező: Büki Pálné) Mátyás király udvara. Itt találkoztak az igazmondó juhászok is, akik az alkalmához illően köszöntötték az udvari népet. A hangulatos rendezvény vidám táncpalotát ért véget.

• A dr. Mező Ferenc Gimnázium nyelvi tagozatos osztályai 1990. január 31-én nagy sikerrel idegen nyelvi estét rendeztek.

Angol népdalok, skót és német néptáncok, Csehov drámarészletek, versek hangzottak el – erényes nyelven és táncpalotát ért véget.

Gruf dich, Györgyi néni!

♦ - *Tessék mondani, hogyan haladnak a gyerekek?*
♦ - *Figyelnek a foglalkozásokon?*

♦ - *Miben segíthetünk, hogyan gyakoroljunk otthon?*

Záporoznak a szülői kérdések. A tanárno mindenkit türelmesen meghallgat, majd apró részletességgel válaszol.

Egy fogadóóra kellős közepébe csöppentem a Hevesi óvodában, amit Flaumbort Andrásné tart a németet tanuló kisgyerekek szülei kérésére.

- A KBMSZ magyar-német szakos tanára vagyok, szeptembertől tanítok a nagycsoportokban német nyelvet, heti egy alkalommal - mondja a tanárno. - Bevallom, kezdetben féltem, mert középiskolai tanár lévén, nem nagyon tudtam, hogyan közelítek a kicsikhez. De aztán a gyerekek a maguk közvetlenségével, bájos őszinteségükkel hamar átsegítettek a nehézségeken. És persze az a tény is, hogy gyakorló anyuka vagyok, két kicsi gyerekem van. Minden tanítási fortélyt velük próbálok ki, és ha jó, itt is alkalmazom.

- Az utóbbi időben hallatlan mértékben megnövekedett a nyugati nyelvek iránti érdeklődés - kapcsolódik a beszélgetésbe Kiss Ernőné, az óvoda vezetője. - Ezért úgy gondolom, hogy a társadalmi igény, a szülők igénye és a mi törekvésünk ta-

Flaumbort Andrásné és a gyerekek.

Fotó: Bakonyi

lálkozott, amikor beindíthatuk óvodánkban a nyelvoztatást. Nagyon örültünk, hogy Györgyikét meg tudtuk nyerni é nemes feladatra.

- *Tudomásom szerint a szakma véleménye nem egységes az óvodai nyelvoztatással kapcsolatban. Többen korai, élsietett lépésnek tartják. Mi az önök tapasztalata?*

- Valóban vannak óvodapedagógusok, elsősorban elméleti szakemberek, akik nem helyeslik az óvodai szervezett nyelvoztatást, nem tartják kellően hatékonyknak. A mi tapasztalataink ez idáig nem iga-

zolták ezeket a megállapításokat. Véleményünk szerint a gyerekek jó hangulatban, szívesen, könnyedén tanulnak - mondja a vezetőno.

- Nekem is ez a véleményem - veszi át a szót a tanárno. Szerintem az idegen nyelv - szervezett keretben - öt éves kortól már jól oktatható. Am az nagyon fontos, hogy a foglalkozásokon olyan légkör legyen, amelyben minden gyerek bátran, félelmet, gátlását leküzdve mer megszólalni, hogy megszeresse a nyelvet. Ezért én mindent játék közben, úgynevezett szituá-

ciós gyakorlatokkal tanítok. Ez persze nem könnyű. Bevallom, sokkal fárasztóbb egy óvodai foglalkozás, mint három a nagyokkal. Az apróságoknak minden percét le kell kötni, öt-tíz percenként meg kell állni, oldani a légkört, mert nem tudnak tartósan koncentrálni. Ilyenkor labdázva gyakorolunk, énekelünk, bábozunk, ismételjük a tanult verseket, dalokat, mondókat.

- *A fogadóóra látogatóságából arra következtetek, hogy a szülők kíváncsian követik az apróságok tanulmányait, és segítőkészek.*

- Ez igaz. Kérésükre stencilezett lapon közreadtuk a foglalkozások anyagát, így aki akar, otthon foglalkozhat a gyerekekkel. Rövidesen - ugyancsak szülői kérésre - nyílt napot tartok, ahol néhány módszert is elleshetnek. Örülök ennek az érdeklődésnek, ösztönöz a munkámban - mondja Flaumbort Andrásné.

- *Hol folytathatják a gyerekek a nyelvtanulást?*

- Több lehetőségük lesz - válaszol a vezető. - Két belvárosi iskola mellett 1990. szeptemberétől a Hevesi iskolában is indul egy tanulócsoporthoz, ahol első osztálytól kezdve oktatják a németet. Az Andrejában pedig évek óta szakosított tantervű nyelvoztatás folyik harmadik osztályos kortól. Remélem, ezek az iskolák fogadni tudják apróságainkat, és a szülői-óvodai-iskolai összefogás eredményes lesz.

H. M.

„A fortélyokra magam jöttem rá”

Bemutatjuk Kálovicsné Molnár Zsuzsát

A népművészet iránti vonzódásának mély gyökerei vannak. Általános iskolás volt, amikor Harangözöné Gelencséri Mária cserépfestő szakkörében meg-

ismerkedett a népművészet világával, és kezdte izlelgetni az alkotás felemelő érzését. Szorgalmas, ügyes kezű tanítványának bizonyult, Mária néni támogatásával eljutott Fadd Domboriba, az I. Országos Népművészeti Alkotótáborba.

- Cserépfestőként mentem, és szúrrátét készítőként jöttem vissza - mondja mosolyogva Molnár Zsuzsa. A tábor meghatározó élmény volt számomra. Sok népművésszel, ifjú mesterrel ismerkedtem meg.

A népművészet ágai közül legnagyobb hatással a szúrrátét készítés volt rám, ezért az alapfogásokat igyekeztem elsni. Sokat tanultam, de az igazi fortélyokra mindenkinek magának kell rájönni, velem is így történt. A szúrrátét készítésnek vannak alapsabályai, amelytől nem szabad eltérni. Alapmótvumai a szekfű, inda és bokorminták, ezek egymáshoz tartozásának ősi rendjét tartani kell. Az elhelyezés azonban egyéni.

Azokban az években sokat dolgoztam, mellényeket, táskákat, terítőket, kabátokat készí-

tettem. Fadd Domboriban pályázat révén még többször visszatértem, mindig alkalommal sokat tanultam. A pályamunkáimat igen alaposan értékelték, ezeket a szakmai véleményeket megfogadtam.

- Nyolc-tíz éve a szúrrátét készítés mellett himezni is kezdtem, a nyiregyházi Országos Népművészeti Kiállításra már fehér himzessel, a fia babagarnitúrájával pályázott, sikerrel.

- A gyerekeim születése után nem tudtam többet táborba menni, mindent a családnak rendeltém alá. Önképzésre viszont erős belső igényem volt, így beiratkoztam Keszei Irmuska néni himző szakkörébe, amit akkoriban a HSMK-ban vezettek. Ott ismertem meg többek között a zalai fehér himzést, az ő tanítványaként lettem C kategóriás díszítőművészeti szakkörvezető. Irmuska nőre nagy szeretettel gondolok. Tiszta szív, lélek, aki szakmailag, emberileg sokat adott.

- A szúrrátétekkel, fehér himzésekkel több alkalommal bemutatkozott önálló kiállításom: hetvenötben az Úttörőház-

ban, nyolcvankettőben a Kodály Zoltán Művelődési Házban, nyolcvanhatban a FEK-ben. Mostanában kevesebbet hallunk Molnár Zsuzsáról. Mi az oka?

- Családanyja és dolgozó nő vagyok, sajnos kevés időm van, a szúrrátét készítés és a himzés pedig időigényes. Mostanában inkább gyöngyöt fűzök. Gyorsabban kész egy-egy darab: nyaklánc, gallér, öv, karkötő, hamarabb lehet örülni. Hetedikes lányomat, kisiskolás fiamat is megtanítottam, sőt, gyakran a szomszéd gyerekek is átjönnek. A Kodály Zoltán Művelődési Házban, ahol dolgozom, szakköri keretben is tanítom. Körülbelül két éve ugyanitt jászóházat vezetek, ahol szinte minden foglalkozásba valamilyen formában belepom a népművészetet. A gyerekek az alkotás örömeit keresztül ismerik meg, és merem remélni, meg is szeretik a népművészetet - mondja bizakodóan Molnár Zsuzsa.

HM

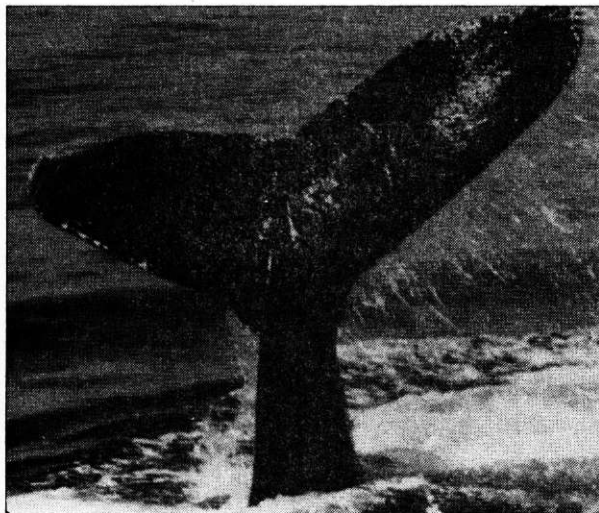
Az Atlanti-óceán partján.

1989 nyarán az Egyesült Államokban dolgoztam két hónapot a Camp American szervezett munkatársaként, majd egyhónapos utazáson ismerkedtem a sokszínű, érdekes országgal.

Az USA-ban nyaranta 12 ezer ifjúsági tábor működik, és a gyerekek felügyeletére, konyhai és karbantartó munkára nemzetközi stábot toboroznak. Így kerültem a New Hampshire állambeli Camp Yavneh konyhai személyzetébe, ahol amerikai, izraeli, spanyol és belga egyetemisták mellett én voltam az egyetlen magyar.

A napi 8 órás munka után sok idő maradt a tábori programokban való részvételre is. A gyerekek nyári pihenéséhez igazán jó környezetet nyújtott a tó, a fenyveserdő, a csodálatosan tiszta levegő – távol a nagyvárosok zajától. Sokat kirándultunk: az Atlanti-óceánhoz, a hegyekbe, a közeli városokba. Az egyik legemlékezetesebb egy Bostonból induló egésznapos bálnanéző hajókirándulás volt.

A hajó biológus kapitánya 50 km-re vezette a hajót a parttól, megálltunk, és lebegtünk valahol az óceánon. A hatalmas és barátságos bálnák megközelítették a hajót, bámultak ránk, majd tovább úsztak.

Bálna – merülöben.

Amerikából jöttem...

tében. Jól mutatja ezt a New Hampshire állambeli autók rendszámabláján levő kis jelmondat is: Live Free or die! (Élj szabadon, vagy halj meg!)

Az utazásnak a legolcsóbb és viszonylag kényelmes módját választottam: a Greyhound busztársasággal utaztam. A társaság járatai behálózják az egész országot, és gyorsak. Meglátogattam amerikai nagybácsimát is, St. Louisban. A város nyugati részében, a Mississipi partján álló Gateway Arch (300 méter magas parabola alakú ív) azt jelképezi, hogy a keletről érkező utazónak hajdanán itt kezdődött a

doltam; Ez itt egy más világ, de szép!

Ugy érzem a sok kaland mellett a legfontosabb az angol nyelv gyakorlása volt. Jó eredménnyel jöttem haza, de idén újból jelentkezem.

*

A Camp America programról a következő címen lehet prospektust és jelentkezési lapot kérni idén vagy jövő nyárra:

CAMP AMERICA
Dept RN 0005
37 A Queens Gate
London
SW7 5 HR ENGLAND

Az amerikai gyerekek rendkívül érdeklődők. Lehet, hogy keveset tudnak a világról, s főleg rólunk, de őszintén érdeklődtek Kelet-Európáról – hogyan élünk, milyenek vagyunk. A táborban dolgozó amerikai tanároktól a középiskolákról, az oktatási rendszerről kérdeztem. Az állami iskolákban a tárgyi tudás mellett nagy hangsúlyt fektetnek az amerikai „életforma” tanítására. Mint leendő fizikatanár furcsállottam, hogy a diákok többsége úgy fejezi be a középiskolát, hogy fizikát egyáltalán nem kellett tanulnia. Az egyetemek viszont színvonalasak, sokkal nagyobb a tan szabadság, és jobban felszereltebbek, mint Magyarországon. Munkatársam és barátom meghívására egy hetet töltöttem New Yorkban, a Columbia Egyetemen.

New York City, a „Nagy Alma” az újvilág központja, a végtelen és a felsőfokok városa. Manhattan – a felhőkarcolók rengetege elbűvölő, az Empire State Building tetejéről csodálatos a panoráma a 7 millió lakosú szigetre. Távolban, kis szigeten, feltűnik a Szabadság-Szobor. A szabadság fontos tényező az amerikaiak éle-

Chicagoí panoráma.

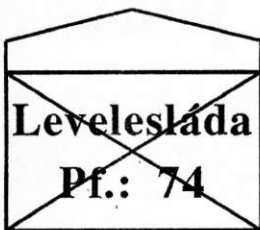
Vadnyugat. A rokonoknál magyaros vendéglátásban részesültem, igazán otthon éreztem magam. Únokaöcsém pedig kalandos kenu túrára hívott. Vadregényes tájakon, sziklák között haladó sebes folyón kenuztunk.

Elutaztam Chicagóba, a Michigan tó partjára is. A városra a legjobb kilátás a világ legmagasabb épületének (a 443 méteres) Sears Tower tetejéről nyílt. Az épületben működik a világ leggyorsabb liftje, amely a 103. emeletre 67 másodperc alatt vitt fel. A tetőn a többi felhőkarcolót nézve arra gon-

A jelentkezőknek 18 és 35 év között kell lennie, és követelmény az angol nyelv megfelelő szintű beszélése. A Camp America fizeti a London-New York repülőjegyet oda-vissza, két hónapig szállást és teljes ellátást ad a munkahelyen. A zsebpénz 250-450 dollár, a munkától függően.

A jelentkezőknek sok sikert kíván:

Balogh Sándor

Mint a Kanizsa lap várospolitikai gazdájának, úgy is, mint tanácsstag-nak ajánlom észrevételeimet. Olvastam riport-járását, most várossétára

Tisztelt Szerkesztőség!

Tisztelt Marton Györgyi!

hívom, bízom, nemhiába. Régi lakóhelye, a Magyar utca, régi ismerőse. A Báthori-sarok leendő lejárata az új piacnak. Az első állomás. Itt valamikor egy melegedőköcsből hónapokon át számolták, blokkolták a több millió értékű bazalthordó billencseket. A kocsik csak addig vitték terhüket, míg biztonságos volt visszajönni, vagyis a felső harmadig, de itt méter magasra hordták addig, míg tartott a ráfordítható pénz, utána hordták rá a szemetet, bontástörmelék. Közelebb volt, mint a szemételep. Jelenleg

reprezentatív képet nyújtó kerítés ékesíti, jó rálátással az Arany János utca felől.

Az előző években a Báthori utca elején betonozták, fásították a keretek alját. Fizettek jó pénzeket földért, zöldkárért. Lásd Petermann!

Menjünk tovább az Árpád utca elejéig! Szép, „szemrevaló” kiskocsmá, csap, villanyoszlop „van ott” kosszal szeméttel övezve. Mi az, hogy magánparkoló? Ki ad erre engedélyt, és mennyi bérért, amikor az egyirányú, egyoldali járdás utca járdáin állnak az au-

Tisztelt Szerkesztőség!

Visszaveszem a törülközőt... (?)

Talán még emlékeznek az olvasók közül néhányan, hogy a lap egyik, novemberi számában írtam egy olvasói levelet, „Bedobom a törülközőt...” címmel. Most megismétlem, hogy két év óta írásban és személyesen is szívalomharcot vívtam a pécsi MÁV Igazgatóság illetékeseivel a kanizsai vasútállomás peronjainak megmagasítása érdekében. Az elutasítások miatt írtam azt, hogy „bedobom a törülközőt”.

Együttal megkértem a város vezetését, folytassák az ezen ügyben

már évek óta tartó tárgyalásokat a MÁV Igazgatóság illetékeseivel. Tudomásom szerint a tanácselnök és az illetékes műszaki szakemberek azóta is jártak ebben az ügyben Pécsre, ahol az Igazgatóság vezetőjétől Fényes igazgató úrtól biztató ígéretet kaptak a közeli, – akárcsak ideiglenes – megoldás megvalósítására.

Nos, örömmel tudhatom a város közönségével, hogy a sok kérdésnek már a közeljövőben fogantatja lesz, – körülbelül egy hónappal ezelőtt megjelentek a kanizsai

Válasz Békési Lászlónak

a volt Munkásörseg parancsnok-helyettesének

Tájékoztatom közlöm Önnel, hogy ismerjük az 1989. II. tv. rendeletet (nálunk több okból kevés eséllyel pályáznak oktatásügyi előadói babérokra), mivel az SZDSZ nagykanizsai szervezetének is e rendelet biztosította létrejöttét. Tudtuk, hogy az említett rendelet Önök részére is biztosítja a gyűlékezési jogot. Azonban mi és mások is tervezett megalakulásunk előtt a saját segítségével nyilvánosságra hoztuk megalakulásunk helyszínét és időpontját. Nem röplapokon szóltottunk fel „mozgósításra”, és nem letűgönyözött ablakok mögött terveztük a szebb jövőt. Nekünk a gyűlékezés színhelye ellen volt kifogásunk, és nem értjük a volt munkásörsek mit keresnek még mindig abban az épületben, ami már nem az övék. A magyarázatot természetesen a mai napig várjuk erre, de ha meg nem sérítjük nem Öntől, illetve a munkás baráti kör tagjaitól.

Kicsit izléstelennek tűnik, hogy a munkásság nevét próbálják némelyek már megint valami olyasmire felhasználni, amihez valójában szinte semmi köze. Hiszen tudjuk, hogy a munkásörseg legkétségbe a munkásokat oltalmazta. Egy demokráciában a polgárnak mindenhez köze van, még ahhoz is, hogy ki és milyen végkielégítést kapott. Önök közül a munkásörseg felszámolása után. Azon egyszerű oknál fogva, mert ennek valahol ő a karvalottja. Mi magyarok még csak tanulgatjuk a demokráciát, de lesznek olyanok, akik ezt sohasem tudják, vagy sohasem akarják megtanulni. S ha egyszer Ön aláírásokat fog gyűjteni az SZDSZ megszüntetésére, megígérjük Önnek: a listáját nem fogjuk szétlenni.

Czene Csaba
SZDSZ ügyvivő

tók? Szép két új ház áll az utca elején – ezt ajánlom a műszaki osztálynak sokszorosítással – s az utcai garázsbejáratot, ez magának is tetszeni fog, Györgyike. Lent a sarkon háromszögű „park”, vízcscsappal – állandó személtérakóhelye a környék liflanderjeinek, a guberálókknak.

Gondolom, a Magyar utcai roncokra is a tanács adta az áldását (kinék és mennyiért?), cég tulajdonos Jordanics és a patkányok. Mellette mennek el a buszok – külföldiek! –, tanácsstagok, városvédők, és remélem, egyszer majd a televízió is, ha már más nem segít.

Zoltán Péter

állomáson a pécsi igazgatóság műszaki szakemberei a helyszíni szemle és a szükséges felmérések megejtése végett –

Ertesülésem szerint a peronmelési terv munkái már „sinen” vannak és állítólag már az idei nyári utazási fődényben kényelmesebben és biztonságosabban utazhatunk Nagykanizsa állomásról.

... és hogy miért van a címben kérdőjel? Nos, a jelenlegi „pénzhiányos” világban sajnos meg kell szoknunk, hogy bármely kérdésben a kérdőjelet csak a teljes megvalósulás után válthatjuk fel felkiáltójelel.

Somogyi László
Nagykanizsa, Deák tér 3.

Tisztelt Szerkesztőség!

Mostanában gyakran tiltakozunk vélt, inkább valós sérelmeink miatt. E tiltakozásnak egyik eszköze a sztrájk. Az autóbüszvezetők jan. 18-i – legtöbbször által jogosnak ítélt – sztrájkja kapcsán vetődött fel bennem a gondolat, hogy én is tiltakozzam a némszak rajtam, és nem is egy alkalommal megesett sérelmem miatt.

Eldőfordul, hogy az ember ideje másodpercre ki van számítva, és csak a legutolsó percben futva ér el a 32-es autóbüsz ajtajáig. Igen, az ajtajáig, mert odaért már, de az ajtó becsukódik előtte és a büsz kérlelhetetlenül elindul. A „majdnem utas” megsemmisülve áll, nem akar hinni a szemének, de az eszének sem; a vezető pedig elegedett, hogy ismét megbüntették egy haszontalan későn jövőt.

De mivel nem egyedül van a buszban, fél kell tennem magamban a kérdést: hát nem akadt egy ember, aki szót emelt volna érdekemben? Sajnos, nem volt!

En tehát levelemmel tiltakozom az emberi együtt-nem-érzés egyik megnyilvánulása ellen. Talán sztrájk nélkül is tapasztalunk változást!

De igazságtalan lennék, ha csak ezt vettem volna észre. Köszönetet kell mondanom – szintén több utas nevében is – azoknak az autóbüszvezetőknek – és ők is vannak hál’isten néhányan – akik nemcsak hogy nem csukják be az ajtót az ott álló utas előtt, hanem megvárják a közelben futva igyekvő utast. Köszönet érte nekik névtelenül is. Hát ennyit szerettem volna mondani sztrájk ürügyén.

Németh Magdolna
Bartók B. utca

KIOSZ-gondok

Vállalkozz – hirdeti az állam és a bank. Látszólag korlátlan lehetőségek nyíltak meg előttünk. Valóban?

Elégedetlenek a kisiparosok. Panaszolják a kormányzat rájuk mért ostromcsapásait. Hogyan tovább? Mi lesz ezután? – kérdéseket ök is felteszik maguknak és egymásnak. Miként vélekedik erről Gróf Imre, a KIOSZ helyi szervezetének elnöke:

– A kisiparosok soha nem voltak gondtalanok, de ennyire még nem terheltek meg bennünket, mint mostanában. A kisiparos önálló tevékenységet folytat, ön-maga viszi a bőrét a vásárra. Az 1988-ban életbe lépett törvények nagyban hátráltatták a vállalkozók kedvet, de az ezt felülmúló, tavaly bevezetett társadalombiztosítási járulék – ami 53% – szinte már elviselhetetlen terhet ránk. A lakosság fizetőképessége csökken, tehát az ő életségívonaluk teljes egészében összefügg a vállalkozók életszínvonalával. Sajnos, sokan azt hiszik, hogy mi egészen kivételes helyzetben vagyunk. Munkánkat a kereslet és kínálat törvényei irányítják. Még megemlíteném azt a súlyos adminisztrációs terhet is, amely ránk nehezedik. Mi nem vagyunk főkönyvelők, tisztviselők, mi iparos emberek vagyunk és ebben a szakmában kívánunk tisztességesen dolgozni. Ugyanakkor az adminisztratív ismereteket ránk erőltetik, holott mi ezzel nem tudunk – idő híján –

foglalkozni és így kénytelenek vagyunk plusz bérért valakivel elkészíttetni.

– Mi a nehezebb, vállalkozni, vagy eligazodni a jogszabályok dzsungelében? – kérdeztük Bencze Lajostól, a KIOSZ helyi társadalmi titkárától. A válasz:

– Nehéz mindkettő. A kisiparos egyszerűen vállalkozó, anyagbeszerző, segédmunkás, takarító, este vasárnap- és ünnepnapokon pedig könyvelő. A napi 10-15 óra munka mellett már alig marad idő és erő az adminisztrációra.

– Milyen technikai feltételek között dolgoznak a kisiparosok?

– A jelenlegi technikai felszereltségünket egy szóval jellemezhetem: elavult. A régi, vállalatok által leselejtezett gépek nagyon drágák, az újakat viszont egyenesen képtelenség megvásárolni. Nincs tartalékolási lehetőség. Jelenleg a kisiparos az előzőleg már megadózott pénzből tud fejleszteni.

– Ön tizenhét éve gyakorló kisiparos. Ha most újra kezdené, jelen pillanatban, ilyen feltételek között is ezt a tevékenységi formát választaná?

– Ha az anyagi vonzatát nézem a dolognak, nem. Akkoriban nekem könnyű dolgom volt. Az édesapám műhelyét kellett átvennem, gépekkel, berendezésekkel együtt, tehát nem saját erőből indultam. Ma már ez képtelenség lenne.

– Melyek a sikeres vállalkozás feltételei és ezek közül mi adott?

– Anyag, technikai felszereltség, megfelelő munkakörülmények. Nem minden esetben jön össze a három.

– Eddig gyakorló kisiparosok beszéltek gondjaikról – fordulok a jelenlévő Laky Imrénéhez, a helyi KIOSZ titkárhelyetteséhez.

– On mint a kisiparosok érdekképviseelője, mit tapasztal és milyen segítséget tud adni a szervezet?

– Az elhangzottakkal mi is tisztában vagyunk. Rengeteg jogszabály határozza és korlátozza a kisiparosok tevékenységét, melyek közül nekünk is, szakembereknek is nehéz eligazodni. Az új adótörvény bevezetésével egyidőben különböző tájékoztatókat tartotunk, könyvelési tanácsokat adtunk. 1990-től kezdődően már a gyakorlatban is részt veszünk, tehát igény esetén könyvvezetést is vállalunk – mondotta, majd hozzátette, hogy 1982. óta állampolgári jog kisiparosnak lenni. Jelenleg 1530 fő vállalkozó tartozik hozzánk. Vidéken 479 kisiparos dolgozik, Nagykanizsán pedig 1051 fő.

– Beszélhetünk-e hiányszakmáról? – kérdeztük Lakynétől.

– Különösképpen nem beszélhetünk hiányszakmáról, hiszen kisiparosaink 159 félé tevékenységet látnak el. Gondot jelent viszont az utánpótlás, főleg a cipész szakmában. Szűcs szakmát sem gyakorolták eddig, szerencsére most már erre is van vállalkozó – tájékoztatót befejezésül a titkárhelyettes.

Megkérdeztük

Tartanak-e hétfélig ügyeletet a kisiparosok?

Egy-két évvel ezelőtt a Zalai Hírlap Hétfélig c. rovatában feltüntették azoknak a kisiparosoknak a nevét és címét, akik hétfélig ügyeletet vállaltak. Mostanában nem olvashatunk erről a szolgáltatásról. Duha Ferenc tv-szerelő a következők mondta el ezzel kapcsolatban:

– Véleményem szerint nem volt életképes a hétfélig ügyelet. Minden szolgáltatásnak rentábilisnek kell lenni, ez pedig a hétfélig munkákról nem mondható el. Én tv-szerelő vagyok, az elmúlt tíz évben nagyon sok új típusú készülék került forgalomba, melyeknek természetesen már nem egyszerű a javítása. Sajnos nem áll rendszeresen rendelkezésünkre megfelelő anyag.

– Ez az Önök részéről érthető, de az a dolog, ami működőképes, általában a legváratlanabb időpontban mondja fel a szolgálatot. A lakosság nagyrésze pedig nem szakember.

– Ipartársaim nevében bátram kijelenthetem, hogy bárkin készséggel segítünk, hétfélig is, feltéve, ha a kérés akkor és abban a pillanatban teljesen reális.

Dónay Nóra
írási

APRÓHIRDETÉSEK

GYÉKÉNYESEN, az újhegyen, rálátással a bányatóra szőlőterület gyümölcsfákkal, épülettel 90.000.- Ft-ért eladó. Erdéklődni: Nagykanizsa, Néphadsereg 7. D. lépcsőház, II. emelet 8. Papp, 17 óra után.

ANDREJKA úti garázs Nagykanizsán kiadó, huzamosabb időre. Erdéklődni a 93/12-911 telefonszámon lehet, az esti órákban.

AZ AVIA-t jobban ki lehetne használni

Nem kell hosszasan törmöng azon a fejemet, hogy mire költsem nagy hirtelenjében az éves valutakeretemet, az ötven dollárt. Példának okáért ezen a pénzen alhatnék egy éjszakát a Centrál Szálló kétágyas, zuhanyzós szobájában. Erre pontosan elég lenne, arra viszont már nem, hogy például valaki KFT-t alakítson. Józanul gondolkodó emberben biztosan fel sem merül még a gondolata sem, de hogy miért írtam ezt rövest kiderül abból a riportból melyet Hegyi Józseffel, a nagykanizsai autójavító vállalat vezetőjével készítettem.

– Két évvel ezelőtt vásároltunk egy AVIA típusú autómotortó gépkocsit. Az autómotemen kívül szeretnénk volna kibővíteni szolgáltatásainkat, így megkerestük a lenti lakócsokikat gyártó üzemet és az ottani vezetőknél felajánlottuk, hogy ezzel

a nagyteljesítményű AVIA-val mi szívesen szállítanánk lakócsokiaikat a külföldi partnerüknek. Szállítási díjuk jóval olcsóbb lett volna, mint bármely más közlekedési eszköz, így a lentic örömmel fogadták ajánlatunkat.

Csakhogy nekünk olyan technikai dolgokra is gondolni kellett, hogy külföldön csak valutáért lehet benzinehez jutni. Természetesen mi ezzel nem rendelkezünk. Így levélben fordultunk a Magyar Nemzeti Bankhoz, melyben leírtuk problémánkat és kértük az induláshoz szükséges valutát. Sajnos nemleges választ kaptunk.

– Mivel indokolta a Magyar Nemzeti Bank az elutasítást?

– Más bankokkal nem vettük fel a kapcsolatot?
– Nem, mert az az igazság, hogy nincs ebben gyakorlatunk.

– Mit hozott volna a konyhára ez a nemzetközi fuvarozás?

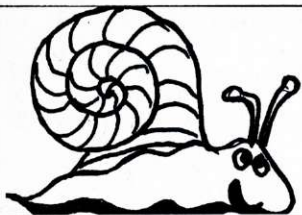
– Mi úgy gondoltuk, ha már a gépjármű ára – 500 ezer forint – megtérül, akkor már megérte. Ezenkívül tudnánk vállalni nemzetközi autómotést is, tehát egy külföldi lerobbant személygépkocsiját is szívesen hazaszállítanánk.

– Amihez szintén valuta kell, a benzinköltségek fedezésére.

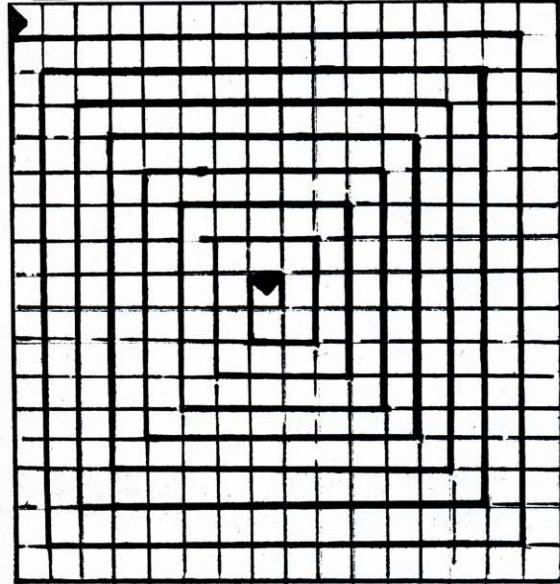
– Így van. Azon törtük a fejünket, hogy egyszemélyes KFT-t alapítunk. A vállalat adná a gépjárművet, a gépkocsivezető pedig saját valutakeret terhére kezdené meg a szállítást, de az a bizonyos ötven dollár ezt a reményünket is szétosztalta.

– Feltételezem, nem adják fel a reményt.

– Szó sincs arról az AVIA-val továbbra is autómotést végzünk, vállalkozásunkhoz pedig partnert keresünk.

Csiga rejtvény

A rejtvényt a csigavonalat követve 2 irányból is meg lehet fejteni. A megfejtések nem fedik át egymást. Helyes megoldás esetén a fűgőleges 8. sorban fentről lefelé egy magyar költő név-jét és Korán ébredtem c. versének „következményét” olvashatjuk el.

Beküldendő: a költő teljes neve és a „következmény” szerdái.

Kívülről befelé haladva:

Vízi állat – pl. keserű – dűsgazdag személy – kabátújj szabásvo-nala lehet – savja a legegyszerűbb telítetlen karbonsav – IV – zenében a befejező rész – állami tartozást leróvó – a szápadlás orvosi neve – lenyúl – régi férfinév – ...fakó: szolász – kettőzve: afrikai hangszer – harctéri rejtett robbanószervezetek – közlekedünk rajta – szigetelő sziget Jávánál – bolyhozott gyapjuszövet – olasz hegedűművész – hídszegély – egyik szaporodási forma – sziklás hegyek kerdőzója – háromfejű kutya az ógörög mitológiában – kiejtett mássalhangzó – nemzeti is, ige is – chiuny apát – érdes posztó – noli... tengere! – elmond – száraz növényi szár – ókori római tisztviselő az igazságszolgáltatásban – híres néger énekesnő utónéve – kétágú kúpmetszet – „sősborsesz” – hordó szelete – terelő fiú hangja teszi – tojásos étel – oda-vissza – két igekötő – 2/3 meg – nigériai törzseitáj – könnyedség – híres özvegy neve: Yoko... – növénytámasz – a dzsiu dzsiu egyik formáját jelenti – pongyola németül – kozmetikai márka – fényérzékenység szaványa – vonatkozó névmás – fővárosi pályaudvar – tonna röv. – ... omen – fran-

cia sziget – görög betű – tudományos elismerés nemzetközi díja – darál – keserű anyagok neve – ilyen szabvány is van – beugratás a kérdés – becézett leánynév

Belülről kifelé haladva:

Belülről kifelé haladva: Ilyen ló is van – LS – nagyon szegény – idegen Sári – kellemetlenség – kis kutya – achát egyik formája – fogja fel! – nem áraszt: két szóban – római szám – több magyar politikus családneve – pénz argóban – tojással társulva felveszi alakját – ... de France – időszak – hamis – odvas üreg – erre tanít a jó szülő – dacos – magyar település – kimonó tartozéka – határozószó – ... tüze – éneklő szócsocka – Tulpolyev gépe – műsorfelvevő szerkezet neve lehet – vízhozamot mérő edény – gyulladás – reprezentáció röv. – NDK város – görög betű – személyes névmás – dadaista költő, szobrász – előtagként: hegyesgék-p-zódással kapcsolatos – NDK városka – ázsiai főváros – olimpiai szimbólum volt – posztóból készült fejfedő – gléda – kérdőszó – béka teszi – ide lehet tenni az ételt melegítés végett – ...kapacitás – vés – kínata kérgéből nyert alkaloida – szeretetlakoma – mutatószó – jugszλάβ hegy és folyó – botom – nagyszőrű őszomadár – román to-cista – sorrendbe rakója – német férfinév – bazrofo – hűsöges – feli-csuka – afrikai településforma – szigetlakó nép – evőeszköz – Greta... – Bánk rangja – Ady városa

Beküldési határidő: 1990. február 16.

Helyesbítés: lapunk II. évfolyama 4. számában, a 12. oldalon közölt „Olasz módra” című rejtvényünk szövege végén sajnálatos tévedés történt, amiért elnézést kérünk. A módosított beküldési határidő: 1990. február 16.

Van-e lehetőség az államigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára?

Az államigazgatási eljárásról szóló, módosított 1957. évi IV. törvény 72. §-a biztosítja az államigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatának lehetőségét. A törvény szerint az ügyfél a bíróságtól jogszabálysértés miatt az államigazgatási határozat felülvizsgálatát kérheti, ha az ügyfélnek az Alkotmányban biztosított és más alapvető személyi, családi és vagyoni jogát megvonja, korlátozza illetőleg az ügyfélre ilyen kötelességet állapít meg. Felülvizsgálatnak azonban csak akkor van helye, ha az államigazgatási eljárásban az ügyfél a fellebbezés jogát kimerítette, vagy az kizárt volt.

A törvény idézett rendelkezéseit azonban jelentősen leszűkíti a Minisztertanács 63/1981./XII. 5./ sz. rendelete, amely a törvényben kapott felhatalmazás alapján tételesen felsorolja azon konkrét eseteket, amelyekben ténylegesen igénybe vehető a bírói út.

A jelenleg hatályos jog a következő fontosabb államigazgatási határozatok bíróság előtti megtámadását biztosítja: választási név-

jegyzékből kihagyás, ill. abba felvétel; örökbe fogadás engedélyezése ill. elutasítása; kiskorú állami nevelésbe vétele; tartási, életjáradéki és örökései szerződés jóváhagyásának megtagadása; adó- vagy illetékkötelezettséget megállapító határozat a kivétel jogalapja tekintetében (személyi jövedelemadó és ÁFA esetén az összecszerűség tekintetében is); lakás vagy lakrész igénybevételét elrendelő határozat; földnek s más vagyontárgynak kártalanítás nélkül állami tulajdonbavételét elrendelő határozat; ingatlanra vonatkozó jogok és tények bejegyzéséről szóló és azt elutasító határozat.

A közigazgatási bírósághoz bevezetése, melyről februárban dönt a Parlament, e jogi szabályozás teljes átalakításával minden államigazgatási határozattal szemben biztosítani fogja a bírói út igénybevételét. Ennek jelentősége az, hogy a közigazgatási eljárásban az állampolgár a hatóságnak alárendelt, az vele szemben egyoldalúan állapíthat meg jogokat és kötelezettséget, míg a bíróság előtt az állampolgár és a hatóság egyenrangú fél.

Bányai Tamás

Mit főzzünk?

Alufóliás rablópecsenye télen

Hozzávalók: – karikára vágott vörshagyma, – karikára vágott burgonya,

– vékony kockákra vágott hús (jó a disznó, marha, de lehet vegey-sen is),

– vékonyra szelt szalonna vagy kolbász, a burgonya méretéhez hasonlóan,

– só és ízlés szerint más fűszerek, (pl. tárkony borsika fű, szurokfű, grill fűszerkeverék, stb.)

– hurkapálca, vagy hústű.

Elkészítés: A felsorolt anyagokat tetszés szerinti hosszúságig ráfűzük a hurkapálcára, majd alufóliába csavarjuk, s a két végét úgy fogjuk össze, hogy leve, gőze ne távozhasson el. Forró sütőben 15-20 percig sütjük.

Tálalás: Célszerű annyi adagot készíteni, ahányan fogyasztják, külön-külön csomagolva. Ízlés szerint bármilyen körettel nyugodtan tálaljuk fel fóliájában, s a kibontás veszélyességét bízzuk a fogyasztóra. Savanyút adjunk mellé.

Az örökzöldek szaporítása

A lomblevelű és a tűlevelű örökzöld növények egyaránt szaporíthatók vegetatív módon, például dugványozással. Az előbbiek megeredési százaléka jóval magasabb, gyökérképződése, növekedése gyorsabb. De a tűlevelűknél is jó megeredési százalék érhető el, ha a dugványozás ideális feltételeit biztosítjuk. Mindig beérett hajtásokból kell kiindulni, ezek nagysága a 10-20 centimétert ne haladja meg. Az oldalágak csücs hajtásait tudjuk elsősorban felhasználni. A május-június és a szeptember hónapok a legalkalmasabbak a vegetatív szaporításra. 15°C talajhőmérséklet alatt nem igen lesz gyökérképződés. A túlságos melegben viszont igen nagy a levelek párolgatatása.

Dugványozásra árnyékos kertrészek alkalmasak, talajként mosott homokot, apró kavicsot v. perlitet használhatunk úgy, hogy azt kb. 10 cm vastagságban felterítjük a valódi, előkészített talajra. Ebbe kerülnek a dugványok, a valódi talajba majd csak a képződő gyökerek nőnek. Rendszeres, de nem túlzott öntözés szükséges, igen száraz periódusban jó szolgálatot tehet a szellőztethető fóliaborítás v. üveglefedés. A bablevelűknél a levelek egy része visszavágható a párolgáscsökkentés érdekében.

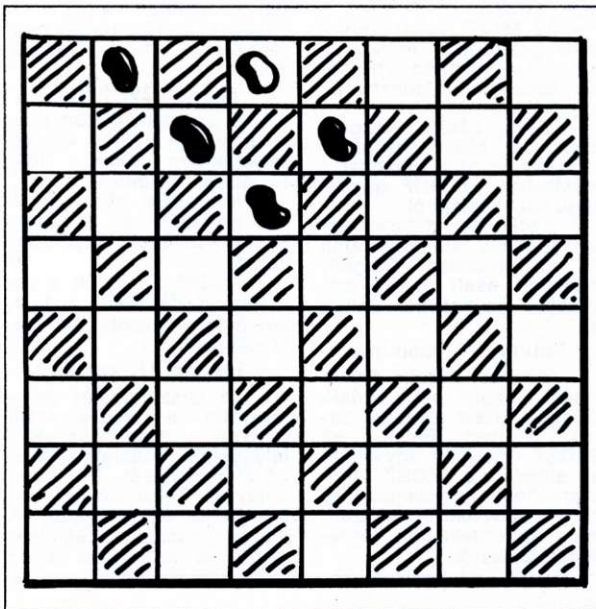
Sok esetben hónapok telnek el a gyökérképződésig, így az őszi dugványokat csak tavasszal lehet szétültetni. A hó nem árt nekik.

Minden örökzöldnél alkalmazható a szőlőművelésben megismert bujtás is, ami általában igen jó eredményt ad, különösen a „heverő” alkatú fajoknál.

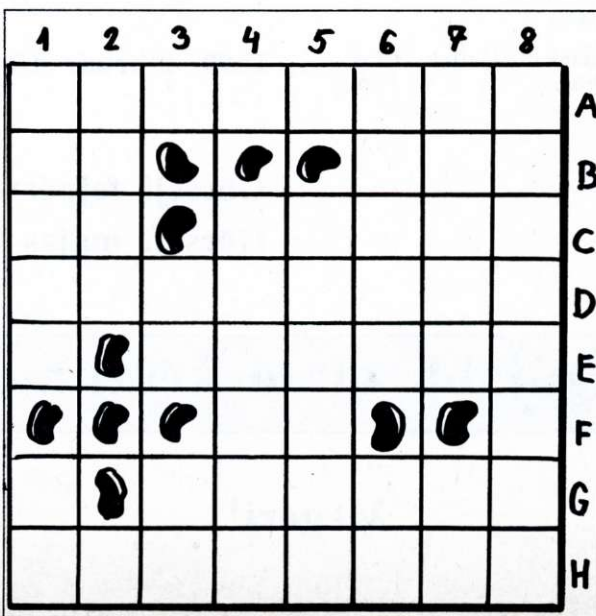
Ajánlhatok egy igen jó szakkönyvet is. Jésszentszky Árpád: Öltás, nemzés, dugványozás c. művét. A kertünk, házunk, otthonunk sorozatban jelent meg. Ennek tanácsaival a sokszor szaporítható fajokat is meg tudjuk hajtani.

Homonnay Szabolcs

Babvadászat

Babtorpedó

Társasjáték babból és papírból

Bab-nyúl vadászat

Valamilyen papírlapra rajzolj egy 8x8-as táblázatot. Ezt saktáblaszerűen színezd ki. Keress 4 db sötétszínű és 1 db fehér színű babot. A sötétszínű a nyúl. A vadászokat az egyik játékos felállítja a tábla egyik szélére úgy, hogy csak a fehér kockákon legyenek. Velük szemben helyezkedik el a táblaszél bármelyik fehér kockáján a nyúl. A játékban mind a vadászok mind a nyúl csak egy-egy lépést tehet egyszerre, s mindig átlós irányban. Amíg azonban a vadászok mindig csak előre léphetnek, a nyusznak szabad hátrafelé is menekülnie. A cél az, hogy a nyuszi keressen egy helyet, ahol kibújhat a vadászok között, illetve a vadászok úgy beszorítsák a nyuszt, hogy már semmilyen irányba ne tudjon lépni. Ha a nyuszi megmenekült, ó a győztes, ha nem, a vadászok. Minden játék után cserélni kell a feladatot, s nyúlból lesz vadász. Előre meghatározott páros számú játékban lehet eldönteni, ki az ügyesebb.

Babtorpedó

A televízióban is ismert torpedó játékot magad is elkészítheted egy lapra és babok segítségével. A lövéseket és találatokat kockás lapon érdemes jegyezni. Fontos, hogy a lövőnek ugyanannyi babja legyen, mint a hajókat elhelyező játékosnak. A hajók méretében előre átlapodjatok meg. Jó lövöldözést.

Lengyák István

E z t ö r t é n t

Január 25. csütörtök

– Ördög Ferenc felszólalt az Országgyűlés januári ülészakán a Kossuth-díjról szóló törvény tárgyalásának vitájában. Nem értett egyet a kulturális bizottság javaslatával, mely szerint a díj nevét változtassák Széchenyi-díjra, viszont kifejezte azt a véleményt, hogy az arra méltatlanoktól vissza lehet vonni a díjat. Javasolta, hogy döntés előtt a törvényjavaslatot tárgyalja meg a kulturális bizottság.

Január 26. péntek

– Az országban elsőként városunkban állítottak emlékművet a romániai forradalom áldozatainak. Rohrböck Jenő faragó alkotását a városi temetőben Zsoldos Ferenc tanácselnök avatta fel.

– Évadnyitó összejövetelt tartotta a HSMK-ban a Finn-Magyar Baráti Kör kanizsai csoportja.

– Az SZDSZ helyi szervezete megnyitotta választási irodáját a Hevesi úti Szolgáltatóházban. Munkanapokon 16-20 óráig tartanak ügyeletet. Telefonszámuk 14-373.

– Az MSZP helyi szervezete gyászmisét mondott a felsőtemplomban a romániai forradalom áldozatainak emlékére.

– Arva László közgazdász, az MDF gazdasági szakértője tartott előadást a HSMK-ban az MDF gazdasági koncepciójáról.

– Szokatlan időjárásai jelenségeknek lehetünk tanúi az esti órákban. Dörgött, villámlott, esett az eső, ami később havazásba váltott át.

Január 27. szombat

– Az Erkel Ferenc Művelődési Házban nagy érdeklődéssel kísért előadást tartott Magyar Bálint, az SZDSZ országos ügyvivője. az előadó az SZDSZ rendszerváltási programjáról és a választásokról beszélt, majd az érdeklődők kérdéseire válaszolt.

– A telefonos lelkisegélyszolgálatnak ettől a naptól kezdve új telefonszáma és ügyeleti időpontja van: minden szombaton várják a hívásokat a 12-214-es telefonszámon 18-21 óra között.

Január 29. hétfő

– A Szabadság Párt képviselőjelöltje a 2-es választókerületben Goór Tibor nyugdíjas kisparos.

– Választási gyűlést tartott az SZDP és a Vállalkozók Pártjának helyi szervezete.

– Küldöttség indult a romániai Kovásznára a testvérvárosi kapcsolat felvétele céljából.

Január 31. szerda

– Az Országgyűlés meg tárgyalta a Nagykanizsai Sörgyár államigazgatási felügyeletű vállalatá történő átmínősítését. A vitában felszólalt Tollár József, aki támogatta a javaslatot. A mezőgazdasági államtitkár szerint is szükséges lépés

az állami irányítás alá vonás, mert a vállalati tanács csak kezelheti az állami vagyont, de el nem idegenítheti. Végül az Országgyűlés 9 ellenző és 41 tartózkodó szavazattal és 183 igen-nel elfogadta a javaslatot.

Február 5. hétfő

A DÉDÁSZ üzemigazgatóságán a kora reggel megtartott munkásgyűlésen – amelynél részt vettek a bázakerettyei és csurgói kirendeltségek dolgozói, valamint a vállalat pécsi gazdasági vezetői és az szb-litkár is – vita után a dolgozók többsége úgy határozott, hogy a tárgyalások során elért kompromisszumos megoldásokat elfogadja, a sztrájkot 1990. március 1-ig felfüggeszti, azzal a követelemmel, hogy a tröszt vezérigazgatója addig leváltja a vállalati vezérigazgatót.

Összeállította:
Kocsis Katalin

Tisztelt Fogyasztók!

Nyugdíjasok!
Nagycsaládosok!

A gyártmányfejlesztés során Önökre is gondolt a
Zalahús!

Ismételten új, olcsó termékeinket ajánljuk szíves figyelmükbe!

Csak Zala
megyében

1990. február 15-től már kapható

Göcseji fejpástétom 70,- Ft/kg
Göcseji májas 80,- Ft/kg

Keresse legújabb olcsó készítményeinket!

Megéri!

Volt egyszer egy sportág

A női röplabdaspport „olajos” korszaka Kanizsán (III.)

A minőségi röplabdaspport újabb korszakát az 1981/82-es bajnoki évdától számítjuk, amikor a hazai küzdelemssorozatban megkezdődött az őszi-tavaszi bajnoki rendszer. Ezzel a változással a sportág hazai vezérkara csatlakozott a nemzetközi gyakorlathoz, azaz megszűntette a tavaszi-őszi rendszert bajnokságot.

Az új bajnokságra, az 1981/82. évi küzdelmekre ismét új edzővel kezdte meg a felkészülést az N. Olajbányász SE csapata. Az olajosok szakvezetője Czvetkóné Tamás, a Kanizsa Vízmű SE NB II-es férfi csapatának volt játékosa lett.

Az NB II-es olajosok a 11 csapatra csökkent Nyugati csoportban szerepeltek (a Közép és Keleti csoportban 12-12 csapat rajtolt). A bajnokság újszerűsége volt, hogy a csapatok bajnoki mérkőzéseit már csak teremben lehetett rendezni, továbbá a megfelelő utánpótlás kialakítása és versenyzetése érdekében az NB II-es csapatokat ifjúsági együttest is kellett szerepeltetni (az ifjúságiak találkozóit az NB II-es mérkőzés után bonyolították le).

A bajnokság őszi idényében

jól kezdtek a kanizsaiak, akik a 6. helyet szerezték meg (5 győzelem, 5 vereség) az első forduló után. A téli szünetet is jól használták fel, amikor 1982. januárjában 6 csapat részvételével bonyolították le az Olaj Kupát, amelyre a dr. Mező Ferenc Gimnáziumban került sor.

A kupaversenyen a tornagyőzelmet a 291 szerez magyar válogatott Tatár Mihály csapata, a Vasas junior együttese szerezte meg a Zalaegerszegi Vasas Izzó és az N. Olajbányász előtt. A torna legjobb támadójátékosának a szakvezetők a kanizsai Horváth Juditot választották.

Az olajosok a tavaszi idényben is 50 százalékos teljesítményt nyújtottak, akik eddigi legjobb helyezésüket érték el: megszerezték a 6. helyet, amelyet Lukács, Takácsné-Ilés, Czvetkóné-Tóth Á., Tóth E., Horváth, Kurucz, Bögrí, Rózsa, Varga, Magyar, Nádas, Takács, Rózsa, Tóthné és Schönberger harcolta ki.

Az 1982/83. évi bajnokságtól kezdve már évente 12 csapattal folytatók a csatározásokat a Nyugati csoportban, amelyben

egyre meghatározóbb lett az Olajbányász. A fokozott hozzáállás, a tervezés és következetes szakmai munka, az utánpótlással való kiemelt foglalkozás gyors sikereket hozott. Jelentős változást eredményezett, hogy 1983-ban a felépült Olajbányász munkacsarnokba költöztek a röplabdázók (februárban már ott rendezték meg az Olaj Kupát, ahol a kanizsaiak 2. helyet szereztek, a legjobb előkészítőnek felajánlott tiszteletdíjat Czvetkóné kapta).

A bajnokságban a csapat az 5. helyen végzett, majd újabb fiatalítás történt (Barta, Lukács, Kálmán került a felnőtt keretbe). A csapatépítés jegyében teit el az 1983/84-es bajnoki évad és a csapat 12 győzelemmel és 10 vereséggel a 6. helyen kötött ki.

Az 1984/85. évi bajnokság rajtja előtt három játékos vált ki a csapatból felsőfokú tanulmányok megkezdése miatt. Ugyanakkor bekapcsolódott a munkába Széligné-Tóth Éva, a tanulmányait befejező Molnár-Gulyás Enikő s az egyre szebben fejlődő ifjúságiak közül

újabb 3 játékos került fel az NB II-es keretbe.

Az őszi sorozatban a csapat „fellámadt”, sorra aratta győzelmeit. A tavaszi a 3. helyről kezdtek, de aztán több játékos sérülése miatt (Horváth, Molnárné, Czvetkóné) a bajnokságot az 5. helyen zárták, amelyért legtöbbször Rózsa, Bögrí, Széligné, Horváth, Czvetkóné és Molnárné tette.

Az NB II-es Olajbányász nagy tervekkel vágott neki az 1985/86-os bajnokságnak. A terv, a dobogós helyek valamelyikének a megszerzése volt. Mindezt az átlomány erősödése, a Zalaegerszegről átigazolt Tóth Ágnes játékára és a „beérett” utánpótlásra alapozták. Közben titokban készültek az NB I-es osztályozót jelentő 2. hely megszerzésére.

Az olajosok az ősszel 3. helyen végeztek, majd a sérüléséből felépült Czvetkóné, Molnárné és Magyar is erősítette a csapatot. Tavasszal nagy harcban voltak a 2. helyért, de kikaptak Tatabányán és Győrben is (egyaránt 3:2-re) és ezek döntőnek bizonyultak a végelszámolásnál. Ugyanis a bajnokság élcsoportjának így nézett ki a végeredménye:

1. Haladás VSE 43, 2. Tatabánya 39, 3. Nagykanizsa Olajbányász (16 győzelem, 6 vereség) 38 pont.

Osszességében a kanizsai olajosok pályafutásuk legjobb eredményét érték el a bronzérem megszerzésével. A jobb eredményt zavarták a sérülések, munkahelyi elfoglaltságok és a szűkös termi lehetőségek, vagyis több edzésre lett volna szükség.

A bronzérmes csapat: Bögrí, Tóth Á., Molnárné, Rózsa, Czvetkóné, Széligné. Csereként jutott szóhoz Magyar, Kelemen, Henczler, Mészáros s a hajrában dr. Füléné. A felnöttek mellett sokat fejlődtek az ifiak, akik ugyancsak most érték el legjobb helyezésüket, a 4. helyen végeztek. A sikert Henczler, Kelemen, Mészáros, Rózsa, Németh, Salamon, Boksa, Kövesdi, Nagy és Bognár vívta ki.

Balogh Antal
(folytatjuk)

Túrázóknak

A DKG Természetbarát Egyesület február 11-én vasárnap túrát indít a Szentgyörgyvári-hegyre. A túrázóknak 13 órakor indulnak a Temetőhid-tól, a táv 7 km.

Fegyelmi előtt az Olajbányász labdarúgók

Az Olajbányász labdarúgói ellen az emlékezetes január 28-i sztrájkot követően az egyesület ügyvezető elnöke fegyelmit rendelt el. Így a Fegyelmi Bizottság elé idézést kapott a profi státuszban levők közül Kepe, Zrínyi, Skublics, Fuisz, míg az „amatőrök” táborából Szőke, Bócz, Domján és Kovács. A Somodi János vezette bizottság előtt (tagok: Takács Lajos és Takács Valér) február 5-én (hétfő) volt az első meghallgatás, így lapzártakor (február 5. 13 óra) még az „eredmény” nem ismert.

Futószalagon

Az asztalitenisz NB I-ben szereplő Bútorgyár női együttese duplázott a hétvégén, amikor a tavaszi sorozat 3. és 4. fordulóját bonyolították le.

A bútorgyári együttes különösen nagy bravúrt hajtott végre hazai környezetben, amikor a 4. helyen taníró s ezúttal nagy meliennel asztalhoz álló 31. sz. Epitök ellen remekelt. A csapat 14:11 arányban győzte le a fővárosiakat s a kitűnő Gazsi 5 győzelme mellett Mausz, Szabó és Bizó 3-3 győzelemmel járult hozzá a kiugró sikerhez.

Egy nappal később Tolnán szerepeltek a kanizsai élversenyzők s vendégszerelésüket 17:8 arányú győzelemmel zárták. Az újabb vidéki sikerben Gazsi 5, míg Szabó, Ma-

usz és Bizó 4-4 győzelemmel tűnt ki.

Az NB II-es Tungsram férfi csapata is duplázott, de egyúttal egyaránt 9:7-re vesztek Balatoncsizsói és a Győri Elektromos II. csapata ellen.

A kosárlabdán NB I-es mezőny „B” csoportjában a tavaszi idény zárófordulóját bonyolították le. A MAV NTE női csapata a Sabária SE vendége volt, amely sokáig vesztesre állt, de Szabó Icaék jól hajrázták és 63:61 arányban nyertek. Ezzel a kanizsaiak az 5. helyen végeztek s így a rájátszásban az alsóházban küzdenek a további élvonalbeli szereplésért. Szombathelyen a kanizsaiak legjobb dobói: Szabó 17, Moró 15/9, Pongrácz 14, Acsné 12/6.

(bg)

Hólégballonosok a Kögáznál

Az előzetes tervek szerint 1990. január elejétől a Magyar Repülőszövetséghez tartozunk. Ez repüléscentrikus felállást fog jelenteni. A programok várhatóan szervezetebbek lesznek, - hangsúlyozta bevezetőjében Horváth Ferenc, a KÖGÁZ I. számú hólégballonos csapatkapitánya. - A vállalatunknak három versenyyképes hólégballonja van, a II-es és III-as ballon kapitánya Bagladi Lajos, illetve Varga József, az utóbbi egyben a szakosztályvezető is. A három csapatban 30 ember tevékenykedik aktívan.

- 1989-ben mozgalmass programot bonyolítottunk le. Az év első versenyére a Malév

Kupa volt Verőcmaroson, ahol az I-es csapat a vezetőszemmel az első helyet szerezték meg, - Kercsmár Károly, Kummer Nándor, és Cser Tibor sportársaimmal együtt. A Kögáz Kupán Boglárlelén mindhárom csapatunk részt vett, a teljes magyar élvonal és 8 ország hólégballonosainak legjobbjait, júniusban. A franciaországi Metz-ben a forradalom tiszteletére rendezett erőfelmérésen 789 csapat vett részt! Az ég szinte elsőtűlt, az erdőkre a tavakra szinte „rátelepedtek” a ballonok. Tudomásom szerint eddig ez volt a világ legnagyobb hólégballon találkozója. Ezt követte a jugoszláviai rendezvény, ahol

két csapattal képviseltük a magyar színeket. Az őszi magyar bajnokságon Hajdúszoboszlón ismét két csapattal szerepeltünk eredményesen. November közepén a Japánban megrendezett hólégballon világbajnokságon az első csapatunk a 102 csapat közül a középmezőnyben végzett. Hólégballonjaink - Kögáz gyártmányú égőrendszerét - egyre több ország vásárolja. Őt szponzorunk támogatása előadás, köszönet érte!

1990-ben a hazai versenyeken kívül a spanyol, a holland, a francia és az NSZK-beli versenyen szeretnék öregíteni a Kögáz hólégballonosainak jó hírét.

Bödör Béla

Kire szavazott az olvasó?

Sportrovatunk az elmúlt év utolsó, majd az ez év első Kanizsa számában lehetőséget biztosított arra, hogy a Kedves Olvasó javaslatot adjon a város legjobb sportolója díjra. A beérkezett 48 szavazólap figyelembevételével még e hónapban dönt a bizottság, amely az elmúlt évekhez hasonlóan ismét odaítéli az 1989. év legjobb sportolója címet. A döntés ugyan még hátra van, így csak – a teljesség igénye nélkül – felsorolunk néhány olyan sportoló illetve együttes nevét, akik az olvasó szavazatai alapján szoba jöhetnek a díjak odaítélésékor.

Íme a névsor: Szabó Ilona kosárlabdázó, Kiss László sakkozó, Sítí Bea kézilabdázó, Czimmerman József ülőroplabdás, Györkös Imre atléta, Gazi Ildikó asztaliteniszező, Jassó Anikó atléta, Simon Lászlóné kosárlabdázó, Skublics Győző labdarúgó, Füle Zsolt teniszező, Szabó Dénes úszó, Ramocsa Kornélia tornász, Király András tornász, Gergely Ágnes tornász, Ramocsa Krisztián tornász, Orbán Krisztina úszó, Vágvölgyi Viktória úszó, ifj. Vaska Kálmán motocrossozó illetve a Kanizsa Bútor női asztalitenisz-csapata, a MÁV NTE női kosárlabda-csapata, a Hamburger SE ülőroplabda gárdája, a Hevesi DSE sportakrobatika 2-es és 4-es csapata és a Tungsram férfi sakkegyüttese.

Diáksport

Diákolimpia két versenyszámban

A Diákolimpia városi-városkörnyéki versenyei a téli hónapokban sem szüneteltek. Ilyenkor olyan sportágak versenyei zajlanak, amelyek teremigényesek. Így került lebonyolításra a sakkbajnokság illetve a játékos sportvetélkedő.

Sakkban ismét nagy volt az érdeklődés, hisz a városi-városkörnyéki döntőre közel 100 induló gyűlt össze. Az Úttörőházban lezajlott verseny mindhárom korcsoportjában lányok és a fiúk külön vetélkedtek. A Hevesi és a Péterfy iskola két-két győzelmet szerzett, rajtuk kívül még a Zrínyi és az Andrejka iskolának sikerült aranyérmeket szereznie. Csapatban a Péterfysek nyertek a fiúk vetélkedését, megelőzve az Andrejka és a Szabadság téri iskolát, míg a lányoknál az Andrejka iskola bizonyult a legjobbnak. Városkörnyéken a fiúk csapatversenyét Miháld nyerte, a lányoknál Galambok lett az első.

Eredmények: Város: I. korcsoport lányok: 1. Helyes Georgina (Zrínyi) 2. Hóbor Emese (Zrínyi) 3. Horváth Patrícia (Andrejka) fiúk: 1. Szoldos Albin (Hevesi) 2. Tólosi László

A játékos sportvetélkedő döntőjének egy izgalmas pillanata.

Fotó: Szakonyi Attila

(Andrejka) 3. Hosszú Róbert (Péterfy) II. korcsoport: lányok:

1. Domina Ágnes (Hevesi) 2. Horváth Bernadett (Andrejka) 3. Horváth Anett (Andrejka) fiúk:

1. Tamás Norbert (Péterfy) 2. Hegedüs Zsolt (Szabadság téri) 3. Sipos János (Zrínyi) III. korcsoport: lányok: 1. Tulézi Ilona (Andrejka) 2. Gyimes Magdolna (Péterfy) 3. Nagy Mária (Andrejka) fiúk: 1. Kovács Zoltán (Péterfy) 2. Schauta Jácint

(Kun Béla) 3. Daróczi Bertold (Andrejka)

Város: Csapatverseny: lányok: 1. Andrejka fiúk: 1. Péterfy 2. Andrejka 3. Szabadság téri Városkörnyék: lányok: 1. Galambok fiúk: 1. Miháld

* * *

A játékos sportvetélkedőre 16 általános iskola nevezett, tizenkettő a városból, négy a városkörnyékről. A városi döntőn az iskolák 16 csapatot indítottak, akik négy csoportban versenyeztek és a győztesek jutottak tovább. Így a döntőbe a Zrínyi I.-II. csapata, a Péterfy valamint a Rozgonyi került. Izgalmas, látványos, ügyességet próbára tevő versengésben a Zrínyisek első és második csapata végzett az első két helyen, harmadik a Péterfy lett, míg a negyedik helyet a Rozgonyi szerezte meg. A városkörnyéken Zalakovár bizonyult a legjobbnak, megelőzve Miháld, Galambok és Felsőrajk csapatát.

Eredmények: Város: 1. Zrínyi I. 25 pont 2. Zrínyi II. 21 pont 3. Péterfy 17 pont 4. Rozgonyi 13 pont Városkörnyék: 1. Zalakovár 21 pont 2. Miháld 20,5 pont 3. Galambok 19,5 pont 4. Felsőrajk 6 pont

Megrendelő

Alulírott megrendelem a Kanizsa című hetilapot ... példányban 1990. év hó 1. napjától 19... év hó utolsó napjáig.

Az előfizetési díjat az e megrendelővel jelentkező hírlapkézbesítőnek kifizetem, vagy a számú OTP átutalási betétszámláról egyenlitem ki. Előfizetési díj egy hónapra 35, negyedévre 105, félévre 210, egy évre 420 forint.

Név:

Kézbesítési cím:

Ez a küldemény
belföldön térítés
nélkül is feladható.

Postahivatal

Nagykanizsa

II. évfolyam 7. szám
1990. február 16.
Ára: 9,60 Ft

Megjelenik
minden
pénteken

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

VÁROSI TANÁCSSELENY NAGYKANIZSA

V e r g e László
Zala megye Tanácselnöke

Z a l a e g e r s z e g

Csak olyan megoldás kélvezhető, illetve fogadható el, amely lehetővé teszi, azaz támogatja

– az elindított szociális bérlakás építési program befejezését,

– a helyi tanácsrendeleteken alapuló lakásmobilitást és a lakásépítők-, vásárlók helyi támogatását.

A korábbi támogatási rendszer megszüntetése pontosan azt a társadalmi réteget érintené, amelynek megélhetési feltételek a gazdasági helyzet általános romlásával amúgy is kritikusnak minősíthetők. E családok lakáshoz való juttatásának esélyei a város legnagyobb jóindulata mellett is csak központi támogatás mellett biztosítható. E támogatási igényt nemcsak az új szociális bérlakás építés elősegítésére, hanem a lakásmobilitási rendszer működtetésének fenntartására is vonatkoztatjuk. Ennek elmaradása olyan mérvű helyi társadalompolitikai feszültséget indukálna, amelynek levezetése meghaladja a helyi lehetőségeket.

A város egészségügyi ellátása szükségessé teszi a Kórház-Ren-

Tisztelt Elnök Úr!

delöntézetünk műszerezettségi színvonalának emelését és a „Komplex Szűrőállomás” építésének ez évi megkezdését. A műszerezettség ügyében 1990. január 19-én kelt Elnök Úrhoz írt levelünkben foglaltak ismételt megerősítése és szorgalmazása mellett legfontosabb feladatnak a Komplex Szűrőállomás építésének megkezdéséhez szükséges feltételek megteremtését tartjuk. A beruházás előkészítése során keletkezett vélemények áttanulmányozása alapján nyomtatékkal felhívjuk a figyelmét arra, hogy Önök a fejlesztésekkel szakmailag minden esetben egyetértettek, több okmányban rögzítettek is, de utanjárásunk során kiderült, hogy nem képviselték a Szociális- és Egészségügyi Minisztériumban a Komplex Szűrőállomás ügyét, így ennek következtében a Társadalombiztosítás nem vállalta a működtetés feltételeit.

Ezekre másrészt a várostól 1989. évben elvont 30 millió Ft. idei visszapótlására alapozva kezdtük el intenzíven a beruházás területi-, műszaki előkészítését, amelynek jelenleg a befejező szakaszá-

ban tartunk 7,5 millió Ft ráfordítással.

Mindezek figyelembevételével a helyi pártokkal és közéleti fórumokkal együtt kérjük a megyei elosztási elv újbóli felülvizsgálatát, ártértekelését. A megoldáshoz a megyei elosztási javaslatok közül a II. sz. elképzelés áll közelebb. A lakásgazdálkodási rendszer kívánt – és vázolt színvonalú működtetését, a telefonellátás – egyébként is vitatható – megyei támogatásának erőteljes csökkentésével javasoljuk megoldani.

A Komplex szűrőállomás indításához szükséges mintegy 30 millió Ft részünkre történő juttatását a megyei kórház főépülete átalakítási munkáinak átütemezésével – halasztásával – lehet és célszerű megteremteni.

Az elmaradt megyei műszerkeretet a Kórház-Rendelőintézetünk területi ellátó funkciójára való tekintettel kérjük biztosítani.

Nagykanizsa, 1990. február 7.

Tisztelettel:

Zsoldos Ferenc

Narancs

a

szilvafán

2. o.

Miklósfá válik?

A költségvetés

vitája

4-5. o.

A sárkány

éve

7. o.

Narancs a szilvafán

Hír a szerkesztőségben: A Cserfői erdőben narancshegyek rothadnak.

Aki tud róla hallgat és viszi

Józsi bácsi istenfélő ember. Tart úgy általában mindentől, de azt almában sem gondolta, hogy narancsot terem a szilvafán. Pedig ha nem is ez történt, előbb-utóbb így fogják mesélni. Jókédvű komái biztosan. Mert ők tréfálták meg azzal, hogy az erdőn talált narancssal megtűzdeltek szilvafáinak ághegyét. S hogy itt a szedés ideje, figyelemzetésül az érettségét a tovet is megszorták. Nevetségét senki sem veri nagydobra, nem csoda, hogy Józsi bácsi mélyen hallgatott a dologról.

Aki megszólal

Horváth Gyula szerencsés ember. Munkája és szenvedélye az erdőhöz köti. O volt az, aki ekkora pazarlás láttán – degeszre tömött szatyor helyett – fölháborodással a lelkében jött haza a Cserfői-hegyről.

– Mikor talált rá a narancsra?

Körülbelül tíz napja a Cserfői erdőben három helyen találtam szórást, három-négy vontatónyi mennyiségben.

– *Tehát vadetető helyen lett rá. Ön vadász, miért a főlháborodása?*

Először is: ha csak két szem volt jó, azt is kár volt kidobni. Másodsor: karácsonykor a három gyermekemnek protekcióval – pult alól – kaptam csak narancsot. Állítólag kevés volt raktáron. Zárójelben mondván, szerintem a hiányt a kereskedelem teremti. Hát ezért háborodtam föl.

Privát véleményem szerint a narancs egyébként sem alkalmas vadetetésre. A vad nem ismeri, nem is fogja fölvenni. Azelőtt a szórásokon kukorica volt vagy siló, az elfogyott. A

narancs körül csapát se látni. Ráadásul az egyik helyen ott-hagytak egy szarvasbőrt. Gondolja, hogy saját fajtájának teteme mellett enni fog valamelyik is? Végül jó volna tudni egy állatorvos vagy szakember véleményét, hogy a napok óta romló narancs nem káros-e az állatokra. Egy szarvas tenyésztérteke 30-40 ezer forint.

– *Mindenképpen tenni akart valamit. Miért pont az SZDSZ-t értesítette?*

Arkus Attila jó barátom, régebben munkatársak voltunk. Tudtam róla, hogy ambiciózus, izgató-mozgó ember. Ezért szóltam neki.

Van-e narancs-ügy?

A választási kampány első fordulójában vagyunk. Honnan van az SZDSZ-nek ideje, energiája arra, hogy olyan dolgokban kezdjen nyomozni, melyek kiderítése más szervek vagy intézmények dolga lenne? A beszélgetőtárs *Czene Csaba*, a helyi szervezet ideiglenes vezetőségének tagja.

– Valóban lekött bennünket a választásokra való felkészülés, de olyan mértékű pazarlásról hozott információt a vadász, hogy mindenképpen ki kellett vizsgálnunk. Ezért kimentünk a helyszínre, és a látottakat alátámasztották az előzetes információkat. A látottakat filmre vettük és felkerestük a Városi Televíziót. Mivel nekik valamilyen okból nem volt anyaguk erről, megegyeztünk, hogy levettük a miénket. Szeretnünk volna néhány kérdést is feltenni, de erre már nem adott lehetőséget a MTV.

– *Milyen kérdések lettek volna?*

Hogyan és kitől került oda a narancs? Átválogatás után nem lehetett volna értékesíteni? Ha a minőség ezt nem engedi meg, nem lehetett volna szeszt főzni belőle? Ha emberi fo-

gyasztásra nem alkalmas, jó-e vadaknak? Hogyan került oda a szarvasbőr? A napok óta rothadó narancs nem vet fel környezetvédelmi problémát? S mit szól mindehhez a KOJÁL?

Jószándék, mely visszaüt

A narancs eredetét nem volt nehéz kinyomozni. A Nagykanizsai Allami Gazdaság Hütőházából került az erdőbe. Hogy hogyan, arra *Boksai Endre*, az AG II. sz. önelszámoló egységének igazgatója válaszol.

– *Az AG bértárolást végez a Délker részére. Az erdőben talált narancs tehát az ő tulajdonuk. Önöknek mi a szerepe?*

Az idei évben 80-120 vagonnnyi déligyümölcsöt tároltunk. Ez a beérkezéstől függően a tárolás során 10-30%-os romlásra feltételez. Ez minden évben jelentkezik. A romlást mi jelezzük a Délkernek, vagy ő rendel el a kitérővel, ami egyben válogatást is jelent. Ezt a mi szakembereink végzik. A válogatás során keletkezett ún. cefrét külön depóba rakjuk, a tanácsi megbízott jelenlétében megsemmisítjük. Ez korábban azt jelentette, hogy kiszállítottuk a szeméttelre.

– *Most miért tértek el ettől a gyakorlattól?*

Kapóra jött a Vadásztársaság ajánlata. Mivel ők vállalták a kiszállítását saját teherautóikkal, traktoraikkal, legalább mentesültünk a cefre szállításának költségeitől.

– *Igy lett a Vadásztársaság és az Önök jószándékából narancs-ügy. Tulajdonképpen milyen mennyiségről volt szó?*

150-200 mázsa volt, amit ki-hordtak az erdőbe.

– *Ön cefreként emlegeti a kidobott narancsot. De hát volt abban ehető is!*

Biztosan így van. A válogatásnál már egy-két milliméteres pont is hibának számít. A baj

még nem éri el a gyümölcs belsejét, de az már romlottnak minősül.

– *Magától adódik a kérdés: miért nem készítik belőle valamilyen alkoholt?*

Embereknek próbálták már. Higgye el, ihatatlan. A narancshejában lévő olajok ízét nem lehet eltüntetni.

Bár *Boksai Endre* válaszai is kielégítettek, *Mika Józseftől*, az Allami Gazdaság igazgatójától azért megkértem:

– *Kedvezőbb áron nem lehetett volna eladni ezt a veszendőbe ment narancsot?*

A Délker engedélyt adott arra, hogy a gazdaság saját birtokában 48 Ft-os termelői áron forgalmazza a narancsot, illetve megkért arra is, hogy keressünk meg nagyvállalatokat, üzemeket, ahol akció keretében ugyanilyen áron próbáljuk meg eladni. Sajnos nem volt akkora kereslet, mint amire számítottunk.

A narancs romlandó

Igaz a van vadász, aki a narancshegyeket nézve herdálásról beszél. Igaza van azoknak, akik nem voltak restek, és kiválogattak maguknak akár 100 kilo narancsot is. Jó szándékú a Vadásztársaság, amely takarmányt akar spórolni, és ezt romlott narancssal pótolja. Jó szándékú az Allami Gazdaság is, hogy az amúgy is veszendőbe menő áru fuvar-költségét megtakarítja. És igaz a van annak is, aki azt mondja: nem a minőségileg hibás narancsot kell olcsóbban adni, hanem az embereknek annyi fizetést, hogy megvegyék, míg meg nem romlik. De ha ennyi jószág és igaz bábáskodása közt mégis csak narancs-ügy születik, ott baj van, ott a narancs is keserű.

Dóró János

SZETA-akció

Szombat délelőtt nagy a nyüzgés a Szabad Demokraták Szövetsége háza táján. A Szolgáltatónházban alig egy hete vették birtokukba a volt párhelyiséget. A belépőt asztalokra rakott ruhahalom fogadja.

– *Egy kialakítás előtt álló SZDSZ irodába hogyan került ez a rengeteg ruha?* – kértem *Czene Csabát*, a nagykanizsai szervezet ügyvivőjét.

– Szövetségünkön belül a SZETA-nak ez már hagyományos tevékenysége. Fontosnak tartjuk a szegények és a rászorulóak segítségét. Nagyon jó, hogy van ez a helyiségünk, mert itt megvalósíthatjuk azokat a programjainkat is, amelyek nemcsak szövetségünk tagságát érintik, hanem a város lakosságát is – mondja.

– *Hogyan szerezték be a ruhákat?*

– Tagjaink adományból jött össze az a pénz, amelyen a bálabutikban megvásároltuk. Egyelőre ingyen adjuk a holmikát, de a későbbiekben is csak jelpékes összeget kérünk.

– *A város lakossága mi módon értesült akciójuktól?*

– A Zalai Hírlapban tettük közzé, s a Városi TV-ben. Igaz, ez utóbbinál a napi 250,- Ft-os hirdetési díjat soknak találjuk, hiszen ezen a pénzen 5 kg ruhát tudunk volna venni. De azt mondják, hogy a választási kampány idején csak fizetett hirdetések lehet feladni...

– *Mekkora érdeklődésre számítanak?*

– A mai napon 10-15-en voltak, de úgy gondoljuk, hogy ha ismertté válik a városban ez a lehetőség, többen jönnek.

Beszélgetésünk alatt elkészült a „Vérnyomásmérés ITT” feliratú plakát, s máris az egyik ajtóra került. Alatta szék, vérnyomásmérő, mellette orvos – aki várja a betérokét.

– Terveink között szerepel, hogy jogi építés és adóügyi tanácsadással segítjük majd a lakosságot, és a gyerekeknek is szervezetünk videoprogramokat, s természetesen minden szombaton nyitva áll a ruhavásár is – mondja *Czene Csaba*.

– M. Gy. –

Nógrádból az NSZK-ba, majd Kanizsára

Hosszú utat tett meg ez a levél, amelyből idézünk: a Nógrád megyei Becske községből az NSZK-beli Kichdorffon át Nagykanizsára.

Írója, 36 éves varrónő, aki férjének két évvel ezelőtt bekövetkezett halála óta támasz nélkül, egyedül neveli három gyermekét. Fizetése 4-5 ezer forint körül van, családi pótlékkal összesen havonta 6 és fél ezer forint. A napi 8 órás kemény munka után rá vár az összes házimunka, a mosástól a villanykapcsoló javításáig, a favágásig. Az elmúlt év őszén kilátástalan helyzete miatt idegösszeomlást kapott, hat hétig feküdt az idegosztályon. Voltak nála a Vöröskeresztől, kapott kétezer forintot, de még kölcsön kellett kérnie másik kétezeret, hogy tűzfát tudjon venni.

A levél címzettjének nevét a Népszabadságból olvasta, de nem az ő hirdetésére jelentkezett, hanem mint írja: bármennyire szegény is, koldulnia kell, hiszen a szükség nagy úr! Kéri a címzettet, hogy bocsássa meg, amiért ismeretlenül neki címezte a levelet, de

nincs senkije, akihez fordulhatnak. Ezt írja:

„A nyugati államok igyekeznek segíteni rajtunk, adnak hiteleket különféle célokra, de ezek a támogatások az úgynevezett kisemberekhez nem jutnak el. Idejönnek az erdélyiek, a románok, őket segítik az állam, de közben, mi magyarok a tönk szélén állunk. Persze nem mindenki, de a legnagyobb rész igen. Itt a faluban is a pap adakozást kér a hivatól a menekülteknek, de hát honnan adjunk, mikor mi is máról hol-

nagra élünk. Nekünk is csak a nyomor van, a számolgatás, hogy egy kenyéret, egy kis élelmiszert fizetés előtt egy héttel is tudjak venni a gyerekeknek. Nap mint nap azzal bizatom őket, hogy majd egy nap történik valami, de azt még magam sem tudom, hogy ilyenkor mire gondolok?”

A december 14-én írt (szerkesztőségünk birtokában lévő levelében). S. I-né, reménykedve várja az ismeretlen külföldi segítségét. Használt ruhaneműket és egy kis pénzt. Elgondol-

kodtók a levél sorai, álműző gondolatokat ébreszt az apa nélkül maradt család sorsa.

Igaza van! – döntöttem el. Elsőként egymáson kell segítenünk. De mielőtt kirámoltam volna a fölösleges holmikát a szekrényből, eszembe ötlött, amit nem említett a levél írója: Villanyszerező férje halálos áramütést szenvedett munkaközben. Nem értem! Miért nem tud a levél írója arról, hogy társadalombiztosítási ellátást kell kapnia?

Mivel három jelenleg is tanuló gyermeket nevel, több, mint 10 ezer forint árvaellátást és özvegyi nyugdíjat, – tehát a családi pótlék alig elegendő közel 20 ezer forintot kell kézhöz kapnia, – a saját fizetésén kívül.

Ha nem tudja, miért nem segítik? Ez az NSZK-ba küldött levél a címzett apósa révén került Kanizsára. kereste meg szerkesztőségünket a kérrsel, hogy segítsünk. Mi az olvasók elé tartuk az ügyet, többet nem tehetünk. A többi a társadalomra tartozik.

B. E.

Hazafelé Kubából

Közel tizenöt óras kubi repülőút után este hét órakor földet érünk a Ferihegyen. Bár szép volt az út, örülök, hogy két hét után újra itthon lehetek, magyar szavakat hallok magam körül. Még az sem zavar, hogy egy félreértés folytán nem várnak a repülőtéren. Sebaj, gondolom, hiszen vonattal is haza mehetek Kanizsára. A repülőtéren busz elvisz az Engels térre – potom 35 forintért –, onnét pedig (két meglehetősen nehéz csomagom van), taxival megyek a Déli pályaudvarra.

Itt aztán sorozatosan érnek a meglepetések. Az induló vonat menetrendjét tanulmányozva, döbbenet állapítom meg, hogy a következő vonat Nagykanizsára 00.35-kor indul. Ez az úgynevezett postavatón. Nem bízva a kiírt menetrend pontosságában, szóban is érdeklődöm a felvilágosítópuhánál ülő vasutasnál. Ő megerősíti az indulás időpontját, de hozzáteszi, hogy a vonat a Kelenföldi pályaudvarról indul és Székesfehérváron át kell szállni. Hitet-

len Tamás lévén, még két vasutastól érdeklődöm. Az indulás időpontjában egyetértének, de az egyiknek az a véleménye, hogy nem Székesfehérváron, hanem Balatonszentgyörgyön

körüljárva azonban kiderül, hogy ez túl optimista terv volt. A csarnokban leirhatatlan bűz terjeng, a padokon lengyel seftelők és magyar csövesek alszanak, nincs hová leülni. Marad tehát a peron. Szerencsémre nincs túl hideg, de hazudnék, ha azt mondanám, majdnem 40 óras ébrenlét

Képtelen utazás

kell átszállni. Miközben ezen vitatkoznak, én azon gondolkodom, hogy az indulásig hátralévő csekély négy órát, hol és mivel fogom eltölteni. Bár már elég régen jártam a Déliben, arra emlékszem, hogy a várócsarnokban van egy étterem. Könyvem is van, keresztretjé nyem, leülök hát az étteremben, és két üveg hazai sör mellett majd csak elmúlik az a négy óra. S ekkor ér a második meglepetés. Az éttermet zárva találom; a kiírás szerint 20 óráig tart nyitva. Igényeim csökkennek, a sörről lemondok, s már azzal is megelégednék, ha valahová leülhetnék, ahol olvasni lehet. A várócsarnokot

után, hogy jól érzem magam. Egy darabig ácsorgok, mikor észreveszem, hogy tíz óra után indul egy vonat Fehérvárra, hiszen a postavatónak ott kell áthaladni, vagy ott kell róla átszállni (ezen a ponton kissé bizonytalan vagyok), s ott hátha emberibb körülményeket találók. A pénztárosnő közli velem, hogy a fehérvári vonaton nincs első osztályú kocsija, de a postavatón van, s ennek megfelelően adja ki a jegyeket.

A vonat félórás késéssel indul, de én ezt nem bánom, hiszen ezzel is múlik az idő, s legalább meleg helyen vagyok. A tisztaság viszonylagos.

Két csomagommal átcaptok az aluljárókon, de a várócsarnokba érve az első pillanattól megállapítom, hogy ugyanez a helyzet, mint Budapesten volt. A különbség mindössze annyi, hogy itt három rendőrt tevékenykedik éppen: igazoltatják a padon és a földön alvókat.

Az egyetlen nyitva tartó pénztárhoz megyek, és féltékeny aziránt érdeklődöm, hogy nincs-e a közelben valahol kultúrártóterem.

A pénztárosnő úgy néz rám, mintha más bolygóról csöppentem volna ide. Nincs morogja. Marad tehát a peron. Az már csekélységnek tűnik, hogy újabb háromórás várakozás után, végre vonatra ülve (mint kiderül, nem kell átszállni rá!) nem találom első osztályú fülkét. A jegyvizsgáló viszont közli, hogy gyorsvonaton utazom. Mivel van első osztályú pótgjegyem, a büntetést megszüntet.

Hét óra körül hazatérve, elalvás előtt a motoszkálim bennem, hogy könnyebb az óceánt átkelni, mint Budapestről Nagykanizsára jutni.

Z. T. I.

❖ Miklósa „válni” akar

A városi tanács vezetői február 2-án 14 óra hívták össze valamennyi Nagykánizsán bejegyzett és működő párt, egyesület megbízottait a város 1990. évi költségvetési – működési, fenntartási és fejlesztési tervjavaslatának meg tárgyalására.

A Szabadság tér 1. sz. alatti Vasemberház 1. emeleti fogadótermében a meghívottak közül megjelent, de nem kért szót a Vállalkozók Pártja és a Kereszténydemokrata Néppárt; nem volt jelen viszont a Független Kiszgaza Földmunkás és Polgári Párt (a megjelent pártokat, egyesületeket a felszólalók neve után először teljesen, majd utána rövidítve közöljük).

A jelenlévőket **Zsoldos Ferenc** tanácselnök üdvözölte, majd közölte, hogy a fő napirendi pont megtárgyalása előtt az 1990. március 25-i országgyűlési képviselőválasztással összefüggő egyes kérdésekkel és a pártok működésével kapcsolatos elhelyezési gondokkal is foglalkoznak (erre sor is került, de itt nem részletezzük).

A tanácselnök ezután – hivatkozva az előzetesen rendelkezésre bocsájtott költségvetési tájékoztatóra – melyet lapunk ez évi 6. számában ismertettünk – kérte a fórumot, hogy a pártok, egyesületek tagjainak összegyűjtött véleményét, javaslatait tolmácsolják.

Kérdésőzön – bevezetőben

Először a Magyarországi Szociáldemokrata Párt megbízottja, **Altai József** emelkedett szólásra, s két ügyben kért választ: Miért függ az 1990-re tervezett tanács szociális bérlakás felépítésének terve a Zala Megyei Tanács döntésétől? Miért áldoz az ifjúsági- és sportcélokra – a működési költségek fokozatos növekedése ellenére – már több mint 10 éve azonos a környező városoknál kisebb összeget a tanács? Kérte az ilyen jellegű előirányzat részletezését is.

Röst János (Szabad Demokraták Szövetsége) a tanács által felveendő hitel hatásáról, az 1991-re áthúzódó beruházásokról, a komplex szűrőállomás finanszírozásáról és szakmai vonatkozású állásáról, valamint a téglagyári út megépítéséről kért magyarázatot.

Petike Antal (Hazafias Választási Koalíció) érdeklődött, hogy a megyei tanács mikor foglal állást a 32 tanácsai bérlakás felépítésével összefüggő kérdésben.

A Magyar Demokrata Fórum egyik megbízottja, **Csordásné Láng Éva** arra kért választ, hogy az ideai hitelfelvétel milyen célú lesz. Kifogásolta, hogy a város legalább két tucat sportegyesületének támogatására csak 730 ezer Ft-ot, míg a há-

rom öntevékeny amatőr együttesek külföldi útjainak támogatására arányaiban jelentős, 430 ezer Ft-ot szánnak.

Dr. Kerekes József (Magyar Szocialista Munkaspárt) sokallta a közvilágításra tervezett 3 milliót és a Ady-Zrínyi úti forgalomirányító lámpákra szánt 1,5 millió Ft-ot. Érdekelte a 32 tanácsai szociális bérlakás sorsa is.

Szakszerű tanácsai válaszok

A bevezető kérdésekre vezető beosztású tanácsai szakigazgatási tisztviselők adtak választ.

Godinek László tervezőtanácsvezető elmondta, hogy 1990-től az államigazgatás területén megszünt a céltámogatási rendszer, s így megszűnt a megyei támogatás forrása is. Ezért gyakorlatilag a bérlakás-építés finanszírozása is forrás nélkül maradt. A Zala Megyei Tanács erre az évre 506 millió Ft központi juttatást kapott, ebből támogathatná városunkat. A két alternatívában készült terv – benne az egyik városunkra kedvező változat – tekintetében is február 26-án dönt a megyei tanács.

Amennyiben a városra néve kedvezőtlen döntés születne, az OTP Zala Megyei Igazgató-sága építi fel és értékesíti a 32 bérlakást. A város hitelállománya jelenleg 138 millió Ft. Az idén felvételre kerülő 45 millió Ft összegű hitel éppen a forráshiány miatt alapvető feltehető a szennyvíztisztító-bővítés II. ütemének felépítéséhez. (A hitel-visszafizetés ideje terve 27 millió Ft. Mivel a komplex szűrőállomás építését a város egyedül nem bírná el ez 150-180 millió Ft-os beruházási kalkuláció), csak a Zala Megyei Kórház bővítésével közösen létesülhet. 1989-ben csupán 4 millió Ft volt a ráfordítás, az idei terv pedig 3,5 millió Ft. A mai bizonytalan gazdasági helyzetben ezt a beruházást nem szabad erőltetni. A terv egyébként nem foglalkozik a pártvagyon átvételével. Szerint a közvilágításra és az újabb forgalomirányító berendezésre tervezett és felhasznált összeg célszerű felhasználás volt.

Dr. Lukácsa Erzsébet igazgatósi osztályvezető közölte, hogy a 32 tanácsai szociális bérlakásra 290 jogos igénylő van, míg az OTP lakást igénylők száma 530. Idén is gondot okoz az életveszélyes lakások lakóinak elhelyezése, (Jelenleg 40 ilyen lakás van a városban).

Zsoldos Ferenc tanácselnök közölte, hogy támogatást igénylő levelet küldenek a megyei tanácsnak. A szennyvíztisztító II. ütemének elhalasztása többlet-teherterheléssel jár. A tanács vezetése ezért gondosan ügyel a bevételek és ki-

adások egyensúlyának fenntartására.

Bácsai Attiláné pénzügyi osztályvezető véleménye szerint az ifjúsági- és sportcélokra tervezett összeg valóban csak névleges. Javasolta, hogy a 3,7 millió Ft összegű globális támogatásból a sportegyesületek számára a városi sportosztály bontson le a 730 ezer Ft-nál jóval nagybb összeget. Nem helyeselné viszont az öntevékeny amatőr

gazdagítják. A szegény rászorulókat támogatására külön pénzügyi keretet biztosítanak.

További interpellációk...

Czupi Gyula (MDF) szerint számolni kell azzal, hogy a régi könyvtárat az újjáalakuló ipartestület visszakéri, s ezért új könyvtárat kellene építeni.

Göndör István (Magyar Szocialista Párt) úgy vélte, hogy az államigazgatásban dolgozóknak mielőbb alapos „agymosás” kell átesni. Szerinte az elmúlt évtizedekben a falvak rovására terjeszkedtek a városok, s ezt a folyamatot meg-

Sok hasznos javaslat, a pártok és

együttesekre (Vegyeskórus, Landler férfiak, zeneiskola működésére szánt 430 ezer Ft-os támogatás csökkentését, hisz az összeg több éves munka eredményes bemutatására, külföldi látogatások viszonzásaként kerül felhasználásra. Az Ady-Zrínyi utcai csomópontnál létrehozott forgalomirányító rendszer létrehozását biztonságtechnikai okok és a Zrínyi úti általános iskolában tanuló diákok szüleinek aggódó levelei indokolják (a költségből egyébként 600 ezer Ft a közlekedésszabványtanács pályázati díja). A téglagyári útra tervezett, kért 1 millió Ft-ot út-szelésítésre használják.

Fidesz belépő – tiltakozással:

Időközben a fórum résztvevői fiatal leányokból és fiúkból álló csoportra figyeltek fel. Közülük **Hercz Gábor** kapott szót. A Fidesz városi ideiglenes ügyvivője kijelentette: – Nyílt levélben tiltakozunk, mert a pártok, egyesületek fóruma helyett a társadalmi tömegszervezetek tegnap összejövetelére kapunk meghívót. Tudni illik, hogy mi párt vagyunk!

A Fialat Demokraták Szövetsége ügyvivője egyébként arra kért választ, hogy miért marad el a városi könyvtár felújítása 1990-ben, s a pénzszűke, sokak éhezése ellenére miért dekorálják túl a Hevesi Sándor Művelődési Központot.

A tanácsvezetés válasza:

Godinek László osztályvezető: – A könyvtár felújítása nagyon fontos lenne, de csak a szennyvíztisztító II. ütemének és a komplex szűrőállomás létesítésének befejezése után, kb. 3-5 év múlva kerülhet rá sor. A teljes felújításra mintegy 200 millió Ft kellene, s ezért célszerűnek látszik több ütem, vagy szűkebb program készítése.

Zsoldos Ferenc tanácselnök, a HSMK-val kapcsolatban: A városnak egyes műalkotásokat el kell bírni, ugyanis a város egészének szépségét, értékét

kell állítani. A tanácsnak a saját bevételek növelése érdekében új koncepciót kell kialakítani (pl. lakások építésére új telkek kialakításával). A közvilágítással – főleg annak növelésével – takarékoskodni kellene. A sportélet vegetál a városban, pedig a lakosság igényli az érdekes, színvonalas sporteseményeket. Úgy látja, hogy az új szűrőállomás helyett a meglévő állapotokat kellene javítani, – műszerek, gépek vásárlásával. Olyanért a város „arcának” ápolásával.

Petike Antal (HVK): – A megyei rendszer idejét múlta, alaposan reformálni szükséges, s törekedni kell a települések önállóságának növelésére. A megyei vezetés zömének Zalaegerszeg-centrikusságot kell vetkőznie. Az egerszegi kórház az elmúlt évtizedek alatt az országos ranglistán az első három közé „tört” be, tehát harcolniuk kell az összesen 30 milliót igénylő kanizsai komplex szűrőállomás megépítéséért, – még ha az a zalaegerszegi megyei kórház fejlesztése rovására is megy. A sport területén nagy súlyt kell helyezni – anyagi oldalról is – az utánpótlás nevelésére. Nem érti, hogyan maradt az elmúlt évben 13 millió forint költségvetési tartalék, amikor több – főleg általános iskolai – intézmény még nem rendezte tartozásait. Alaposan meg kell vizsgálni a külföldre utazó művészeti csoportok kísérőit: ki megy és miért – mondtotta az egykori tanácselnök-helyettes.

Csordásné Láng Éva (MDF) felhívta a figyelmet az energiatakarékosságra és – kulturális téren – az eddignél nagyobb vállalkozó szellem kialakítására, a fizető közönség megnyerésére.

Altai József (MSZDP) szerint a fejkvóta-rendszer vezetett számos kistelepülés elnéptelenedéséhez. Mozgalmas kulturális és sportéletreszűkege van városunknak. Pártjuk nevében, de vasutas nyugdíjasként is kéri az Oswald utcai aluljáró évek

♣ „Érik” a város 1990. évi költségvetése

óta sok problémát okozó világitásának megoldását.

... és a tanácselnöki válasz

Zsoltos Ferenc tanácselnök hangzott, hogy a normatív támogatás növelése nem várható. El kell érni, hogy a megyéknek ne legyen se elosztó, se ellenőrző szerepe. A kialakult, sőt bővülő testvérvárosi kapcsolatok pénzügyi feltételeit meg kellett teremteni, mert ez kedvezően hat az idegenforga-

séget a sportegyesület újjáalakítására.

– A közvilágítás javítására, 3 oszlop felállítására kb. 100 ezer Ft kellene, de évek óta nincs rá pénz.

– Az autóbusz viteldíjak csökkentése kapcsán a VOLÁN és a tanács ígéretéből semmi nem lett, s továbbra is községi viteldíjakat alkalmaznak.

– A víz- és csatornadíjaknál megmaradtak a falusi tarifák.

A miklósfai szövívő szerint a

egyformán dotálni, de Miklósfai városrészen a lakosság gázal és vízzel való ellátása megoldódott. Folyamatban van két hid felújítása és a Gárdonyi utcai általános iskola átalakítása. Felröpta, hogy a lakosság építési engedély nélkül látott hozzá a kultúrház bővítéséhez. A sportegyesület újjászervezése ügyében – tudomása szerint – nem keresték fel tanácsadóra a városi sportosztályt, amely egyébként bármikor rendelkezésre áll ebben a témában. A közlekedési díjakkal kapcsolatban a Volán tarifa-határokat állított fel, s ettől nem tágtott.

Bácsai Attiláné oszt. vez. hajlandó összehívni a szakterületek vezetőit a költségvetés 5 százalékos csökkentése ügyében, de – véleménye szerint – a módosítási kilátások minimálisak.

Czupi Gyula (MDF) nem tudta megítélni a miklósfai helyzet valóságát, de a lakosság érzeit el akceptálni kellene, s a „választ” a lakosságra kell bízni. Szerinte a városban nincs pazarló gazdálkodás, s reméli, hogy az új helyhatósági törvény egy-egy városrészen nagyobb hatáskört, esetleg elhatárolt költséggazdálkodást is biztosít. A miklósfai „revolverezés” módszerét nem tartja helyesnek.

Röst János (SzDSz) véleménye: Miklósfán készítsenek részletes költségvetést a szükséges összegre, utána üljenek le tárgyalni a tanácsi vezetéssel.

Godinek László oszt. vez.:

bizonyos területeken szerinte is szükség van „agymosásra”. A miklósfaiakat toleráns megnyilvánulásra intette.

Zsoltos Ferenc tanácselnök kérte a pártok, egyesületek jelenlévő megbízottait, írásban jelezzék, hogy a költségvetés jelenlegi szervezeti rendszere a tanácsstület elé terjeszhető-e.

Jelenlévők (a miklósfai megbízott kivételével) nem emeltek kifogást a költségvetési tervjavaslat ellen, azt tudomásul vették, s ezt – írásos visszajelzés helyett – jegyzőkönyvben kérték rögzíteni.

Levél a megyei tanácshoz

Altai József (MSZDP) felvette, hogy – a tanácsi vezetés aláírásával – tiltakozó levelet kellene fogalmaznia a megyei tanácshoz, hogy az 1989-90. évek közötti átmenet pénzügyi finanszírozásából Nagykanizsa városa a megyei rendelkezésű 506 millió Ft-os központi támogatásból az előirányoztnál (12,2 millió Ft) többet kapjon a szociális bérlakásokra és a szűrőállomásra (a tanácselnöki levél teljes tartalmát a 2. oldalon kiemelten közöljük).

A pártok és egyesületek több mint négy órán át tartó fóruma a február 27-i vb-ülés és a március 8-i tanácsülés előtt – néhány belső átcsoportosítási javaslatl, számos érdekes észrevétellel, a miklósfai „sírámok” ellenére – jól szolgált, „érlelte” a város 1990. évi költségvetését.

Tihanyi István

tiltakozással egyesületek fórumán

lomra. A közvilágítási rendszert felülvizsgálják, az esetleges költségcsökkentő átalakításokat végrehajthatják. A szűrőállomások mielőbbi létesítésével és a sportegyesületek támogatásának növelésével egyetért. Közölte, hogy fontos szerepe van a települések önkormányzati szövetségének. A sport vonalán nem szabad elhanyagolni az iskolai- és tömegsportot sem, amely a testnevelés alapja: de meg kell akadályozni az utánpótlással is foglalkozó sportegyesületek és szakosztályok további felbomlását. A HSMK üzemelesével ö lélegezett, de jobbításra valóban vannak lehetőségek. Szólt a lakosság telefon-ellátásának közeljövőben várható javulásáról is.

városi költségvetés évek óta pazarló gazdálkodást takar, s ezért – részben javukra, részben egyéb szükségessé városi célokra is – a kiadásokat 5 százalékkal kéri csökkenteni. Csökkenteni kellene a műszaki tervezési költségeket, s az IKV-nak és a Költségvetési Üzemenek átutalt hatalmas összegeket. A pénzt oda kell tervezni, ahol legjobban hasznosul. Alapot kellene biztosítani öntevékeny szervezetek és a mezőgazdaság (pl. a termelősövetkezet és a nyugdíjasok) támogatására. Szabadulni kellene a múlt szellemétől.

... és a reagálás

Zsoltos Ferenc tanácselnök hangsúlyozta, hogy a városhoz csatolt közsegeket nem lehetett

Miklósfai „válni” akar!...

A Miklósfai Városvédő Egyesület nevében felszólaló Dömötörfi Sándor „bomba”-bejelentéssel szolgált:

– Négyszáz fős tagságunk és a városrész többi lakójának megbízásából tolmácsolom, hogy ha a költségvetés így elfogadásra kerül, Miklósfai leválik a városról!

Ezt a következő érvekkel támasztotta alá:

– A városrész Nagykanizsához 10 éve történt csatlolásával fokozatosan megszűnt a kulturális- és sportélet. A kultúrház elnéptelenedett, nincs mozi, tévé, magnó és nincs sportegyesület sem.

– A kommunális szolgáltatások, az iskola és óvoda helyzete kritikán aluli.

– A járdák 90 százaléka rossz. Évek óta javasolják 1 km-es útszakasz építését, de ez idén sem került beépítésre a tervbe.

– Az áldatlan helyzet felszámolására az anyagköltség 50 százalékát igényelték, 12 millió Ft összegben, de tavaly csak 2 milliót kaptak, folyó évre pedig nincs tanácsi támogatás tervezve.

– Nem kaptak városi segít-

Plakátok

1 – Jól megvagyunk egymással!

2 – Valóban jól megvagyunk egymással?
(Fotó: Szakonyi Attila)

Kötvényt vásárolnék és forgatnám a tőkémet

Ha lett volna néhány tízezer forintom, akkor 1986. tavaszán biztosan vásároltam volna lakossági kötvényt. Természetesen, a lakóhelyemen kibocsájtott értékpapírokat részestettem volna előnyben. Helyem volna sodortatni magamat azokkal a kezdeményezésekkel, amik az elmúlt években a piaci viszonyok érvényesülése érdekében történtek, mint például az értékpapírpiazi kiépítése, s ezzel a tőkeáramlás segítése.

Mondom, vásároltam volna, s elsősorban a Kanizsa Bútorgyár érdekeltségi alap-kiemésztő kötvényéből néhány tízezer vagy ötvenezer értékpapírt. Így aztán most az én tőkémet is forgathatnám, forgalmazhatnám a Duna Bank RT, s fialhatna a pénzem abban az ötven millióban, amit privátin felajánlhattam volna az országban a tőkebeáramlás segítésére.

Befektethető tőkémet nem volt, így tehát kötvényt nem is vásároltam. Megakadt azonban a szemem a Heti Világgazdaságban rendszeresen közölt tőzsedeforgalmi táblázatokon, tételesen a Kanizsa Bútor bejegyzésén. Érdeklődtem a gyárban, hogy napjainkban hogyan is áll ez az értékpapír. A kérdés annál is inkább érdekelt, hiszen 1990. április 7-én megkezdődik a három részletben történő visszafizetés: első részletben a névérték 30%-aként. Tehát egy több, mint négy éves tőzsedei futamidő jelentős lépésére kerül sor, amikor a kérdés nyilvánvalóvá válik: kinek érte meg?

A gyárnak mindenképpen, hiszen 1986. után, amikor útjára bocsájtotta a kötvényt, általa is lehetővé vált egy exportfejlesztő beruházás, technológiai területbővítés. A következő évek országosan is bizonyították, hogy egy ilyenfajta gazdasági manőver része a vállalat önállóságának, jogi feltételei megteremtődtek és kiszélesedtek. Teljesítette a tőzsedei bejegyzés követelményeit: a legalább 50 millió kötvényértéket, s biztosította a 300 tulajdonost is. Ezen túl tulajdonképpen semmilyen szabály nem rendelkezett arról, hogy a Kanizsa Bútor milyen feltételekkel bocsájtotta ki részvényét.

A nagy szabadság csak a befektetőt sodorhatta veszélybe, hiszen gyakorlatilag zsákbamacskát vett, s akít egyszer már becsaptak, nem vásárolt újra. Először azért, mert a jelen-

legi pénzforgalomban és a kiserleti tőzsdén a fix kamatozású (11%-os!!) kötvény – még ha kamatprémium is van rá – nem üzlet. Ezt bizonyította a múlt esztendő közepe, amikor a tőzsdén a Kanizsa kötvény záróeladási árfolyama 80% körül volt. Másodsor, a magánbefektető – aki végképp nincs a tőzsdéhez szokva – inkább fordult bizalommal az OTP-hez, például a takaréklevéhez, mert az szavatolt, nem hullámzó kamatozású hasznot hozott. Persze, forog a pénz uszorakamaton is, de ez gyászos kimenetelű lehet!

1989. őszétől a magyar kiserleti tőzsdén is látszik az új kereskedelmi rendszer. Megélenkült a forgalom: október 10. és december 31. között na-

gyobb értékű kötvény és részvény cserélt gazdát, mint az előző hónapokban. A Kanizsa Bútor kötvény árfolyama is 90%-ra nőtt. De 1990-ben, ha lesz(!) családi megtakarításom, mégis csak az OTP-hez fordulok. Nemcsak azért, mert továbbra is bizonytalan kimenetelűnek látom a tőzsdézést, azért is, mert a magánszemély bebelonyolódhat a kötvény forgatagába. A vállalati önállóság, a tőkeáramlás jogi feltételei megteremtődtek ugyan, de a szabályozók kiszámíthatatlan változtatgatásai, a vagyonérdekeltség és tulajdonviszonyok rendezetlenségére, a banki pénzügykötő hitelpolitika gátolják egy hosszú távú gazdasági stratégia kialakítását. Ebben a rendszerben a magánember ki-

csi tőkéjével csak sodródhat.

A jövőben – legalábbis ahogy az országgyűlést figyelem – nemcsak az minősíthet gazdasági tranzakciókat, hogy melyikkel lehet nagyobb haszonra szert tenni, hanem az is, hogy melyik fajta forgalmazást kísérni részletesebbre, pontosabb információ, realisabb piaci értéket. Talán vége lesz a gazdasági álarcosbálnak, s a bizalmi kérdések is jellemzőjévé válnak a magyar pénzforgalomnak.

Tehát kicsinyke pénzzemmel az OTP-hez fordulok, bízva abban, hogy az esztendő elején beigéret értékállóság viszonylagos biztosítását tartani tudják, kamatleméseiéktől a megtakarítások növekednek, a hitelezési lehetőségek pedig javulnak.

Büki Pálné

Egy pártonkívüli feljegyzései

A közelmúltban érdekes felhívás látott napvilágot. Különböző szervezetek felkértek a termelőket, hogy a fizetőképes kereslet megőrzése végett termeljenek olcsóbban.

Nem akarok hinni a szememnek! Olcsóbban? Hiszen a termelési árakon szinte alig van haszon, és a 2-3-5 szörös különbségek a termelési és fogyasztói árak között nyilvánvalóvá teszik, hogy kik nyerne az üzleten. Közvetítőik, viszonteladók zsebébe kerül az igazi haszon és hogy ezzel milyen helyzetbe kerültek a fogyasztók, meg a termelők, azt mindenki látja.

Akik ezt nem veszik észre és ilyen felhívásokat hoznak, azok elrugaszkodtak a realitás talajáról, és fogalmuk sincs arról, hogy a termelői szféra túróképesége végére ért.

És sztrájkolnak! Követelik az adminisztrációs munkájuk csökkentését, az adómérséklést. Ha nem, akkor ultimátumszerűen a fogyasztókra hárítják a költség-többletet.

De a valóban kétkezi dolgozók, akik megtermelik az elosztható javakat még nem sztrájkoltak.

Mi lesz, ha ők is e módját fogják a fizetésemelésnek kérni, látva, hogy így lehet többletjövdelemhez jutni? Akkor fog csak az infláció aratni!

Politizálunk?

Termeljünk olcsóbban? Ki kellene iktatni azt a rengeteg közbülső figurát, aki a fogyasztói és termelői szféra között nagyon jól él és munka nélkül. A termelők sorban állnak ki a sorból, mert nem tudnak megélni munkájukból. Újrakezdeni pedig ki fogja? Az utóbbi néhány év-tizedben már annyiszor kellett újrakezdeni, hogy féltő, a mostanira már nem marad kedv és türelem.

Politizálunk és a gazdasággal senki sem törődik. Most már csak azt kívánom, hogy a választások, mint a kanyaró, minél előbb müljanak el. Gondolni sem merek arra, hogy mi lenne, ha még egy fél évig politizálna az ország.

Utána aztán jóllakhatunk a politikával, mert más nem jut a tányérunkra!

Vizvári József

Ha előbb nem, március 25-e után:

Vegye kézbe a kormány

Az elmúlt napokban sokat szerepelt legfőbb kommunikációs eszközeink – a tévé és a rádió – műsoraiban Surányi úr, az Országos Tervhivatal államtitkára. Munkái meg most is a főlegben csengenek, s különösen a következő, külön hangsúlyal kiemelt néhány szó: „Az árak nem a kormány kezében vannak!”... Mondta Surányi elhárítandó ezzel a kormányra nehezedő felelősséget, mintha legyintene a tüntető dolgozók követeléseire.

A felosztásra megérett tervhivatal második emberét nem lehet eltéríteni azért, hogy kenyéradóját, a kormányt védi a néptömegek egyre fokozódó és jogos haragjával, követelésével szemben, de érvelése, védekezése nem megalapozott...

Köztudott, hogy a kormány 1990. január 1-jétől – a piacgazdaságra való áttérésre hivatkozva – az ország gazdasági egységeire – vállalatokra, állami gazdaságokra, különböző szövetkezetekre bízta az árak többségének kialakítását, szabad árformába sorolva azokat. Csak néhány alapvető termék, közszükségleti cikk (kenyér, kifli, tej) ármegállapítása maradt az általa felügyelt árhitvatalra, amely eszentül csak ellenőrzi a szabadáras termékek árait.

Nos a dolog az áttérést illetően erősen „sántít!” Mert hol van nálunk kialakult piacgazdaság? Közgazdászok szerint ehhez még néhány keszerves év kell, hisz az alapfeltételek sem teremtődtek meg.

Hogy el ne szabaduljon a „po-

Ez nem igaz! Sárkányrepülőgép az üzemben? Főnök, ezzel járunk vidékre? De elküldeném vele az anyósom! Ilyen és ehhez hasonló, tréfás megjegyzések hangzottak el, mikor szét szerelt állapotban, becsomagolva megérkezett egy sárkányrepülőgép a Kőolaj- és Földgáz-bányászati Vállalat kanizsai üzemének gépraktárában.

– Valóban, az emberek vegyes érzelmekkel fogadták, ki humorosan, ki komolyan – mondja Csörgits Lajos üzemegységvezető.

– Tényleg, kinek az ötlete volt?

– Mondhatnám, minden véletlenszerűen jött. Éppen a ma oly divatos szóval emlegetett többlábonállás lehetőségeit latolgattuk, amikor jött az ötlet: mi lenne, ha a gépműhely felszabaduló kapacitásának egy részét lekötőnk sárkányrepülőgépek gyártására? Míg ezen gondolkodtunk, megtudtuk, hogy egy szabadalom alapján növényvédő permetszerek porlasztásával és sárkányrepülővel történő szétszórásával kísérletek folynak. A kettőt kombinálva kezdtünk foglalkozni a gondolattal, felvetve még számtalan ötletet. Úgy terveztük – és ez volt célszerű –, hogy egy gép vásárlásával és üzembe ál-

A SÁRKÁNY ÉVE

A sárkány repülésre kész.

Fotó: Bakonyi Erzsébet

lításával indítanánk a szolgáltatást.

– Mi lenne ez?

– Szűnyogirtás, mezőgazdasági kultúrák növényvédő permetezése, vizuális határszemlék, erdők-mezők figyelése, cső-, telefon-, elektromos távvezeték ellenőrzése, és egyéb, igény szerinti feladatok.

– Mennyibe kerül ez a megrendelőnek?

– Árat még nem tudok mondani, de töredéke a ma elvégezhető helikopteres munkák árának, nem is beszélve más előnyökről.

– Úgy tudom, mindennek komoly feltételei vannak.

– Így igaz. Elsősorban egy minden szempontból megbízha-

tó, jól felszerelt sárkányrepülő a megfelelő tartállyal és porlasztóberendezéssel, aztán a pilóta, a repülőtér a hozzá tartozó létesítményekkel és biztonsági berendezésekkel, a műszaki személyzet, mérregszállításhoz, tároláshoz, sok-sok engedélykérelem, hogy tovább ne is folytassam. Szerencsére azért minden összeáll. 1989. december 12-én a HAYZAA lajstromjelű, KFV tulajdonú sárkányrepülőgép a magasba emelkedett. Első körét a vállalat leendő főpilótájával tette, majd ezt követte a Légügyi Igazgatóság berepülő pilótájának tesztelése. Az eredmény megnyugtató, mivel az engedélyező okiratot már kiadták. Mindennek birtokában tavasszal el is kezdődhet a permetezéssel induló szolgáltatás.

– A távolabbi tervek?

– Megfelelő dokumentációk alapján előkészíteni és elkezdni a sárkányok gyártását saját műhelyeinkben, a karbantartó személyzet kiképzése, aztán pilótaképzés is. Az igények határozák meg a komolyabb sárkányrepülőgéppark létrehozását. Mindezek reményében indult az új esztendő, nálunk a sárkány éve

Tóth Ferenc

Hirdetések ❖ Hirdetések ❖ Hirdetések

Balaton – Tapolcán

aláépített, háromszobás, komfortos, műtemes családi ház udvarral, városközpontban eladó. 2.800.000.- forintért. Telefon: 1-114-719.

az árakat!

kol"; a jugoszláv és lengyel áruhatághoz hasonló háromjegyű infláció, vagy egy beláthatatlan következményekkel járó társadalmi robbanás, a kormányának, illetve az árhivatalnak újra kézbe kellene venni az árakat, egy igazi piacgazdaság kialakulásáig, s ha nem is „visszatáncolással”, legalább „fékek” alkalmazásával visszafogni a drágulást.

Ha a kormány az általa rosszul kialakított helyzetet már nem kíván változtatni, akkor ezt meg kell tennie a március 25-i választások után új kormányának, különösen azért, mert a már 1989-re beigérett átfogó országos bérereform továbbra is várat magára.

– tihanyi –

Vállalatok, vállalkozók figyelem!

A Nagykanizsai Italárugyár

Kft 1990. április 1-jétől bérbe adja 900 négyzetméteres területét termeléshez, illetve raktározáshoz szükséges infrastruktúrával. Iparvágány, telefon, telex van.

A bérbaadáson kívül termelési együttműködés is lehetséges. Érdeklődni lehet: **Varga Gábornál**, 93/14-530-as telefonon.

Vállalatok: palázt, cserepezést Bramac tetőkialakítást, hőszigetelést, tetőszigetelést, bádgozást, cserépváltást, acs, kőművesmunkát.

Gerencsér László,
Nagykanizsa,
Vörösmarty u. 65.

Értelmiség falun (2.)

1981-ben az Akadémiai Kiadó gondozásában jelent meg a Kiskánizsai Szótár, mely a nyelvjáráskutatás jelentős eredményeként tekinthető. Gyűjtője és szerzője, **Markó Imre Lehel** Pölöskefő plébánosa. Az utóbbi években névtudománnyal foglalkozik, Zala megye földrajzi neveit vizsgálja. Othona a falu csendes, fenyőkkel övezett helyén található.

– Mit jelent ma falun értelmiséginek lenni?

– Ez egy olyan falu, ahol a

Egy kisközség tudós plébánosa

szót, hogy értelmiség, nem lehet használni. Itt nincs se iskola, se tanács, nincs semmi. Ha tréfásan fogalmazok, azt mondhatom, hogy a faluban van egy kocsmá meg én. Sajnos rajtam kívül nincs értelmi-

ségi. Hozzáteszem, ez a remételet a magam személyét illetően nem rossz, ideális helyzet.

De ha az ember szót akar váltani valakivel, nem talál komolyabb partnert.

– Ezek szerint a falunak nincs közélet sem?

– Ezt nem lehet mondani. Van közélet, csak más jellegű.

Pölöskefő tipikus kis falu, ahol az emberek alacsonyabb szellemi színvonalon élnek, így a magasabb szintű társadalmi közélet valóban hiányzik. Az igazsághoz tartozik az is, hogy még alkalmas hely sincs, a művelődési ház átmeneti állapotban van, átépítik. Nincs olyan ember, aki előadókát szervezne, de ha sikerül meghívni egy jogászt, akkor is csak 4-5 ember jön össze.

Pölöskefőnek van egy másik hátránya: nyugodtan nevezhetjük nyugdíjas falunak, hiszen a mintegy 600 lakos nagy része nyugdíjas. A fiatalok pedig reggel elmegy a faluból, s csak este tér vissza. Szinte egész napra megszűnik az élet.

Nagyon szomorú dolog ez, de így van. Egy statisztikailag elszomorító ténnyel szeretném mindezt alátámasztani: 1989-ben egy házasságkötés sem volt, s ez híven jellemzi a falu helyzetét. A fiatalok a nagy vonzerejű Kanizsára mennek lakni, ott építkeznek.

Ezek után azt a kézenfekvő kérdést, hogy milyen változás várható Pölöskefő életében, szellemi fejlődésében a következő években, Markó Imre Lehel önmaga teszi fel.

– Milyen lehetne a falukép jövőben? Mi az a megtartó erő, amely itt marasztalná az embereket? Sajnos kevés ilyenről beszélhetünk. A legfőbb probléma, hogy nincs munkalehetőség. Nincs szórakozási lehetőség, mozi. A tévézésnek sem pótolja ezt, mert a fiataloknak szükségük van társaságra.

En itt már 34 éve vagyok. Láttam a régi falusi életet az '50-60-as években. Akkor volt iskola, voltak tanítók, akik nemcsak az iskola, hanem a falu kulturális életével is foglalkoztak. Nem vagyok róla meggyőződve, hogy az iskolák közreállításával az oktatás magasabb színvonalúvá vált, megszüntetésükkel viszont a falu közösségét tönkretették.

En is falusi iskolában jártam, ahol több osztály tanult együtt, mégis képzelt emberek letünk. Az önfeljesztés a fontos, az emeli fel az embert, akár milyen iskolát végzett.

– Ön hogyan él ebben a környezetben?

– Amióta Pölöskefőn lakom, szomorúan tapasztalom az állandó romlást. Mégis ideálisnak tartom saját helyzetemet, mert ha a csend, a nyugalom jelent valaki számára valamit, ha azt pozitívan ki tudja használni, akkor felül tud emelkedni más problémákon.

Magányos az életem, de hogy dolgozni tudjak, magam köré gyűjtök minden munkaeszközt, könyveim között forraszmunkák vannak, és évek óta többfajta nyelvtanulmányi iratot íratok. Ezek az én szilárd támasztékaim, szükségeseink szellemi igényem táplálásához, belső lelki egyensúlyom fenntartásához – köszön el tőlünk, a tudós plébános.

Horváth Ilona

Múlt és jelen

Hangulatos népzene szűrődik ki az MSZMP volt székházának nagyterméből, igazi talpalávaló. A Kanizsa Táncegyüttes utánpótlás csoportja próbál ifj. Vizeli Dezső irányításával.

– A fiúk öltözhetnek, a lányokkal újra kezdjük – mondja fiatal vezető, aki a gyerekekkel együtt végigtáncolja a próbát. A fiúk nem akarják abbahagyni, még távozóban is figuráznak,

játszanak. Vezetője Vizeli József tanító, népzene-oktató.

– Mielőtt a táncegyüttes élére kerültem, tíz évet táncoltam a Kanizsában – mondja ifj. Vizeli Dezső C-kategóriás néptáncoktató, aki civilben a Hungária Biztosító kárszakértője. A nagy együttesen kívül két utánpótlás csoportom is van, amelyek tagjai a Zrínyi és a Szabadság téri iskolák tanulói. A korábbi években a Tanácsköztársaság téri iskola volt a bázisunk, de a sok évig virágzó kapcsolat az elmúlt évben megszakadt. Kár, hiszen a folyamatos szakmai munkát csak az utánpótlás jól kiépített felmenő rendszere élteti. Nélkük az amatőr mozgalom elsorvadna.

Az együttes megalakulása óta szép sikereket ért el. Az Arany II minősítés mellett megnyerték a „Szocialista Kultúráért” kitüntetést, és a „Kiváló Együttes” címet is. Sokat szerepeltek idehaza és külföldön, mindig nagy sikerrel.

– Évente önálló estet adunk, visszatérő vendégei vagyunk a badacsonyi és a sárvári szüreti rendezvényeknek – sorolja Vizeli Dezső –. Huszonöt alkalommal turnéztunk külföldön, szinte egész Európát bejártuk. Minden útunk óriási élmény volt, de a legemlékezetesebb talán a francia, spanyol és olasz vendégzereplések. Olaszországban három hetet töltöttünk a TOT közreműködésével, és részt vettünk a Spanyolországban a Világfesztiválon is, nagy sikerrel. A legmaradandóbb mégis a legutolsó a manheimi fellépésünk. Nemrégiben jártunk kint, közvetlen az emlékezetes NDK-s kivándorlás után. A műsor előtt a város polgármestere szívemarkolóban köszönt meg a magyarok humanitását, a közönség pedig forró hangulatban, vastappsal ünnepelt bennünket, és rajtunk

keresztül minden magyart.

– Beszéljünk egy kicsit az együttes jelenéről, és a jövőjéről is!

– A jelen és a jövő? – komorul el Vizeli Dezső tekintet. – Nem éppen szivderítő. Ezért a helyiségért, amit szeptember-től decemberig az MSZP-től béreltünk, havi tizenhatezer forintot fizettünk. Kényszerből jöttünk ide, ugyanis a művelődési házunkat tataroztatjuk. Alig várjuk, hogy visszakapjuk, de az IKV határidő-módosítást jelentett be.

Anyagi gondokkal is küzdünk. Támogatást kapunk az Alkotmány Termelőszövetkezetétől, a MESZÓV-tól és a TESZÓV-tól, de miközben a támogatások összege nem nagyon változik, az árak félelmetesen emelkednek. Egy pár táncszirma ára öt-hatezer forint. Drága a ruha, drága a hangszer. Igaz, hogy a tizenhét év alatt összegyűjtött az alapruhátunk, de azt folyamatosan bővíteni, cserélni kellene, és nincs miből. Sokszor kell kölcsönkérni, hogy a tájegységnek megfelelő népszerűsítést tudjanak a táncosaink fellépni.

Eddig is kinnal, keservvel tartottuk fenn magunkat, félo, hogy a jövő még nehezebb

lesz. A néptáncművészet támogatását az állami mecenatúra hiánya miatt a szövetkezetek vállalták. A kérdés most úgy vetődik fel, hogy a hatalmas társadalmi, gazdasági átalakulás miatt nem kerülünk-e nagyobb veszélybe? Ha a „gondoskodó” állam a maradékelvűséget folytatja, és a szövetkeztől mozgalom kivonul, csak átmenetileg is, széthulló kultúrát hagy maga mögött.

Ha az épülő Európához akarunk jutni, a néptánc, a népzene reprezentálhatná városunk elkötelezettségét a népművészet amatőrmozgalmat megtartó támogatásával. Ezért kellene nagyobb összefogással feltölteni örzni, és nem engedni, hogy eltűnjön napjaink viharában – mondja befejezésül Vizeli Dezső.

H. M.

Színpadon az együttes.

fűtyörésznek, nehezen szabadulnak a zene, a tánc hangulatától, miközben a lányok mosolyogva, könnyedén karikáznak.

Bemutatjuk a Kanizsa Táncegyüttest

A Kanizsa Táncegyüttes 1972-ben alakult a Mórucz Zsigmond Művelődési Házban, Vizeli Dezső közreműködésével. A ma már Európa szerte ismert együttes Arany II minősítéssel rendelkezik, amit 1984-ben szerzett, és 1989-ben védett meg. Feldolgozó együttes, táncokat neves koreográfusok alkotják itt Kanizsán, a táncosokkal együtt, pontosan rájuk szabva, stílusuknak, tudásuknak megfelelően.

Történetükről id.Vizeli Dezső, a Mórucz Zsigmond Művelődési Ház igazgatója így beszél:

– 1970-ben Kiskánizsán létrehoztunk egy népi együttest, énekesekből, zenészekből. Hetvenkettőben ennek részeként alakult meg a tánccsoport, amely hetvenhatban önállósult. Jelenlegi vezetője a fiam. A táncosokat kísérő zenekar a Bojtár együttes, hetvenkilencben alakult, archaikus népzene

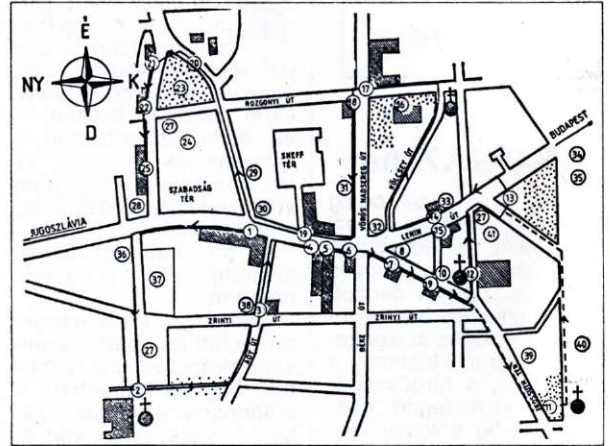
Belvárosi séták

8. A 48-AS GYALOGEZRED EMLÉKMŰE: A 48-as gyalogezred végigharcolta a napóleoni háborúkat, majd az olaszországi frontokat. Az első világháború idején az orosz, majd az olasz harctereken álltak helyt. Az 1798-ban újjáalakult gyalogezred katonáinak egy része már kanizsai volt.

A 48-AS GYALOGEZRED EMLÉKMŰE

A számuk egyre növekedett, s az 1800-as évek második felétől kizárólagosan zalaiakból állott.

A kanizsai katonák bátor helytállásának állít emléket Kisfaludy-Stróbl Zsigmond az 1934-ben készített szobrával. Erőt, elszántságot sugároz az alkotás. Petőfi Sándor 1838-40 között ennek a gyalogezrednek volt katonája.

Zala Horváth Sándor versei

Mikor költöznek a fecskék

Mikor ezt írom
költöznek a negyvenéves fecskék
Bár az ereszcsonát
be nem piszkolták soha
fészküket levették

izületek
fájdalmáig a testbe
míg új fészek melegét
egész világot tár eléje
párja

A fecskeanya tudja
hogy jó és rossz
emlékek vegyüléke
volt a fészek
de fáradt búcsúestjén
új párjával mégis
– a holtak hitt régi
miatt –
búcsúzik újra

És gyönyör hasít az

Te-Magad

Milliárdok múltak
az ősrobbanás óta
s bár atomjaink nem
a hajdon-volt gravitációt
még sejtjeidben őrzöd
előjeleink
matematikai
összeférhetetlenségét --

Évmilliók-tárolta energia
gondolkodtat

Magadról
s te belevesznél a
mások által
másoknak állított
álerkölc
csökönyös időzónájába?

Hisz sugároz

– mert még a vákuum is
sugárzik
ha megpofozzák –
s halk sikolyokkal
egyesülsz

Magaddal
Mért kell hát feledned:
amit érzel, nem más,
mint a világminden
kezdetének
génjeinkbe-memorizált

gyönyörű ismétlődése?

Miattad

köszál a testem a lelkem
s hajnalok fénye álmaim éber
szövedékén át
miattad nem tudom szeretni kit
mélyen szeretek sok-sok
éven át
miattad vagyok az aki vagyok
s bizonytal fogadnak így is
odaát
miattad nem átkozódok csak
magamra szórok átkot - -
Isten véled hát

Kérdéseim

a KÖGÁZ-hoz

Bár az idei tél eddig alig mutatta igazi arcát, a decemberi és januári száraz, fagyos hetekben gyakran okozott emeleti lakásunkban problémát a földgáz-szolgáltatás. Gyakran fáztunk a szobákban, a fürdőszobában; a vízmelegítő gázbojler pedig sokszor langyos, vízzel töltötte meg a konyhai mosogatót és a fürdőkádát.

Mivel a gáz normálisan égett, szerintem nem a gáznyomással volt a baj, hanem a fűtőértékkel. S ez nemcsak nálunk fordult elő, hanem munkatársaim, barátaim, ismerőseim lakásában is, – szerte a városban.

A KANIZSA újságban szeretnék választ kapni a KÖGÁZ illetékeseitől, hogy

– Nagykanizsa lakossága honnan kap földgázt?

– Mennyi a rendeletileg előírt lakossági földgáz fűtőkalória értéke (fix szám, avagy határok között alkalmazható értéké)?

– Mennyi a lakosságnak hivatalosan és a valóságban elszámolt földgázszolgáltatás fűtőkalória értéke?

– Valóban keverik-e a különböző kalória értékű földgázokat?

Arra is szeretnék választ kapni, hogy mikortól és milyen mértékben kívánják végrehajtani az ezévre tervezett lakossági földgáz-felhasználásának emelését?

Válaszukat előre is köszöni:

N. József
Nagykanizsa, Városkapu krt.

Tisztelt Szerkesztőség!

A bevásárló turizmusról, ismételten...

Több ismerősöm állítja, hogy a rádióban hallotta: február elején rendelet jelenik meg, amellyel feloldják a bevásárló turizmus tilalmát, – és némi szigorítással –, visszaállítják a múlt év decemberéig érvényben volt „vásárló-vendéglátás” lehetőségét.

A hír hallatán egyik szemem sírt, a másik nevette.

Örültem, mert a napokban életbe lépett élelmiszer drágulás óta láthatuk, hogy a boltokban, – különösen a hűszűletekben – sokszor órákon át több az eladó, mint a vevő. Örültem azért is, mivel – állítólag – a határon sokkal szigorúbban ellenőrzik a tőlünk hazatérőket, akik csak a hi-

vatalosan beváltott nyugati valuta ellenértékéig vihetnek ki élelmiszert.

Elkomorultam a hírtől, mert abban a pillanatban felvillant a kép: „hangoskodó, a helybelieket semmibe sem vevő, mindent összevásárló vendégtömegetől megszált sok üzlet, ahol a bejáratot a tolongás miatt többször be kell zárni, ahol a tömeg elvonulása után a végre bejutó helybeli csak üres polcokat, kifosztott gondolákat és sajnálkozó eladókat talál.

Amennyiben e tavaly mármár megszokott képhez hozzászámítjuk azt a végsőig feszült lelki- és idegállapotot, amelyet a napról-napra szaporodó, tovább gyű-

rűző áremelkedések okoznak a kérdés, hogy a rendelet nem okoz-e jövőtétlen kárt.

Éppen ezért levelem további része kifejezetten a városi tanács elnökéhez íródik, lévén a város, s külön e kérdés gazdája. Nagyon kevesen tudják, (én is alkalmi beszélgetés során tudtam meg az egyik jelen volt ismerősömtől) hogy amikor a helyzet már már tarthatatlanná vált, a tanácselnök november végén összehívta a város élelmiszerellátásban résztvevő vállalatok vezetőit, a türetetlen állapot megszüntetésére, vagy legalább az orvoslás érdekében teendő intézkedések megbeszélésére.

Ezen az értekezleten többek között elhatározták, hogy a vállalatok az eddigi megszokott beszerzési forrásaikon kívül rendszeresen felkutatják az ország belsejében található felesleges készleteket és azok ide szállítását a legrugalmasabban fogják megoldani.

A tömegjelenetek és a tolongás elkerülése végett pedig a határon egy „konténer áruház” létesítéséről döntöttek. A határozat utolsó pontjainak végrehajtására a tiltó rendelet életbe lépése miatt nem került sor.

Nos, most arra kérem a Tanácselnök Urat, amennyiben a rendelet valóban életbe lép – és megindul ismét dél felől az invázió, ne várjon panaszos levelekre, azonnal kezdeményezze a szükséges lépéseket a helyzet megjavítására. Ez a város minden vásárló polgárának érdeke, igaz, csak akkor, ha nekünk is lesz miből vásárolni.

1990. január 20.

Somogyi László
Deák tér 3.

Áldatlan állapotok a Béke úti vasúti sorompónál

Nagykanizsa város szülőtte vagyok, jelenleg már nyugdíjban. A Béke úti vasúti átjáró közelében lakom, ahol egyre kibírtatlanabb magam, családtagjaim és a tájékon lakók számára egyaránt az az áldatlan állapot, amely a sorompók üzemelése idején alakul ki a Béke úton.

Vonatkozik ez főleg a jármű forgalomra. Egy-egy vasúti szerelvény elhaladása idején a leengedett sorompó-pár mindkét oldalán – főleg munkanapokon – különböző járművek tucatjai várakozva alkotnak hosszú sort, sokszor 10-15 percen át, miközben a gépkocsik egy jelentős részének kipufogói ontják a levegőt szennyező anyagokat, nem is beszélve a motorok zajáról, – erősen zavarva ezzel a környék lakosságát. Véleményem szerint éves szinten a kipufogókön keresztül százazrekek, talán milliók illannak el ezen a tájon a szabad levegőbe, a gépjárművek motorjainak ilyenkor felesleges járátása miatt. A lakás szellőztetése napközben lehetetlen, s egészségünk romlását is érezzük. Nem elég az óriási mozgó forgalom különböző kedvezőtlen hatása, még a forgalom kényszerű leállítás miatt hatványozottan kell szenvednünk. A sokszor túl korán leengedett sorompó pedig gátolja a járművezetők gyors munkavégzését, illetve egyéb magánügyeik mielőbbi intézését.

Gondokat okoznak a személy sorompók is. Sokan ugyanis nem érnek rá várakozni, s az aluljárón át igyekeznek átjutni a másik oldalra. Nagyon kevés azonban az itt átjárók száma, mert az emberi és állati ürületek, a sokszor felhalmozódott szemet, az elhanyagolt kusza növényzet, az esti-éjszakai-hajnali világítás hiánya sok embert viszsziaraszat az aluljáró használatáról.

A múlt évben az egyik újság megírta, hogy a MÁV 1989. novemberéig megszünteti a jelenlegi sorompó-rendszert, s fényosorompós megoldásra térnek át, amely a Vár u. – Somogyi B. útihoz hasonlóan felgyorsítja majd a Béke úti jármű-, és személyforgalmát. Az év utolsó negyedében vártuk a tetteket, de a mai napig semmi nyoma sincs az átalakításnak!

Mivel ez az áldatlan állapot rengeteg embert – lakókat, közlekedőket – érint, lapjukban kérek tájékoztatást a MÁV és a tehergépkocsival, autóbusszal rendelkező vállalatok, szövetkezetek, stb. által a helyzet javítására teendő intézkedésekről, határidőkről.

Tisztelettel: K. J.-né
Nagykanizsa, Béke úti lakos

Az üzletben mindig ott a bukás lehetősége

A video-kölcsönző

A nem éppen gazdag emberek lakásépítő szövetkezetében ismertem meg 1976-ban. Akkor fényképész volt, gyereket nevelt és szövetkezeti lakás befizetésére gyűjtögette a pénzt. Ma milliót érő üzlete van a Zrínyi utcai bazársorban, az Úttörőházhoz közel.

– Hogyan csináltad? – kérdezem.

A mi szakmánkban olyan volt az üzleti hanyatlás akkor, hogy muszáj volt újítani. A fotó iránti igény, a video megjelenésével tovább csökkent. Az is kényszerített, hogy nem vagyok helybeli, márpedig az üzleti vállalkozásokban, különösen a szolgáltató iparban a helyi kapcsolatrendszernek, ismereteknek nagy szerepe van. Világos volt az is, hogy a Berzsenyi utca nem éppen ideális hely ilyen bolthoz. Amikor aztán ennek az új üzletnek a megvásárlására lehetőség adódott, akkor jött az ötlet a további szolgáltatás-bővítésre. A fotólabor megkívánta: megrendelőimnek tudjak filmekkel is szolgálni, hogy amíg az exponált képeiket elkészítem, addig újakat fotózhassanak, s azokat is velem hívassák elő. Ehhez kereskedői engedélyre volt szükség. Elkezdődött a járkálás a tanácsra engedélyért, üzlet-helyiség kiutalásért, az OTP-be kölcsönért. A pénz persze nem volt elég az induláshoz sem, hisz maga a csupasz üzlet hat-százezer forintba került. Szerencsére a szüleim, akik Somogyban mezőgazdászok és gyümölcsösök is foglalkoznak, nagy segítséget nyújtottak: Nélkülük semmire sem mentünk volna. Mondhatnám úgy is, hogy az akkor még szabadon lélegző mezőgazdaság segítséget nyújtott a fiatal szolgáltató vállalkozáshoz. Ez azonban csak a pénz, a csapdákat senki sem látja. Például: a tanácsoknak érdeke lenne, hogy segítsek a vállalkozókat, különösen a szolgáltató iparban, ezt azonban az engedélyes kiadásakor nem mindig érzetik. Teljesen az ügyintéző személyétől és nem a törvényektől, a lakosság igényeitől vagy az ésszerűségeitől függött, hogyan intézték ügyeinket. Volt, aki még akkor is el akarta útni az üzlet lehetőségét, amikor már az utolsó előírt összeget is befizettük. Szerencsére mindig akadtak a valós érdekeket szem előtt tartó ügyintézők. A többiek az új ötleteket nem szívesen látták. Tudom, a legtöbbnél az irigység dominált. De hát nekik sem tiltja senki az újat. Miért nem vállalkoznak, akár a maguk, akár a tanács pénzével.

Az üzlet – belülről.

(Fotó: Szakonyi Attila)

Ha sikeresek, nem hiszem, hogy bajuk lesz belőle. Egyszerűen nem akarták tudomásul venni: – akkor is újat kell produkálnod, ha csak szinten akarsz maradni, különben a konkurencia rád telepszik! Mi nem a pénzt hajtuk, a fennmaradásért futunk, s ez új ötletet,

új pénzt kíván, s az új pénz új kockázat. Mert itt minden az! Elejétől a végéig. Egyszerre kell szervezni az engedélyezést az üzletszerzéssel, hogy amire a bank a hitelt megadja, addigra minden együtt legyen az induláshoz. Ha a három közül egy nem jön össze, százezrek

vesznek el a befektetett pénzből, s mindent lehet kezdeni előről. Ha van miből! Nekünk a kintartás, a bátorság, a szülői támogatás és a munka meg-hozta az eredményt.

Most szép üzletünk van. Egyszeres, azonnali igazolványképek készítésével, fotólaborról, videofelvétel, riportfilmek készítésével, bármilyen eseményről és természetesen a videofilm kölcsönzéssel foglalkozunk. Árunk alacsonyabbak az országos átlagnál, és figyelembe vesszük a családok érdekeit is, hisz a gyermeknek jelentősen olcsóbban juthatnak a nekik szóló filmekhez. A felnőtteknek a filmkomédiákat, akció, horror és erotikus filmeket drágábban adjuk. Gondolunk a klasszikus magyar filmek szerelmeseire is: Kabos, Latabár, Karádi népszerű. Az árak ugyan 70-150 Ft. között mozognak, egy csatának mégis jobban megéri, mint 4-5 mozijegyet vásárolni.

Hát itt tartunk. Mielőtt jöttél, épp azon törtük a fejünket, milyen új ötletekkel lehetne pár hónap múlva újulni. Mert tudod, az üzlet nem állhat meg.

Elmondta: Göbölös György
Lejegyezte: Lengyák István

Alakulóban az ország 41-ik

ipartestülete

Programok inváziója a közel-múlt hónapokban: tanácskozássok és a tiltakozások, szónoklatok és demonstratív összejövetelek rendre-sorra programértékű javaslatokat tárnak a közvélemény elé. Az ember már azon sem csodálkozik, ha egy közösségen belül sem értenek szót az érintettek. Így vannak a kanizsai kisiparosok is, akik közül néhányan kimondták, hogy a jelenlegi KIOSZ szervezet működésképtelen, struktúrájában elavult.

Bicsák Miklós könyvkötő és bélyegzőkészítő kisiparos egyike azoknak, akik új képviselőt kívánnak létrehozni. A változást az ipartestület megszűlésében látják. Erről, ennek körülményeiről faggattam őt, aki a szervezőbizottság képviselője is:

– Milyen céllal szerveződik az ipartestület?

– Vállalkozó szellemű világunkban fontos, hogy a kisiparosoknak, vállalkozóknak lehetőséget adjunk érdekeik megfélelő képviselőire. Jelszavunk: a kisiparos érdeke mindennek előtt.

– Tudomásom szerint ennek képviselője volt hivatott a KIOSZ és a KIOSZ. Ugy érzi, hogy ez a két szervezet nem képviselte eléggé az Önök érdekeit?

– Mint kisiparos, csak a KIOSZ-ról tudok véleményt mon-

dani. Bátran kijelentem, hogy huszonegy éves kisipari tevékenységem alatt nem tapasztaltam azt az érdekképviseletet, ami a vállalkozók esetében elképzelhetetlen. Okulva a múltból, úgy gondoltuk, hogy a KIOSZ-szervezet átszervezése révén, önkéntességen alapuló testületet hozunk létre. A jelenlegi KIOSZ, felülről irányítva nem töltötte be a hozzá fűzött reményeket.

– Az ipartestület hogyan tölti be ezt a küldetését?

– Első lépésként az önkéntes tagokból vezetőséget választunk. Ha a taggyűlésen részt vevők úgy látják, hogy a feladatokat nem lehet társadalmi munkában ellátni, akkor főállású szervezőt, illetve szervezőket bízunk meg. Tőlük elvárjuk, hogy a kisiparosok összes gondjával lelkiismeretesen, megfélelő szakmai felkészültséggel foglalkozzanak.

– Kinek az ötlete volt az ipartestület létrehozása?

– Az alapötlet nem tőlem származik. Tavaly novemberben alakították meg a Könyvkötők ipartestületét Egerben, amelyhez az ország összes könyvkötője csatlakozott. A tavalyi KIOSZ-küldöttgyűlések óta negyven ipartestület alakult az országban.

– Az ipartestület valamennyi szakma képviselőjét tömörítene?

– Igen, válogatás nélkül va-

lamennyit. Szeretnénk felkarolni a legkisebb települések magukra maradtak kisiparosait is. Érezük azt, hogy olyan szervezethez tartoznánk, amelynek rangja és becsülete lesz a jövőben.

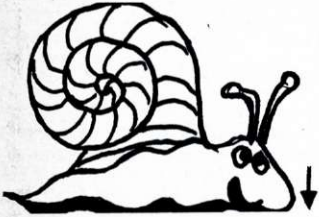
– Végül feltételes módban fogalmaztunk. A nagykanizsai ipartestület alapszervezete még nem jött létre. Milyen utat kell bejárnia ahhoz, hogy célhoz érjen?

– A közeljövőben ipartestületi közgyűlést hívunk össze, ahol megválasztjuk a tisztségviselőket. Az erről készült jegyzőkönyvet meg kell küldeni az Országos Elnökségnek. Az alapszervezetet ők veszik nyílt vántartásba és onnan kezdve életképes a testület.

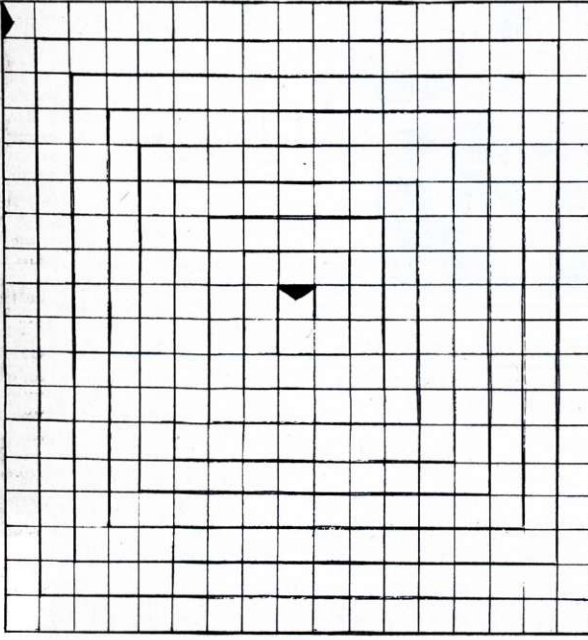
– Hol kapna otthont az ügyeket intéző gárda?

– A KIOSZ-székházban szeretnénk irodát nyitni. Nem titkol szándékunk, hogy külföldi cégekkel, magánszemélyekkel is felvesszük a kapcsolatot, hiszen leendő alapszervezetünk olyan kisiparosokat is tömörít, akik versenyt és piacképesek. Tagjaink sorába várjuk azokat a tisztességes kisiparos társakat, akik szakmai és emberi módon segítik az ipartestületi alapszervezet gyors létrehozását.

Dónay Nóra

Csiga rejtvény

A rejtvény két irányból is megfejthető. Az egymás után következő szavak betűi között nincs átfedés. Helyes megoldás esetén a függőleges 9. sorban egy híres tudósunk neve olvasható. Beküldendő szerdáig a tudós neve.

Kintről befelé:

Magyar légítársaság – az Ems latin neve – hegedű van benne – mutatózó – volt műv. miniszter családneve – szifilisz – község BAZ megyében – ...pici – e napon – női név – tengeri hal – Szép Ernő műve – az aztékok által leigazított indián nép – könyvet forgat – Möriz Zsigmond regénye – idáig női név – női ruha díszje – mente jelzője – sőr – latinul megold – az alaphang – 5. hangja – vízpipa – a közéleti kétnél – hátsó testrész – a férfi apja – csökken a sebessége – zárva elfőde az étel – ...Kea: vulkán Hawaii szigetén – Somlyó mûzsjája – színészünk (Sándor) – ötszáz római számmal – kétéltű kígyó – a buddhista mitológiában – telephely – kezdőpont – szolmizációs hang – Nomen est ... – a jobbágy kötelező ingyenes munkája – a második szereposztás szereplője – szám – rádium – kérdőszó – sziget – a Csukos-tengeren – női név – 1. Mann regényének szereplője – hivatali küldemény – svéd városka – vízpartok képződménye – ige – vetőgéphe való – okori állam – halban gazdag hely a tengerben – világnyelv – rádium vegyjele – elájul – mellvéd – a Balaton jege teszi – sokszorosított eljárás 30-40 másolathoz – majdnem – a szabadságharc katonapolitikusa (Gáspár)! – nemess szerv – brazil írő – Zola regénye – Uncle... USA-jelkép – Lalo királya – község Szombathely mellett – levelet készí-

teni – Trója veszte – életművész – jövedelmünk után fizetjük – feltekeredő furtangos ügyességi játék – hangtalanul rág.

Bentről kifelé:

Görög gépkocsi jelzése – nagyon régi – a Neoton-família által megénekelt játék – igen oroszul – rövidítve rövidítése – papírmérték – északi férfinév – kereszt felírata – énekes – ...Sumac: perul csalóagny – lengyel folyó – az egyik elektrod – mutatózó – egészséges ital – fűtől – tavaszi erdő teszi – mutatózó – síkság – nemzet – személynév – esernyő – NSZK városka a holland határnál – függ vagy a hajó sebességmérő készüléke – magyar falu a relatív magasságok mérésére – finn város – finom leves – gallium – motorke-rekpar márka – habléány – főleg tejfölt tárolnak benne – bróm – az Ot-tó egyike – ír fegyveres szervezet – csodás történet – magasabb hőmérsékletű – norvég kikötő – a fordítottjával nyelhatározószó – áthűz – az aranycsapat tagja volt – ehetnéke van – Verne kapitánya cluny apát – forgási tengely – a szövet-unióban – kijelített betű – súlyarány – mutatózó – a Samoa-szigetek egyik tagja – elindulna – lütecium – feketeinges fegyveres szervezet volt – kártyalap – jugoszláv válto-pénz – nem egészen – titulus – éneklő zöcska – római szám – versenyző négy lábú – öt – élvezhetetlen szalonna – nagyon szegény – nikkel – lakóhelyiség – a mondat alkatrészei Adams Annától – Yoko ... – sétálóutca – becézett fiúnév – betűpár! – remek – olasz csillagász – olasz írő – szén és nitrogén vegyjele – fűszer – svájci matematikus – ez a hal nem hal – Budapest része – szibériai folyó – határozott névelő – gondol – ameri-

Amit eszel, abból leszel!

Gyermekeink táplálkozásáról!

A gyermekek táplálkozása különleges figyelmet kíván. Nem lehet őket kicsi felnőtteknek tekinteni, aki mindent úgy fogyaszt, mint a szülei, csak kevesebbet. A fejlődéséhez főleg építő anyagokra van szüksége. A legfontosabb a fehérje, ebből viszonylag nagyobb mennyiség szükséges. Elsősorban a tejben, tejtermékekben, húsokban, húske-szitményekben, tojásban található a teljesértékű állati fehérje.

Kisgyermekkorban az összfehérje mennyisége mintegy háromnegyed részét kell állati fehérjékből biztosítani. A későbbiekben sem lehet ez az arány 50 %-nál kevesebb. (A felnőtt szervezet általában 40 % állati eredetű fehérjét igényel.)

A gyermekeknek – testsúlyukhoz viszonyítva – majdnem kétszer annyi fehérjét kell fogyasztaniuk, mint a felnőtteknek.

A gyermekek ízlése is különbözik a felnőttektől. Míg mi általában a fűszeres, paprikás, sós, hagymás ízeket kedveljük, gyermekeink az édeskes, savanykás ízeket szeretik.

A felnőttek a kemény rostozatú ételkészleteket, a gyermekek inkább a lazább halmazállapotú ételeket fogyasztják (főzelékek, pürék, szósok, turmixok).

A gyermekeknek könnyen emészthető, kisebb mennyiségű, de kalória- és fehérjedúsabb ételekre van szükségük. Ugyancsak fontos a gyümölcsök, főzeléklék adása, vitaminok és ásványi anyagok biztosítása.

Az iskolai és óvodai étkeztetés helyzetére kell figyelniünk. A korábbi 28 Ft-os nyersanyagár, amely + 8 Ft-tal bővül napjainktól, „természetesen” a szülők terhére, nem sok lehetőséget kínál a gyermek-élelmiszer vezetői számára. Mint ismeretes 35 Ft-ból kell tízórait, ebédet, uzsonnát biztosítani, még a 8-10 éves gyermekek számára is.

Ha a főzések feltételehez 8 dkg-os hús alapanyagot biztosítanak, akkor ez megközelítőleg 20 Ft költséget jelent. A maradék 15.50 Ft-ból kellene kigazdálkodni a levest, a főzeléket, a tízórait vagy uzsonna kakaóit, kefirjet, a korpás kiflijét, esetleg a gyümölcsöt.

A mai árak ismertében nyilvánvaló, hogy ez naponta és rendszeresen nehezen valósítható meg, ezért nekünk, szülőknek kell nagyon törődnünk azzal, hogy gyermekeink rendszeresen elfogyasszák a napi fél liter tejet, kakaót, vagy karamellás tejet, egyének gyümölcsöt. Ez fokozott odafigyeléssel esetlegesen további lemondással jár, de a jelen gazdasági helyzetben, amikor az állam nincs olyan helyzetben, hogy feladatának megfeleljen, hogy az egészséges életmód és táplálkozás választását, megkönnyítő lehetőséget kínáljon, a szülőknek kell – lehetőségeinken és erőnkön felül – megpróbálni egészséges felnőtté formálni a má kicsi emberkét.

Dr. Kovácsyné
Bárány Piroksa
egészségnevelő

Fazékbaváló

Inyenc babsaláta	5 személyre
Fejtett tarka bab	40 dkg
Füstölt marhanyelv	15 dkg
tojásfehérje	2 dkg
étolaj	1 dl
paradicsompüré	10 dkg
vörshagyma	5 dkg
porcukor	2 dkg
citrom	1 db
babérlevél	1 g
só	1 dkg
őrölt bors – kakukkfű	1-1 g
almapaprika	5 db
fűrtőjás	5 db

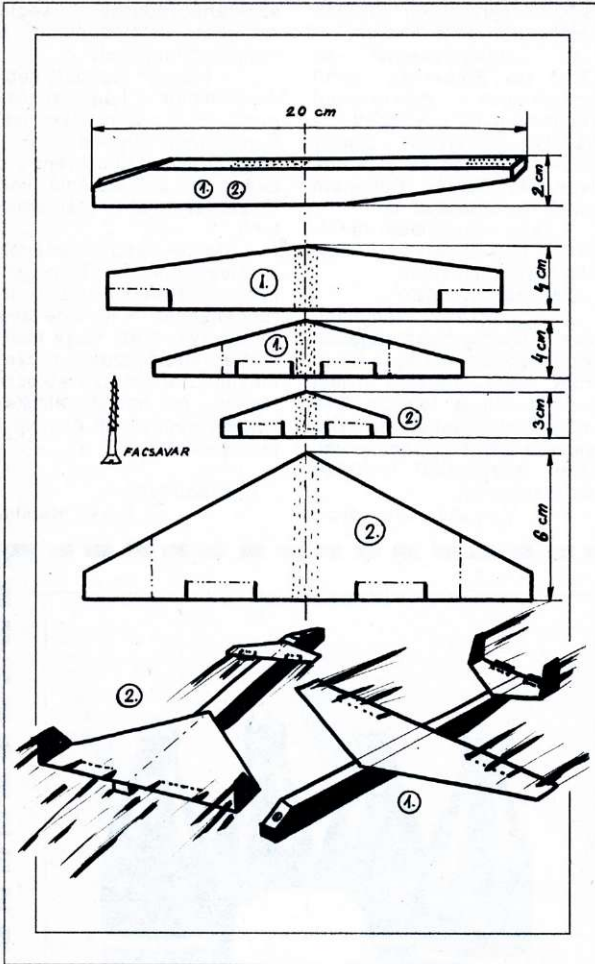
Elkészítési módja:

A fejteit babot feltesszük főni. Amikor majdnem megpuhult megsózzuk és készre főzzük. Étolajban finomra vágott hagymát pirítunk, hozzáadjuk a babérlevelet, kakukkfűvet a szűrt citromlevet és a kockára vágott főtt füstölt marhanyelvet. Pár perc után beletesszük a sűrített paradicsomot. Sóval, borssal

és porcukorral ízesítjük. Hozzáteszük a leszűrt főtt babot és áttöröljük. A túróz levevé beletesszük a kockára vágott főtt tojás fehérjét. Ezután kihűtjük. Félbevágott almáprókába töltjük a babsalátát, előhűtött üvegtálon citromkarikával, fűrtőjással és babszemekkel díszítve tálaljuk.

Játékok szobafogság idejére

Repülőgépek hungarocell törzszel

A játékok elkészítéséhez 1-2 cm vastag hungarocell lapra és egy db műszaki rajzlapra (A/4-es) van szükségünk. Valamint egy Farmer ragasztóra. A rajzlapra rárajzoljuk az ábrán látható méretek figyelembevételével a szárnyakat. Kis eltérés nem okozhat gondot. Ha kész vagyunk, a hungarocell lapból éles késsel, szikével, vagy elektromos vágóval (ha van) vágjuk ki a törzsnek megfelelő méretű darabot. Erre ragasztjuk fel az összeállítási raj-

zon is látható módon a kész, ollóval kinyírt szárnyakat. A törzs elejébe (orrába) egy kb. 3 cm hosszú facsavart csavarjunk nehezeknek. A gép siklását a szárnyakon bevágot kormányfelületekkel szabályozhatjuk.

Normál típusú gép elkészítéséhez az 1-es, kacsa típusú gép elkészítéséhez a 2-es szárnyakat kell felhasználnunk. Jó szórakozást! Szerencsés repülést.

Lengyák István

Olcsóbb a Gábiel, mint a Centrum-taxi

Lapunk 5-ik számában megjelent „Hogyan ketyeg a taxióra” című riporttal kapcsolatban Horváth László, a Gábiel taxi képviselője azzal a kéréssel kereste fel szerkesztőségünket, hogy a cikket a következőkkel egészítsük ki:

– A riportban elhangzott vélemények nem az összes magántaxisét tükrözik, csak a Centrum-taxisokét. Erre a számszerűleg feltüntetett és leírt taxióraprogramból következtettem. Szeretném hangsúlyozni, hogy a Gábiel-taxi olcsóbb, s tarifarendszere a következőképpen alakul: az alapdíj 10 forint, menetdíj 16 forint kilométerenként, a várakozási díj 5 forint percenként. Tehát 10 forinttal alacsonyabb az alapdíjunk, mint a Centrum-taxisoké. Ez egészséges versenyszellemet alakít, és mindenképpen az utas jár jól. Az utazóközönség maga döntheti el, hogy melyik kocsi választja, tehát nem feltétlenül a sorban az első taxissal kell utaznia.

– dónay –

A három tolvaj

(Görög népmese)

Három tolvaj egyszer fürödni akart. Amint mennek, mendegélnek a folyóparton egy kis kunyhóra találnak; abban ült egy öregasszony. A tolvajok odaadták arannyal telt pénzes zacskókat és így szóltak. „Fürödni megyünk; őrizd meg ezt a zacskót, míg érte jövünk, de vigyázz, egyikünknek se add ki külön, ha nem jövünk érte mind a hárman.” Az anyóka átvette a pénzes zacskót és eltette. A zsványok meg elmentek, de elfejtettek magukkal fésűt vinni. Visszaküldték, hát az egyiket, hozna tetűpuskát. A tolvaj odamegy a mamókához és mondja: „Barátaim küldtek a zacskóért, add ide!” Azt mondja a mamuska: „De hiszen azt mondtátok; csak akkor adjam ki, ha hárman jöttök érte.” Azt mondja a tolvaj: „-

Hát kérdezd meg tőlük, ott ülnek a parton.” Az öregasszony kibattog a kunyhó elé és így kiált: „Odaad-jam neki?” Azok meg visszakiabáltak: „Add oda, add oda.” Azt hitték a fésűt mondja. A néne erre elővette a pénzt, odaadta a tolvajnak, az meg köd előtem, köd utánam, elszelelt. A másik kettő várt, de mert nem jött, elmentek a viskóhoz. Kérdik, hol a harmadik. Anyóka elmondta, hogy esett. Hej, megharagszik a másik kettő, idéztek másnapra a nénikét a törvény elébe.

Szegényke, egész éjjel nem aludt, aztán nekivágott a városba menő útnak, a bíró házához. Útközben találkozik egy pásztorfiúval. Az kérdi: „Miért vagy így bűnös utánam, öreganyó?” Na, elmeséli mi történt. „Egyet se búsulj, mondd majd azt a bírónak, a zsványok azt mondták, csak akkor adjam oda az aranyat, ha mind a hárman eljönnek érte. Keressétek meg a harmadikat, hozzák magukkal és odaadom a zacskót.”

Az öregasszony így is cselekedett. Bezzeg a két haramia soha nem találta meg a harmadikat, így aztán az anyóka élt a kunyhójában boldogan, míg meg nem halt.

Aki nem hiszi, keresse meg a harmadik tolvajt és kérdezze meg tőle.

A Független Reformkör felhívása

A Nagykanizsai Független Reformkör – bízva abban, hogy a szabad választás során sem török meg a magyarországi demokratikus átalakulás békés jellege, felhívással fordul városunkban az országgyűlési képviselő választás során képviselőjelöltet állító valamennyi politikai párthoz.

Nyilvános vita során, nyílt fórumon valamennyi képviselőjelölt fejtsse ki pártja politikai programját;

amit kíván tenni megválasztása esetén **A VÁROSERT**, a békés rendszerváltásért.

Javasoljuk, hogy a nyílt fórumot a Kanizsai Közéleti Klub rendezvényeként, a város nyilvánossága előtt, a Városi Televízió egyenes adásában a közeljövőben tartsák meg.

Nagykanizsa, 1990. január 31.

Független Reformkör
Nagykanizsa

Ez történt

Február 1. csütörtök

– A Független Kisgazda, Földmunkás és Polgári Párt megyei szervezete nyilvánosságra hozta a márciusi választásokon indulni kívánó képviselőjelöltjeinek nevét. A 2-es választókerület jelöltje Siklósi János nyugdíjas, aki egyúttal a megyei listán is szerepel.

– A Zala Volán személyközlekedési üzletágában életbe léptek az új árak. Kanizsán az egyvonalas autóbusréteg 160 az összvonalas 230 Ft, míg a tanuló és nyugdíjas bérletek ára 60 Ft. Egy vonaljegy e napról 8 Ft-ba kerül.

Február 2. péntek

– A KIOSZ szervezet helyett ipartestület megalapítását szorgalmazza közel száz kisiparos. Véleményük szerint a KIOSZ csak szakközvetítő vállalkozásbarát, ezért önkéntes alapon szerveződve maguk kívánják kézbevenni a jogok igényeik képviselését.

Február 3. szombat

– Az SZDSZ kanizsai csoportja ezentúl minden szombaton 9 és 12 óra között ruhaneművel kívánja segíteni az arra rászorulókat. Az akció helye az SZDSZ Hevesi úti szolgáltatóházban lévő irodája.

– Zalaegerszegen az „Élet és Emberség” című egésznapos jótékonyági rendezvényen fellépett a kanizsai gyermek cigány folklór együttes és előadták Iváncsits Tamás Betlehem című rockoperáját is.

– Éves közgyűlését tartotta a HEMO-ban a Zrinyi Horgász Egyesület.

Február 5. hétfő

– A DÉDÁSZ Nagykanizsai Üzemigazgatóságának munkásgyűlése úgy határozott, hogy március 1-jéig felfüggeszti a február 5-re meghirdetett sztrájkot, mivel sikerült előbbre jutni a vállalati központtal folytatott tárgyalásokon.

– A Vöröskereszt városi

vezetősége és a vérellátó állomás közös értekezleten értékelte a januári véradások eredményét.

Február 7. szerda

– Az SZDSZ helyi szervezete díjmentes építőipari szaktanácsadással segíti szombat délelőttönként a magánépítkezőket.

– A Magyar Néppárt képviselőjelöltje a kanizsai központi 2-es választókerületben Simon Ferenc, aki a megyei listán is szerepel, s akit mint a Falurádió volt főszerkesztőjét ismerhetünk.

– Átadták rendeltetésének a Mezőbank Rt Zalaegerszegi Fiókjának kanizsai kirendeltségét. A kirendeltség fő törekvése az, hogy elsősorban mezőgazdasági üzemeknek, termelőszövetkezeteknek és magánvállalkozóknak nyújtsanak pénzügyi támogatást.

Összeállította:

Kocsis Katalin

SÖRSAROK

A Balatoni Világos sör

A Sörgyár jelenlegi termékcsaládjának rangidős tagja a Balatoni

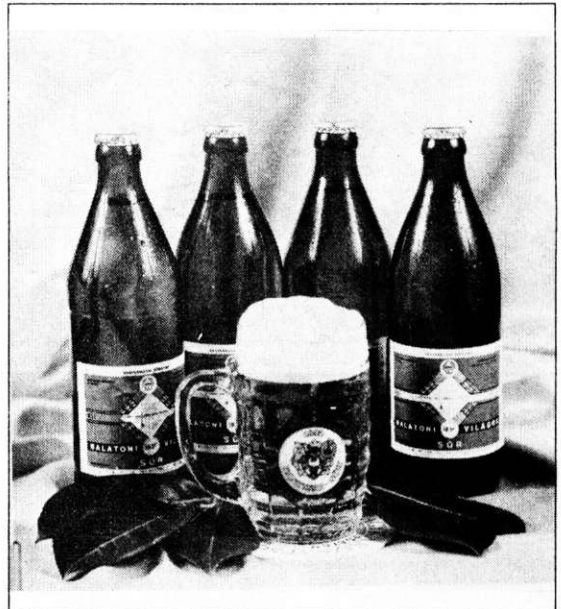

Világos sör. A kifejezetten világos színű, mérsékelten keserű, könnyű, üdítő jellegű

sört a fogyasztók hamar megkedvelték.

Kezdetben a Balatoni sör 8 napos minőségi megőrzési idejű volt, ma már a piacra kerülő Világos sör közel 30%-a 20 napos minőségmegőrzési idejű, s e Pasztörözött Balatoni Világos sör arányát – a fogyasztói igények alapján – tovább kívánja növelni a Nagykanizsai Sörgyár.

(x)

Aki összegyűjti a kanizsai sörsarok 12 emblémáját, a gyár ajándékát is elnyerheti az év végi sorsoláson.

Sztrájkoltak a labdarúgók – ötezer forintjuk bánja

Döntött az Olajbányász fegyelmi bizottsága

✦ **MINT ISMERETES** az évek óta városunkban rendezendő Focifarsang tevémlabdárúgó tornán az Olajbányász labdarúgói az előzetes tervezés ellenére sem léptek pályára. A sztrájk oka, hogy az egésznapos tornára az egyesület nem biztosított számukra ebédet. A labdarúgókat az sem zavarta, hogy a tavaszi idényre való felkészülés elején a vezetés közölte a csapattal, a jövőben sem előkészületi, sem edzőmérkőzésre nem áll módjukban ellátmányt fizetni.

A január 28-i sztrájkot követően – mint az várható volt – az egyesület ügyvezető elnöke fegyelmit rendelt el a vétkes labdarúgók ellen. A Somodi János vezette bizottság elé tíz labdarúgó kapott idézést, így a profi státuszban levő Kepe, Zrínyi, Skublics, Fuisz, Stróber és Mózsi, míg az „amatőrök” közül Szóke, Bócz, Domján és Kovács. A február 5-i első meghallgatás után továbbiak következtek, míg a bizottság február 9-én meghozta határozatát. Eszerint a kupaküzdőlemtől távolmaradt csapat mind a tíz játékosát egységesen ötezer forintra büntették meg.

✦ **A FEGYELMIT LEFOLYTATÓK** egyikétől, Takács Lajostól kértünk közelebbi információt A döntés hátteréről:

– A fegyelmi elrendelése után a 3 tagú fegyelmi bizottság valamennyi érintett játékost és természetesen a szakosztály vezetőit meghallgatta az ügygel kapcsolatban. A játékosok egyöntetűen úgy fogalmaztak, hogy közösen döntötték el távolmaradásukat, így szeretnék volna felhívni az egyesület figyelmét az egyre rosszabbodó körülményekre. Fegyelmi bizottságunk figyelembe véve a valós helyzetet és azt a tényét, hogy jelentős erkölcsi veszteség érte az egyesületet, összbüntetésként 50 ezer forint büntetést szabott ki. Tekintettel arra, hogy a tornáról való távolmaradás egy kollektív döntés eredménye volt, így nem az egyéni felelősségvonnás, hanem nevelő céllal a kollektív büntetés

mellett döntöttünk. Ennek megfelelően mind a tíz játékos büntetését egységesen 5-5 ezer forintra állapítottuk meg. Az 1. foku határozatot február 13-án (kedden) kapták kézhez a játékosok, akik ettől a naptól számított 8 napon belül fellebbezéssel élhetnek az egyesület Elnöksége felé. Ha ezzel a jogukkal nem élnek, úgy határozatunk jogerőre emelkedik. Még a döntéshez tartozik, úgy jogerőre emelkedés után 1990. június 15-ig kell a büntetést a játékosoknak befizetni és tartozásukat akár részletben is leróhatják – mondta Takács Lajos.

A fegyelmi bizottság döntését követően két érintett játékos véleményére is kíváncsiak voltunk.

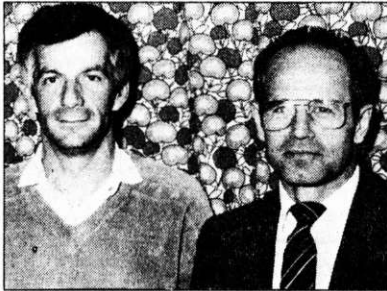
(kézé)

Mózsai Zoltán	Kepe Tibor
csatár: – Nagyon soknak tartom a kiszabott összeget, annál is inkább, mert ez számomra egy havi fizetéskiesés. Így fontolóra kell vennem a fellebbezés lehetőségét is.	csapatkapitány: – A büntetés mértékét túlzottnak tartom, de a további nyugalomért elfogadom a döntést. A többiek most formálják véleményüket, számosan a fellebbezés gondolatával is foglalkoznak.

Viszonylag ritkán hallhatunk, olvashatunk Senior, vagy magyaros szóhasználattal veterán korú sportolók versenyeiről, eredményeiről. Nagykanizsán is jónéhányan élnek, akik korábban sikeres atléták voltak, am

Csak a sportban veteránok

A két örökifjú veterán atléta: Bérés Sándor /balról/ és Steindl József
Foto: Sopronti Tibor

közülük csak ketten folytatják a negyedik X-en is túl versenyszerűen a sportolást, igaz ma már a veterán korosztályban: Bérés Sándor a dr. Mező Ferenc Gimnázium tanára, és Steindl József a Napfény ruhaház vezetője.

– Ti miért nem hagyjátok abba a versenyszerű sportolást?

– En egy kicsit viccesen azt mondanám, alig vártam, hogy „megöregedjek”, – így belépjek ebbe a korosztályba, és bebizonyítsam, nem öregedtem meg mégsem kezd Bérés Sándor, – majd így folytatja: – Az ötlet tulajdonképpen Jósától származik, tőle tudtam meg,

hogy ennek a korosztálynak is vannak hazai, sőt nemzetközi versenyei, ahol összemérhetem a teljesítményemet korábbi önmagammal, illetve hasonló korú társaimmal.

– 1982-ben a szolnoki atléta barátok a Népsportban meghirdettek egy veterán versenyt, amelyre elmentem, és olyan kedvező benyomásokat szereztem, hogy nem lehetett más utána abbahagyni – emlékezik a kezdetre Steindl József.

– Másabb a hangulata egy ilyen „veterán” versenynek, mint a fiatalokénak?

– Igen, egészen más, sokkal hangulatosabb, kedvesebb, barátságosabb, de

hosszabb is – így Steindl József.

– Egy kicsit úgy érzem, hogy dédelgetnek az öregek, s ezért kicsit szégyellem is magam. – Jóllehet már veterán korú, de közöttük a legfiatalabb vagyok. Már láttam 90 éves derékig erő szakállú indiai versenyzőt világbajnokságon, és magyar versenyzőt 80 évesen marathoni számot végigfutni – fűzi hozzá Bérés Sándor.

– A fiataloknál van serdülő, ifjúsági utánpótlás korosztály. A veteránoknál milyen énevezések vannak?

– Nálunk is vannak korcsoportok. Hivatalosan – a nemzetközi gyakorlatban – negyven év az alsó korhatár, és öt évenként ugrik egy korosztályt a versenyző, míg felső korhatár nincs. En már alig „várom”, hogy betöltssem az ötvenet, mert nagyobb lesz az esélyem, mint most, amikor már a kategóriám felső határához vagyok közel – mondja Steindl József.

– Hol a legnépszerűbb, legelterjedtebb az öregfiúk sportja?

– A skandináv államok-

ban, Nagy-Britanniában, NSZK-ban, az Egyesült Államokban, Ausztráliában, Olaszországban, de úgy is mondhatnám, hogy ott, ahol a napi munka nem veszi el az emberek idejét, és egy kicsit többet tudnak magukkal és a családjukkal foglalkozni – válaszol némi irigységgel a hangjában Bérés Sándor.

– Jelenlegi eredményeitek mennyire állják meg a helyüket hazai, illetve nemzetközi mértékkel?

– Európa és világbajnokságokon a döntőre elég. A szomszédos országokban pedig a csúcson vagyunk: a dobogó legmagasabb fokára állhatunk fel – mondja a foto- és sajtódokumentumokat mutatva Steindl József.

Január 27-én, a Bp. Honvéd évadnyitó versenyén Steindl József múlt rosszullét miatt nem tudott részt venni, Bérés Sándor viszont igen, és remekelt. Őt számban – 60 m-es gát, magas-, távol- és hármasugrásban első helyezést ért el. A február 24-i Országos fedettpályás versenyen remélhetőleg már mindketten ott lesznek, és várhatóan közt döntik el jónéhány versenyszámban az első hely sorsát.

Bacskay Zoltán

Túrázóknak

A DKG Természetbarát Egyesülete vasárnap (18-án) gyalogtúrát szervez a liszói-erdőbe. A túrázók 11,00 órakor találkoznak az autóbusz állomáson, akik a 12 kilométeres távot az alábbi útvonalon teljesíthetik: Liszói elágazó - Liszói erdő - Miklósfai parkerdő - Szentgyörgyvári hegy - Nagykanizsa.

Visszapillantó

Kanizsa Bútorgyár – Erzsébeti ATSE 14:11

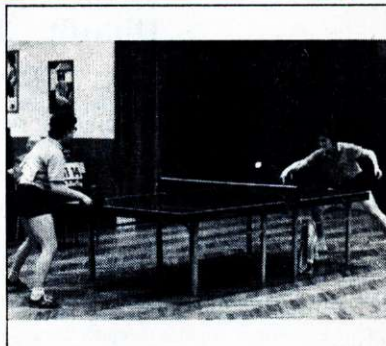
NB I-es női asztaliteniszmérkőzés. Kanizsai győztesek: Szabó és Gazi 5-5, Mausz 3, Bizó 1.

Az elmúlt három fordulóban nagyszerű győzelmeiket elért bútorgyári csapat újabb rangadóját fokozott érdeklődés kísérte, s a szépszámu közönség ezúttal is részese lehetett a sikersorozat folytatásának.

A mérkőzés előtt az esélyekről így vallottak a megkérdezettek:

Az Erzsébeti ATSE elleni mérkőzésen az 5 győzelmet elért Gazi játék közben (háttal Kávás)

Fotó: Szakony Attila

Országos teremtorna

három napon át

Az Állami Biztosító Kanizsa Kupáján 1200 résztvevő. Immár hagyomány, hogy február hónap harmadik hétfőjén a kispályás foci szerelmeseinek országos seregszemléjére kerül sor városunkban. Így lesz ez most is, és ma (péntek) 15 órától vasárnap estig nonstop zajlik majd a program. Az előzetes nevezések alapján 78 csapat indulása várható, ami azt jelenti, hogy kb. 1200 sportoló vesz részt a viadalon az ország szinte minden részéből. 31 város és helység (Nagyatád, Becsehely, Székesfehérvár, Hévíz, Marcali, Keszthely, Farád, Baja, Körmeny, Paks, Szigetvár, Szentgotthárd, Barcs, Gyöngyös, Dunakeszi, Debrecen, Tatabánya, Sopron, Mátraháza, Nyíregyháza, Budapest, Szentes, Mosonmagyaróvár, Veszprém, Oroslány, Tiszavasváry, Kaposvár, Szombathely, Miskolc, Komló és Nagykanizsa) képviselőitében érkeznek a csapatok (egy-egy városból több is), hogy eldöntsék a kupák és a díjak sorsát.

A Versenybizottságnak nem kis gondot okozott a 78 csapat részletes programjának kidolgozása, miután a csapatok jogos igénye, hogy lehetőleg minél több alkalommal léphessenek pályára. Az így ezúttal is három kupa (AB, Tisztelek, Vigasz) került kiírásra, ami több mérkőzés lejátszására ad lehetőséget. Az

étkeztetéssel, elhelyezéssel is megbirkóztak a szervezők, az étkezés a KBMSZ kollégiumában, míg a szállás a Hámán Kató és az Építők Munkásszállóján lesz.

A mérkőzések már ma (péntek) megkezdődnek, délután 3 órakor indul útjára a nagyszabású vetélkedő. Ma még csak az Olaj és a MÁV Csarnokban lesznek mérkőzések, de holnap (szombat) már bekapcsolódik a Cserhádi csarnok is, ahol 12 órától a Vigasz kupa mérkőzéseire kerül sor.

Az Állami Biztosító megyei Igazgatóságának támogatásával élvező három napos monstre találkozón a csapatok összesen 170 mérkőzést vívnak, és remélhetőleg számulatlan sok góllal terhelik majd meg egymás kapuját.

(k)

Tarján András, a vendégek edzője: – A csapat együtt van, jól rákészültünk a kanizsaiakra. Legutóbb 15:10-re nyertünk, s most is győzelmet várok a lányoktól 14:11, vagy 13:12 arányban.

Farkas László (Kögáz), az egykori NB II-es, NB III-as kanizsai versenyző: – Nyilvánvaló, hogy a bútorosokat fűti a visszavágás, de a sikerért alaposan meg kell küzdeni. A fiatal Jurikra még nem lehet számítani, így a 4 felnőtt játékosra nagy teher, felelősség nehezedik, hiszen 0:5-tel kezdődik a rangadó. Egyébként én biköz Gaziékban, akikből 14:11 arányú győzelmet remélek.

Nos, az első kört a vendégek vették jobban, akik 3:2-es vezetésre tettek szert, majd a második fordulóban ugyanilyen arányban kerekedtek felül a hazaiak. Az újabb 5 mérkőzés után 8:7-re vezettek az erzsébetiek, miközben Mausz

mérkőzéslabdaról veszített a kitűnő Karádi ellen. A döntő fordulat ezután következett be, amikor mind a 4 felnőtt versenyző nyert, köztük igen fontos rangadón diadalmaskodott a kirobbanó formában játszó Szabó, aki legyőzte az éljátékos Karádit.

A befejező, 5 forduló 11:9-es vezetéssel kezdték a kanizsaiak, tehát páratlanul izgalmas hajrá következett. Ugyanis ekkor csapatot össze a két kiválóság, Gazi és Karádi s legutóbb a fővárosi versenyző nyert. Az első szettet Karádi nyerte 22:20-ra (Gazi 19:16-ra vezetett), de aztán a kanizsai élversenyző fordított, aki egy kitűnő mérkőzésen vágott vissza az utóbbi vereségért. A csapatsikert jelentő 13. győzelmet a feltámadt Mausz érte el, majd a remek Szabó a döntő szettben verte ellenfelét.

A találkozó végén Czuppon Árpád, a kanizsaiak sportkör elnöke így összegezte: – A több mint 3 óras összecsapás nagyszerű propagandája volt a sportágnak. Igen boldog vagyok, hogy a tavaszi idényben sorrendben negyedik győzelmünket arattuk, eggyel többet, mint az egész őszi idényben összesen. Mindegyik forduló változatos, izgalmas volt, de nekem a befejező kettő tetszett a legjobban, amikor 7:8-ról fordítottunk 14:11-re. Szabó és Gazi szenzációs volt, a végére Mausz is beleselendült. (bg)

Futószalagon

Az asztalitenisz második és harmadik vonalában szereplő csapataink a tavaszi idény 5. fordulójában nem jártak sikerrel. Az NB II-es Tungram férfi csapata Bécssett, a Kinizsitől kapott ki 14:2 arányban, míg az NB III-as Üveggyár hazai környezetben 10:6-ra veszített a Komló ellenében. A kanizsai csapatok legközelebb március 10-én állnak asztalok mellé, amikor a Tungram a Hevesi iskola tornatermében a zalaegerszegiekkel vívja a zalai rangadót, míg az Üveggyár Siófokon vendégszerepel.

A kosárlabda NB II-ben a MÁV NTE csapatai újabb vereséget szenvedtek az utóbbi fordulóban. A férfi csapat Nagykanizsán 111:93 arányban veszített a Veszprém ellen, a MÁV NTE II. női együttese Baján kapott ki 85:58 arányban.

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Mihovics József és Takáts Sándor. Tervező szerkesztő: Ferenc Győző. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 11–150. A szerkesztő bizottság tagjai: Kápolnás Zoltán (sport), Pék Pál (művelődéspolitikai, a szerkesztőbizottság elnöke), Lengyák István (hétvége), Marton Györgyi (várospolitika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

Felhívás Zala Megye Tanácsához

Nagykanizsa város polgárai nevében tiltakozunk a megyei költségvetési tervjavaslat ellen. A megye újraelosztó szerepe a nem megyeszékhely településeket hátrányos helyzetbe hozta és igazságtalan megkülönböztetéssel jár együtt.

Az 1990. évi megyei költségvetés nagy jelentőségű a megye valamennyi települése számára, ezért a költségvetés arányos és igazságos felosztását akarjuk.

Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy az átmenet segítésére szolgáló 506 millió forintból a megyeszékhely intézménye 48 százalékkal részesedjenek. Jelen formában a költségvetést ne fogadják el.

Követeljük a teljes nyilvánosságot a döntés előtt. Meggyőződésünk, hogy az új parlament az önkormányzati törvénytervezetnek azt a változatát fogadja el, amely végetvet a megyei tanácsok elosztó funkciójának és megteremti az esélyegyenlőséget biztosító közigazgatást.

Nagykanizsa, 1990. február 20.

Kanizsa Közéleti Klub

**Levél Zsoldos
Ferencnek:**

A Zrínyi út 20. lakótömb lakói
és üzlettulajdonosai részé-
ről 43 aláírás.

**Reagálás „Az ejtőernyős
földetért” című cikkre**

10. o.

**Ismét miskolci siker az
ÁB-kupán**

Így a pénteki „bemelegítés” után szombattól teljes nagyüzem volt mindhárom csarnokban. Sorozatban követték egymást a mérkőzések és ahogy múlt az idő, úgy vált egyre izgalmassá a játék.

16. o.

Hatalomra várva

Arva László – a Magyar Demokrata Fórum gazdasági szakértője – a közelmúltban a nagykanizsai szervezet vendége volt, ahol vállalkozókkal, a gazdaság iránt érdeklődőkkel találkozott. Ezt követően beszélgettünk.

– Mi lenne az első intézkedése, ha kineveznék gazdasági miniszternek?

– Valószínű, hogy „szabad időt” biztosítanék a jelenlegi államigazgatási hivatalnokok legalább felének. Magyarul: kirúgnám őket, mert alkalmatlanok. Az eddigi évtizedek során bizonyították hozzá nem értésüket, és egyébként is: teljesen fölösleges egy piacgazdaságban ilyen nagymértékű apparátust fenntartani. A követő az a tulajdonreform megnyugtató megoldása lenne. A jelenlegi ugyanis lehetővé teszi, hogy a vállalati vezetők saját belátásuk szerint kezeljék a vagyont. Ezen változtatni kell! Államilag ellenőrzött, – pontosabban a parlament által ellenőrzött tulajdonreformot kell bevezetni annak érdekében, hogy ne lehessen mód azokra a visszaélésekre, amik eddig a TUNGSRAM, az ÁFÉSZ, a Ganz-MÁVAG esetében nyilvánvalóak voltak. A következő lépés a kisvállalatok támogatására vonatkozó határozott intézkedések bevezetése lenne.

Sürgősen hozzá kell kezdeni a program beindításához, mert a jelenlegi infláció azzal fenyeget, hogy a gazdasági folyamatok kezelhetetlenné válnak. Átmenetileg nyugdíjplafont kellene bevezetni 10.000 vagy 15.000,- Ft-ban megállapítva. A nyugdíjak ennél magasabb részét zárolni kéne, illetve szét kellene osztani a kisnyugdíjasok között, mert alapvetően azok az emberek jutottak az elmúlt évtizedek során ekkora nyugdíjakhoz, akik nem kiemelkedő tevékenységűek, hanem az ország tönkretételével „érdemelték ki” ezt a magas nyugdíjat.

– Hogyan ítéli meg, mekkora esélye van az MDF-nek arra, hogy a választások után kormánya kerüljön?

– Véleményem szerint meg kell tennünk mindent

○ „Szabad idő” az apparátus felének

○ Nyugdíj-plafon

○ Az MDF-SZDSZ koalíció képtelensége

○ A kisvállalkozások fontossága

annak érdekében, hogy az MDF kormányképes többséget szerezzen a parlamentben, illetve azt hiszem, arra kell törekednünk, hogy azokkal a pártokkal alakítsunk ki koalíciót, amelyekkel az MDF gazdasági programja összeegyeztethető.

– Mondana konkrét példát?

– Szerintem az SZDSZ gazdasági programja – amely a privatizálást tekintve alapvetően más koncepcióból indul ki, ilyen. Magyarul: az SZDSZ nem tiltakozik a jelenlegi privatizálás gyakorlata ellen és nem lép fel kellő határozottsággal az ellen, hogy az állami vállalatok vezetői rutinosan privatizálják az állami vállalatokat. Ez a politika, valamint az az elképzelés, amely egy viszonylag kis gazdagodó vállalkozó réteg felkarja az országot kihúzni a gazdasági kátyúból, – szemben az MDF koncepciójával, amely egy jóval szélesebb vállalkozó rétegre próbál támaszkodni, nem helyes. A két program üti egymást, nem összeegyeztethető. Komoly veszélyt jelentene az, ha ez a két párt koalícióra lépne. Ennél talán csak az jelentene nagyobb veszélyt, ha egy olyan koalíció alakulna ki, amelyben az MSZP, vagy az MSZMP kívánna részt venni. Szerintem politikailag ez valószínűtlen. Mindenesetre itt, ebben a helyzetben az SZDSZ, az MSZP és az MDF koalíciója azzal a veszéllyel járna, hogy a gazdasági elképzelések kölcsönösen megsemmisítik egymást. Ebben az esetben valószínűleg egy hosszabb, elhúzódó gazdasági válsággal kellene szembenézni.

– Az Önök gazdaságpolitikájának kik lennének a nyertesei?

Az MDF gazdasági poli-

tikájának nyertesei azok a rétegek lennének, amelyek képesek kapcsolódni abba a kis- és középvállalkozási tevékenységbe, amely az MDF gazdasági programjának alapját képezi. Nyertesei lennének bizonyos mértékben azok a munkások is, akik a vállalkozói részvények révén résztulajdonosaivá válhatnának az állami vállalatoknak. De hosszabb távon mindenki nyerhet ezen a programon, hiszen az ország gazdasági föllemelkedését célozza az a piacgazdaság, ami felé haladni akarunk. Ugyanakkor nem szabad letagadni azt sem, hogy komoly vesztesei is lennének ennek a programnak. Nevezetesen azok a jelenlegi monopól helyzetet élvező nagyvállalati és termelőszövetkezeti vezetők, akik pártkapcsolataik révén jelentős állami támogatásban részesültek és azok, akik jelenlegi helyzetüket kihasználva igyekeznek átmenteni politikai hatalmukat gazdasági hatalomra. Itt hivatkozom arra, hogy ebben az esetben is eltér az SZDSZ és az MDF gazdasági politikája. Egyszerűen azért, mert az SZDSZ ezt az átmentési folyamatot egészen mostanáig nem igazán bírálta, és tulajdonképpen nem igazán lépett föl az ellen, hogy ez a réteg politikai hatalmát gazdasági hatalommá mentse át.

– Van-e alapvető különbség az MDF és a többi párt gazdasági programja között?

– Végüljárt tekintve az MDF egy emberarcú piacgazdaságot képzel el, s igyekszik biztosítani, hogy a környezetvédelem, az ember kulturális értékeinek kibontakoztatása a piacgazdaság feltételei között ne szenvedjen csorbát. Automatikusan ez nem valószínű meg, ezért tudatos

kormányzati, illetve önkormányzati beavatkozásra van szükség. Ez eltér a többi párt programjától. Mi úgy gondoljuk, hogy nagyon fontos egy olyan tulajdonreform kidolgozása, amely viszonylag demokratikus módon, széles körű tulajdonlást biztosít a társadalom legszélesebb rétegeinek, és kizárja, hogy a jelenlegi hatalmi monopól-helyzetben lévő csoportok magukhoz ragadják az állami vállalatokat. Mi el akarjuk kerülni, hogy a párturaságok tőkéseként mentse át magukat. A nemzetet csak kisvállalkozásokon és középvállalkozásokon keresztül lehet kiemelni a szellemi és anyagi tespedtségéből. Igen fontos még az a felismerés, hogy csak a kultúra és az oktatás fejlesztésével lehet biztosítani, hogy a gazdaság hosszabb távon valóban növekedjen. Nem képzelhető el olyan gazdasági fejlődés, amely nem komoly oktatási reformon alapul. Telefonhálózat, úthálózat nélkül viszont nincs piacgazdaság, nem lehet elérni a piacokat, nem lehet összekötni a termelőket a fogyasztókkal.

Nagyon fontos az infláció ellenes harc rövid távú programjai is, mert a jelenlegi, egyre gyorsabb infláció azzal a veszéllyel fenyeget, hogy a gazdasági folyamatok kezelhetetlenné válnak.

– Az emberek jelentős részét foglalkoztatja a munkanélküliség. Ön hogyan gondolja ennek megoldását?

– A munkanélküliség ellen nem úgy kell küzdeni, hogy fenntartjuk a veszteséges vállalatokat, hanem úgy, hogy olyan munkát adunk az embereknek, ami értelmes, ami hasznos. A munkanélkülivé váló szakértetlen emberek számára olyan közmunkát kell elindítani, ami lehetővé teszi az infrastruktúra fejlesztését, pl. az útépitést, csatornaépítést, csatornahálózat fejlesztését. Közismert, hogy a gazdasági válság idején Európában is komoly közmunkát vezettek be a munkanélküliség felszámolására. Ilyen programok Magyarországon is megoldást nyújthatnak annak érdekében, hogy a munkanélküliség ne legyen olyan elviselhetetlen gond, amilyen egyébként lenne

Marton Györgyi

Plakátháború

Közeledünk a parlamenti választások finiséhez. A pártok mindent bele jelszóval, igazuk és biztos választási győzelmük tudatában, élve a demokrácia adta lehetőségekkel, egymást túlszámnyalva enyvezik minden elérhető helyre plakátjaikat.

De ami most Kanizsán folyik, az már tragikomédia.

A házfalak, lépcsőházak üveglakai, kirakatok, kapuk, buszmegállók, sőt a forgalomirányító lámpák vezérlőegységeinek fémházai is „alkalmas” helyek a pártok „természetesen” hibátlan programjainak világgá kürtöléséhez.

Nos, ha kimerülne az „igazságok” hirdetésének ilyen formáinál, nem is fogtam volna tollat. De amit az egyik párt este ragaszt, azt másnapra letépi, vagy leragasztja egy másik plakáttal az ellenlábás szervezet. Sok párt ülésének egy másik napirendi pontja az, hogy megvitassák, honnan téptek le plakátot, vagy leragasztottak az ő hirdetésményeikre, és mindjárt „akcióbrigád” szerveznek a hiányok pótlására. A nyugati országok-

ban viszont egy hirdetőtáblán is békésen elférnek a politikai ellenfelek. Ott nem divat, hogy letépkedik az ellenfelek képeit. Ott a megmértetés a divat. Ott nem a plakátháború a mérvadó, győz az, aki meggyőző!

Meg kellene végre érteni: Az emberek többségét nem a politika érdekli elsősorban. A plakátkampányon először nevetünk, később közömbösekké letünk, manapság inkább boszszankodunk rajta. Lassan nem lehet eldönteni, kire szavazunk, mert az utcákon mindenhol a jól ismert kép néz vissza ránk: Engem válassz! A kiragasztott plakátok mögött azonban nem látszik a lényeg.

És mibe fog kerülni a választások után e nagy mennyiség eltüntetése!

Úgy gondolom, az a párt az igazi, amely nem akart részt venni ebben a nagyvárosi hóbotban. Bizonytalán az utóbbiak között van az igazi, az ember embernek tartó és a többség támogatására bízton számítható párt is. Vajon melyik az?

V. J.

Plakátháború

Ördögi kör

A fiatalasszony érthetően ideges. Jó ideje futkos fűzőfához, hogy végre megszabadulhasson a férjétől. Illetve nem is tőle, hiszen elváltak, s jogerős bírói ítélet mondta ki, hogy a férjnek ekkor és ekkor el kell hagynia a közös lakást. El is hagyta, de papíron mégiscsak ott lakik. Nem jelentkezett ki, ez a cím szerepel állandó lakhelyeként. S itt jön a fiatalasszony kálváriája. Mivel a volt férj időnként kölcsönöket vesz fel, s ezeket nem fizeti vissza, s egyéb hasonló „apróságok” miatt kerül összeütkezésbe személyekkel, hivatalokkal, az inzultusok a feleséget érik. Rajta követelik az adós-

ságokat, neki kézbesítik a felszólító leveleket, őt zaklatják a volt férj dolgaival.

Az asszony nem jelentheti ki a lakásból, mert ahhoz kijelentőlap kell a férj által aláírva, valamint a személyi igazolvány. A bírói végzéssel kezében kérhet végrehajtást, de ők csak akkor intézkednek, ha a férj a lakásban tartózkodik. De ő nem tartózkodik ott. Csak zúros ügyei keserítik meg az otthagytott család életét. S úgy tűnik, nincs segítség. Pedig mindenki a törvény betűi szerint jár el.

Ugye, megkérdőjelezhető az a törvény, amely az ártatlant sújtja, s elnézi, hogy a vétkes a markába nevéssen?

Nyitvatartogatás

A kis bolt ajtajánál rögtönzött tábla közölte velem: „Azonnal jövök”. Negyedórás ácsorgás után gyanakodni kezdtem, hogy az „azonnal” mást jelent nekem és a bolt tulajdonosának. Amikor egy óra múlva visszatérve még mindig ugyanaz a tábla fogadott, akkor kissé ideges lettem. Miért kell félrevezetni a vevőt? Egyszerűbb lenne közölni: „Ön ma itt ugyan nem vásárol semmit”.

Az állami boltokra sok mindent lehet mondani, de a nyitvatartási idő szent. Jókora büntetéseket fizetne az a boltvezető, aki nem tartaná be. Néhány maszek boltban a nyitvatartási tábla csupán dekoráció. Hogy kilenc órakor kellene nyitni, s tizenegykor még sehol senki? Kit érdekel a bosszankodó vevőn kívül? Tényleg nem érdekel senkit?

– Egyél fiacskám, hogy mielőbb talpra állj!

Boszorkányok és megyei önkormányzatok pedig nincsenek

Bár az 1971. évi tanács-törvény az önkormányzatosság felé haladt, ennek teljes kibontakoztatását gátolja az, hogy hiányoztak az önkormányzatnak gazdasági, jogi és intézményi előfeltételei.

Az 1980-as évek végére Magyarországon a vidéki régiók helyzete aggasztóvá vált, mind a gazdasági lemaradást, mind a politikai önállóságot, mind az állampolgári szuverenitás lehetőségét illetően. Ennek az a döntő oka, hogy a társadalmi struktúrában megnőtt a budapesti központú, erősen centralizált, adminisztratív hatalom súlya. Ez a monopolisztikus hatalom a vidék fejlődésének rovására történt. A magyar társadalom fejlődésének nélkülözhetetlen eleme, hogy a parlamentális demokráciával párhuzamosan megerősödjék a vidéki érdeket kifejező szabványos önkormányzat is, mint az állam és az állampolgárok viszonyának az új hatalommegosztás és hatalmi egyensúly kiemelkedő fontosságú eleme.

A helyi önkormányzatok kiépítését mihamarabb meg kell kezdeni, mindez pedig azt jelenti, hogy az önkormányzat gyors és radikális

megvalósítása csorbítja a jelenlegi megyei, tanácsi testületek, és szakigazgatások hatáskörét. Ez azt jelenti meg kell szüntetnie a megyei önkormányzatnak, és a különböző megyei méretű teendőket, egy megyei hivatalnak kell szerveznie. A cél ugyanis az: a helyi önkormányzat joga a település közösségéé, állampolgáraié.

Tudnunk kell azt is, nemcsak a demokrácia, a helyi

kezdeményezés és önállóság jogi viszonyainak megteremtésére van szükség, hanem döntő az önkormányzat önálló tulajdonának elismertetése is. Ennek forrásai, a személyi jövedelmadó, az állami tulajdonban levő vagyonoknak az önkormányzatok tulajdonba kerülése, olyan pénzügyi szabályozás, amelynek révén az önkormányzatok önállóan gazdálkodhatnak és vállalkozhatnak. Ki kell

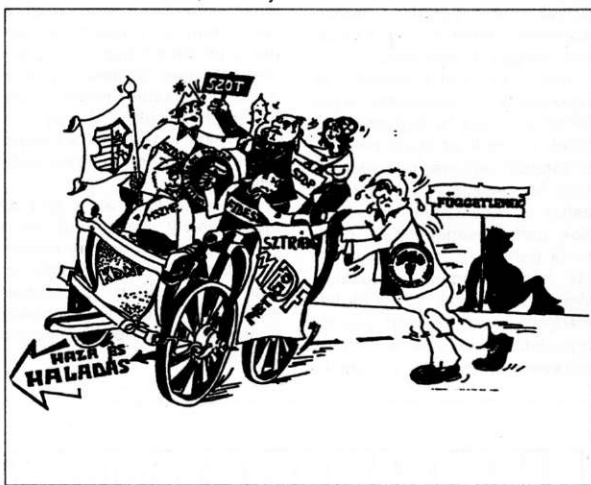
Európában eddig csak két országban nincs területi önkormányzat; Finnországban és Portugáliában. Portugáliában most tervezik visszaállítani, Finnország pedig csak csupán 400 helyi önkormányzattal rendelkezik.

A megválasztásra kerülő új parlament első dolga kell legyen, hogy megalkossa és elfogadjon a tanácsrendszert felváltó önkormányzati törvényt.

Köztudomású az az igény, hogy a modern jogállam csak a demokratikus és valóban önálló területi önkormányzatokban lehet meg biztos tartópillérei.

Az önkormányzatosság hazánkban történelmi hagyományokon nyugvó érték. Mi ellen irányul az önkormányzati modell?

A túlközpontosított államszervezet ellen, amelynek elsődrendű feladata volt egy radikális gazdasági és társadalmi átalakítás végrehajtása. Ez az fejlődés is zsákutcás fejlődésnek bizonyult.

Önmagáról

Siklósi János vagyok, 1916-ban születtem Somogyzentmiklóson (ma Miklósfal), paraszt családban, negyedik gyermekként. Elemi iskoláimat szülőfalumban, középiskoláimat a nagykanizsai felsőkereskedelmi iskolában végeztem. Az Országos Kőolaj- és Gazipar Tróznél dolgoztam. Részt vettem a II. világháborúban. Feleségemmel együtt Budapesten élek. Két nős fiam és három unokám van.

1945-ben orosz fogságból

A Független Kisgazda-, Földmunkás- és Polgári párt jelöltje: Siklósi János író

hazatérve beléptem Nagykanizsán a Független Kisgazda Pártba. Hamarosan a párt elnöke, 1947-ben pedig országgyűlési pótképviselője lettem. 1948-ban szétverték bennünket. 1956-ban részt vettem a párt újjáalakításában és ott voltam a város legszűkebb forradalmi vezetőségében is.

1948 és 1956 után sok zaklatásban és mellőzésben volt részem.

Mint író már egész fiatalon megjelentem a legnagyobb fővárosi lapokban és folyóiratokban. Egyik legnagyobb könyvkiadó vállalat 1941-ben egy könyvemét is kiadta.

1948 után elnémitottak, s csak huszontöt év múlva tudtam néhány alkalommal megszólalni.

Népünk pusztulása miatt 45 év óta nagy fájdalommal

és szomorúságban élek. Az elmúlt 45 évét történelmünk egyik legnagyobb csapásának és legfélelmetesebb tragédiájának tartom.

Szerefném megszüntetni a félelmet és a közönyt. Főli akarom rázni aléltóságából népünket. Meg akarom állítani pusztulásunkat. Azt akarom, hogy Európa és a világ népei közt mi is megmaradjunk.

Kedves Választóim!
Az elmúlt 42 év mérhetetlen kárt tett népünkben. Halálos veszélyben van. Nincsen hite, nincs öntudata. Szét van verve az arca. Nem a sír széléen állunk, hanem bent vagyunk a sírban. Eből a félelmetes mélységből kell föltápaszkodnunk és új életet kezdenünk.

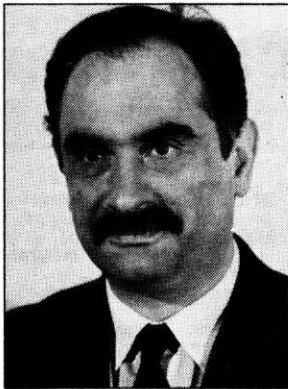
Mindenek előtt össze kell fogjunk. Helyre kell állítanunk az egymás iránti bi-

zalmat. Minden erőnkkel támogatnunk kell jelenünk és jövőnk alapját a családot.

Szabadságot, függetlenséget, félelem nélküli életet akarunk.

Keresztény alapokon állunk. Nem egy osztály vagy réteg, hanem az egész nép pártja vagyunk.

Az erőszakkal elrabolt földet, a jogtalanul elvett házakat az 1947-es tulajdonjog alapján vissza akarjuk adni jogos tulajdonosaiknak. A népünk tönkretételében résztvevők indokolatlanul magas nyugdíját le akarjuk szállítani, a becsületlen magartásuk miatt mellőzöttel, üldözöttek és bebörtönzöttek alacsony nyugdíjait pedig föl fogjuk emelni. A családsággal összeharácolt vagyonokat felülvizsgáljuk és elszámoltatjuk. Társadalmunk min-

építeni a legelmaradottabb régiók, az önálló életre ma alig képes kistelepülések kiemelt támogatását.

Remélem gondolataim felvázolásából is kiténik, hogy magam az erős helyi önkormányzat pártján állok. Magam is azt gondolom, hogy szűnjének meg a megyei tanácsai testületek, hogy azok ne avatkozhassanak be a települési önkormányzatok tevékenységébe. Az önkormányzati törvény társadalmi vízára kerül. A szocialista párt nevében tisztelettel kérem az olvasókat, juttassák el hozzám véleményeiket és javaslataikat e kiemelt kérdésről törvénnyel kapcsolatban.

Pártom alkalmat kínál és teremt a társadalmi vitához és felhívom a pártokat is, éljünk a kínáló lehetőséggel.

Dr. Vári László, képviselőjelölt.

den tagjának tisztességes munkabért és emberhez méltó életet akarunk.

Meg akarjuk állítani az inflációt, föl akarjuk számolni a bürokráciát. Meg akarjuk szüntetni a termelőket és fogyasztókat közé ékelni, árdragító monopóliumokat. Konvertibilissé akarjuk tenni pénzünket, meg akarjuk változtatni az iskola- és oktatásrendszert, észszerűbbé akarjuk tenni az egészségügyet. Mindenki számára elfogadhatóvá, ösztönzővé akarjuk tenni az adózást. Segítjük az egyházi intézményeket.

Hátaironkon túli magyarságot népünk részének tekintjük és minden erőnkkel támogatjuk.

Minden faluban iskolát, orvost, üzlethálózatot, saját előjáróságot, önkormányzatot akarunk. Segítjük a magán- és önkéntesen társuló közös gazdálkodást. Támogatjuk a kisipart, a kereskedelmet és minden magánvállalkozást. Fölbontjuk a KGST-vel kötött, ránk erőszakolt, káros szerződéseket. Sűrűtjük a szövetséges csapatok ez évi kivonulását. Szorgalmazzuk az Európához és közép-ázsiahoz való csatlakozást.

Miért győzünk...?

Kik támogatják a Kereszténydemokrata Néppártot?

Tetőpontjához érkezett a választási káosz. Mire e sorok megjelennek, alig egy hónap van hátra az igazi megméretésig. A Kereszténydemokrata Néppárt támogatásában csakúgy, mint az evangéliumi tanítást hívó és valló városban és a vonzaskörzetében élő lakosságban gyakorta merül fel a kérdés: hol tart a Kereszténydemokrata Néppárt a választások előtt, kik támogatják, mire számít, és egyáltalán, milyenek a párt választási kilátásai.

Mielőtt e kérdésekre választ adnánk, köszönetet szeretnénk mondani annak a közel 1500 választópolgárnak, akik jelölécédulájukkal a KNDP képviselőjelöltjeit támogatták. Ok azok az elkötelezett, keresztény világnézetű valló, hívó emberek, akik hitükhöz, meggyőződésükhöz a megpróbáltatások nehéz évtizedeiben is hűek maradtak és soha meg nem inogtak.

Közülük válok azok a száz-észek, akik ill. János Pál pápa Oszentségét a Kismarton melletti Darázsfalván fogadták. Pártunk mögött sorakozik fel a keresztény ipari munkásság tekinthetős része és tisztelettel bizalmával a magyar vidék hívó agrárlakosságának zöme.

Hozzánk csatlakoznak a nagycsaládok az önhírbőlön kívül anyagi lehetetlenülős állapotába került – keresztényszolidaritást igénylő – kisemberek.

Változtani akarunk az ifjúság türelmetlen és kilátástalan helyzetén. Gyorsítani akarjuk a lakásépítést. Meg akarjuk teremteni minden állampolgár számára a tehetsége szerinti érvényesülési lehetőséget. A kommunista pártból kivált, új címkével ellátott pártokban nem bízunk. Mi vagyunk az egyetlen párt, amelyben volt kommunista párttag nem lehet képviselőjelölt és nem viselhet semmilyen tisztséget. Új életet csak új emberrel lehet kezdeni. Feddhetetlen, jól képzett, becsületes vezetőket akarunk.

Szegény párt vagyunk. Mindössze három fizetett alkalmazottunk van az országos központban. Egyetlen gépkocsink sincs. Mégis, a szakadatlan támadások és ocsárlások ellenére, az ország legnagyobb ellenzéki pártja vagyunk. Naponta százával lépnek sorainkba új tagok. Jelenleg körülbelül 50.000-es létszámmal tartunk. Olyan országot akarunk építeni, amelynek állampolgárai nem menekülnek fölünk sehoná, itt találják meg boldogságukat. Itt érzik magukat igazán otthon.

Pártunkat támogatják a cserkészek, a poraiból újjáéledő KALOT és KALASZ fiatalok, a népfőiskolák hallgatói, a Keresztény Ertelemiségiek Egyesülete, a bázisközösségek tagjai és szinte valamennyi istenfélő magyar ember.

Valamennyiükhöz szóló és őket buzdító politikai állásfoglalásuk ösztön, határozott megvallására a magyarországi egyházak és felekezetek vezetőinek közös, valamint a Magyar Katolikus Püspöki Kar közelmúltban kiadott köznyilatkozata is. Mindkettő – szinte egybehangzóan – hangsúlyozza: „A hívó embernek lelkiismeretét és az egyház tanítását figyelembe véve kell megválasztania, hogy melyik pártot támogassa. Vannak olyan politikai irányzatok, amelyek csak látszólag képviselik a keresztény erkölcsöt és csak politikai céljaik szolgálatában emlegetik a keresztény elveket. A keresztény ember csak olyan pártban lehet tagja (és csak azt támogathatja), amelyik igazán a közjót szolgálja, biztosítja az egyház szabad és hatékony működését, maradéktalanul képviseli az erkölcsi értékeket, az igazságosságot, a szabadságot és a teljes emberi méltóságot.”

Jóleső örömmel és megelégedéssel állapíthatjuk meg, hogy ezeknek a kritériumoknak csak a mi pártunk, a Kereszténydemokrata Néppárt tud maradéktalanul megfelelni, mivel egyértelműen és ingadozás nélkül, keresztény világnézeti alapon áll, szemben néhány más párt többé-kevésbé keresztény beállítottsággal.

A keresztény világnézeti támogatónk sorát áttekinthetjük, nem tűnik alaptalannak az a várakozásunk, hogy 43 év után, az újabb szabad választásokon, városunkban és Zala megyében is, a Kereszténydemokrata Néppárt választási sikerének leszünk majd tanúi. Az utolsó szabad (47-es) választásokon, meggyénhat kereszténydemokrata képviselőt küldött az Országgyűlésbe és 62 képviselői mandátummal a második lett a „kék cedulával győztes” kommunista párt mögött.

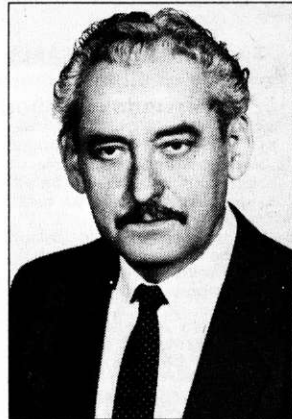
Fogjuk össze és kiséreljük meg újból ezt a sikert elérni!

Velünk van az Isten, velünk vannak földi képviselői a magyarországi egyházak. Ha mi keresztény magyar emberek millióian összefogunk, a választások során győzünk, és a poklok kapui sem vesznek erőt rajtunk.

Előre Istennek a Hazáért és a Szabadságért!

Ha Isten velünk, ki ellenünk? Hívó emberek támogatásának a Kereszténydemokrata Pártot és szavazatok bizalmát azok képviselőinek!

(Dr. Balogh Ferenc)
2. számú – Nagykanizsa város és vonzaskörzete – választókerület KNDP képviselőjelöltje

A KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT képviselőjelöltje a Zala megyei 2. országgyűlési egyéni választókerületben

Dr. Balogh Ferenc földműves szülők gyermekeként Zalaszentjakabon született, hívó katolikus családból.

A polgári- és kereskedelmi középiskolát Nagykanizsán végezte. Itt érettségizett 1944-ben. Leventeként Ausztriába vitték. Visszaszökött, Sopronban bebörtönözték. Hazatérése után segédjegyző Mihálydon.

Bekapcsolódik a politikai életbe. A Független Ifjúság titkára, később a szervezett megyei választmányának tagja, alelnöke. Az 1947. évi választásokon a Demokrata Néppárt (Barankovics-párt) aktivistája. Munkahelyéről eltvoltították.

AZ ELTE Állam- és Jogtudományi Karán szerzett diplomát és a Pénzügyminisztériumba került. Az állami költségvetés tervezési és végrehajtási (zárszámadási) teendőit végzi. A forradalom idején a PM Forradalmi Bizottságának egyik (kiszagdapárti) alelnöke. A megtorlások idején börtönbe kerül és – feddhetetlenségi igazolás hiányában – 14 munkahelyéről távolítják el.

Képviselőjelölti felkérése idején a Magyar Tudományos Akadémia egyik intézetének szabadalmi szakértője és jogtanácsosa. Nős két gyermeke és öt unokája van. Ezer szállal – rokoni, baráti –, munkatársi, stb. – kötődik városunkhoz.

Tanczenberger táncai

Tanczenberger Sándor körül mostanában föl-kavarult a világ. Sikereit, kudarcait lapok szelvéztették; indokolt, hogy megszólaljon.

Kis hazánkban az MTK- és az SI-mértékrendszer diktál.

- Ezt pontosabban, ha lehet!
- Igen. Az MTK annyit tesz, hogy Más Találta Ki, az SI: Sárga Irigység. E két faktor rögtön belép, függetlenül attól, hogy az a valami jó, vagy nem jó. Az embert mindig éri támadás.

- Ez Önre is vonatkozik?
- Természetesen. Minden újító-feltaláló belesik ebbe a csapdába.

- Akkor vegyük sorba! Egy tánchoz hely kell, partner és zene. Hol táncolt, kivel és kinek a zenéjére?

- Rendben, nézzük csak. A zene: a mindig új, az ismeretlen felfedezése volt. Hol? Az Eötvös Loránd Tudományegyetem geológia szakán végeztem 1968-ban. Ezt követően a Műszaki Egyetem gépészmérnöki karán hallgattam kilenc féléven keresztül a tudományt, tehát műszaki ismer-

tekkel is rendelkezem. Az egyetem után az olajiparban dolgoztam, majd a pesti Mélyépítési Tervező Vállalatnál, aztán a nagykanizsai Vízműnél. Kivel? 1978 óta foglalkozom idegenforgalommal, ezért hoztam létre egy korszóvetkezetet, majd a Zalater Vízgazdálkodási Társaságot, végül 1989-ben a Thermál Kft-t.

- Döntésekor általában kinek a véleményét szokta kikérni?
- Általában magamra hallgatok. A Kft-nél évente kétszer hívjuk össze a tagokat, a közbülső időben képtelenség lenne mind a tizenegyünket összehoztatni. Dönteni tudni kell.

- Döntései sikeresek?
- Mondhatjuk úgy, hogy 80-90 százalékban, de van, ami nem jön be.

- Például?
- Tavaly januárban egy részvénytársaság elindítását kezdeményeztük Zalaújlakon. Ez a Tering RT volt.

- Mi lett a sorsa?

- Mindössze 9 millió forint összeggel éltek a részvényjegyzéskor. Ez nagyon kevésnek bizonyult, a bank mindenkinek visszafizette az előleget. Az ügyet lezártuk, rájöttünk, hogy a lakosok nagyrésze még mindig abban a hiszemben él, hogy a bankban biztonságosabb helyen van a pénze.
- Zalaújlak tervét el is vetették?

- Nem teljesen. A beruházásokat nem kezdtük el pénzügyi anyagi miatt, de a tervet nem adtuk ki a kezünkbe. Forintra nem számíthatunk, külföldi beruházókat keresünk.

- Nem sok Önnek egyszerre Zalakaros és Zalaújlak?

- Ez a kettősség lényegében csak látszat. Itt egy dologról van szó, hiszen ugyanahhoz a Thermál Kft-hez tartozik mindkettő, aminek magam is tagja vagyok. Sokan úgy gondolják, hogy Karos és Zalaújlak két különböző téma. Ezt a kérdést mások is feltették nekem.

- Zalakaroson, jelenlegi munkahelyén népszerű?

- Január 2-ától dolgozom a fürdőn. Úgy látom, hogy akik mellettem maradtak, be fognak

állni a sorba. Akik nem, azoktól előbb-utóbb megválok. Bár a népszerűség attól függ, van-e fizetésem.

- Lesz?

- Március 1-jétől lesz. Átlagosan 15 százalékkal nőnek a bérek. A 129 főnyi személyzetből 94-en maradtak.

- Várható még létszámleépítés?

- Igen, októberben. Egy ilyen kiemelt gyógyidegenforgalmi helyen a 8 általánost végzetten nem tudunk mit kezdeni.

- Január 2-án, amikor örökölte a zalakarosi fürdőt, milyen benyomást tett Önre a környezet?

- En már régebből ismerem a fedett fürdő rekonstrukció munkáit. De az egész nem gyakorolt rám valami jó benyomást. Gondolok itt a higiénéjára, a nyílászárókra, öltözőkre stb. Ezeken változtatni kell, csak pénz kérdése.

- Van?

- Lesz. Létszámleépítésből, áremelésből, bérleti díjakból.

- A belépőjegy és a szaunajegy ára 100 százalékkal emelkedett. Rentábilis így a fenntartás?

- Nem. Téli időszakban 3 millió forint körül van a fürdő költségvetése egy hónapban. Ugyanekkor a bevételek összege jó, ha ennek a felét eléri.

- Mi lesz a fürdőben működő gazdasági egységek sorsa?

- Pályázatot írtunk ki minden egységre, a pályázat leadásának határideje március 8. Ekkor fogunk dönteni arról, hogy ki kapja a jogot a további üzemeltetésre. Aki többet ad és jobb ellátást ígér, az marad versenyben.

- Ön egy befejezetlen építkezést is örökölt a fedett fürdő emeletén. Az első terveknek megfelelően folytatja a beruházást?

- Váloztattunk rajtuk. Az eredeti elképzelések szerint hat irodahelyiség, személyzeti öltöző, vizesblokkok, kezelők, vendégzobák, tárgyalók lettek volna kialakítva. Ezt megengedhetetlennek tartottuk, mert ilyen összetételre a mai elvárások közepette nincs szükség.

- Az építkezést leállítottuk, két külföldi és egy magyar cég kapott arra lehetőséget, hogy február 28-ig letyegyen az aszaltalra egy komplex tervet és garanciát arra, hogy július 1-jével beinduljon a nagyuzeum. Az emeletre egy 200 négyzetméteres fogászatot tervezünk, a legmodernebb berendezésekkel. Lesz ezenkívül elektro-akupunktúras kezelés, és fitness szolgáltatások.

- Mindehhez türelem és idő kell.

- Reméljük, meglesz mindkettő - mondja, s máris indul, hiszen valahol megint új táncba fogott a zenekar.

Dónay Nóra

Rákérdeztünk

Magyar Demokrata Fórum - Czotterné Ivády Zsuzsa:
- Az MDF üdvözlö a Független Jogász Fórum kezdeményezését. A kormány ezen intézkedése is illik az eddigi gyakorlathoz, mely szerint a költségvetési hiány lefaragását a lakosság még további megsarcolásával kívánják elérni. Továbbra is a tervezet szintjén marad a gazdaságtalan beruházások leállítás, a csődbe jutott vállalatok felszámolása, sőt tovább folyik - sok esetben állami támogatásokból - a milliós prémiümok kifizetése. Mindennek oka, hogy a vezetőkből álló lobbyk még mindig erősebbek, mint a kormány. Ellenállásokon meghiúsulnak a kormány esetleges elképzelései. A lakosság viszont védtelen.

Miután nem valószínű, hogy a pénzügyi kormányzat politikája változik, úgy gondoljuk, hogy polgári engedetlenségi mozgalom szükséges ahhoz, hogy az emberek érdekeiket meg tudják védeni.

Mi ilyen polgári engedetlenséget szeretnénk kezdeményezni felhívásunkkal,

Mi a Kanizsai pártok véleménye a Független Jogász Fórum indítványáról - miszerint jogi felelősségre vonást kezdeményez a magyar állammal szemben a lakáshitelek megadóztatása miatt?

melynek lényege, hogy az érintettek ne fizessék ki a kamatadót. Ha ez a mozgalom az egész országra kiterjed, a kormányzat kénytelen lesz más alternatívát keresni és találni a bevétel növelése érdekében. Miután az MDF céljai közé tartozik, hogy az emberek kezükbe vegyék saját sorsuk intézését, úgy gondoljuk, hogy egy ilyen akció is elősegítheti ezt.

Magyar Szocialista Párt - Böröcz Zoltán:

- Megítélésem szerint a kormányknak el kell vállalnia a legnépszerűtlenebb intézkedéseket is, ha nem lát más kiutat. Ez a kormány a választási kampány előtt hozta meg ezt a döntést, mert a nemzet érdekét mindenféle pártérdek fölé helyezte. A lakosság körében felmerülhet, hogy erkölcsös volt-e ez a lépés. De - és ezt szeretném hangsúlyozni - a mostani döntéseket nem az etika, hanem a gazdasági kényszer és a szűk mozgáster határozzák meg. Személyes információim szerint a jelenlegi ellenzéki pártok egy része is biztatást adott a kormányknak eh-

hez. Kifejezetten a lakáshitelek megadóztatásával kapcsolatosan: Ha nem születik meg ez az intézkedés, akkor az ebből adódó plusz terheket a lakosság egészére kellett volna hárítani, ami még inkább fokozta volna az elégedetlenséget.

Szabad Demokraták Szövetsége - Czene Csaba:

A lakáshitelek megadóztatása jogellenes, hiszen szerződésességéről van szó. Ez a döntés egyértelműen a kormányt minősíti. Ha az SZDSZ-nek lehetősége lett volna rá, nem hozott volna ilyen intézkedést. Úgy gondoljuk azonban, hogy a polgári engedetlenség keltése nem egyéb szociális demagógiánál, olcsó népszerűség- és szenzációhajhászás. Az ókori „kenyeret és cirksuzt” mondásból mi inkább a kenyeret akarjuk a népnek, nem a cirksuzt. Véleményem szerint a választásokig nincs szükség ilyen kezdeményezésekre, mert ez magában rejti az anarchia veszélyét.

M. Gy.

Azt mondják a városrészi „tizek”

Miklósa „válni” akar...- irtuk egy héttel ezelőtti lap-számunkban, a pártok és egyesületek városi fórumáról *Dömötörfy Sándornak*, a Miklósfai Közművelődési és Városhépítő Egyesülete elnökének és hangvételű hozzászólása kapcsán. Kimentünk a helyszínre.

Az ABC egyik Miklósfán lakó pénztárosa – nevét sem említve – mit sem tud az elszakadásról. Irány az italtölti A tucatnyi, békésen iszogató vendég között az első riportalany *Szörcsök József* 55 éves kordvezményes MÁV-nyugdíjas (Teleki Blanka u. 1. sz. lakos). Nehezen nyílik meg, „Mi sokat adtunk a városnak, de keveset kaptunk vissza. Az utak pocsekók, nincs focicsapat, a városhoz viszonyítva dupla busz-díjat fizetünk... „*Hompó Árpád* 37 éves magánfuvarozó (Gárdonyi u. 48.): „Kérem én hallottam a válásról. Nevetéses az egész, nincs annak semmi értelme!” – mondotta. *Zavaczkó Lajos* 28 éves italtöltő (Bem u. 13.): „Bár a vendégek itt vajmi keveset foglalkoznak a témával, általában ellenzik a különválást”.

Kotnyek István, a 28 esztendő DKG-meóst (nem azonos a képviselőjelölttel) az utcán állítjuk meg: „Hallottam a szakadási tervekéről. Ennek van alapja, hisz nyolc éve itt szinte megállt az élet. A fejlesztés ugyanis minimális. Jobb lenné az önállóság!” – vélekedik.

„Ezt mondta hát a „nép”. Gyerünk a kultúrházba! Az egyesületi és társadalmi összefogás által bővített álló létesítmény előtérben fiatal fiúk asztalitenisznek. Ez jelenti az „életet”! Aztán kellemesen fűtött, jól berendezett klubszobába léptünk, ahol csakhamar kialakul a városrészi „tizek” csoportja, akik kérésünkre „verbuválódtak” – a vártnál többen. A miklósfai állampolgárok „krémje”.

Meglepetést jelentett *Dömötörfy Sándor* kistermelő-kisiparos magánvállalkozó, az egyesület elnökének beszéde. Ezúttal higgadt volt:

– Egyesületünk nem válni akar, hanem egyenjogúsítást igényel, mert a város éveken át nem tekintette teljes jogú részének Miklósfát. A témában ma felkerestem a városi tanács három osztályvezetőjét, akik megértést tanúsítottak, és kiállításra helyezték, hogy orvosolni próbálják a gondokat, és számunkra kedvezően módosított költségvetés-ter-

Miklósa „visszakozót fúj”

A miklósfai tanácskozás résztvevőinek egy csoportja.

Fotó: Tóth Ferenc

vezet terjesztenek a tanácstestület elé – mondotta.

– *Őri Sándor* DKG csoportvezető, a Bocskay utca bizalmija védelembet vette *Dömötörfy Sándort*: Az elszakadás gondolata nem az ő kizárólagos véleménye volt, hanem az 1989. márciusában alakult Egyesület vezetőinek és az utcabizalmiak zömének álláspontját képviselte. A városrész gondjait az Egyesület egyébként már többször írásban terjesztette a városi tanács elé.

Mátész János, a Tsz növénytermesztési főágazat-vezetője, városi tanácsstag arról szökö, hogy a városi tanács ígérteiből az évek során nem minden valósult meg. Erről az elmúlt évek falugyűlésein is sok szó esett. Kifejtette, hogy a különválás olyan plusz terheket róna a lakosságra, hogy a kívánt fejlesztés lehetlenné válna. Szerinte az iskola bővítése és az óvoda felújítása előbbre való, mint az Egyesület által előtérbe helyezett kultúrházi építkezés.

– Én ellenzem a különválást, ugyanis a várható bevételek – mint például az adók – teljesen bizonytalanok. Ilyen alapon az önálló tanács apparátus kialakítása és fenntartása nem látszik megoldhatónak. Az Egyesület vezetése, vagy akár négy száz tagja sem mondhatja ki a várostól va-

ló elszakadást a 2100 főnyi öszlakosság nevében! – mondotta többek között *Spollár Istvánné*, helyi lakos.

Imics Lászlóné, a helyi általános iskola igazgatója, a megyei tanács vb. és a városi tanács tagja sem ért egyet az elszakadással. Szerinte ez az általános lakossági vélemény is.

– Nem új tanácsházat kell építeni, hanem iskolát, óvodát, és utakat, bővíteni és felújítani – mondta, majd hozzátette, hogy tovább kell harcolni az autóbusz viteldíj városi tarifával szembeni kétszeres összege ellen.

Dr. Lesták Ferenc állatorvos, többek között azt fejtegette, hogy megérti az Egyesület elnökének február 2-i „kitörését”, éppen a városi ígérgetések és kevés tett miatt. A város vezetőivel a tanácsstagoknak is sürgősen tárgyalni kell, a gondok megoldása érdekében. Dicsérte az egyesület tettekkészségét és a városrész lakóinak önszertartására hívta fel a figyelmet.

Köteles Mihály MÁV nyugdíjas, a kisgazdák elnöke kijelentette:

– A városi tanács hasonn oda, hogy a városrész gondjait mielőbb megoldást nyerjenek. Mivel a lakosság már nyolc éve csak a két bojnál kiragasztott közlemények révén szerezhet tudomást a városrész érintő ügyekről, jó volna a hangosbemondó visszaállítása;

a balesetveszélyes Marek utcai gyalogjárdát pedig sürgősen rendbe kellene hozni.

Koncz Tivadar ÁB-üzletkötő, az Egyesület titkára szerint a heterogén összetétel miatt Miklósa lakossága nem húz egy irányba. A várostól való elszakadást az Egyesület vezetése részéről nem mindenáron akarták, de a kiskanizsai és palli városrészek szerintük átlagon felüli fejlesztése nagyon elkeserítette a kollektívát. Kérte a Szentgyörgyvári utca útjavításának mielőbbi végrehajtását.

– Préselni kell a tanácsot az elmaradások felszámolása érdekében. Az esetleges elszakadást viszont alaposan meg kell fontolni – mondta egyebek mellett *Benkő Dezső* üzletkötő, a Népront helyi elnöke, a Makarenkó utca bizalmija.

Kiss József, a helyi általános iskola tanára, a Köztársaság tér utcabizalmija így vélekedett:

– Megdöbbentett a szakadás gondolata, amellyel nem értek egyet. Ezzel az Egyesület közgyűlése nem hatalmazta fel *Dömötörfy Sándort*, – esetleg csak a szűkkörű vezetőség. Ezzel nem szabad játszadózni, komolyan, korrekt módon kell eljárni a teljes lakosság bevonásával.

Dömötörfy Sándor kifejtette, hogy a tanácsi konzultáció és az itt elhangzottak alapján az egyesület vezetése, és ő sem erőlteti már a várostól való elszakadást.

Egyenjogúságot akarnak, a pénz- és egyéb anyagi források olyan irányítását, hogy Miklósa elérje és tartani tudja az olyan hasonló nagyságú és lélekszámú települések infrastrukturális színvonalát, amint az Surd, Galambok, Zalaszentbalázs, Gelse és más hasonló közeli községekben biztosítva van.

– Ha a városi tanács pozitívan áll a miklósfai problémák megoldásához, a „válastól” ellátnak – mondotta az Egyesület harcias elnöke.

Nos így lett Nagykanizsa városával szemben a miklósfai városrész „válaszból” egyelőre, s remélhetőleg végérvényesen is csak „házaságtörés”...

Tihanyi István

„Hét nyelven beszélnek?”

Idegen nyelvű est a Mezőben

A IV. osztály „szoknyásokat csalogató” tirolai tánca.

Élénk, ritmusos zene fogad a HSMK-ban. A stúdiós éppen fordít a berendezés kapcsolóján, és a tirolai muzsikára a „sógorok” jellegzetes népviseletébe öltözött

Végzős technikusok a Cserhátiban

A Cserhádi Sándor Műszaki Szakközépiskola jogelődje 1940. szeptember 15-én kezdte meg működését Nagykanizsán, így 50 éve áll a közép-fokú szakoktatás szolgálatában. Az iskolában 1985-től folyik ipari és mezőgazdasági technikus-képzés. A végzett tanulók többsége szakterületén helyezkedett el, s osztályonként 6-10 fő szakirányú főiskolákon, egyetemeken tanul tovább. A szakmai és az általános műveltségi követelmények miatt nőtt a technikus-képzés időtartama öt évről. A tények ismeretében folytatunk beszélgetést az intézmény igazgatójával, Janzós Antallal.

– A nappali tagozatos képzés technikus formátumú visszaállítására 1983-ban kezdődtek meg az előkészületek. A Művelődési Minisztérium, a Személyi és a tárgyi feltételeket vizsgálva, az országban 75-80 iskolát talált alkalmasnak a technikus-képzés nappali tagozatos beindítására. Ez iskolánk számára is elismerés és kihívás volt a javából! Az ipari szakos technikusok első turnusa 1990 júniusában végez, de a mezőgazdasági gépezetek is negyedikesek már.

– A szabályzat értelmében a negyedik év végén minden jelölt érettségi vizsgát tesz magyarból, történelemből, matematikából és fizikából. A sikeres és jó vizsga felsőfokú tanulmányok végzésére ad lehetőséget. Az a csoport, amely azonnal nem tanul tovább, ötödik évet kezd, és irányművelés technikával, automatikával, gépszerkezettannal, va-

lamint üzemszervezési, vezetési és üzembgazdasági ismeretekkel foglalkozik majd. Az oklevél művezetői, üzembvezetői, szakoktatói, gyártásközi műszaki ellenőri feladatok ellátására jogosítja a sikeres vizsgázókat. Bizunk a vállalatok fogadókézségében.

– Milyen szerep vár a jövő iskolájára?

– Ugy érezzük, hogy az ipari szerkezetváltás is igényli a technikus-képzés folyamatossá tételét. Ez mozdított ki bennünket régi helyzetünkből. Valljuk, hogy az első lépést az iskoláknak kell megtennie, persze ehhez szükséges az üzemek támogatása is. Ugy látjuk, hogy az elmúlt években sok segítséget adtak.

A szakmaváltás folyamatos korszerűsítést jelent. Ezért térünk át a számítástechnika-gyártástechnológia ágazatra, amely a robottechnika oktatásának a lehetőségét is megteremtette. Lemaradásunk a fejlett ipari országokhoz viszonyítva – egyes felmérések szerint – 6-8 szoros! A technikai technológiák hátrány csökkentése érdekében tehát elengedhetetlen a szakképzés korszerűsítése. Ezzel párhuzamosan hatékonyabbá kell tenni a nyelvi képzést, hogy az ismeretszerzés széles körben megteremtődjön. Ezért korszerűsítettük a nyelvi oktatást. Hangsúlyozni kívánom, hogy a jó iskola megteremtése nemcsak az oktatási intézmények, az üzemek feladata is. Segítségek nélkül az iskolai önállóság csak pusztá lehetőségek...

Bödör Béla

diákok perdülnek a deszkára rövid próbára. Aztán újabb igazítás a kazettán, és pillanatok alatt fehér szoknyás lányok foglalják el a tiroliai helyét. Ugyesen ropják a skót zenére.

Tájékozódni próbálok a sürgés-forgásban. A gyerekek arcáról vidámság sugárzik, látszik, hogy örömmel készülődnek a fellépésre. – Itt ma tényleg nagy műsor lesz – gondolom, mi alatt megtelik a terem az érdeklődő diákokkal és szülőikkel. Beülök az első sorba, és sietve előkészítem a fényképezőgépetem.

Az orosz nyelvi tagozatosok kezdik a műsort. Versek, novellarészletek, paródiák, kedves arcok váltják egymást. Figyelem a tekintetet: ezek a gyerekek valóban örülnek annak, hogy tudnak valamit. A „nagyérdemű” eközben hol tiszteletteljes csönddel, hol józú nevetéssel fogadja a produkciókat. Különösen a „grúz akcentussal”, ám tiszta oroszszággal eszméit fejtegető, költébauszú Sztálin láttán hullámlzik a nevetés. (1. képünk)

– Egészen jó alakítás – mondom félhangosan, és a „generalisszimusz” játszó legény nyelvtanárára gondolok.

Közben már hallom is a német nyelvű üdvözlőt. Most ők, a német tagozatosok következnek. De micsoda lendülettel kezdenek! A próbán látott tánc újra nekilendül a színpadon. „Szoknyásokat csalogató” tiroliai tánc ez, a maga jellegzetes ritmusával, melyet hamarosan a közönség lelkes tapsa erősít fel. Láthatóan a gleisdorfi vendégeknek is fetszik a produkció. (2. képünk)

Lamm Attila IV. A osztályos tanuló Sztálin jelmezében.

Az idő észrevétlenül múlik, s máris a „brémai muzsikások” csoportja szerez derűs pillanatokat (3. képünk)

Az egész délutánt betöltő műsor hosszú és gondos előkészítő munkát jelez. Tanárok és diákok igazi „csapatjátékanak” tapsolhattunk.

Reméljük, hogy a bevezetőben elhangzott szándék és óhajtat valóra válik: sikerül iskolai hagyományt teremteni a diákok nyelvi se regszemléjéből.

Kép és szöveg: Zsoldos Péter

Éberling Tamás II. A osztályos tanuló az ismert mesében.

„Éveim” – éveink

Egy este Lukács Sándorral

Közel telt ház és nagy taps fogadta Lukács Sándor színművészt a MSMK „Sztárok a pódiumon” sorozatának estjén.

Az előadást címe – „Éveim” – híven tükrözte a látottakat, hallottakat. Lukács Sándor műsorában szerepelt Bihari Sándor-vers, Örkény-próza, hallhatuk Szabó Lőrinc Gyönyörű, örök érvényű költeményét (Ima a gyermekekért); a művész elmondta Váci Mihály egyik ma is aktuális versét, s előadott saját alkotásaiból. Megszólaltatott sanzonokat, s megzenésített verseket, Szentirmai Ákos zeneszerző kíséretével.

Lukács Sándor intellektuális és mélyen átélt versmondásával, érzelmekkel telített énekével nagy sikert aratott.

A sokrétű est nemcsak a művész életéről, éveiről szólt, hanem szót rólunk és nekünk is – a világ, az emberiség, a kor problémáira keresve a választ.

Az előadás után a népszerű művész szívesen állt rendelkezésünkre.

– Mit jelent Önnek a pódium? Milyen helye van művészetében? – kérdeztük bevezetőben.

– Úgy érzem, hogy pódiumi fellépéseimen színészként, és magánemberként is megnyilvánulhatok, sőt elsősorban magánemberként találkozhatom a közönséggel. Ely ilyen pódiumi műsorban nemcsak a színészi képességek derülnek, vagy nem derülnek ki, hanem az ember személyes véleménye is tükröződik napjainkról, a világról. Az elől öröm, hogy ezeknek az esteknek a személyességét fokozhatom egyik saját versem elmondásával.

– Hogyan tud könnyebben kontaktust teremteni a közönséggel: előadóművészként vagy színészként?

– Nehéz a kettőt különválasztani. A pódiumesten a színészi rutin sokat segít, de itt nincs szerep, nincs jelmez és színpadi szituáció; mindezek nélkül kell a lehető legszemélyesebben hitet vallani, akár a leghétköznapiabb dolgokról.

Nagykanizsán sokadszor vagyok, és itt mindig nagyon jó fluidumra találtam, nagyon sokat kaptam a közönségtől.

– Mennyi munka van egy ilyen estben?

– Sok-sok év fáradozása. Én közel 15 éve lépek fel önálló műsorokkal. Ez idő alatt rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem. Különböző felkészültségű és iz-

lésű emberekkel találkoztam, akik alakítottak, formáltak engem, gazdagították az estet.

– Ön az utóbbi években költőként is bemutatkozott. Mióta ír verseket?

– Verseket tulajdonképpen középiskolás korom óta írogatok. Az első publikációm 1984 nyarán volt, az Élet és Irodalom közölte költeményemet. Aztán két önálló kötetem jelent meg a Magvető Kiadónál „Szökés” (1985) és „Elrejtett hangszerek” (1988) címmel. A következő könyvem anyagát ez év tavaszán adom le.

– Milyen a kapcsolat költészete és színművészete között? Lehet-e egyáltalán valamilyen összefüggést találni?

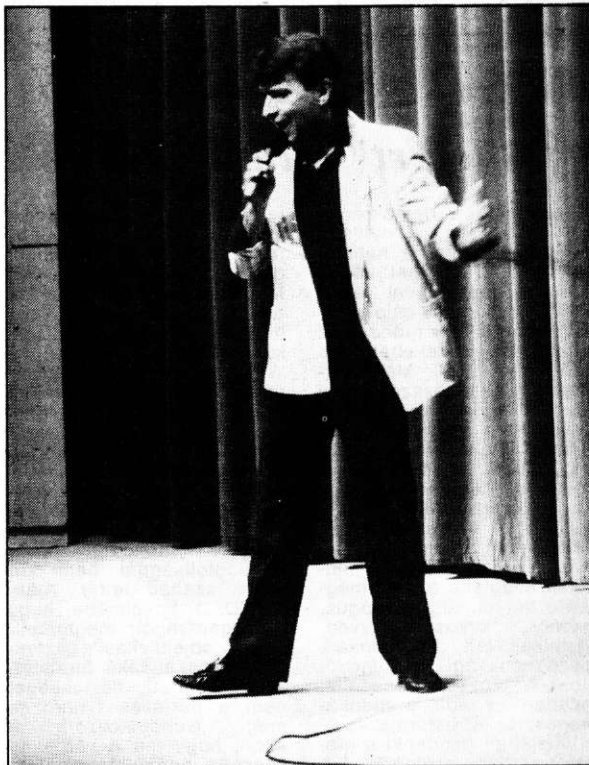
– A költészet és a színház mellérendelt az életben, de egymásból táplálkoznak, és sokat segít az egyik a másiknak.

– Mire készül most? Milyen tervei vannak színészként, előadóművészként, költőként?

– Március 9-én lesz S. Malatrat „Asszony feketében” című darabjának bemutatója a Pesti Színházban, ezt próbáljuk most. Mint már említettem, szeretném kiadóra adni harmadik verseskötetemet, és szeretnék önálló estemmel minél többször szerepelni.

Reméljük, Lukács Sándor tervei teljesülnek, mert szükségünk van a jelenlétére.

Horváth Ilona

Lukács Sándor a HMSK színpadán.

Fotó: Szakony Attila

Lukács Sándor:

A teljes egyedüllét

melegedsz
nemrég kioltott tüzek
hamujában
az összefirkált falak
bekormozódtak de lehet
csak a hirtelen sötétség
a megnyúlt árnyak
zsiráfkepei
egy alig érzékelhető
lobbanás
feszíti még figyelmedet

aztán itt a teljes
egyedüllét

alattomos szívhangok
fölerősödése
mikor értelmetlen már
minden mozdulat
s mint fiad álmában a
papírrrepülők
elszállsz a bútorok fölött
nekicsapódsz tárgyának
lámpaernyőnek
s a boldog földetérés
újra nyugtot ad

a melléd fekvő dombok
arcain

hólé csurog le
hajnalonként
medret váj magának a
szigorú víz
a kövek alatt férgnek
ébredeznek
– magára ismer lassan
a világ –
s láthatod immár
jőideje:
játékot űz a sors azzal
ki feláldozza mindig
örömét
tündéreké nyújt neki
borotvát
fogasra teszi véres
öltönyét
s a viadal végén mint
ledőfött
állat: rúghat még egyet
a lába –

Reagálás „Az ejtőernyős földetért” című cikke

Tekintettel a demokrácia, a függetlenség, a nyíltság hangsúlyozására, a hetilapban a fenti címmel közölt írás kifogásolásával élek. Minden mondatát cáfolni, illetve módosítani tudnám az objektivitás érdekében, de ettől eltekintek. Megkíséreltem röviden összefoglalni másként gondolkodásomat. Egyszerűen már az „ejtőernyőzés” gondolat hibás. Úgy vélem, a demokrácia addig kell kiterjedjen, hogy a szükségszerűen állást változtatni kényszerülőknek lehetőségét adjon. A pártállam rendszerében is mindenki elfoglalta a neki megfelelő helyet. Ki pedagógus, mérnök, orvos, ügyvéd, párttitkár lett, ki munkás, mezőgazdasági dolgozó, stb. A közeli társadalmi múltban ez volt a munkamegosztás struktúrája.

Valójában mindenki a maga posztján szolgált (ki szolgált) a ma oly szélsőségesen megítélt rendszert. De kérdezem én, csak a párttag, a párttitkár szolgált ki? Az a tanár, az a mérnök, az a közigazdász, az a művész stb, nem, aki érdekeitől vezérelve ugyanazt tette? Ne akarjon ma mindenki (arra méltatlan) forradalmár lenni. Nem a cinikus, ironikus, pocskondiázó egymásra mutogatással haladunk előre, sőt fordítva.

A cikket író D. J. bölcsességét, ironikusságát nem tudom, honnan meríti, de egyoldalúságában biztos vagyok. Mért nem írja le az én példámat. Tanári, politológusi képesítéssel (valódi!) a tarsolyomban nem tudok elhelyezkedni.

Alkalmazásom esetén nem vágyom többre a következőknél:

- tanítani tudhassak nyugodtan
- minimális fizetést kapjak
- Nagykanizsa-városkörnyéki iskolában
- számomra csak a gye-

rek és hozzátartozói a fontosak.

Pedig bármennyire is furcsa, még versenyezni is képes lennék a pályára alkalmaságom bizonyítására más, azonos szakos tanárral. Tudom, ez nem lenne szenciációként világgá kürtölve, hogy a volt pártbiztonsági titkár még tanítani is jól tud. Ma a sikk inkább a

lejáratásban rejlik. Szamba vette a cikkíró, hogy hány rossz, párton kívüli pedagógus van Nagykanizsán? Megtehetné egyedi szenciáció hajszolás mellett vagy helyett. A városnak ez sokkal hasznosabb lenne.

Még valamit. Elfoglaltságában (D. J.) a jövőben szíveskedjen a többes számot mellőzni, („ejtőernyős elvtársaink”), mert a független tájékoztatástól minimum elvárom, hogy egyedi esetek kétséges meglátásából ezt ne tegye. Az utolsó fenyegető mondatot kellő megfontoltsággal nem lett volna szabad leírni. Ajánlom D. J. figyelmébe, hogy a higgadszát, megfontoltságot, objektivitást, tisztánlátást, jószándékú bírálatot, a becsületet, tisztességet nem a pártállal határozza meg. Gondolkozzon el azon, hogy ma a város lakossága hangulatának felelőtlen túlfeszítésére, vagy a nyugalom, higgadszát megőrzésére van-e szükség?

Szabó Vince

Nagykanizsa, Zrínyi u. 28.

Levél Zsoldos Ferencnek

Tisztelt Elnök úr!

Bizonyára nem ismeretlen Ön előtt az a jelenség, ami miatt tollat fogtunk és a segítségét kérjük:

A Zrínyi u. 20. sz. lakótömb körül kialakult – és a tanács szervei által eltűrt – állapotról van szó.

A beköltözések után – 1989. tavaszán – örömről és elégedettségünkre városközponthoz méltóan parkosítás, fűvesítés történt az épület körül, kívül és belül is. A Ny-i oldalon öszre elkészült a havi vásárok helye is.

Örömről nem sokáig tartott. A vásárolók nemcsak a kijelölt helyeket foglalták el, hanem szinte körbevették a házat kívülről, és utánuk, valamint a vásárlóközönség után a 3-4 havi vásárt követően már nem sok maradt az addig szépen sarjadó fűből és díszcserjéből.

A lengyel árusok és a honi vásárlóközönség erre a „pusztításra” – látván, hogy nem törődik itt senki a környezettel, – felbátorodott, és tovább „építette” a pusztítást.

Telefonáltunk mi hatóságnak, osztályvezetőnek, piacfelügyelőnek, kérve az intézkedést az adófizetők pénzéből létesített szép környezet elpusztításának megakadályozására.

Nem történt semmiféle intézkedés néhány vásároló megbírságolásán kívül.

A tömbbelsőben kialakított játszótér megközelíthetetlen szombatonként az ott parkoló idegen autókól. (a balesetveszélyről, füstől, kipufogógázról nem is beszélve.)

Tisztelt Elnök úr!

Tulajdonképpen kereshetnénk a felelősöket is a tönkretett környezet miatt. Mégsem ezt tesszük. Azt kérjük, hogy a centrumban lévő, Zrínyi u. 20. sz. lakótömb környezetére – ami a városnak része – ismét büszkének lehessünk, tavaszra újból legyen ott zöld a fű, a díszcserje, gyermekeink használhassák a játszótérrel.

Felajánljuk, hogy a parkosításban tevőleg is közreműködünk, de csak akkor, ha a közterület felügyelő szerv kezességét vállal az állag megvédéséért.

Javasoljuk:

1./ Idegen gépjárművek tömbbelsőbe történő behajtása tilalmának azonnali elrendelését,

2./ Az épület körüli zöldterület rendbetételét – ebben mi is segítünk – majd a megóvás céljából védőkortár kiépítését,

3./ A kihelyezett szeméttgyűjtő konténerek rendszeres ürítését,

4./ A zöldterületen a kereskedők (vásárolók) kipakolásának és gépjárművek parkolásának megtiltását) a bírságolás nem megoldás)

5./ Közterületi WC-nek a lakótömb Ny-i oldalán – attól kellő távolságra – történő kihelyezését.

Természetesen a megnyugtató megoldás az lenne, ha úgy az országos vásárok mint a „bolhapiac” a város valamelyik peremterületét „ékesítenék” és nem a műemlékjellegű környezetben a város centrumában díszelgének.

Tisztelettel:

A Zrínyi út 20. lakótömb lakói és üzletlajdalonosai részéről 43 aláírás.

Dr. Bálint János

Bicsák Miklós

kézműves könyvkötő mester

8800 Nagykanizsa, Szabadság tér 18.

Könyvkötészet

Telefon: 06/93/13-488

Vállalok: palázást, cserepezést, Bramac tetőkialakítást, hőszigetelést, tetőszigetelést, bádogozást, cserepát-rakást, ács, kőművmunkát. Gerencsér László, Nagykanizsa, Vörösmarty u. 65.

Csukott Zsuk friss műszakival eladó. Érdeklődni: Nagykanizsa, Dobó I. u. 40. 16 óra után, Radánovics.

Szolgáltatásaim: bélyegzőkészítés, szakdolgozatok, diplomatervek, disszertációk, újságok, közlönyök, folyóiratok, könyvek bekötését, különböző albumok, térképek kasírozását, valamint dobozok készítését
RÖVID HATÁRIDŐRE VÁLLALOM.

NÉMETH TIBOR
Falpari technikus

Fa-épitőanyag magánkereskedő

NAGYKANIZSA

Stromfeld út 15.

H-8800

Telefon: 06 93 14-206

Üzlet

a város szélén

Sánc. Nagykanizsa külvárosa. Autók zúgása, kipufogógáz nem zavarja az itt lakókat. A levegő tiszta. A baj a lakosság ellátatlanságában van. A buszjárat ritka és nem rendszeres. A posta csak hétközben, ill. hétfőtől-péntekig 8-11,30 óráig tart nyitva, pedig az emberek zöme csak délután van otthon. Orvosi rendelés hetente egy alkalommal van, felnőt betegek részére. Művelődési lehetőség csak a városban, mozi nincs.

Január elejéig az élelmiszerellátás is gyenge volt. Egyetlen vegyesbolt állt a lakosság szolgálatára, hétköznap 14,30-ig. Tíz óra után a péksütemények, a tejtermékek már hiányoztak az üzletből.

Az év elején az Új Élet utcában aztán megnyílt egy vegyesbolt. A Kovalcsis házaspár forgalma néhány hét alatt meghaladta a régi üzletét. Érthető: a vevők igénye szerint rendelik meg az árut, s így azoknak is jut, akik csak délután tudnak bevásárolni. Délelőtt a hét minden napján nyitva tartanak, sőt vasárnap is. Hétfőtől péntekig délelőtt. 1/2 7-től 1/2 12-ig, délután 1/2 3-tól 6 óráig szolgálják ki vásárlóikat. Az áru mindig friss, és mindig bőséges. Bizonyos értelemben olcsóbb is, mert a régi üzlet alkalmatlansága a városba kényszerítette a lakosságot, és a buszozás mindenképpen pluszkiadást jelentett, a fáradságról nem is szólva.

Kovalcsicséktól megtudtuk, hogy a tanácsi szervek semmiféle akadályt nem gördítettek a bolt mielőbbi megnyitása elé, és az utca lakói is minden segítséget megadtak. A mielőbbi nyitás érdekében fáradságot nem kímélve segítettek önzetlenül a bolt és a raktárhelyiségek kialakításában.

Kovalcsicsék nagyon sokat dolgoznak. A férj naponta többször úton van, hogy beszeresse a friss árut. Elmondása szerint a bolt igényeihez alkalmazkodva szállít a tej- és sütőipar is.

Úgy gondoljuk, ez a városrészes hálás lehet a bátor, vállalkozó kedvű házaspárnak. Hiszen ahogy megoldódott az élelmiszerellátás problémája, talán megoldódik a többi gond is. Ezt reméljük, ezt várjuk.

Karsai András

Az újságból értesültek

(Avagy ahogy a KIOSZ-képviselők látják)

Lapunk előző számában beszámoltunk arról, hogy néhány kanizsai kezdeményezte városunkban az ipartestület megalakítását. Ezelőtt egyidőben közleményben szólították fel a KIOSZ nagykanizsai szervezetének jelenlegi vezetőjét, hogy mondjon le. A teljesség igényével, a tisztánlátás érdekében most hallgattassuk meg a másik fél is. A KIOSZ részéről Laky Imrénével, titkárhelyettesével és Gróf Imrével, társadalmi elnökkel beszélgetünk.

– Az ipartestületet szervezők által közreadott közlemény szerint a KIOSZ és ezen belül a nagykanizsai szervezet nem képviselte eléggé a kisiparosok érdekeit. Az Önök munkáját kritika érte.

– Az újságból értesültünk arról, hogy követelik lemondásunkat. Meglepődtünk, hiszen előzőleg nem érte vád a munkánkat. Én úgy érzem, hogy mindent megtettünk, amit lehetett a kisiparosok érdekében. Azok a szakemberek, akik felkerestek bennünket, érezték, hogy minden igyekeztünk megvolt arra, hogy segítséget, tanácsot adjunk, de a lehetőségeinket jogszabályok korlátozták. Gondolok itt arra, hogy gazdasági tevékenységet korábban nem végezhetünk, ezt csak az elmúlt év vége óta tehetjük meg. Megérttem azt, hogy a kisiparosoknak nem volt elég a tanácsunk, hanem felmerült az igénye annak, hogy mi végezzünk helyettük anyagbeszerzést, könyvelést stb. De a mi kezünkét is jogszabályok kötik, nem lehetett ezzel foglalkozni – válaszol Laky Imréné.

– Ha a jogszabályok nem tudtak lépést tartani a megváltozott körülményekkel, s ezáltal az Önök munkája is kötött volt, nem lehet, hogy a kisiparosok elszoktak a KIOSZ-tól?

– Bizonyos fokok ez a megállapítás fedi a valóságot. Hiszen a könyvvezetést mint mondtam, nem tudtuk bevezetni. A kisiparosok más személyeket bíztak meg naplófőkönyvük vezetésé-

vel. Aki már egy éve megbízható emberrel dolgozik együtt, azt biztos, nem tudjuk visszacsapogatni.

– Nem lehet ezen csodálkozni, eső utáni köpönyeg lenne.

– Lehet, hogy így van. Talán sokak szemében tűnt úgy, hogy mi csak szóban vagyunk vállalkozó pártiak. A kisiparos dolgozni akar, szeretné, ha a többi mással – anyagbeszerzés, ügyintézés – mi foglalkoznánk. Az ipartestületet szervezők egy olyan elnökséget szölitának fel lemondásra, amelyet két hónappal ezelőtt maguk választottak meg. Ennyi idő alatt még bizonyítani sem lehet, nehogy számonkérni. Még egyszer hangsúlyozom, senki sem kerestett meg bennünket, senki nem emelt kifogást munkánk ellen.

– Nem látom akadályt annak, hogy városunkban is létrehozzunk ipartestületet, de ennek a KIOSZ-on belül és nem azon kívül kell működnie – veszi át a szót Gróf Imre, majd így folytatja:

Tudomásom szerint a jelenleg szervezés alatt álló ipartestület valamennyi szakma képviselőjét magába tömörítené, nem szakmánként tagozódna. Ezt helytelennek tartom. Szerintem, azok a kisiparosok, akik ezt szervezik, maguk sem tudják valódiában, hogy mi az ipartestület. Ha mégis megszűletik, még annyira sem tudja majd képviselni a kisiparosok érdekeit, mint a KIOSZ.

– Követelik az elnökség lemondását. Hajlandó átadni a helyét?

Semmiképpen sem vagyok hajlandó lemondani. Engem a tagok visszahívhatnak. A jogos kritika éri a munkámat, nincs mit tenni, félreállok. A pozíciómon egyáltalán nem rágaskodom mindenáron. Én is kis-iparos vagyok, azok a terhek, amelyek bármely szakmabelit sújtanak, engem sem kímélnék. Nem lehet rám fogni, hogy más csónakban evezek.

– dónai –

Ez történt

Február 8. csütörtök

– Eredményes volt a Városi Könyvtár és a Tanács Művelődési Osztálya által kezdeményezett könyvgyűjtési akció Románia megsegítésére. A Városi Könyvtár munkatársai 11.000 kötetnyi könyvajándékot adtak át Kovászna városának. A könyveket a DKG teherautója szállította ki a Málta Szereztetszolgálat emblémjával.

Február 9. péntek

– Megnyitotta a választási irodáját a Vállalkozók Pártja városi szervezete. Helye a KIOSZ székhez, Berzsenyi út 2., ahol minden pénteken 16-19 óráig találkozhatsz az érdeklődők dr. Gáspár Ferenc képviselőjével.

– A Szociáldemokrata Párt helyi szervezete mindennap 16-18 óráig tart ügyeletet a Bolgár Hadsereg út 4. alatt. Telefonszámuk 12-269.

– A KIOSZ kanizsai alapszervezet ügyvezető elnöksége a Zalai Hirlapban választott a szerveződé ipartestületnek és szóvivőjükné, Bicsák Miklós

kisiparosnak. Az elnökség válaszában leszögezi, hogy nem hajlandó lemondani, hiszen a testületet nem negyven éve, hanem 1989. novemberben választotta meg az alapszervezet küldött-taggyűlése.

Február 13. kedd

– A Zalai Hirlap e napi számában hozták nyilvánosságra a Nagykanizsai Sörgyár kilenc, vezető állású dolgozójának nyílt levelét. A címzettek: a megyei főügyész, a megye tanácselnöke és rendőr-főkapitánya, akiket arra kérnek, tegyenek lépéseket a jelenlegi „fizikailag és szellemileg bénító” légkör megszüntetése érdekében.

– „Sorskérdéseink – a kereszténység fényében” címmel 6 részes előadássorozatot indított az HSMK-közös szervezésében az adventista egyházzal.

Február 14. szerda

– Varga László megyei tanácselnök, dr. Fendrik Gyula megyei főügyész és dr. Hantos Ferenc megyei rendőrkapitány a Zalai Hirlapban választott a

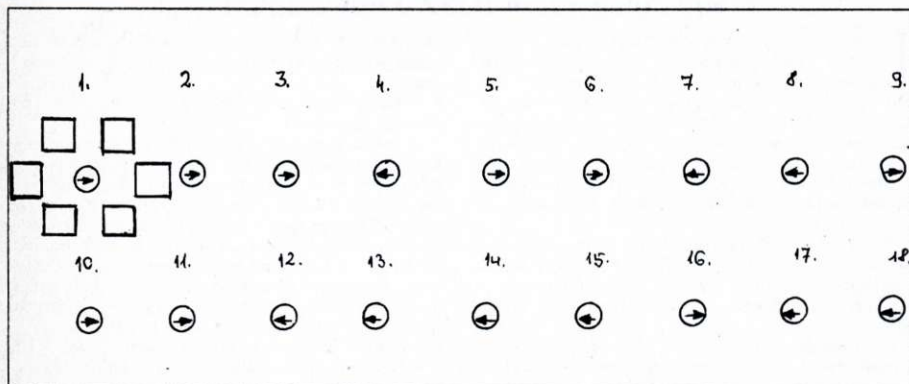
Nagykanizsai Sörgyár egyes vezető munkatársainak nyílt levelére. A válaszadás tájékoztat arról, hogy a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium – mint a Sörgyár felügyeleti szerve – vizsgálatot folytat az ügyben, s ugyancsak vizsgálatot indítanak a rendőri szervek is. Az eredményről a közvéleményt tájékoztatni fogják.

– Pintér Béla könyvtárgazgató tartott tájékoztatót a Kanizsa Közéleti Klubban a Románia megsegítésére meghirdetett könyvadományozási akció eredményéről, és a Városi Könyvtár munkatársainak kovásznai útjáról.

– A tavaly decemberben alakult Phralipe Független Cigány-szervezet városi tagszervezetének elnöksége megbeszélést folytatott Zsoldos Ferenc tanácselnökkel erkölcsi és anyagi támogatást kérve működésükhöz; a Vöröskereszt városi vezetőségével pedig együttműködési szerződést írt alá.

Ősszállította: Kocsis Katalin

K ö r b e - k ö r b e

A két sorban elhelyezett körök köré hatbetűs szavakat kell beírni az 1. sz. körnél bemutatott elhelyezésben az óramutató járásával megegyező vagy ellentétes irányba, amit a nyíl mutat. A szavak bárhol kezdődhetnek, a körök közé eső betűk közösek.

A két sor körének alul elhelyezkedő betűit összeolvasva Flaubert aforizmáját kapjuk.

Beküldendő: febr. 28-ig Flaubert aforizmája.

Meghatározások:

1. Szemtelen
2. Több olefin kötést tartalmazó szénhidrogén
3. Pattogós húsétel lehet
4. Ha orvosi, ha postai, száma van
5. Bővebb
6. Település Szaud-Arábiában karavánút mentén
7. Ruhr-vidék városából való
8. Termésfajta
9. A Kingsmill-szigetcsoport tagja
10. NDK és Olaszország hírszolgálati irodája

11. Tierra... (hideg öv)
12. Ilyen gazdagok vagyunk? c. cikkgyűjtemény szerzője, utónevének kezdőbetűjével
13. ...tangli: mulatóhely
14. Korábbi
15. Sebbel-...: gyors könnyedséggel
16. Elegánsan vállra vagy térdre hulló, esetleg megsemmisülő
17. Japán város Honshu É-i részén
18. A catalaunumi csata vesztese

Dörgedelem

A zsúfolásig megtelt autóbuszra idős néni száll fel.

Kapaszkodni sem tud, akkora a tömeg. Meglátja egy fiatal anyuka, aki kisgyermekével ül az első ülésen, feláll, hogy átadja a helyét.

Miért nem ül ilyenkor? Föláll, amikor alig férünk el a buszon! – hangzik a közelből egy kemény, dörgedelmes hang.

Hirtelen döbbsent csend lesz. A fiatalasszony, kevesre a szavakat, csak halkán mondja:

– A néninek akarom átadni a helyemet.

– Aztán meddig tartja a helyet, amikor ennyien állunk!? – dohog az igazságot osztó bátor hang.

– A hölgy udvarias, át akarja adni a helyét – veszi pártfogásba a most már jogosan felháborodott fiatalasszonyt egy utas.

Am hősünk meg sem hallja. Ő meg van elégedve magával. Igazságot osztott.

H. M.

Jóból is megárt a sok

Sok szó éri a kereskedelem házatáját, s a panaszok legtöbbször az udvariatlanság körül forog. Ezért meglepő talán, hogy jegyzetem a túlzott udvariasságot tűzi tollhegyre. Ugyanis jóból is megárt a sok...

Mert hányszor előfordul, hogy betérünk egy-egy boltba, minden különösebb vásárlási cél nélkül, csak úgy, nézelődni, tájékozódni. Aztán kezünkbe kerül valami, ami megtetszik, s megvásároljuk. Ugy gondolom, ezért vannak az önkiszolgáló üzletek.

Illetve, gondoltam naiv fejjel, de a Kanizsa Áruházban be kellett látnom tévedésememet. A női köntösöktől a harisnyanadrágokat kínáló polcok között csekély öt perc leforgása

alatt három eladó is melém szegődött, s mindenáron ki akart faggatni szándékaimról. Makacs ember vagyok, juszt se mondtam meg. Végül mégis én maradtam alul, vagyis megfutamodtam az elszánt udvariasság elől. Az eset nem egyszer, nem kétszer fordult velem elő, és ismerőseimtől is hallottam hasonló élményeket.

Szép dolog az udvariasság, a segítőkészség, sőt az eladó magatartásában alapvető követelmény. De a jó kereskedőnek tudnia kell, mikor van szükség segítségre, és mikor válik tolakodóvá.

Mert így éppen az ellenkező hatást éri el. Nem vonzza, távol tartja a vevőt.

t-m

Fazékbaváló

PETREZSELYMES FOKHAGYMÁS MARHAFARTÓ SNIDLINGES BURGONYAPÜRÉVEL 5 személyre

Levesben főtt marhahús	60 dkg
Vaj	10 dkg
Petrezselyemzöld	1 cs.
Tisztított fokhagyma	1 dkg
Só	5 dkg
Tisztított burgonya	0,5 kg
Tej	2 dl
Snidling	1/2 cs.

Elkészítési mód:

A frissen főtt marhafartót adagokra osztjuk, majd egy serpenyőben vaját olvasztunk. A tisztított fokhagymát összezúzzuk, gyengén átpirítjuk, bőven megszóruk a finomra vágott zöldpetrezselyemmel, és a felszeletelt marhafartót ebben a fűszeres vajban gyengén átpirítjuk. Ezután ha kell kevés húsvésvest öntünk alá és melegen tartjuk. Elkészítjük a bur-

gonyát: A tisztított burgonyát daraboljuk, sós vízben puhára főzzük, leszűrjük és még melegen átpasszírozuk. Keverőtálba téve diónyi vajjal és a forralt meleg tejjel keményebb, formázható burgonyapürét készítenek. Legvégen a finomra vágott snidlinggel ízesítjük. Forrón tálaljuk a fokhagymás, petrezselymes marhafartóval együtt.

Alapítvány a DKG-ban

A Dunántúli Kőolajipari Gépgyár vezetése és a Szakszervezeti Bizottság Bizalmi Testülete jóváhagyta az idős, nyugdíjasok megsegítésére létrehozandó

Nyugdíjas Alapítvány-t.

Az alapítvány – több mint 400 fő saját nyugdíjas érdekében – ez évben 400 ezer Ft vállalati, 200 ezer Ft Szakszervezeti Bizottsági befizetéssel indul.

Az alaptőke további növelésére február végén, illetve március elején társadalmi munkaszombatokat kezdeményeztek.

A teljes bevételt – ami várhatóan 400 eFt – a megnyitott számlára fizetik be.

Az így befizetésre kerülő közel 1 millió Ft alaptőke hozadéka 1 év múlva 260 ezer forint lesz.

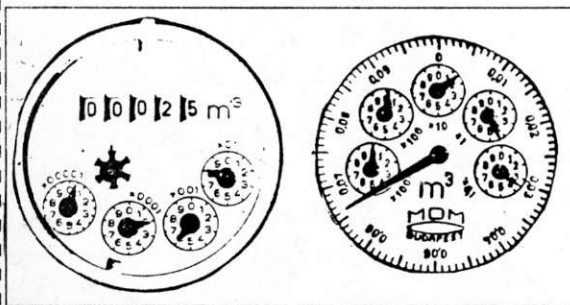
A betétállományt évente növelni kívánják, illetve az arra rászorulóknak a kamat bevételeket felosztják. A szétosztást egy erre a célra létrehozott kuratórium végzi.

Fenti alapítványon kívül csatlakozott a vállalat az MDF által kezdeményezett szegények, nyugdíjasok alapítványához is 100 ezer forinttal.

(x)

A Dél-zalai Víz-, Csatornamű és Fürdő Vállalat tájékoztatója

2. rész

Az ábra előző tájékoztatónk illusztrációja.

A fogyasztói hálózaton a víznyomás általában 3-5 bar. A víznyomás függvényében, a meghibásodásból elfolyó víz mennyisége változó.

Például: 1 mm átmérőjű lyukon 3 bar nyomáson

egy nap alatt elfolyik 1,1 m³, egy hónap alatt 33 m³, ugyanezen esetben 5 bar nyomáson egy nap alatt 1,4 m³, egy hónap alatt 43 m³ víz. Ha a lyuk átmérője 2 mm, 3 bar nyomáson 3,5 m³/nap, 109 m³/hónap, 5

bar nyomáson 4,6 m³/nap, 141 m³/hónap víz folyik el.

A tulajdonosnak – vízfogyasztónak – ma már a rendeletekben előírtakon túl is érdeke, hogy a vízóraakna állandóan hozzáférhető és tiszta legyen, így a vízmérőt folyamatosan figyelemmel tudja kísélni és a rendelkezésére álló időben orvosolni tudja.

A fogyasztók igénye, hogy csak az elhasznált víz mennyisége után fizessenek díjat. A fennálló rendelkezések szerint egy ingatlanak egy vízbekötése, azaz egy vízmérője van. Osztott közös ingatlan esetében, a rendelkezés lehetőségét ad külön vízmérő (főmérő) kiépítésére. Belső – egymás közötti – elszámolásra alkalmas vízmérő (almérő) a Vállalat hozzájárulása nélkül beépíthető, de ezen mérők által muta-

tott értékeket vállalatunk a számlázásnál nem veheti figyelembe.

A vízbekötést, vízmérő beépítést (főmérő) – ahol szennyvízcsatorna van, a csatornabekötést is – Vállalatunknál kell megrendelni. A közműre, csak a vállalat csatlakoztathat rá! A bekötés megrendelésével egyidejűleg a leendő fogyasztó „Tájékoztató”-t kap, mely a fontosabb tudnivalókat tartalmazza, ugyanakkor szóban is felvilágosítást adunk. A Vállalat Tervezési Csoportja minden nap, egy héten egy alkalommal munkaidőn túl is – szerdán 17 óra 30 percig – ügyfélfogadást tart.

Meggyőződésünk, hogy a fentiekben leírtak ismerete elősegíti a fogyasztó és a termelő-szolgáltató kölcsönös megértő kapcsolatát.

(x)

Volt egyszer egy sportág

A női röplabdasporthoz „olajos” korszaka Kanizsán (IV.)

A Nagykanizsai Olajbányász NB II-es csapata – amely az 1985/86 évi bajnokságban bronzérmet szerzett a Nyugati csoportban – új szakvezetővel kezdte meg a felkészülést az 1986/87 évi küzdelemsorozatára. Ugyanis a korábbi edzővel, Czvetkó Tamással az egyesület vezetése szerződést bontott. A szakmai munka vezetésére sikerült megnyerni Gulyás Ferencet, aki visszatért régi sikerei színhelyére.

A bronzérmes csapatból többen is kiváltak, köztük a tehetséges Rózsa. A 11 csapatos csoportban a szűkös játékosállomány gyengén rajtolt és csak a 7. helyen zárták az első „félidőt”. Az idény végén visszavonult Czvetkóné, majd Széliginé, akik éveken át meghatározói voltak az olajosok minőségi sportjának.

Az 1986/87. évi bajnokság tavaszi idényére azonban összeforrt a társaság és szenzációs sorozatot értek el: a tavasz 10 mérkőzése közül 9 alkalommal győztesként hagyták el a játékteret, miközben nagyserű mezőnyünként és erőteljes támadójátékot nyújtottak. A csapat végülis kitűnő hajrával a 4. helyet szerezte meg, és ezért a legtöbbit a csapatkapitány Buruczna-Bögri, valamint Molnárné, Anek Tóth Á. és a fiatal Kelemen tette.

Az új bajnokságra, az 1987/88. évi küzdelmekre rossz előjelekkel kezdte meg a felkészülést az Olajbányász. A csapatból átigazolt az ifjúsági válogatott Kelemen, Buruczna anyai örömkök előtt állt, míg Magyar makacs sérüléssel bajlódott.

A gondok ellenére is helytállt a fiatal csapat, amely az őszi sorozat után az 5. helyen tért „pihenőre” az újra 12 csapatos Nyugati csoportban. Közben a szakosztály életében, további működésében kedvezőtlen és kényserű döntést hozott az

Az 1986/87-es bajnoki évben második legjobb eredményével a 4. helyet érte el az Olajbányász csapata. A képen balról jobbra. Allnak: Nagy M., Magyar, Gulyás Ferenc edző, Kelemen, Tóth Á., Nagy Lajosné technikai vezető. Guggolnak: Mészáros, Buruczna, Molnárné, Hencler. Szerepelt még, de a képről hiányzik Anek, Czvetkóné, Széliginé.

Fotó: Erdei András

Olajbányász SE elnöksége 1987. novemberében. Úgy döntöttek, hogy az egyesület anyagi helyzete, a szűkös pénzügyi lehetőségek miatt több szakosztályt megszüntetnek és erre a sorsra jutott az NB II-es röplabda csapat is, melynek működését 1988. június 30-ig biztosították.

A tavaszi felkészülést még Gulyás Ferenc irányította, de miután a szakosztályvezetés is lehetetlenné tette tervszerű munkáját, így a szakvezető 1988. március első hetében lemondott. A csapat szakmai

munkájának irányítását a játékos edző Tóth Ágnes vette át.

A szakosztály ismert megszűntetése ellenére is a kerettagok nagy lelkesedéssel dolgoztak, bíztak abban, hogy sikerül a város egyedüli minőségi női röplabda csapatának a megmentése. A játékosok bizonyítottak is, akik az NB II. Nyugati csoportjában a 6. helyet szereztek meg 35 ponttal (13 győzelem, 9 vereség).

Az Olajbányász NB II-es, megszüntetett csapata 1988. május közepén így búcsúzott az egyesülettől, az NB II-től:

N. Olajbányász SE–Tapolcai Bauxitbányász

3:1(7, – 9,10,2)

Nagykanizsa, Olajbányász munkacsarnok.

Olajbányász: Nagy M., Hencler, Tóth Á., Anek, Kövesdi, Mészáros. Csere: Boksa, Skoda. Edző: Tóth Ágnes.

Az NB II-es csapat megmentése érdekében a városi vezetés több intézkedést tett, számos tárgyalást folytatott. Ezek azonban nem jártak eredménnyel, nem sikerült a csapatnak „gazdát” találni. Így aztán 1988. június 30-án megszűnt az NB II-es csapat a város egyetlen női röplabda szakosztálya. Lezárult egy eredményes „olajos” korszak.

(Vége) Balogh Antal

Kosárlabda

Az 5. helyért küzd a MÁV NTE NB I-es női csapata

✦ **A KANIZSAI VASUTASOK** sorrendben második bajnoki évüket kezdték meg tavaly ősszel a kosárlabda NB I női csoportjában, amelyben 10 együttes szerepel.

A bajnoki rajt előtt több változásra került sor a csapat házatáján. Vágvolgyi Tamás helyett a zalaegerszegi Lázár Béla, a ZTE-nők korábbi szakvezetője lett az edző. A korábbi sikerjátékosok közül Kiss Lenke és Gläser Zsuzsa visszatértek a fővárosba, míg Lackner és Balogh tanulmányainak folytatása miatt került el a városból.

Az egyesületi és szakosztályi vezetés közben jelentős erőfeszítést tett a szükséges erősítésért. Így kerültek Kanizsára a pécsi Pongrácz és Szakács majd október elejétől Moró igazolt át a PVSK-tól.

A kanizsaiak új csapatát többen is féltették és bizony az őszi idény végén a lányok az „alsóházba” kerültek. A szeptember 23-ai rajton győzelemmel mutatkoztak be, de aztán két vereség következett, majd ezt az ütemet tartották a második és harmadik szakaszban is. Így az őszi sorozatban csak 3 győzelmet arattak, 6 vereséget szenvedtek, míg közben ide-

genben nyeretlennek bizonyultak a hazai környezetben kétszer is kikaptak.

✦ **AZ ŐSZI IDÉNYT** november 12-én fejezték be, de egy héttel később már megkezdődött a tavaszi sorozat. Ebből 5 forduló az elmúlt évben benyújtottak le, amely az egyre jobban összekovácsolódott vasutasok nagy sikerét hozta. A lányok kitűnő sorozatot értek el, valamennyi ellenfelüket legyőzték és egyből az érdeklődés középpontjába kerültek. A fővárosban nyertek az EGIS-OSC, majd a TFSE ellen, hazai pályán verték a BKV Előre, DVTK és a Soproni Postás együttest.

A bajnokságot közel egy hónapos szünet után, 1990. január 13-án folytatták, amikor Szegeden megszakadt a remek sorozat a listavezetővel szemben. Ezután viszont tovább tartott a vasutasok lendülete és eredményes játéka, akik a bréjező három fordulóban ismét jelesre vizsgáztak: mind a három ellenfelüket legyőzték, közben bravúros győzelmet arattak az AR Építők otthonában és a zárófordulóban 1 kosárral nyertek Szombathelyen.

✦ **A TAVASZI IDÉNYBEN** 8 győzelmet arattak a kanizsaiak, és mindössze 1 vereséget szenvedtek. A nagy előrelépés ér-

dekében hosszú hajrárt folytattak a DVTK-val szemben az 1-4. közé kerülésért. A bravúr azonban nem sikerült. Bár azonos pontszámot értek el a diósgyőriekkel, de mindössze 1 kosárral a DVTK megelőzte a nagyszerűen hajrázó kanizsaiakat az egymás elleni eredményben.

Az őszi-tavaszi bajnokságban a MÁV NTE az 5. helyet szerezte meg és ezt az előkelő helyet a kiugróan jó tavaszi sorozatuknak köszönhetik. Gyakran vívta változatos, küzdelmes mérkőzéseket és többségében a vasutasok tudtak újítani, eredményesen hajrázni. Különösen sokat tettek a sikerért a kezdő játékosok, míg a cserék is megállták helyüket.

✦ **A RÁJÁTSZÁS FEBRUÁR 24-ÉN** kezdődik, amikor hazai környezetben a TFSE csapatát fogadják, majd a további hazai menetrend így alakul: március 10-én az EGIS-OSC, 24-én a BKV Előre, április 7-én az Sz. Ikarus, majd 21-én a Savária csapata vendégszerepel Nagykanizsán. A rájátszásban a tavaszi forma átmentésével a csapat sikerrel szállhat harcba az 5. hely megszerzéséért.

(bg)

Ismét miskolci siker az ÁB-kupán

Az ÁFÉMSZ kanizsai legjobbként ezüstérmes

Szinyéri Gyula az ÁB igazgatója adja át a győztesnek járó kupát.

Fotó: Szakony Attila

Az ezüstérmes ÁFÉMSZ csapata és segítői.

Fotó: Szakony Attila

Múlt héten pénteken már délután három órakor újtárra indult a labda az Állami Biztosító Kanizsa-kupán, hogy három napon keresztül az ország minden részéből érkezett kispályás labdarúgó csapatok eldöntsék; 1990-ben melyik csapat viheti haza a díszes serleget. Az országos rendezvényre az előzetes nevezések alapján 78 csapatot vártak a rendezők, azonban 6 együttes távolmaradt, így 72-en kezdték meg a vetélkedést. Emiatt a versenybizottságnak kisebb módosítást kellett végrehajtani, ami a program menetét azonban nem befolyásolta. Így a pénteki „bemelegítés” után szombattól teljes nagyüzem volt mindhárom csarnokban. Sorozatban követték egymást a mérkőzések és ahogy múlt az idő, úgy vált egyre izgalmasabbá a játék.

A 26 csoportba osztott csapatok körmérkőzése után a kanizsaiak közül még 11 maradt „álva”, így ők tovább reménykedhettek a jó szereplésben. Az ÁB-kupára jutott 12 együttes közé öt hazai, így a TIP-

TOP, az Áfémsz, a Kögáz, az EKV és a Patyolat jutott. Meglepetésnek számított viszont a Bütorgyár korai búcsúja, ők már az első körben „elvérezték”.

Szombaton 21 órakor játszották le az utolsó selejtező mérkőzést, de a sok együttes miatt csak 22,30 órakor térhettek pihenőre a csapatok. Másnap már reggel 7 órakor indult a program és zajlott folyamatosan mindhárom csarnokban egészen este 6 óráig, amikor is a döntőkre került sor. Az ÁB-kupán végül a TIPTOP-nak és az ÁFÉMSZ-nek sikerült a legtávolabbi jutnia, mindkét együttes bejutott a legjobb négy közé. A tavalyi győztes Lenin Kohászati Művek, aki az első mérkőzésen kikapott, fokozatosan lendült játékba, így a két kanizsai valamint az Unitech Barcs társaságában ismét a négyes döntő tagja lett. Az elődöntőben az ÁFÉMSZ-nek és az LKM Miskolcnak sikerült nyernie, így ők játszhattak az ÁB-kupaéért. A döntőben az LKM már „hozni” tudta tavalyi

formáját és látványos, jó mérkőzésen megérdemelten nyert a várakozás feletti teljesítményt nyújtó ÁFÉMSZ ellen. A végére „kifulladt” TIPTOP kénytelen volt megelégedni a 4. hellyel, miután a barcsiaktól is vereséget szenvedett. A Tisztelet kupán teljes kanizsai siker született, itt a győzelmet a KIOSZ csapatnak sikerült megszereznie, második a TUNGSRAM, harmadik a Flamingó, míg negyedik a KOGÁZ-Reduktor csapata lett. Amíg a Tisztelet kupán a kanizsaiak vitték el a „pálmát”, addig a Vigasz kupa döntőjébe kizárólag más-más városból induló csapatok kerültek, ahol a győzelmet a Körmennd szerezte meg.

A szervezők a legjobb egyéni teljesítményeket is díjazták. Legjobb kapus az Olajbányász volt kapusa, Müllner Pál (KIOSZ) lett, a legtöbb gólt Hável Zsolt (LKM) szerezte, míg a mezőnyjátékosok közül Vicsek Zsolt (LKM) bizonyult a legjobbnak.

Vélemények a három napról: Szinyéri Gyula, az Állami

Biztosító megyei Igazgatója, a torna fővédnöke közvetlen a megnyitótól után:

– Nagyon örülünk annak, hogy az a küldetésünk, amire négy évvel ezelőtt vállalkoztunk, a mai nehéz körülmények között is sikeresnek mondható. A torna népszerűsége, országos visszhangja tovább nőtt, így számunkra mint reklámhordozó tényező sem mellékes. Az Állami Biztosító ezért is támogatja ezt az országos seregszemlét, amelyre ez évben 31 városból érkeztek csapatok az ország szinte minden részéből. Remélem, az elmúlt évekhez hasonlóan – mindenki megelégedésére – ismét sikeres rendezvényt zárhatunk majd vasárnap este.

Károlyfalvi József, Sopron város Labdarúgó Szövetségének titkára, aki játékosként vett részt a tornán.

– Szakmai szemmel nézve a három napot, azt mondanátok, hogy precízen, üres járatok nélkül zajlanak a mérkőzések, a csapatok kellően informáltak és a torna lebonyolításának formája is nagyon kedvező. A három szintű kupa kiírása kellően vonzó, így nem csoda a magas nevezési szám. Úgy érzem a siker egyik mércéje az is, ha a három nap befejeztével – az eredménytől függetlenül – úgy búcsúznak egymástól, hogy viszontlátásra jövőre Nagykanizsán.

Szekeres Miklós, az LKM Miskolc csapatvezetője a döntő előtt:

– Kezdetből fogva résztvevünk az ÁB kupán, mely számunkra már sok szép sikert hozott. Kiemelném a játékvezetés korrektségét, ami más városokban rendezendő tornákon sajnos nem jellemző. Most ugyan nehezen lendültünk játékba, de végül újra döntősök lettünk, és szeretnénk természetesen ismét nyerni.

Rácz Ferenc, a kanizsai ÁFÉMSZ munkaügyi osztályvezetője, csapatvezető, a döntő után:

– Két éve már sikerült egy harmadik helyet elérnünk, így reménykedtünk az újabb sikerben. A barcsiak 7 méteressel történt legyőzésével úgy érzem megérdemelten jutottunk a fináléba, ahol a végére beledült miskolciakat sajnos nem tudtuk megállítani, így megérdemelten nyertek. Mi a második helynek is nagyon örülünk.

Erdmények: Vigasz kupa: 1. Körmennd, 2. Nagyatád, 3. Debrecen 4. Keszthelyi Tisztelet kupa: 1. KIOSZ Nk. 2. TungSRAM Nk. 3. Flamingó Nk. 4. KOGÁZ-Reduktor Nk. Állami Biztosító kupa: 1. LKM Miskolc, 2. ÁFÉMSZ Nk. 3. Unitech Barcs, 4. TIPTOP Nk.

– káze –

Megrendelő

Alulírott megrendelem a Kanizsa című hetilapot ... példányban

1990. év hó 1. napjától 19... év hó utolsó napjáig.

Az előfizetési díjat az e megrendelővel jelentkező hírlapkézbesítőnek kifizetem, vagy a számú OTP átutalási betétszámláról egyenlitem ki. Előfizetési díj egy hónapra 35, negyedévre 105, félévre 210, egy évre 420 forint.

Név:

Kézbesítési cím:

Ez a küldemény belföldön térítés nélkül is feladható.

Postahivatal
Nagykanizsa

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Mihovics József és Takáts Sándor. Tervező szerkesztő: Ferenc Győző. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 11–150. A szerkesztő bizottság tagjai: Kápolnas Zoltán (sport), Pék Pál (művelődéspolitikai, a szerkesztőbizottság elnöke), Lengyák István (hétvége), Marton Györgyi (várospolitika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865–3879. Nytsz: B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.